MIC. # 9161 (RAB. 2295)

SCHOR, ALEXANDER SENDER BEN EPHRAIM ZALMAN,

שור, אלכסנדר סענדר

SIMLAH HADASHAH

שמלה חדשה

[18--]
ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY

www.hebrewbooks.org
חברת החכמה לעיבוד

[૨૦૧૨] ૧૫૩ ગુજરાત હાઈકોર્ટ રિપોર્ટ

(૧) તપાસ કરવા માટે ગુજરાત પોલીસ અધિનિયમ, ૧૯૫૧ની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પાસે પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા હોય છે.

(૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૨૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૩૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૪૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૫૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૬૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૭૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૮૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૯૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૦૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૩) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૪) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૫) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૬) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૭) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૮) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૧૯) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૨૦) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૨૧) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી કરતાં વધુ સત્તા ધરાવે છે.

(૧૨૨) પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિકારી પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૨૪ હેઠળ નિમાયેલ પોલીસ અધિ

(ג) מחלת הנפש היא מחלה בגוף, אבל לא בגוף בלבד, אלא גם בנפש. הרופא חושב שהוא מרפא את הגוף, אבל הוא מרפא גם את הנפש. הנפש חולה, אבל היא חולה בגוף. הגוף חולה, אבל הוא חולה בנפש. אי אפשר לרפא את הגוף בלי לרפא את הנפש, ואי אפשר לרפא את הנפש בלי לרפא את הגוף. הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(ד) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(ה) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(ו) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(ז) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(ח) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(ט) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(י) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(יא) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(יב) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(יג) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(יד) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(טו) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(טז) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(יז) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(יח) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(יט) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(כ) הרופא הוא מרפא הגוף והנפש כאחד. הוא מרפא את הגוף בדרכים גופניות, ואת הנפש בדרכים נפשיות. הוא מרפא את הגוף בתרופות, ואת הנפש בדברים. הוא מרפא את הגוף בניתוח, ואת הנפש בשיחה. הוא מרפא את הגוף בקרינה, ואת הנפש באמונה. הוא מרפא את הגוף בכימיה, ואת הנפש בפסיכולוגיה. הוא מרפא את הגוף בפיזיקה, ואת הנפש בפילוסופיה. הוא מרפא את הגוף בביולוגיה, ואת הנפש בתיאולוגיה. הוא מרפא את הגוף בכל מיני דרכים, ואת הנפש בכל מיני דרכים. הוא מרפא את הגוף והנפש כאחד.

(૨૪) ઓપરેશન થિયેટર ટેકનિશિયન કોર્સ માટે ઉમેદવારે ધોરણ ૧૨ વિજ્ઞાન પ્રવાહ કે સમકક્ષ પરીક્ષા ઓછામાં ઓછા ૫૫ ટકા ગુણ સાથે પાસ કરેલ હોવી જોઈએ. [૨]

ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והעידו בו בפני בעליו ולא השמירו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת (כא) אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו (כב) או בן יגח את בת ועשה לה כמשפט הזה יעשה לו (כג) אם נזק יהיה ונתת נפש תחת נפש (כד) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל (כה) כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה (כו) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו (כז) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו (כח) וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי (כט) ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת (ל) אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו (לא) או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו (לב) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל (לג) וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור (לד) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו (לה) וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון (לו) או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמירו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו (א) כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה (ב) אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים (ג) אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו (ד) אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם (ה) כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם (ו) כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כי יבער הבוער את הבערה ישלם (ז) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים (ח) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו (ט) על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדברים אשר יבא שני בעלים אל האלהים אשר ירשיען אלהים יהיה לשני בעליו (י) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה (יא) שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם (יב) ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו (יג) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם (יד) וכי יישל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם (טו) אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו (טז) וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה (יז) אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות (יח) מכשפה לא תחיה (יט) כל שוכב עם בהמה מות יומת (כ) הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו (כא) וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים (כב) כל אלמנה ויתום לא תענון (כג) אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו (כד) וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים (כה) אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך (כו) אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו (כז) כי היא כסתו לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני (כח) אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר (כט) מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי (ל) כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי (לא) ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אתו (א) לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס (ב) לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת (ג) ודל לא תהדר בריבו (ד) כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו (ה) כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו (ו) לא תטה משפט אביונך בריבו (ז) מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע (ח) ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים (ט) וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים (י) ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה (יא) והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חיתו השדה כן תעשה לכרמך לזיתך (יב) ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר (יג) ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך (יד) שלש רגלים תחג לי בשנה (טו) את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם (טז) וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה (יז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה (יח) לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר (יט) ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו (כ) הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי (כא) השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו (כב) כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך (כג) כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתי אתם (כד) לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם (כה) ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך (כו) לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא (כז) את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף (כח) ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך (כט) לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדי (ל) מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ (לא) ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתם מפניך (לב) לא תכרת להם ולאלהיהם ברית (לג) לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש (א) ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק (ב) ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו (ג) ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה (ד) ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל (ה) וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים (ו) ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח (ז) ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע (ח) ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה (ט) ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל (י) ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר (יא) ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו (יב) ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם (יג) ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים (יד) ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם (טו) ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר (טז) וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן (יז) ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל (יח) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה (א) וידבר יהוה אל משה לאמר (ב) דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי (ג) וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת (ד) ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים (ה) ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים (ו) שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים (ז) אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן (ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (ט) ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו (י) ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו (יא) וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב (יב) ויצקת לו ארבע טבעת זהב ושמת על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית (יג) ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב (יד) והבאת את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון בהם (טו) בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו (טז) ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך (יז) ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה (יח) ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת (יט) ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו (כ) והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים (כא) ונתת את הכפרת על הארון ומלמעלה אל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך (כב) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל (כג) ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו (כד) וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב (כה) ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב (כו) ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו (כז) לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן (כח) ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן (כט) ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לבונה זהב טהור תעשה אתם (ל) ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד (לא) ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו (לב) ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני (לג) שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה (לד) ובמנורה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה (לה) וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה (לו) כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור (לז) ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה (לח) ומלקחתיה ומחתתיה זהב טהור (לט) ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה (מ) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר (א) ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב תעשה אתם (ב) ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות כלם (ג) חמש היריעות תחברנה איש אל אחתו וחמש יריעת יחברנה איש אל אחתו (ד) ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה בחברת השנית (ה) חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחתו (ו) ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת איש אל אחתו בקרסים והיה המשכן אחד (ז) ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם (ח) ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה היריעת מדה אחת ליריעת (ט) וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל (י) ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית (יא) ועשית חמשים קרסי נחשת והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל והיה אחד (יב) והנודף ביריעת האהל העודף חצי היריעה העודפת על המשכן אחרי יסך (יג) והאמה מזה והאמה מזה העודף באורך יריעת האהל על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו (יד) ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה (טו) ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים (טז) עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד (יז) שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת לזה אל זה כן תעשה לכל קרשי המשכן (יח) ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה (יט) ארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו (כ) ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש (כא) וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד (כב) ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים (כג) ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים (כד) והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים אל הראש האחד אל הטבעת כה יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו (כה) והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד (כו) ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת (כז) וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה (כח) והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה (כט) ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם ואת הבריחם תצפה זהב (ל) והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר (לא) ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבי מעשה חשב יעשה אתה (לב) ונתתה אתה על ארבעה עמדי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף (לג) ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים (לד) ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים (לה) ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון (לו) ועשית למסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם (לז) ועשית למסך חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וארת להם חמשה אדני נחשת (א) ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך ורחב חמש אמות רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו (ב) ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיו קרנתיו וצפית אתו נחשת (ג) ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת (ד) ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו (ה) ונתתה אתה תחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח (ו) ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת (ז) והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו (ח) נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה בהר כן יעשו (ט) ועשית את חצר המשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת (י) ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף (יא) וכן לפאת צפון באורך קלעים מאה ארכם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף (יב) ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה (יג) ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה (יד) קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה (טו) ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה (טז) ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה (יז) כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת (יח) ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת (יט) לכל כלי המשכן בכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדת החצר נחשת (כ) ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד (כא) באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל (א) ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן (ב) ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת (ג) ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי (ד) ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי (ה) והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש (ו) ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב (ז) שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו ויחבר (ח) וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר (ט) ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל (י) ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם (יא) מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבת תעשה אתם משבצות זהב (יב) ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון (יג) ועשית משבצות זהב (יד) ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצות (טו) ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו (טז) רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו (יז) ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד (יח) והטור השני נפך ספיר וישפה (יט) והטור השלישי לשם שבו ואחלמה (כ) והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבת זהב תהיינה במלואתם (כא) והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט (כב) ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור (כג) ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן (כד) ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן (כה) ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפד אל מול פניו (כו) ועשית שתי טבעת זהב וישמת על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית (כז) ועשית שתי טבעת זהב ונתתה על שתי כתפות האפד מלמטה מלפניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד (כח) ויקשרו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד (כט) ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד (ל) ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד (לא) ועשית את מעיל האפד כליל תכלת (לב) ופי ראשו בתוכו יהיה שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע (לג) ועשית על שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב (לד) פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב (לה) והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות (לו) ועשית ציץ זר זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה (לז) ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה (לח) והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה (לט) ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה (מ) ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת (מא) והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי (מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו (מג) והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו (א) וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר בן בקר ואילם שנים תמימם (ב) ומצות ולחת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשם (ג) ונתתה אתם על הסל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם (ד) ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים (ה) ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו באבנט האפד (ו) ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת (ז) ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו (ח) ואת בניו תקריב והלבשת כתנת (ט) וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו ואת חבעת להם מגבעת והיתה להם כהנת לחק עולם וקדשת את אהרן ואת בניו (י) והגשת את הפר לפני אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר (יא) ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד (יב) ולקחת מדם הפר ונתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח (יג) ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה (יד) ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא (טו) ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל (טז) ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב (יז) ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ותתן על נתחיו ועל ראשו (יח) והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה הוא ליהוה (יט) ולקחת את האיל השני וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל (כ) ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן וגם על תנוך אזן בניו ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב (כא) ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו והוא בגדיו ובניו ובגדי בניו אתו (כב) ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלואים הוא (כג) וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה (כד) ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה (כה) ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחח לפני יהוה אשה הוא ליהוה (כו) ולקחת את החזה מאיל מלואי אהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה (כז) והקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלואים מאשר לאהרן ומאשר לבניו (כח) והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה היא ותרומה תהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה (כט) ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם (ל) שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש (לא) ואת איל המלואים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש (לב) ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד (לג) ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם ורים לא יאכל כי קדש הם (לד) ואם יותר מבשר המלואים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא (לה) וכן תעשה לאהרן ולבניו ככל אשר צויתיך שבעת ימים תמלא ידם (לו) ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים ומחטאת את המזבח בכפרך עליו וסכתה אתו לקדש אתו (לז) שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש (לח) וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד (לט) את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים (מ) ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבעית ההין ונסך רביעית ההין יין לכבש האחד (מא) ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה (מב) עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם (מג) ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי (מד) וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי (מה) ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים (מו) וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם (א) ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו (ב) אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמות קמתו ממנו קרנתיו (ג) וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב (ד) ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם (ה) ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב (ו) ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה (ז) והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה (ח) ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם (ט) לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו (י) וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה (יא) וידבר יהוה אל משה לאמר (יב) כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם (יג) זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש השקל עשרים גרה מחצית השקל תרומה ליהוה (יד) כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה (טו) העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם (טז) ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם (יז) וידבר יהוה אל משה לאמר (יח) ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים (יט) ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם (כ) בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה (כא) ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם (כב) וידבר יהוה אל משה לאמר (כג) ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמים מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים (כד) וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין (כה) ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה (כו) ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת (כז) ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת (כח) ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו (כט) וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש (ל) ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם וכהנו לי (לא) ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם (לב) על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם (לג) איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו (לד) ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה (לה) ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש (לו) ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם (לז) והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה (לח) איש אשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו (א) וידבר יהוה אל משה לאמר (ב) ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה (ג) וימלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה (ד) לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת (ה) ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה (ו) ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך (ז) את אהל מועד ואת הארון ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל (ח) ואת השלחן ואת כליו ואת המנרת הטהר ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת (ט) ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו (י) ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן (יא) ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו (יב) ויאמר יהוה אל משה לאמר (יג) ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם (יד) ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כ

ולא יהיה לו בית אחר ללון בו, אלא בית אחד בלבד, ולא יהיה לו שני בתים בשני מקומות שונים. [מב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד מחוץ לעיר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית החוץ הוא בית שהוא דר בו לפעמים, ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, בית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [מג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [מד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [מה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [מו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [מז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [מח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [מט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [נט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [ס] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [סא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [סב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [סג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [סד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [סה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [סו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [סז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [סח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [סט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [ע] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [עא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [עב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [עג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [עד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [עה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [עו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [עז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [עח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [עט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [פט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [צט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [ק] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קי] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קיא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קיב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קיג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קיד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קטו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קטז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קיח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קיט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קכט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קל] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קס] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קסא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קסב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קסג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קסד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קסה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קסו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קסז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קסח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קסט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קע] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קעא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קעב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קעג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קעד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קעה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קעו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קעז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קעח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קעט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קפט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קצט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קק] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קקא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קקב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קקג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קקד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קקה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קקו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קקז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קקח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קקט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קל] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קלט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמה] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמו] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמז] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמח] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קמט] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנ] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנא] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנב] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנג] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביעות, ובית הכפר הוא בית שהוא דר בו לפעמים. [קנד] ואם יש לו בית אחד בעיר ובית אחד בכפר, ובית העיר הוא בית שהוא דר בו בקביע

[٢٩] كتاب الاقرار، وهو على خمسة عشر فصلا.

فصل في الاقرار بالدين

(١) الاقرار بالدين على ثلاثة اوجه: اقرار بالدين المطلق، واقرار بالدين المؤجل، واقرار بالدين المقيد. (٢) فالاقرار بالدين المطلق هو ان يقول: لفلان عليّ كذا، او قبلي كذا، او في ذمتي كذا، او ما اشبه ذلك. (٣) والاقرار بالدين المؤجل هو ان يقول: لفلان عليّ كذا الى شهر كذا، او الى سنة كذا، او الى وقت كذا. (٤) والاقرار بالدين المقيد هو ان يقول: لفلان عليّ كذا من ثمن مبيع اشتريته منه، او من قرض اقترضته منه، او من ثمن مبيع بعته منه، او من ثمن عبد اشتريته منه وقبضته، او من ثمن عبد بعته منه وقبضته، او من ثمن ثوب اشتريته منه وقبضته، او من ثمن ثوب بعته منه وقبضته، او من ثمن دابة اشتريتها منه وقبضتها، او من ثمن دابة بعتها منه وقبضتها، او من ثمن طعام اشتريته منه وقبضته، او من ثمن طعام بعته منه وقبضته، او من ثمن متاع اشتريته منه وقبضته، او من ثمن متاع بعته منه وقبضته، او من ثمن عقار اشتريته منه وقبضته، او من ثمن عقار بعته منه وقبضته، او من ثمن ارض اشتريتها منه وقبضتها، او من ثمن ارض بعتها منه وقبضتها، او من ثمن كرم اشتريته منه وقبضته، او من ثمن كرم بعته منه وقبضته، او من ثمن بستان اشتريته منه وقبضته، او من ثمن بستان بعته منه وقبضته، او من ثمن دار اشتريتها منه وقبضتها، او من ثمن دار بعتها منه وقبضتها، او من ثمن حانوت اشتريته منه وقبضته، او من ثمن حانوت بعته منه وقبضته، او من ثمن بيت اشتريته منه وقبضته، او من ثمن بيت بعته منه وقبضته، او من ثمن منزل اشتريته منه وقبضته، او من ثمن منزل بعته منه وقبضته، او من ثمن خان اشتريته منه وقبضته، او من ثمن خان بعته منه وقبضته، او من ثمن فندق اشتريته منه وقبضته، او من ثمن فندق بعته منه وقبضته، او من ثمن حمام اشتريته منه وقبضته، او من ثمن حمام بعته منه وقبضته، او من ثمن مطحنة اشتريتها منه وقبضتها، او من ثمن مطحنة بعتها منه وقبضتها، او من ثمن معصرة اشتريته منه وقبضته، او من ثمن معصرة بعته منه وقبضته، او من ثمن مخبز اشتريته منه وقبضته، او من ثمن مخبز بعته منه وقبضته، او من ثمن فرن اشتريته منه وقبضته، او من ثمن فرن بعته منه وقبضته، او من ثمن بئر اشتريته منه وقبضته، او من ثمن بئر بعته منه وقبضته، او من ثمن عين اشتريتها منه وقبضتها، او من ثمن عين بعتها منه وقبضتها، او من ثمن نهر اشتريته منه وقبضته، او من ثمن نهر بعته منه وقبضته، او من ثمن ساقية اشتريتها منه وقبضتها، او من ثمن ساقية بعتها منه وقبضتها، او من ثمن طاحونة اشتريتها منه وقبضتها، او من ثمن طاحون

وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعْنَاهُ أَنَّ الْمَرْأَةَ تَكُونُ مُسْتَحِقَّةً لِلْمَهْرِ بِالْعَقْدِ وَلَا تَسْتَحِقُّ الْمُطَالَبَةَ بِهِ إِلَّا بَعْدَ الدُّخُولِ، لِأَنَّ الْمَهْرَ لَا يَسْتَحِقُّ بِالْعَقْدِ إِلَّا إِذَا كَانَ مُعَجَّلًا، وَالْمُعَجَّلُ يَسْتَحِقُّ الْمُطَالَبَةَ بِهِ بَعْدَ الْعَقْدِ، وَلَا يَسْتَحِقُّ بِالدُّخُولِ، وَلِأَنَّ الْمُؤَجَّلَ لَا يَسْتَحِقُّ بِالْعَقْدِ وَلَا بِالدُّخُولِ، وَإِنَّمَا يَسْتَحِقُّ بِحُلُولِ الْأَجَلِ، فَلَا يَصِحُّ هَذَا التَّأْوِيلُ.

وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: إِذَا خَلَا بِهَا فَقَدْ اسْتَحَقَّتِ الْمَهْرَ، وَإِنْ لَمْ يَطَأْهَا، وَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْمَهْرَ يَسْتَحِقُّ بِالْخَلْوَةِ، وَهُوَ خِلَافُ الْإِجْمَاعِ.

وَقَالَ مَالِكٌ: إِذَا خَلَا بِهَا وَطَالَتْ مُدَّةُ الْخَلْوَةِ اسْتَحَقَّتِ الْمَهْرَ، وَإِنْ لَمْ يَطَأْهَا، وَهَذَا أَيْضًا خِلَافُ الْإِجْمَاعِ.

وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا يَسْتَحِقُّ الْمَهْرَ بِالْخَلْوَةِ، وَإِنَّمَا يَسْتَحِقُّ بِالْوَطْءِ، وَهُوَ الَّذِي نَصَرْنَاهُ.

وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: إِذَا خَلَا بِهَا فَقَدْ اسْتَحَقَّتِ الْمَهْرَ، وَإِنْ لَمْ يَطَأْهَا، وَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْمَهْرَ يَسْتَحِقُّ بِالْخَلْوَةِ، وَهُوَ خِلَافُ الْإِجْمَاعِ.

وَقَالَ مَالِكٌ: إِذَا خَلَا بِهَا وَطَالَتْ مُدَّةُ الْخَلْوَةِ اسْتَحَقَّتِ الْمَهْرَ، وَإِنْ لَمْ يَطَأْهَا، وَهَذَا أَيْضًا خِلَافُ الْإِجْمَاعِ.

وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا يَسْتَحِقُّ الْمَهْرَ بِالْخَلْوَةِ، وَإِنَّمَا يَسْتَحِقُّ بِالْوَطْءِ، وَهُوَ الَّذِي نَصَرْنَاهُ.

وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعْنَاهُ أَنَّ الْمَرْأَةَ تَكُونُ مُسْتَحِقَّةً لِلْمَهْرِ بِالْعَقْدِ وَلَا تَسْتَحِقُّ الْمُطَالَبَةَ بِهِ إِلَّا بَعْدَ الدُّخُولِ، لِأَنَّ الْمَهْرَ لَا يَسْتَحِقُّ بِالْعَقْدِ إِلَّا إِذَا كَانَ مُعَجَّلًا، وَالْمُعَجَّلُ يَسْتَحِقُّ الْمُطَالَبَةَ بِهِ بَعْدَ الْعَقْدِ، وَلَا يَسْتَحِقُّ بِالدُّخُولِ، وَلِأَنَّ الْمُؤَجَّلَ لَا يَسْتَحِقُّ بِالْعَقْدِ وَلَا بِالدُّخُولِ، وَإِنَّمَا يَسْتَحِقُّ بِحُلُولِ الْأَجَلِ، فَلَا يَصِحُّ هَذَا التَّأْوِيلُ.

وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: إِذَا خَلَا بِهَا فَقَدْ اسْتَحَقَّتِ الْمَهْرَ، وَإِنْ لَمْ يَطَأْهَا، وَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْمَهْرَ يَسْتَحِقُّ بِالْخَلْوَةِ، وَهُوَ خِلَافُ الْإِجْمَاعِ.

وَقَالَ مَالِكٌ: إِذَا خَلَا بِهَا وَطَالَتْ مُدَّةُ الْخَلْوَةِ اسْتَحَقَّتِ الْمَهْرَ، وَإِنْ لَمْ يَطَأْهَا، وَهَذَا أَيْضًا خِلَافُ الْإِجْمَاعِ.

وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا يَسْتَحِقُّ الْمَهْرَ بِالْخَلْوَةِ، وَإِنَّمَا يَسْتَحِقُّ بِالْوَطْءِ، وَهُوَ الَّذِي نَصَرْنَاهُ.

[רכ], ובשעת קבורה, ואחר זה בזמן שהיו מוציאין את המת מן הבית, כי בזמן הזה אין נוהגין לעשות כן, אלא שהולכין בקבורה, ואחר כך חוזרין לבתיהם, ואין מוציאין את המת מן הבית. [רכא] ואין אומרים קדיש בשעת הוצאת המת מן הבית, אלא בשעת הקבורה. [רכב] ואין נוהגין לעשות מדורה בפתח הבית, ולא לישב עליה, ולא לרחוץ ידיהם במים שיצאו מן הבית, ולא לנעול נעלים בבית שיצאו משם המת, ולא לשאול בשלום לאדם בשעת הוצאת המת מן הבית, ולא לעשות מלאכה בבית שיצאו משם המת, ולא לשלוח דבר ביד אחרים בשעת הוצאת המת מן הבית, אלא בשעת הקבורה. [רכג] ואין נוהגין לעשות מדורה בפתח הבית, ולא לישב עליה, ולא לרחוץ ידיהם במים שיצאו מן הבית, ולא לנעול נעלים בבית שיצאו משם המת, ולא לשאול בשלום לאדם בשעת הוצאת המת מן הבית, ולא לעשות מלאכה בבית שיצאו משם המת, ולא לשלוח דבר ביד אחרים בשעת הוצאת המת מן הבית, אלא בשעת הקבורה.

ויש נוהגין, לאחר שנגמרה קבורת המת, שהולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רכד] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רכה] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רכו] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רכז] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רכח] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רכט] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רל] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רלא] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רלב] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רלג] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רלד] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רלה] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רלו] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רלז] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רלח] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רלט] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמ] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רמא] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמב] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמג] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רמד] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמה] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמו] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רמז] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמח] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמט] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רנ] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנא] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנב] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רנג] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנד] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנה] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רנו] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנז] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנח] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רנט] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רס] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רסא] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רסב] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רסג] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רסד] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רסה] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רסו] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רסז] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רסח] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רסט] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רע] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רעא] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רעב] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רעג] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רעד] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רעה] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רעו] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רעז] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רעח] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רעט] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רפ] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפא] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפב] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רפג] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפד] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפה] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רפו] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפז] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפח] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רפט] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רצ] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רצא] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רצב] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רצג] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רצד] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רצה] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רצו] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רצז] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רצח] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רצט] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רק] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רקא] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקב] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקג] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רקד] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקה] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקו] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רקז] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקח] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקט] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רקי] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקיא] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקיב] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רקיג] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקיד] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקיה] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רקיו] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקיז] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקיח] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רקיט] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רכ] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רכא] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רכב] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רכג] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רכד] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רכה] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רכו] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רכז] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רכח] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רכט] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רל] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רלא] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רלב] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רלג] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רלד] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רלה] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רלו] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רלז] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רלח] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רלט] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רמ] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמא] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמב] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רמג] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמד] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמה] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רמו] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמז] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמח] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רמט] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנ] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנא] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רנב] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנג] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנד] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רנה] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנו] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנז] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רנח] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנט] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רס] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רסא] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רסב] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רסג] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רסד] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רסה] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רסו] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רסז] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רסח] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רסט] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רע] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רעא] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רעב] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רעג] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רעד] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רעה] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רעו] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רעז] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רעח] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רעט] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפ] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפא] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רפב] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפג] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפד] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רפה] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפו] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפז] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רפח] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפט] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רצ] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רצא] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רצב] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רצג] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רצד] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רצה] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רצו] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רצז] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רצח] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רצט] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רק] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקא] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקב] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רקג] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקד] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקה] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רקו] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקז] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקח] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רקט] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקי] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקיא] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רקיב] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקיג] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקיד] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רקיה] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקיו] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רקיז] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רקיח] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רקיט] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רכ] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רכא] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רכב] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רכג] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רכד] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רכה] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רכו] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רכז] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רכח] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רכט] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רל] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רלא] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רלב] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רלג] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רלד] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רלה] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רלו] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רלז] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רלח] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רלט] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמ] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמא] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רמב] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמג] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמד] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רמה] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמו] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רמז] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רמח] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רמט] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנ] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רנא] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנב] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנג] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רנד] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנה] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנו] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רנז] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רנח] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רנט] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רס] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רסא] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רסב] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רסג] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רסד] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רסה] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רסו] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רסז] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רסח] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רסט] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רע] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רעא] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רעב] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רעג] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רעד] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רעה] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רעו] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רעז] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רעח] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רעט] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפ] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רפא] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפב] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפג] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רפד] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפה] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפו] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל.

[רפז] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רפח] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רפט] ואחר כך הולכין כל אחד לביתו, ואין אומרים קדיש בבית האבל. [רצ] ויש נוהגין, שאחר שחזרו מבית הקברות, הולכין כל הקהל אל בית האבל, ומנחמין אותו ואת אשתו ואת כל קרוביו הנמצאים שם, ואומרים להם: [רצא] המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. [רצב

(ד) תוספות ד"ה ואי מה שהוסיף ואין לו קרקע וכו'. כלומר שאין לו קרקע אחרת לגבות ממנה אלא מן הקרקע שמכר לו, ואין לו מה לגבות ממנו אלא הקרקע שמכר לו, ואם כן אין לו לגבות כלום, שהרי אין לו קרקע אחרת לגבות ממנה

כא, כב

כא (א) וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ (ב) כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃ (ג) אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם בַּעַל אִשְׁתּוֹ הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ (ד) אִם אֲדֹנָיו יִתֶּן לּוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא׃ (ה) וְאִם אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת אֲדֹנִי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃ (ו) וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל הַדֶּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃ (ז) וְכִי יִמְכֹּר אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ (ח) אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ בָּהּ׃ (ט) וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ׃ (י) אִם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃ (יא) וְאִם שָׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ (יב) מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ (יג) וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ (יד) וְכִי יָזִד אִישׁ עַל רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְּעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃ (טו) וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ (טז) וְגֹנֵב אִישׁ וּמָכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃ (יז) וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ (יח) וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃ (יט) אִם יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא׃ (כ) וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃ (כא) אַךְ אִם יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃ (כב) וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ (כג) וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃ (כד) עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃ (כה) כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃ (כו) וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃ (כז) וְשֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ (כח) וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃ (כט) וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת׃ (ל) אִם כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יוּשַׁת עָלָיו׃ (לא) אוֹ בֵן יִגָּח אוֹ בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ (לב) אִם עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃ (לג) וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃ (לד) בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ׃ (לה) וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת יֶחֱצוּן׃ (לו) אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ׃ (לז) כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃

כב (א) אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃ (ב) אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃ (ג) אִם הַגְּנֵבָה תִּמָּצֵא בְיָדוֹ חַיָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר אוֹ שֶׂה כָּפֶל יְשַׁלֵּם׃ (ד) כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירוֹ וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ (ה) כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִצִּים וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה׃ (ו) כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְנִגַּב מִבֵּית הָאִישׁ אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃ (ז) אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ (ח) עַל כָּל דְּבַר פָּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שַׂלְמָה עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ (ט) כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃ (י) שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם׃ (יא) וְאִם גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃ (יב) אִם טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם׃ (יג) וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ (יד) אִם בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ (טו) וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ (טז) אִם מָאֵן יְמָאֲנ֣וֹ אָבִיהָ לָתֵת אֹתָהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ (יז) מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ (יח) כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ (יט) זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ (כ) וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ (כא) כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃ (כב) אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ (כג) וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ (כד) אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ (כה) אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ (כו) כִּי הִוא כְסוּתָה לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמָּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חַנּוּן אָנִי׃ (כז) אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃ (כח) בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן לִי כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי׃ (כט) וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃

(ב) **כי תקנה עבד עברי** – בשעת מכירתו בבית דין, ואין לו רשות למכור עצמו אלא לבית דין, שנאמר "כי תקנה" – מי שיש לו קנין בגופו, ולא עבד עברי שאין לו קנין בגופו. **שש שנים יעבד** – אפילו יש לו יובל באמצע. **ובשביעית** – אפילו אין לו יובל באמצע. **יצא לחפשי** – מכאן שאין עבד עברי נקנה אלא בכסף ושטר כשפחה. **חנם** – מכאן שאין רבו רשאי לקחת ממנו כלום בשעת יציאתו, אלא מתנה יתנו לו מן הצאן ומן הגורן ומן היקב, כמו שנאמר "העניק תעניק" (דברים טו, יד). [ילקוט שמעוני, משפטים, רמז שפח]. (ג) **אם בגפו יבא בגפו יצא** – אם לא היה נשוי כשנמכר לו, אלא נשא אשה אחר כך, אינה יוצאת עמו. **אם בעל אשתו הוא** – אם נשוי היה כשנמכר לו, **ויצאה אשתו עמו** – שהרי לא נמכר אלא לגופו. (ד) **אם אדניו יתן לו אשה** – כנעני. **וילדה לו בנים או בנות** – עבד עברי. **האשה וילדיה תהיה לאדניה** – שהרי לא נמכרה אלא לגופה. **והוא בגפו יצא** – אם נשוי היה כשנמכר לו, אשתו יוצאה עמו, ואם לאו, אינה יוצאה עמו. (ה) **ואם אמר יאמר העבד** – כשיגיע זמן יציאתו. **אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי** – שהרי אשתו שפחה כנענית היתה, ונתן לו אדוניו אשה מן הכנענים, ויש לו ממנה בנים ובנות, והם קנויים לאדוניו, והוא נשתחרר ויצא לו, ואינו רוצה לצאת מפני אשתו ובניו. (ו) **והגישו אדניו אל האלהים** – לבית דין. **והגישו אל הדלת או אל המזוזה** – שהיתה דלת בית דין מזוזה. **ורצע אדניו את אזנו במרצע** – שהיה מרצע של ברזל, ומחזיקין בו בדלת ובמזוזה, שהיתה דלת בית דין מזוזה. **ועבדו לעלם** – עד היובל. (ז) **וכי ימכר איש את בתו לאמה** – כשהיא קטנה. **לא תצא כצאת העבדים** – אין לה יציאה בשש שנים ובשביעית, אלא אם כן מיאנה בקדושי עצמה, כשהגיעה לפרקה, שהיא בת שתים עשרה שנים ויום אחד, ואז יוצאה בשביעית. (ח) **אם רעה בעיני אדניה** – שלא נתעברה ממנו. **אשר לו יעדה** – לבנו. **והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה** – אם לא נתעברה ממנו, ולא נתן לה כלום, ולא נתעברה ממנו, ולא נתן לה כלום, ולא נתעברה ממנו, ולא נתן לה כלום, ול

ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים או לשלשה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ולשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים הרי אלו גטי פשוטין. ואם אמר לה הרי את מגורשת לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולששה ולשבעה ולשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר ולשלשה עשר ולארבעה עשר ולחמשה עשר ולששה עשר ולשבעה עשר ולשמונה עשר ולתשעה עשר ולעשרים ולאחד ול

ולא יהא בו משום בל תשחית. [ב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [י] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [יא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [יב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [יג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [יד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [טו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [טז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [יז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [יח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [יט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [כט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ל] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [לא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [לב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [לג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [לד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [לה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [לו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [לז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [לח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [לט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [מט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [נט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ס] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [סא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [סב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [סג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [סד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [סה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [סו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [סז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [סח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [סט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ע] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [עא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [עב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [עג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [עד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [עה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [עו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [עז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [עח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [עט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [פט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [צט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [ק] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קי] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קיא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קיב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קיג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קיד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קטו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קטז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קיח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קיט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קכט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קל] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קלא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קלב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קלג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קלד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קלה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קלו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קלז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קלח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קלט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קמט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קנט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קס] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קסא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קסב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קסג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קסד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קסה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קסו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קסז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קסח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קסט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קע] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קעא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קעב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קעג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קעד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קעה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קעו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קעז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קעח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קעט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קפט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קצט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קק] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקי] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקיא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקיב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקיג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקיד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקיה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקיו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקיז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקיח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקיט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכ] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכו] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכז] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכח] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקכט] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקל] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקלא] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקלב] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקלג] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקלד] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצו ולהסיקו בתנור ובכירה, ואפילו בשעת הדחק. [קקלה] ואם היה מקולקל ואינו ראוי לאכילה, מותר לקוצצ

[22] בשנת תרנ"ב, בחודש אייר, נסעתי מביתי בעיר ווילנא לעיר פעטערבורג, כדי לעשות שם איזה עסקים. ובעת שהייתי בעיר פעטערבורג, נתקבצו שם כמה מחכמי ישראל, ועשו אסיפה גדולה בבית הכנסת הגדול שבעיר, בכדי לדון ולהתייעץ בדבר הגזירה הנוראה שגזרה ממשלת רוסיה על היהודים, שלא יוכלו לדור בכפרים ובעיירות, אלא רק בערים גדולות, ושלא יוכלו לעסוק בשום עסק, אלא רק בדברים מועטים מאוד, ועוד גזירות קשות ומרות מאוד, שלא היו כמותן מעולם. ובאסיפה הזאת נתקבצו כמה מאות מישראל, מכל הקצוות שבארץ רוסיה, ונתייעצו ביניהם מה לעשות בדבר הגזירה הנוראה הזאת, ואיך אפשר לבטלה, או לפחות להקל ולמתק את מרירותה. ואחרי שהתייעצו ביניהם הרבה ימים, החליטו לשלוח שני שליחים מיוחדים, אחד מהם מהעיר ווארשא, והשני מהעיר ווילנא, אל הרופא המפורסם ד"ר בערנשטיין, שהיה אז בעיר פאריז, בצרפת, שיסע משם לפעטערבורג, ויתייעץ עם הרופא הנ"ל, אולי יוכל לעשות איזה תחבולה, שיבטלו את הגזירה הנוראה הזאת, או לפחות שיקלו ויעשו לה איזה הפוגה. ואני הייתי אז בעיר ווילנא, ולא ידעתי כלום מכל הדברים האלה, שנתייעצו בעיר פעטערבורג, עד שבאו אלי שני השליחים הנ"ל, ואמרו לי שהם נשלחו מאת האסיפה הגדולה, שנתקבצה בעיר פעטערבורג, בכדי שאסע אני לפאריז, וא

ואי לא לא ליתי ליה ולא מידי ואי לא לא ליתי ליה ולא מידי

ואם הוא מת ואין לו בנים אלא בנות הבנות יורשות את אביהן ואת אבי אביהן ואת אחי אביהן ואת בני אחי אביהן ואת בני בני אחי אביהן ואת בני בנות אחי אביהן ואת בני בנות בני אחי אביהן ואת בני בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות אחי אביהן ואת בני בנות

(כב) דברים הנוגעים לאלו, כגון שאמר
הרי עלי כמנחת פלוני, או כמנחה שנדר
פלוני, או כמנחה שנדבו כל העם, הרי
אלו כמנחת יחיד, ואין בהן לא לחם
ולא רקיקין, ולא מתנה ולא יין, ולא
שמן ולא סלת בפני עצמה, ולא קמח
בפני עצמו, ולא גרוסות בפני עצמן,
ולא קלי בפני עצמו, אלא כל המנחה
כולה מן הסולת, ואין בה לא שמן ולא
לבונה, שנאמר ונפש כי תקריב קרבן
מנחה סלת יהיה קרבנו, ואין מנחת
יחיד באה אלא מן העשירון, שנאמר
עשירית האיפה סלת, ואין מנחת יחיד
באה אלא מן המובחר, שנאמר ונפש
כי תקריב קרבן מנחה סלת יהיה
קרבנו, ואין מנחת יחיד באה אלא
עשרון לפר ושני עשרונים לאיל,
שנאמר ועשרון לכבש ועשרון לכבש,
ואין מנחת יחיד באה אלא שלשה
עשרונים, שנאמר שלשה עשרונים
יהיו, ואין מנחת יחיד באה אלא
שלשה לוגין, שנאמר ושלישית ההין
לכבש, הא למדת שכל מנחת יחיד
שלשה עשרונים, ואין מנחת יחיד
באה אלא שלשה לוגין, ואין מנחת
יחיד באה אלא עשרון לכבש ושני
עשרונים לאיל, ואין מנחת יחיד
באה אלא עשרון לפר ושלשה
עשרונים לאיל, ואין מנחת יחיד

ગુજરાતી ભાષાનું વ્યાકરણ

ડૉ. હરિવલ્લભ ભાયાણી

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી, અમદાવાદ

[All rights reserved.]

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૯૪૯
બીજી આવૃત્તિ : ૧૯૫૨
ત્રીજી આવૃત્તિ : ૧૯૫૭
ચોથી આવૃત્તિ : ૧૯૬૨
પાંચમી આવૃત્તિ : ૧૯૬૭
છઠ્ઠી આવૃત્તિ : ૧૯૭૨
સાતમી આવૃત્તિ : ૧૯૭૭
આઠમી આવૃત્તિ : ૧૯૮૨
નવમી આવૃત્તિ : ૧૯૮૭
દસમી આવૃત્તિ : ૧૯૯૨
અગિયારમી આવૃત્તિ : ૧૯૯૭
બારમી આવૃત્તિ : ૨૦૦૨
તેરમી આવૃત્તિ : ૨૦૦૭
ચૌદમી આવૃત્તિ : ૨૦૧૨
પંદરમી આવૃત્તિ : ૨૦૧૭
સોળમી આવૃત્તિ : ૨૦૨૨

[ISBN 978-81-7227-0412]

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી, ૧૫૦૦, ઘીકાંટા, અમદાવાદ ૩૮૦૦૦૧
ફોન : (૦૭૯) ૨૨૧૪૦૩૭૫
ઈ-મેલ : gvs@gujarat-vernacular.org
વેબસાઇટ : www.gujarat-vernacular.org

[ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી, ૧૫૦૦, ઘીકાંટા, અમદાવાદ ૩૮૦૦૦૧. ફોન : (૦૭૯) ૨૨૧૪૦૩૭૫. ઈ-મેલ : gvs@gujarat-vernacular.org. વેબસાઇટ : www.gujarat-vernacular.org]

[પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૯૪૯. બીજી આવૃત્તિ : ૧૯૫૨. ત્રીજી આવૃત્તિ : ૧૯૫૭. ચોથી આવૃત્તિ : ૧૯૬૨. પાંચમી આવૃત્તિ : ૧૯૬૭. છઠ્ઠી આવૃત્તિ : ૧૯૭૨. સાતમી આવૃત્તિ : ૧૯૭૭. આઠમી આવૃત્તિ : ૧૯૮૨. નવમી આવૃત્તિ : ૧૯૮૭. દસમી આવૃત્તિ : ૧૯૯૨. અગિયારમી આવૃત્તિ : ૧૯૯૭. બારમી આવૃત્તિ : ૨૦૦૨. તેરમી આવૃત્તિ : ૨૦૦૭. ચૌદમી આવૃત્તિ : ૨૦૧૨. પંદરમી આવૃત્તિ : ૨૦૧૭. સોળમી આવૃત્તિ : ૨૦૨૨.]

[ISBN 978-81-7227-0412]

[10] ואם לאו, אם לא יהיה לו אחד מהם, אלא שיש לו אחד מהם בלבד, אם יש לו אחד מהם בלבד, אם יש לו אחד מהם בלבד, אם י

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח, אין לו לעמוד בפני הגשם. ואם לא יכול לעמוד בפני הגשם, אין לו לעמוד בפני הברד. ואם לא יכול לעמוד בפני הברד, אין לו לעמוד בפני הרעם. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעם, אין לו לעמוד בפני הברק. ואם לא יכול לעמוד בפני הברק, אין לו לעמוד בפני הרעש. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעש, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

(ב) [ב] ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

(ג) [ג] ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

(ד) [ד] ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

(ה) [ה] ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

(ו) [ו] ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

(ז) [ז] ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

(ח) [ח] ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

(ט) [ט] ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

(י) [י] ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה. ואם לא יכול לעמוד בפני הרעידת אדמה, אין לו לעמוד בפני הרעידת אדמה.

ואם בנו יחזיק בה, כבן חורין יעשה עמה. (ו) אם רעה בעיני אדוניה אשר לא יעדה, והפדה לעם נכרי לא ימשול למכרה בבגדו בה. (ח) ואם לבנו יעדנה, כמשפט הבנות יעשה לה. (ט) אם אחרת יקח לו, שארה כסותה וענתה לא יגרע. (י) ואם שלש אלה לא יעשה לה, והיתה חנם אין כסף. (יא) מכה איש ומת, מות יומת. (יב) ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו, ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. (יג) וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה, מעם מזבחי תקחנו למות. (יד) ומכה אביו ואמו, מות יומת. (טו) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו, מות יומת. (טז) וקלל אביו ואמו, מות יומת. (יז) וכי יריבן אנשים, ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. (יח) אם יקום והתהלך בחוצ על משענתו, ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. (יט) והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו, נקם ינקם. (כ) אך אם יום או יומים יעמד לא יקם, כי כספו הוא. (כא) וכי ינצו אנשים, ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה, ולא יהיה אסון, ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. (כב) ואם אסון יהיה, ונתתה נפש תחת נפש, (כג) עין תחת עין, שן תחת שן, יד תחת יד, רגל תחת רגל, (כד) כויה תחת כויה, פצע תחת פצע, חבורה תחת חבורה. (כה) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. (כו) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. (כז) וכי יגח שור את איש או את אשה ומת, סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. (כח) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם ומלא הודעו בעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה, השור יסקל וגם בעליו יומת. (כט) אם כפר יושת עליו וגתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו. (ל) או בן יגח או בת יגח, כמשפט הזה יעשה לו. (לא) אם עבד יגח השור או אמה, כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. (לב) וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור, (לג) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. (לד) וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת, ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. (לה) או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא השמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. (לו) וכי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. (א) אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת, אין לו דמים. (ב) אם זרחה השמש עליו דמים לו, שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו. (ג) אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם. (ד) כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. (ה) כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כלה האש ישלם המבעיר את הבערה. (ו) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. (ז) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. (ח) על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו. (ט) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. (י) שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם. (יא) ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. (יב) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם את הטרפה. (יג) וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם. (יד) אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו. (טו) וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה. (טז) אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת. (יז) מכשפה לא תחיה. (יח) כל שכב עם בהמה מות יומת. (יט) זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו. (כ) וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים. (כא) כל אלמנה ויתום לא תענון. (כב) אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו. (כג) וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים. (כד) אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך. (כה) אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו. (כו) כי היא כסתתו לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני. (כז) אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר. (כח) בכורי בניך תתן לי. (כט) כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי. (ל) ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו.

(א) לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס. (ב) לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת. (ג) ודל לא תהדר בריבו. (ד) כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו. (ה) כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו. (ו) לא תטה משפט אביונך בריבו. (ז) מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע. (ח) ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים. (ט) וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים. (י) ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה. (יא) והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חיתו השדה כן תעשה לכרמך לזיתך. (יב) ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר. (יג) ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך. (יד) שלש רגלים תחג לי בשנה. (טו) את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. (טז) וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה. (יז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה. (יח) לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר. (יט) ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. (כ) הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי. (כא) השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו. (כב) כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך. (כג) כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו. (כד) לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם. (כה) ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. (כו) לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. (כז) את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף. (כח) ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך. (כט) לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה. (ל) מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ. (לא) ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתם מפניך. (לב) לא תכרת להם ולאלהיהם ברית. (לג) לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש. (א) ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק. (ב) ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו. (ג) ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה. (ד) ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל. (ה) וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים. (ו) ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח. (ז) ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע. (ח) ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה. (ט) ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל. (י) וירא את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר. (יא) ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. (יב) ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם. (יג) ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים. (יד) ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם. (טו) ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר. (טז) וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן. (יז) ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל. (יח) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה.

(א) וידבר יהוה אל משה לאמר. (ב) דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. (ג) וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת. (ד) ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. (ה) ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים. (ו) שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. (ז) אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. (ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. (ט) ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו. (י) ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו. (יא) וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב. (יב) ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית. (יג) ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב. (יד) והבאת את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון בהם. (טו) בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו. (טז) ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך. (יז) ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה. (יח) ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת. (יט) ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו. (כ) והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים. (כא) ונתת את הכפרת על הארון ומלמעלה אל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך. (כב) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל. (כג) ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו. (כד) וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב. (כה) ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב. (כו) ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו. (כז) לעמת המסגרת תהיינה הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן. (כח) ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן. (כט) ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לבונה זהב טהור תעשה אתם. (ל) ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד. (לא) ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו. (לב) ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני. (לג) שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה. (לד) ובמנורה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה. (לה) וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה. (לו) כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור. (לז) ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה. (לח) ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור. (לט) ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה. (מ) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר.

(א) המשכן תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם. (ב) ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות כלם. (ג) חמש היריעות תחברנה איש אל אחתו וחמש יריעת יחברנה איש אל אחתו. (ד) ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה בחברת השנית. (ה) חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחתה. (ו) ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת איש אל אחתו בקרסים והיה המשכן אחד. (ז) ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם. (ח) ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה יריעת מדה אחת ליריעת. (ט) וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל. (י) ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית. (יא) ועשית חמשים קרסי נחשת והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל והיה אחד. (יב) והנודף ביריעת האהל העודף חצי היריעה העודפת תסר על אחרי המשכן. (יג) והאמה מזה והאמה מזה העודף באורך יריעת האהל על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו. (יד) ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה. (טו) ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. (טז) עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד. (יז) שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל קרשי המשכן. (יח) ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה. (יט) ומאדני כסף תעשה ארבעים אדן תחת שני הקרש לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו. (כ) ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש. (כא) ואדניהם ארבעים אדן כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. (כב) ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים. (כג) ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים. (כד) והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל הראש האחד אל הטבעת כה יהיה לשניהם למקצעתם יהיו. (כה) והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. (כו) ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת. (כז) וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. (כח) והבריח התיכן בחצי הקרשים מבריח מקצה אל קצה. (כט) ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם ואת הבריחם תצפה זהב. (ל) והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר. (לא) ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבים מעשה חשב יעשה אתה. (לב) ונתתה אתה על ארבעה עמדי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף. (לג) ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים. (לד) ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים. (לה) ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון. (לו) ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם. (לז) ועשית למסך חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וחמשת אדני נחשת. (א) ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך ומש אמות רחב המזבח רבוע יהיה ושלש אמות קומתו. (ב) ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיינה קרנתיו וצפית אתו נחשת. (ג) ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת. (ד) ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו. (ה) ונתתה אתה תחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח. (ו) ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת. (ז) והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו. (ח) נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו. (ט) ועשית את חצר המשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת. (י) ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף. (יא) וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארכו עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף. (יב) ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה. (יג) ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה. (יד) קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. (טו) ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. (טז) ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה. (יז) כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת. (יח) ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת. (יט) כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדות החצר נחשת. (כ) ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד. (כא) באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל.

(א) ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן. (ב) ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת. (ג) ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי. (ד) ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי. (ה) והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש. (ו) ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב. (ז) שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו ויחבר. (ח) וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. (ט) ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל. (י) ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם. (יא) מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב תעשה אתם. (יב) ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון. (יג) ועשית משבצות זהב. (יד) ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצות. (טו) ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו. (טז) רבוע יהיה כפול ארכו זרת ורחבו זרת. (יז) ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד. (יח) והטור השני נפך ספיר וישפה. (יט) והטור השלישי לשם שבו ואחלמה. (כ) והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבאת זהב תהיינה במלואתם. (כא) והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט. (כב) ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור. (כג) ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן. (כד) ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן. (כה) ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפד אל מול פניו. (כו) ועשית שתי טבעת זהב ושמת על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית. (כז) ועשית שתי טבעת זהב ושמת על שתי כתפות האפד מלמטה מלפניו מול מפתו אשר על עבר החברת מעל חשב האפד. (כח) ורכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד. (כט) ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד. (ל) ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד. (לא) ועשית את מעיל האפד כליל תכלת. (לב) ופי ראשו בתוכו יהיה שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע. (לג) ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב. (לד) פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב. (לה) והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות. (לו) ועשית ציץ זר קדש ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה. (לז) ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה. (לח) והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על מצחו לרצון להם לפני יהוה. (לט) ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה. (מ) ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת. (מא) והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי. (מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו. (מג) והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו.

(א) וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר בן בקר ואילם שנים תמימם. (ב) ומצה ולחם מצות ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשם. (ג) ונתתה אתם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם. (ד) ואת בני אהרן תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים. (ה) ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו באבני האפד. (ו) ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת. (ז) ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו. (ח) ואת בניו תקריב והלבשת כתנת. (ט) וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו ואת חבעת להם מגבעות והיתה להם כהנת לחק עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו. (י) והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר. (יא) ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד. (יב) ולקחת מדם הפר ונתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח. (יג) ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה. (יד) ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא. (טו) ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל. (טז) ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב. (יז) ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ותתן על נתחיו ועל ראשו. (יח) והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה הוא ליהוה. (יט) ולקחת את האיל השני וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל. (כ) ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן וגם על תנוך אזן בניו ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב. (כא) ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו והוא קדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו. (כב) ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלואים הוא. (כג) וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה. (כד) ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה. (כה) ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחח לפני יהוה אשה הוא ליהוה. (כו) ולקחת את החזה מאיל מלואי אהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה. (כז) והקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלואים מאשר לאהרן ומאשר לבניו. (כח) והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה היא ותרומה תהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה. (כט) ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם. (ל) שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש. (לא) ואת איל המלואים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש. (לב) ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד. (לג) ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם ורים לא יאכל כי קדש הם. (לד) ואם יותר מבשר המלואים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא. (לה) ועשית לאהרן ולבניו ככל אשר צויתיך שבעת ימים תמלא ידם. (לו) ופר החטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת את המזבח בכפרך עליו וסכתה אתו לקדשו. (לז) שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש. (לח) וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד. (לט) את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. (מ) ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעית ההין יין לכבש האחד. (מא) ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה. (מב) עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם. (מג) ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי. (מד) וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי. (מה) ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים. (מו) וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם. (א) ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו. (ב) אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמות קומתו ממנו קרנתיו. (ג) וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב. (ד) ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם. (ה) ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב. (ו) ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה. (ז) והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה. (ח) ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם. (ט) לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו. (י) וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה. (יא) וידבר יהוה אל משה לאמר. (יב) כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם. (יג) זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש השקל עשרים גרה מחצית השקל תרומה ליהוה. (יד) כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה. (טו) העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם. (טז) ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם. (יז) וידבר יהוה אל משה לאמר. (יח) ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים. (יט) ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם. (כ) בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה. (כא) ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם. (כב) וידבר יהוה אל משה לאמר. (כג) ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמו מחצתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים. (כד) וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין. (כה) ועשית אתו שמן משחת קדש רקחת מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה. (כו) ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת. (כז) ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת. (כח) ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו. (כט) וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש. (ל) ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם וכהנו לי. (לא) ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם. (לב) על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם. (לג) איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו. (לד) וידבר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וש

ואם לא יכול לעמוד בפני אויבו ונס מפניו, אם יש לו מקום שיכול לברוח אליו ולהתחבא שם, חייב לברוח ולהתחבא שם ולא יעמוד ויהרג, שנאמר "ונס הנשאר מבית יהודה" (ישעיה לז, לב), ואמרו חכמים (ב"ר פרשה ס"ד): אין לך בכל התורה כולה שאין בה מצות עשה ולא לא תעשה שאין לו מקום בנביאים ובכתובים, חוץ מזה שנאמר "ונס הנשאר מבית יהודה".

ואם אין לו מקום לברוח אליו, אלא שיודע בעצמו שאם יעמוד בפני אויבו יהרגוהו, אבל אם יעמוד ויהרג יהרגו עמו אחרים, חייב לעמוד ולא יברח, שנאמר "ואתם אל תרפו ידיכם" (דברי הימים ב טו, ז), ואמרו חכמים (ספרי דברים פרשת כי תצא פיסקא רמ"ג): אם יש לו כח להציל אחרים עמו אל יברח, ואם אין לו כח להציל אחרים עמו יברח.

ואם ראה שהוא מוקף לאויבו ואין לו מקום לברוח אליו, אלא שיודע בעצמו שאם יעמוד בפני אויבו יהרגוהו, אבל אם יעמוד ויהרג יהרגו עמו אחרים, חייב לעמוד ולא יברח, שנאמר "ואתם אל תרפו ידיכם" (דברי הימים ב טו, ז), ואמרו חכמים (ספרי דברים פרשת כי תצא פיסקא רמ"ג): אם יש לו כח להציל אחרים עמו אל יברח, ואם אין לו כח להציל אחרים עמו יברח.

ואם ראה שהוא מוקף לאויבו ואין לו מקום לברוח אליו, אלא שיודע בעצמו שאם יעמוד בפני אויבו יהרגוהו, אבל אם יעמוד ויהרג יהרגו עמו אחרים, חייב לעמוד ולא יברח, שנאמר "ואתם אל תרפו ידיכם" (דברי הימים ב טו, ז), ואמרו חכמים (ספרי דברים פרשת כי תצא פיסקא רמ"ג): אם יש לו כח להציל אחרים עמו אל יברח, ואם אין לו כח להציל אחרים עמו יברח.

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: (ג) אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יהוה: (ד) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: (ה) והשחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד: (ו) והפשיט את העלה וניתח אתה לנתחיה: (ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: (ח) וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: (ט) וקרבו ורחצו במים את הקרב ואת הכרעים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה: (י) ואם מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: (יא) וזבחו אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: (יב) וניתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: (יג) והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: (יד) ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: (טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: (טז) ומראתו את מוראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: (יז) ושסע אתו בפדרתיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: (ב) ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: (ב) והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: (ג) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: (ד) וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: (ה) ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת חלה בלולה בשמן מצה תהיה: (ו) פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: (ז) ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: (ח) והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח: (ט) והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: (י) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: (יא) כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: (יב) קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: (יג) וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: (יד) וכי תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: (טו) ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: (טז) והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה: (ג) ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: (ב) וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ווזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: (ג) והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (ד) ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: (ה) והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה: (ו) ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: (ז) אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: (ח) וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: (ט) והקריב ממזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (י) ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: (יא) והקטיר אתם הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: (יב) ואם עז קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: (יג) וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: (יד) והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (טו) ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: (טז) והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: (יז) חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו: (ד) וידבר יהוה אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: (ג) אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת: (ד) והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: (ה) ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: (ו) וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: (ז) ומן הדם יתן הכהן על קרנות מזבח קטרת סמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: (ח) ואת כל חלב פר החטאת יסיר ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (ט) ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: (י) כאשר יסור משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: (יא) ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: (יב) והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף: (יג) ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו מאחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: (יד) והודעו החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: (טו) וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: (טז) והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: (יז) וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: (יח) ומן הדם יתן על הקרנות אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: (יט) ואת כל חלבו יסיר ממנו והקטיר המזבחה: (כ) ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם: (כא) והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: (כב) אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: (כג) או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: (כד) וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא: (כה) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמו יצק אל יסוד מזבח העלה: (כו) ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: (כז) ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: (כח) או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: (כט) וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: (ל) ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח: (לא) ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן וניסלח לו: (לב) ואם כשב יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: (לג) וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: (לד) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח: (לה) ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים והקטיר הכהן אתם על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא וניסלח לו: (ה) ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו: (ב) או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: (ג) או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם: (ד) או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה: (ה) והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: (ו) והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: (ז) ואם לא תגיע ידו דיה לשה וחטאתו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: (ח) והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל: (ט) והזה מדם החטאת על קיר המזבח ואל יסוד המזבח ישפך דם חטאת הוא: (י) ואת השני יעשה עלה כמשפט ווכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו: (יא) ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והקריב את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא: (יב) והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: (יג) וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה למנחה כמנחת הכהן: (יד) וידבר יהוה אל משה לאמר: (טו) נפש כי תמעל מעל ושגגה בחטאת יהוה והקריב אל יהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא: (טז) ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמשתיו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: (יז) ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: (יח) והביא איל תמים מן הצאן בערכך אשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: (יט) אשם הוא אשם אשם ליהוה: (כ) וידבר יהוה אל משה לאמר: (כא) נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: (כב) או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהן: (כג) והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא: (כד) או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: (כה) והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך אשם אל הכהן: (כו) והכהן יכפר עליו לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: (כז) וידבר יהוה אל משה לאמר: (כח) צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: (כט) והלבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: (ל) ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: (לא) והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: (לב) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: (ו) וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: (ב) והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחה אזכרתה ליהוה: (ג) והנותרת ממנה יאכל אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: (ד) לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש הוא כחטאת וכאשם: (ה) כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: (ו) וידבר יהוה אל משה לאמר: (ז) זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב: (ח) על מחבת במשחה תעשה מרבכת תביא מפתי מנחת בקרים ריח ניחח ליהוה: (ט) והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: (י) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: (יא) וידבר יהוה אל משה לאמר: (יב) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: (יג) החטאת אשר תחטא בה את הדם תכבס במקום קדש תשבר כלי חרש אשר בושל בה ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (יד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (טו) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (טז) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (יז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (יח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (יט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (כ) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (כא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (כב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (כג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (כד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (כה) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (כו) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (כז) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (כח) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (כט) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (ל) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (לא) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (לב) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (לג) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (לד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (לה) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (לו) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (לז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (לח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (לט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (מ) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (מא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (מב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (מג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (מד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (מה) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (מו) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (מז) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (מח) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (מט) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (נ) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (נא) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (נב) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (נג) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (נד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (נה) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (נו) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (נז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (נח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (נט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (ס) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (סא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (סב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (סג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (סד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (סה) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (סו) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (סז) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (סח) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (סט) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (ע) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (עא) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (עב) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (עג) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (עד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (עה) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (עו) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (עז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (עח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (עט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (פ) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (פא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (פב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (פג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (פד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (פה) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (פו) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (פז) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (פח) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (פט) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (צ) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (צא) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (צב) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (צג) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (צד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (צה) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (צו) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (צז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (צח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (צט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (ק) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קה) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קו) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קז) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קח) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קט) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קי) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קיא) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קיב) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קיג) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קיד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קטו) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קטז) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קיז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קיח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קיט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קכ) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קכא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קכב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קכג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קכד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קכה) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קכו) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קכז) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קכח) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קכט) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קל) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קלא) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קלב) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קלג) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קלד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קלה) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קלו) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קלז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קלח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קלט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קמ) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קמא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קמב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קמג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קמד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קמה) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קמו) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קמז) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קמח) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קמט) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קנ) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קנא) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קנב) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קנג) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קנד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קנה) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קנו) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קנז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קנח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קנט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קס) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קסא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קסב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קסג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קסד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קסה) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קסו) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קסז) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קסח) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קסט) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קע) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קעא) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קעב) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קעג) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קעד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קעה) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קעו) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קעז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קעח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קעט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קפ) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קפא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קפב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קפג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קפד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קפה) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קפו) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קפז) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קפח) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קפט) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קצ) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קצא) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קצב) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קצג) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קצד) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קצה) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (קצו) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (קצז) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (קצח) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (קצט) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (ר) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש תשרף: (רא) וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה אם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: (רב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (רג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: (רד) וכל בשר בגדך תכבס בקדש תאכל אשר יזה מדמה על בגד תכבס במקום קדש

ויאמר יעקב אל אלהי אברהם אבי ואלהי יצחק אבי יהוה האומר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך [לב] קטנתי מכל החסדים וכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות [לג] הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים [לד] ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב [לה] ויהי שם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק [לו] ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו [לז] ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר [לח] וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו [לט] ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני [מ] ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב [מא] ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל [מב] ויאמר יעקב הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם [מג] ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי [מד] ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו [מה] על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע באיש כף ירך יעקב בגיד הנשה [מו] ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות [מז] ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר [מח] וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה [מט] ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל

[נ] ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ [נא] ויראה אותה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אותה ויענה [נב] ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה [נג] ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה [נד] ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקניו בשדה ויחרש יעקב עד באם [נה] ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו [נו] ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה [נז] וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אותה לו לאשה [נח] והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם [נט] ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה [ס] ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן [סא] הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה [סב] ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחותם [סג] ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו [סד] אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר [סה] ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד [סו] ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו [סז] וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור [סח] ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו [סט] ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר [ע] האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אותה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם [עא] אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים [עב] מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו [עג] וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויהמלו כל זכר כל יוצאי שער עירו [עד] ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר [עה] ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו [עו] בני יעקב באו על החללים ויבזו את העיר אשר טמאו אחותם [עז] את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו [עח] ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית [עט] ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אותי להבאישני בישבי הארץ בכנעני ובפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי [פ] ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו [פא] ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלותיכם [פב] ונקומה ונעלה בית אל ונעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי [פג] ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אותם תחת האלה אשר עם שכם [פד] ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב [פה] ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובכל העם אשר עמו [פו] ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו [פז] ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות [פח] וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אותו [פט] ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל [צ] ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו [צא] והארץ אשר נתתי לאברהם ולרבקה לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ [צב] ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו [צג] ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן [צד] ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אלהים שם בית אל [צה] ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה [צו] ותהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן [צז] ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין [צח] ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם [צט] ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום [ק] ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר [קא] ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויהי ישראל שמע ויהי בני יעקב שנים עשר [קב] בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן [קג] בני רחל יוסף ובנימין [קד] ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי [קה] ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילדו לו בפדן ארם [קו] ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית ארבע אשר שם גרו אברהם ויצחק [קז] ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמונים שנה [קח] ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו

[קט] ואלה תולדות עשו הוא אדום [קי] עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי [קיא] ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות [קיב] ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל [קיג] ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [קיד] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [קטו] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [קטז] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [קיז] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [קיח] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [קיט] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [קכ] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [קכא] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [קכב] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [קכג] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [קכד] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [קכה] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [קכו] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [קכז] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [קכח] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [קכט] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [קל] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [קלא] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [קלב] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [קלג] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [קלד] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [קלה] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [קלו] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [קלז] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [קלח] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [קלט] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [קמ] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [קמא] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [קמב] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [קמג] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [קמד] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [קמה] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [קמו] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [קמז] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [קמח] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [קמט] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [קנ] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [קנא] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [קנב] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [קנג] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [קנד] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [קנה] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [קנו] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [קנז] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [קנח] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [קנט] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [קס] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [קסא] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [קסב] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [קסג] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [קסד] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [קסה] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [קסו] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [קסז] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [קסח] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [קסט] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [קע] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [קעא] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [קעב] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [קעג] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [קעד] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [קעה] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [קעו] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [קעז] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [קעח] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [קעט] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [קפ] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [קפא] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [קפב] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [קפג] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [קפד] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [קפה] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [קפו] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [קפז] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [קפח] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [קפט] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [קצ] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [קצא] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [קצב] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [קצג] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [קצד] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [קצה] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [קצו] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [קצז] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [קצח] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [קצט] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [ר] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רא] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רב] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רג] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רד] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רה] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רו] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רז] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רח] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רט] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רי] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [ריא] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [ריב] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [ריג] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [ריד] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רטו] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רטז] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רטח] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רטט] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רכ] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רכא] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רכב] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רכג] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רכד] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רכה] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [רכו] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [רכז] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [רכח] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [רכט] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רל] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רלא] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רלב] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רלג] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רלד] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רלה] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רלו] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רלז] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רלח] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רלט] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [רמ] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [רמא] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [רמב] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [רמג] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רמד] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רמה] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רמו] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רמז] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רמח] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רמט] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רנ] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רנא] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רנב] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רנג] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [רנד] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [רנה] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [רנו] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [רנז] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רנח] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רנט] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רס] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רסא] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רסב] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רסג] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רסד] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רסה] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רסו] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רסז] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [רסח] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [רסט] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [רע] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [רעא] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רעב] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רעג] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רעד] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רעה] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רעו] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רעז] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רעח] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רעט] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רפ] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רפא] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [רפב] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [רפג] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [רפד] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [רפה] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רפו] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רפז] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רפח] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רפט] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רצ] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רצא] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רצב] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רצג] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רצד] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רצה] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [רצו] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [רצז] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [רצח] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [רצט] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רק] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רקא] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רקב] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רקג] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רקד] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רקה] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רקו] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רקז] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רקח] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רקט] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [רקי] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [רקיא] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [רקיב] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [רקיג] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רקיד] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רקטו] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רקטז] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רקטח] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רקכ] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רקכא] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רקכב] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רקכג] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רקכד] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רקכה] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו [רקכו] ואלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען [רקכז] ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו [רקכח] כי היה רכושם רב מאד ולא יכלו לשבת יחדיו ותכל ארץ מגוריהם מפני מקניהם [רקכט] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום [רקל] ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר [רקלא] אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו [רקלב] ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז [רקלג] ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו [רקלד] ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו [רקלה] ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח [רקלו] ואלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז [רקלז] אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה [רקלח] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [רקלט] ואלה בני אהליבמה בת

[כה] אלו הדברים שאין מחזירין אבידתן: הרואה את חבירו שנפלה לו אבידה בדרך (כה). ואפילו רצה חבירו לומר לו: הרי אני יודע שהיא שלך, ואני מכיר בה סימנים, אין מחזירין לו עד שיבא לידו ויאמר לו: אבידתך שנפלה לך בדרך פלונית, אני מצאתי אותה ואני יודע בה סימנים פלוניים, אז מחזירין לו. ואם לא בא לידו ולא אמר לו כלום, אלא שהוא יודע בו שהוא חבירו, אין מחזירין לו. ואם היה חבירו מהלך בדרך ורואה אותה נופלת ממנו, אין מחזירין לו עד שיבא לידו ויאמר לו: אבידתך שנפלה ממך בדרך פלונית, אני ראיתי אותה נופלת ממך

ספר הישר לרבינו תם

ויעקב אבינו לא נשא אלא ארבע נשים, ואחת מהן שפחה, ואחת מהן אחות אמו, ואחת מהן בת דודתו, ואחת מהן בת בתו של אחיו, ואחת מהן בת בתו של בנו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בתו, ואחת מהן בת בתו של בת

ואת הכפרת תתן על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך: (כב) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: (כג) ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ורמו קומתו: (כד) וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: (כה) ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: (כו) ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: (כז) לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשלחן: (כח) ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן: (כט) ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לבונה זכה סלת תהיה: (ל) ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: (לא) ועשית מנרת זהב טהור מקשה יעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: (לב) וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: (לג) שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: (לד) ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: (לה) וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה: (לו) כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: (לז) ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: (לח) ומלקחתיה ומחתתיה זהב טהור: (לט) ככר זהב טהור יעשה אתה ואת כל הכלים האלה: (מ) וראה ועשה בתניתם אשר אתה מראה בהר: (א) ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב תעשה אתם: (ב) ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות שתים עשרה יריעת: (ג) חמש היריעת תחברנה אחת אל אחת וחמש יריעת תחברנה אחת אל אחת: (ד) ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצנה במחברת השנית: (ה) חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת: (ו) ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: (ז) ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: (ח) ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה יריעת מדה אחת ליריעת: (ט) וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: (י) ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצנה במחברת ולולאת חמשים על שפת היריעה החברת השנית: (יא) ועשית חמשים קרסי נחשת והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל והיה אחד: (יב) והנעדף הנעדף ביריעת האהל חצי היריעה הנעדפת תסר על אחרי המשכן: (יג) והאמה מזה והאמה מזה הנעדף באורך יריעת האהל יסר על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: (יד) ועשית מכסה לאהל עורת אילם מאדמים וכסה עורת תחשים מלמעלה: (טו) ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: (טז) עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: (יז) שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל קרשי המשכן: (יח) ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: (יט) ומאדני כסף תעשה עשרים הקרש תחת עשרים הקרש שני אדני תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: (כ) ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: (כא) ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: (כב) ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: (כג) ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: (כד) והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על הראש אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם המה יהיו למקצעתם: (כה) והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: (כו) ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: (כז) וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: (כח) והבריח התיכן בחצי הקרשים מבריח מקצה אל קצה: (כט) ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: (ל) והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: (לא) ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבי מעשה חשב יעשה אתה: (לב) ונתתה אתה על ארבעה עמדי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: (לג) ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: (לד) ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: (לה) ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפונה: (לו) ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: (לז) ועשית למסך חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וייצקת להם חמשה אדני נחשת: (א) ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב המזבח רבוע יהיה ושלש אמות קמתו: (ב) ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו יהיו קרנתיו וצפית אתו נחשת: (ג) ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת: (ד) ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: (ה) ונתתה אתה תחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: (ו) ועשית בדים למזבח בדי שטים וצפית אתם נחשת: (ז) והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו: (ח) נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה בהר כן יעשו: (ט) ועשית את חצר למשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת: (י) ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף: (יא) וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארכו עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף: (יב) ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה: (יג) ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: (יד) קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: (טו) ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: (טז) ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: (יז) כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדני נחשת: (יח) ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: (יט) לכל כלי המשכן בכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדת החצר נחשת: (כ) ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: (כא) באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: (א) ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: (ב) ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: (ג) ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: (ד) ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: (ה) והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: (ו) ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב: (ז) שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: (ח) וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: (ט) ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: (י) ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם: (יא) מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבת תעשה אתם משבצת זהב תעשה אתם: (יב) ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון: (יג) ועשית משבצת זהב: (יד) ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת תתן את שרשרת העבתים על המשבצת: (טו) ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: (טז) רבוע יהיה כפול ארתו זרת אורכו וזרת רחבו: (יז) ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: (יח) והטור השני נפך ספיר וישפה: (יט) והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: (כ) והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבת זהב תהיינה במלאתם: (כא) והאבן תהיה על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט: (כב) ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור: (כג) ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתתה את שתי הטבעת על שתי קצות החשן: (כד) ונתתה את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן: (כה) ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצת ונתתה על כתפת האפד אל מול פניו: (כו) ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על שתי קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית: (כז) ועשית שתי טבעת זהב ונתתה אתם על שתי כתפת האפד מלמטה מלפניו מול מפרתו מעל חשב האפד: (כח) ויקשרו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד: (כט) ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד: (ל) ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: (לא) ועשית את מעיל האפד כליל תכלת: (לב) ופי ראשו בתוכו יהיה שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: (לג) ועשית על שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: (לד) פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב: (לה) והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: (לו) ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה: (לז) ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: (לח) והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: (לט) ושבצת שש משבץ מצנפת שש תעשה ואבנט מעשה רקם תעשה: (מ) ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: (מא) והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי: (מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלציים ועד ירכים יהיו: (מג) והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו: (א) וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר בן בקר ואילם שנים תמימם: (ב) ומצות ולחת מצות ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשם: (ג) ונתתה אתם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם: (ד) ואת בני אהרן תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: (ה) ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו באבנט האפד: (ו) ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת: (ז) ולקחת שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: (ח) ואת בניו תקריב והלבשת כתנת: (ט) וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעות והיתה להם כהנת לחק עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: (י) והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: (יא) ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: (יב) ולקחת מדם הפר ונתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח: (יג) ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה: (יד) ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: (טו) את האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: (טז) ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: (יז) ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: (יח) והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה הוא ליהוה: (יט) ולקחת את האיל השני וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: (כ) ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן וגו

ב ויאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי׃ ג ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרהה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך׃ ד והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה׃ ה ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת׃ ו ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי מואב׃ ז ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמד מבקר ועד עתה זה שבתה מעט הבית׃ ח ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר ולא תעברי מזה וכה תדבקין עם נערתי׃ ט עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל כלים ושתית ממה אשר ישאבון הנערים׃ י ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה׃ יא ויען בעז ויאמר אליה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי את אביך ואת אמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום׃ יב ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו׃ יג ותאמר תמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך׃ יד ויאמר לה בעז לעת האכל לך הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר׃ טו ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה׃ טז וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה׃ יז ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שעורים׃ יח ותשא ותבא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותירה משבעה׃ יט ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז׃ כ ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלינו הוא׃ כא ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו כל הקציר אשר לי׃ כב ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נעריותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר׃ כג ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה׃

ג א ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוחה אשר ייטב לך׃ ב ועתה הלא בעז מודעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השעורים הלילה׃ ג וסכת וסמת שמלתך ועלית וירדת הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות׃ ד והיה בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין׃ ה ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה׃ ו ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה׃ ז ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב׃ ח ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו׃ ט ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה׃ י ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי בחורים אם דל ואם עשיר׃ יא ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את׃ יב ועתה כי אמנם כי אם גואל אנכי וגם יש גואל קרוב ממני׃ יג ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך ואנכי אגאלך חי יהוה שכבי עד הבקר׃ יד ותשכב מרגלתיו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל תודע כי בא האשה הגרן׃ טו ויאמר הבי המטפחת אשר עליך והחזיקי בה ותחזק בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר׃ טז ותבא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש׃ יז ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם אל חמותך׃ יח ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום׃

ד א ובעז עלה השער וישב שם והנה הגואל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פלני אלמני ויסר וישב׃ ב ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו׃ ג ויאמר לגואל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדי מואב׃ ד ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגדי הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל אם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאל ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל׃ ה ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי לקים שם המת על נחלתו׃ ו ויאמר הגואל לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך את גאולתי כי לא אוכל לגאול׃ ז וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל׃ ח ויאמר הגואל לבעז קנה לך וישלף נעלו׃ ט ויאמר בעז לזקנים ולכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי׃ י וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום׃ יא ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתים את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם׃ יב ויהי בית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת׃ יג ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הרין ותלד בן׃ יד ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גואל היום ויקרא שמו בישראל׃ טו והיה לך למשיב נפש וללכלכל את שיבתך כי כלתך אהבתך אשר ילדתו היא טובה לך משבעה בנים׃ טז ותקח נעמי את הילד וישתהו בחיקה ותהי לו לאומנת׃ יז ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ויקראו שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃ יח ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃ יט וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב׃ כ ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון׃ כא ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד׃ כב ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד׃

[לה] ויהי בשמוע יהושע את דבר ה' אשר דבר אל העם ויאמר אל העם לכו אחרי ואשרו את מחנה עמלק והנה אנכי עמכם. ויהי כאשר הלכו אחרי יהושע ויבואו אל מחנה עמלק ויהי בראות יהושע את מחנה עמלק כי רב הוא ויגדל מאד מאד ויירא יהושע מפניהם ויאמר אל העם עמדו פה ואל תלכו אחרי כי אם תלכו אחרי אז תפלו לפני עמלק ואנכי אלך לבדי אל מחנה עמלק ואראה מה יעשו ואחרי כן אשוב אליכם ואתם עמדו פה ואל תלכו אחרי. ויהי כאשר דבר יהושע את הדברים האלה אל העם ויעמדו העם פה ויהושע הלך לבדו אל מחנה עמלק ויבא אל מחנה עמלק ויהי בבואו אל מחנה עמלק ויראהו ויתבונן בו והנה אין איש בכל מחנה עמלק כי אם ילד אחד קטן ויהושע לא ידע כי הילד הוא בן שבע שנים ויהושע חשב כי הילד הוא איש מלחמה כי גדול הוא מאד

ויבא אל אביו ויאמר לו אבי אבי ויאמר הנני ויאמר אליו מי אתה בני ויאמר אליו אנכי עשו בכורך ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה. ויאמר אליו אחיך בא במרמה ויקח את ברכתך ויאמר הלא כי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים אשר בכרתי לקח ועתה הנה לקח את ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה ויען יצחק ויאמר אל עשו הן גביר שמתיו לך וכל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך מה אעשה בני ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי

ואם יש לו בנים ובנות הבנים יורשים את האב והבנות אינן יורשות כלום
ואם אין לו בנים אלא בנות הבנות יורשות את האב ואין לבנות בנות
ירושה כלום ואם אין לו בנים ובנות הבנות יורשות את האב ואין לבנות
בנות ירושה כלום ואם אין לו בנים ובנות הבנות יורשות את האב ואין
לבנות בנות ירושה כלום ואם אין לו בנים ובנות הבנות יורשות את
האב ואין לבנות בנות ירושה כלום ואם אין לו בנים ובנות הבנות
יורשות את האב ואין לבנות בנות ירושה כלום ואם אין לו בנים
ובנות הבנות יורשות את האב ואין לבנות בנות ירושה כלום ואם
אין לו בנים ובנות הבנות יורשות את האב ואין לבנות בנות ירושה
כלום ואם אין לו בנים ובנות הבנות יורשות את האב ואין לבנות
בנות ירושה כלום ואם אין לו בנים ובנות הבנות יורשות את האב

[12], כשהיה נציגי, ואנחנו נ"ל בעיר פוטסדם עם הנסיך ויליאם, בנו הבכור של הקיסר פרידריך, ואשתו הנסיכה שרלוטה, בת הדוכס מסקסן־מיינינגן, שהיתה אחות לאמו של הקיסר הנוכחי. [13] בשעה שהיינו יושבים לשולחן, נכנס הקיסר פרידריך, ואחרי שלחץ את ידי בחביבות, פנה אל הנסיך ויליאם ואמר לו: "ויליאם, אני מבקש ממך שתשב ליד הנסיך הצעיר, כדי שיוכל לשמוע ממך איך מתנהגים בבתי־ספר". [14] הנסיך ויליאם הסמיק מאוד, ולא ידע מה להשיב. [15] אחר כך, כשהלכנו לחדר הסמוך לשתות קפה, ניגש אלי הנסיך ויליאם ואמר לי: "אל תאמין לו, הוא רק רוצה לצחוק עליך". [16] אבל הקיסר פרידריך לא צחק כלל, אלא דיבר אתי ברצינות גמורה, ושאל אותי על כל מיני דברים שקשורים בלימודים ובחיי בית־הספר. [17] ואני, שהייתי אז ילד ביישן מאוד, הייתי עונה לו בקצרה ובמבוכה, ומרגיש שהוא מתבונן בי בעיניים חודרות ורציניות, כאילו הוא רוצה לגלות את כל מחשבותיי הסודיות. [18] אחר כך, כשיצאנו לטייל בגנים הגדולים של הארמון, הוא הלך לידי זמן רב, ודיבר אתי על ספרים ועל ציור, ועל כך שאדם צריך להיות נאמן לעצמו בכל מצב. [19] כל זה עשה עליי רושם עמוק מאוד, ומאז נעשיתי מעריץ גדול של הקיסר פרידריך, אף־על־פי שלא ראיתי אותו אלא פעם אחת בלבד. [20] אחרי מות הקיסר פרידריך, בשנת 1888, עלה לכס המלוכה בנו הבכור, הנסיך ויליאם, שנשא את הנסיכה שרלוטה, בת הדוכס מסקסן־מיינינגן, שהזכרתי לעיל. [21] הקיסר ויליאם השני, כפי שהוא נקרא בפי כל, היה אדם בעל כישרונות רבים, אך גם בעל יצרים חזקים ורצונות עזים מאוד. [22] הוא אהב את הצבא מאהבה יתרה, ורחש כבוד גדול לכל מה שקשור בחיילים ובמדים. [23] לעומת זאת, הוא לא אהב את הפרלמנט, ולעתים קרובות הביע את בוזו לחוקים ולנציגי העם. [24] כל אלה גרמו לכך שבמשך שנות שלטונו נוצרו מתחים רבים בין הקיסר לבין הציבור, ובין הקיסר לבין ראשי המפלגות. [25] אני עצמי, כאמור, לא ראיתי אותו אלא פעם אחת בלבד, ולכן אין לי יכולת לשפוט את מעשיו. [26] אבל מה שאני יודע בוודאות הוא, שהוא היה אדם בעל אישיות חזקה מאוד, ושהשפיע על ההיסטוריה של גרמניה ושל אירופה כולה במידה רבה מאוד.

---

(12) בשנת 1858. (13) הנסיך ויליאם הוא הקיסר ויליאם הראשון, שמלך מ־1861 עד 1888. [14] הנסיך ויליאם היה אז בן 11 בערך, ואני הייתי בן 9. [15] הסמיק מאוד — הסמיק מבושה ומכעס כאחד. [16] צחק — לעג לי, חשב שאני ילד קטן. [17] ואני, שהייתי אז ילד ביישן מאוד — ואני, שהייתי אז ילד ביישן מאוד. [18] הגנים הגדולים של הארמון — הגנים הגדולים של ארמון פוטסדם. [19] כל זה עשה עליי רושם עמוק מאוד — כל זה עשה עליי רושם עמוק מאוד, ומאז נעשיתי מעריץ גדול של הקיסר פרידריך, אף־על־פי שלא ראיתי אותו אלא פעם אחת בלבד. [20] אחרי מות הקיסר פרידריך, בשנת 1888, עלה לכס המלוכה בנו הבכור, הנסיך ויליאם, שנשא את הנסיכה שרלוטה, בת הדוכס מסקסן־מיינינגן, שהזכרתי לעיל — אחרי מות הקיסר פרידריך, בשנת 1888, עלה לכס המלוכה בנו הבכור, הנסיך ויליאם, שנשא את הנסיכה שרלוטה, בת הדוכס מסקסן־מיינינגן, שהזכרתי לעיל. [21] הקיסר ויליאם השני, כפי שהוא נקרא בפי כל — הקיסר ויליאם השני, כפי שהוא נקרא בפי כל, היה אדם בעל כישרונות רבים, אך גם בעל יצרים חזקים ורצונות עזים מאוד. [22] הוא אהב את הצבא מאהבה יתרה, ורחש כבוד גדול לכל מה שקשור בחיילים ובמדים. [23] לעומת זאת, הוא לא אהב את הפרלמנט, ולעתים קרובות הביע את בוזו לחוקים ולנציגי העם. [24] כל אלה גרמו לכך שבמשך שנות שלטונו נוצרו מתחים רבים בין הקיסר לבין הציבור, ובין הקיסר לבין ראשי המפלגות. [25] אני עצמי, כאמור, לא ראיתי אותו אלא פעם אחת בלבד, ולכן אין לי יכולת לשפוט את מעשיו. [26] אבל מה שאני יודע בוודאות הוא, שהוא היה אדם בעל אישיות חזקה מאוד, ושהשפיע על ההיסטוריה של גרמניה ושל אירופה כולה במידה רבה מאוד.

---

(12) בשנת 1858. (13) הנסיך ויליאם הוא הקיסר ויליאם הראשון, שמלך מ־1861 עד 1888. [14] הנסיך ויליאם היה אז בן 11 בערך, ואני הייתי בן 9. [15] הסמיק מאוד — הסמיק מבושה ומכעס כאחד. [16] צחק — לעג לי, חשב שאני ילד קטן. [17] ואני, שהייתי אז ילד ביישן מאוד — ואני, שהייתי אז ילד ביישן מאוד. [18] הגנים הגדולים של הארמון — הגנים הגדולים של ארמון פוטסדם. [19] כל זה עשה עליי רושם עמוק מאוד — כל זה עשה עליי רושם עמוק מאוד, ומאז נעשיתי מעריץ גדול של הקיסר פרידריך, אף־על־פי שלא ראיתי אותו אלא פעם אחת בלבד. [20] אחרי מות הקיסר פרידריך, בשנת 1888, עלה לכס המלוכה בנו הבכור, הנסיך ויליאם, שנשא את הנסיכה שרלוטה, בת הדוכס מסקסן־מיינינגן, שהזכרתי לעיל — אחרי מות הקיסר פרידריך, בשנת 1888, עלה לכס המלוכה בנו הבכור, הנסיך ויליאם, שנשא את הנסיכה שרלוטה, בת הדוכס מסקסן־מיינינגן, שהזכרתי לעיל. [21] הקיסר ויליאם השני, כפי שהוא נקרא בפי כל — הקיסר ויליאם השני, כפי שהוא נקרא בפי כל, היה אדם בעל כישרונות רבים, אך גם בעל יצרים חזקים ורצונות עזים מאוד. [22] הוא אהב את הצבא מאהבה יתרה, ורחש כבוד גדול לכל מה שקשור בחיילים ובמדים. [23] לעומת זאת, הוא לא אהב את הפרלמנט, ולעתים קרובות הביע את בוזו לחוקים ולנציגי העם. [24] כל אלה גרמו לכך שבמשך שנות שלטונו נוצרו מתחים רבים בין הקיסר לבין הציבור, ובין הקיסר לבין ראשי המפלגות. [25] אני עצמי, כאמור, לא ראיתי אותו אלא פעם אחת בלבד, ולכן אין לי יכולת לשפוט את מעשיו. [26] אבל מה שאני יודע בוודאות הוא, שהוא היה אדם בעל אישיות חזקה מאוד, ושהשפיע על ההיסטוריה של גרמניה ושל אירופה כולה במידה רבה מאוד.

પ્રશ્ન ૧. (અ) નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (૧૦)

(૧) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિએ ચાંદાને કયા કયા નામથી સંબોધ્યો છે?

(૨) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ કોણ ખુશ થાય છે?

(૩) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ નારાજ થાય છે?

(૪) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને શું ન કરવા વિનંતી કરે છે?

(૫) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૬) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૭) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૮) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૯) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૧૦) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(બ) નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (૧૦)

(૧) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ કોણ ખુશ થાય છે?

(૨) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ નારાજ થાય છે?

(૩) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને શું ન કરવા વિનંતી કરે છે?

(૪) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૫) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૬) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૭) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૮) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૯) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૧૦) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(ક) નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (૧૦)

(૧) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ કોણ ખુશ થાય છે?

(૨) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ નારાજ થાય છે?

(૩) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને શું ન કરવા વિનંતી કરે છે?

(૪) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૫) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૬) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૭) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૮) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૯) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૧૦) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

પ્રશ્ન ૨. (અ) નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (૧૦)

(૧) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ કોણ ખુશ થાય છે?

(૨) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ નારાજ થાય છે?

(૩) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને શું ન કરવા વિનંતી કરે છે?

(૪) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૫) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૬) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૭) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૮) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૯) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૧૦) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(બ) નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (૧૦)

(૧) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ કોણ ખુશ થાય છે?

(૨) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ નારાજ થાય છે?

(૩) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને શું ન કરવા વિનંતી કરે છે?

(૪) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૫) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૬) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૭) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૮) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૯) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૧૦) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(ક) નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (૧૦)

(૧) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ કોણ ખુશ થાય છે?

(૨) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ નારાજ થાય છે?

(૩) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને શું ન કરવા વિનંતી કરે છે?

(૪) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૫) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૬) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૭) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૮) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૯) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૧૦) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

પ્રશ્ન ૩. (અ) નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (૧૦)

(૧) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ કોણ ખુશ થાય છે?

(૨) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ નારાજ થાય છે?

(૩) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને શું ન કરવા વિનંતી કરે છે?

(૪) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૫) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૬) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૭) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૮) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૯) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૧૦) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(બ) નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (૧૦)

(૧) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ કોણ ખુશ થાય છે?

(૨) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ નારાજ થાય છે?

(૩) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને શું ન કરવા વિનંતી કરે છે?

(૪) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૫) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૬) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૭) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૮) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૯) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૧૦) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(ક) નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (૧૦)

(૧) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ કોણ ખુશ થાય છે?

(૨) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં ચાંદો ઊગવાથી કોણ નારાજ થાય છે?

(૩) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને શું ન કરવા વિનંતી કરે છે?

(૪) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૫) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૬) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૭) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૮) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

(૯) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે ન જવા કહે છે?

(૧૦) ‘ચાંદો ઊગ્યો’ કાવ્યમાં કવિ ચાંદાને કોની પાસે જવા કહે છે?

ואם שור נגח את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא שמרו בעליו בלתי השיבו שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים עליו: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הבער ישלם הבוער את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבוא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם את הטרפה: כי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולת:

מכות ב׳ ב׳ ב׳

ולא יפחות מכדי שיעור זה שיעור הלכה [משנה ברורה ס"ק נ"ה]. ואם רוצה לקרות יותר מכדי שיעור זה יכול לקרות אפילו הרבה ובלבד שיכוין בכל פרשה ופרשה שיקרא [שער הציון ס"ק ל"ב]. ואם הפסיק בין פרשה לפרשה אפילו בדיבור אחד צריך לחזור ולקרות הפרשה שהפסיק בה מתחלתה [שם]. ואם הפסיק בין פסוק לפסוק אפילו באמצע תיבה צריך לחזור ולקרות הפסוק שהפסיק בו מתחלתו [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה אפילו באמצע פסוק אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שאין בו אלא שתי תיבות צריך לחזור ולקרות הפסוק מתחלתו [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אחד עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שנים עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשה עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעה עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשה עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששה עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעה עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע עשר תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו עשרים ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלשים ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבעים ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמשים ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ששים ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבעים ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנים ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשעים ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאה ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו מאתים ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שלש מאות ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו ארבע מאות ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו חמש מאות ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שש מאות ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שבע מאות ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו שמנה מאות ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו תשע מאות ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף ושש תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף ושבע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף ושמנה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלף ותשע תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלפים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלפים ואחד תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלפים ושנים תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלפים ושלשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלפים וארבעה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה שהפסיק בה ואילך [שם]. ואם הפסיק בין תיבה לתיבה בפסוק שיש בו אלפים וחמשה תיבות אינו צריך לחזור אלא לתיבה

ולא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה' גם דור עשירי לא יבוא להם בקהל ה' עד עולם. [כג, ד] על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר על בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך. [כג, ה] ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך. [כג, ו] לא תדרש שלומם וטובתם כל ימיך לעולם. [כג, ז] לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו. [כג, ח] בנים אשר יולד להם דור שלישי יבוא להם בקהל ה'. [כג, ט] כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע. [כג, י] כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבוא אל תוך המחנה. [כג, יא] והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבוא אל תוך המחנה. [כג, יב] ויתד יהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוצה וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך. [כג, יג] כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך. [כג, טו] לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר יבריל אליך מעם אדוניו. [כג, טז] עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך אשר ייטב לו לא תונה בו. [כג, יז] לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל. [כג, יח] לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ה' אלהיך לכל נדר כי תועבת ה' אלהיך גם שניהם. [כג, יט] לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך. [כג, כ] לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך ה' אלהיך בכל משלח ידך על האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה. [כג, כא] כי תדר נדר לה' אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרוש ידרשנו ה' אלהיך מעמך והיה בך חטא. [כג, כב] וכי תחדל לנדר אין בך חטא. [כג, כג] מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת לה' אלהיך נדבה אשר דברת בפיך. [כג, כד] כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן. [כג, כה] כי תבא בקמת רעך וקטפת מלתך בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך. [כג, כו] כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו. [כד, א] ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר. [כד, ב] ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה. [כד, ג] לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני ה' ולא תחטיא את הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה. [כד, ד] כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח. [כד, ה] לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא חבל. [כד, ו] כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך. [כד, ז] השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרון לעשות. [כד, ח] זכר את אשר עשה ה' אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים. [כד, ט] כי תשה ברעך מאומה לא תבא אל ביתו לעבוט עבטתו. [כד, י] בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבוט החוצה. [כד, יא] ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו. [כד, יב] השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני ה' אלהיך. [כד, יג] לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך. [כד, יד] ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל ה' והיה בך חטא. [כד, טו] לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו. [כד, טז] לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה. [כד, יז] וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך ה' אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה. [כד, יח] כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עומר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך ה' אלהיך בכל מעשה ידיך. [כד, יט] כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה. [כד, כ] כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה. [כד, כא] וזכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה. [כד, כב] כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע. [כה, א] והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר. [כה, ב] ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על אלה מכה רבה וקלתה לעיניך. [כה, ג] לא תחסם שור בדישו. [כה, ד] כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה. [כה, ה] והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל. [כה, ו] ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי. [כה, ז] וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה. [כה, ח] ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו. [כה, ט] ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל. [כה, י] כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו. [כה, יא] וקצתה את כפה לא תחוס עינך. [כה, יב] לא יהיה לך באבניך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה. [כה, יג] לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה. [כה, יד] אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכון ימיך על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך. [כה, טו] כי תועבת ה' אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה. [כה, טז] זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. [כה, יז] אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים. [כה, יח] והיה בהניח ה' אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח. [כה, יט] כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה. [כו, א] ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם. [כו, ב] ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבתינו לתת לנו. [כו, ג] ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלהיך. [כו, ד] וענית ואמרת לפני ה' אלהיך ארמי אובד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב. [כו, ה] וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה. [כו, ו] ונצעק אל ה' אלהי אבתינו וישמע ה' את קולנו וירא את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו. [כו, ז] ויוצאנו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאתות ובמופתים. [כו, ח] ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש. [כו, ט] ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ה' והנחתו לפני ה' אלהיך והשתחוית לפני ה' אלהיך. [כו, י] ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך. [כו, יא] כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו. [כו, יב] ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי. [כו, יג] לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול ה' אלהי עשיתי ככל אשר צויתני. [כו, יד] השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש. [כו, טו] היום הזה ה' אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך. [כו, טז] את ה' האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו. [כו, יז] וה' האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו. [כו, יח] ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש לה' אלהיך כאשר דבר. [כו, יט] ויכתב על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב. [כז, ח] ויאמר משה וכל זקני ישראל אל העם לאמר שמר כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום. [כז, א] והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד. [כז, ב] וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר ה' אלהי אבתיך לך. [כז, ג] והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד. [כז, ד] ובנית שם מזבח לה' אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל. [כז, ה] אבנים שלמות תבנה את מזבח ה' אלהיך והעלית עליו עולות לה' אלהיך. [כז, ו] וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' אלהיך. [כז, ז] וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בא

ס"ט. ספר הישר לרבינו תם

(כתר) ספר הישר לרבינו תם. ראיתי לי שלפי הנראה בחיבור ספרים אלו שחיבר רבינו תם [ישר לבו]: (

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਜੋ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਦੇ ਨ ਕਰੀਅਹਿ ਜੇ ਕਾਹੂ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਰਾਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧ ਨ ਹੋਤੀ ਕਿਤੈ ਜਨਮਿ ਨ ਪਰਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਭ ਤੇ ਮੰਦੀ ਕਿਤੈ ਨ ਲਗੈ ਤ

ויש לו בן אחד ושמו יהודה ויש לו בת אחת ושמה דינה. ויהי ביום אחד ויבא יהודה בן יעקב אל בית אביו ויראה את דינה בת יעקב ויקחה וישכב אותה ויענה. ותדבק נפשו בנפש דינה ויאהב את הנערה ויבקש לקחתה לו לאשה. וידבר יהודה אל אביו יעקב לאמר אבי קח נא את הנערה הזאת לי לאשה. וישמע יעקב כי טמא את דינה בתו ויחרש יעקב עד בוא בניו מן השדה. ויבואו בני יעקב מן השדה וישמעו ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב כי לא יעשה כן. ויאמר חמור אל בניו שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אותה לו לאשה. והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם. ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה. ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן. הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה. ויען בני יעקב את שכם ואת חמור אביו בתרמה וידברו אשר טמא את דינה אחותם. ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו. אך זאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר. ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד. ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו. וישמע חמור ושכם בנו אל הדברים האלה וידבר חמור אל אנשי עירו לאמר האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אותה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים. מקנם והוניהם הלא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו. וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויהי ביום השלישי ויכאבו ויבואו שני בני יעקב איש שמעון ואחי דינה איש חרבו ויבטחו על העיר בשלוה ויהרגו כל זכר. ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו. ויבואו בני יעקב על החללים וישללו את העיר אשר טמאו אחותם. את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו וישללו וכל אשר בבתים. ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אותי להבאישני בישבי הארץ בכנעני ובפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי. ויאמרו אליו שמעון ולוי הכזונה יעשה את אחותנו. ויהי כאשר נסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב. ויבא יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל הנראה אליו בברחו מפני עשו אחיו. ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך. ויאמר יעקב אל אנשי ביתו והסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלותיכם ונקומה ונעלה בית אל ונעשה שם מזבח לאל הנראה אלינו ביום צרתנו ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי. ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אותם תחת האלה אשר עם שכם ויסעו ויבואו בית אל. ויבן יעקב שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני עשו אחיו. ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות. וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אותו ויאמר אליו שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל. ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו. והארץ אשר נתתי לאברהם ולרבקה לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ. ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו. ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן. ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אלהים אתו בית אל. ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ויקשה בלדתה. ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן. ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין. ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת היא בית לחם. ויצב יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קבר רחל עד היום הזה. ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר. ויהי בשכון ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויהי ישראל שמע ויהיו בני יעקב שנים עשר. בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן. בני רחל יוסף ובנימין. ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי. ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר. אלה בני יעקב אשר ילדו לו בפדן ארם. ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית ארבע אשר שם אברהם ויצחק גרו. ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמונים שנה. ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אותו עשו ויעקב בניו. ואלה תולדות עשו הוא אדום. עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות. ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח. אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז. ואלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום. אלה בני עדה אשת עשו. ואלה בני רעואל בן בשמת אשת עשו נחת ושמה ומזה. אלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח. ואלה שמות בני אליפז בכור עשו תימן אומר צפו וקנז. ותמנע היתה פילגשת אליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו. ואלה בני רעואל נחת ושמה ומזה שמה אלה היו בני בשמת אשת עשו. ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו בני יעוש ויעלם וק

ואם בנו יקחנו, כמשפט הבנות יעשה לו. (ל) אם אחרת יקח לו, שארה כסותה ועונתה לא יגרע. (לא) ואם שלשׁ אלה לא יעשה לה, ויצאה חנם אין כסף. (לב) מכה איש ומת מות יומת. (לג) ואשׁר לא צדה והאלהים אנה לידו, ושמתי לך מקום אשׁר ינוס שמה. (לד) ואיש כי יזד על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. (לה) ומכה אביו ואמו מות יומת. (לו) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. (לז) ומקלל אביו ואמו מות יומת. (לח) וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. (לט) אם יקום והתהלך בחוצה על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. (מ) והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. (מא) אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. (מב) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. (מג) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש. (מד) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. (מה) כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. (מו) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. (מז) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. (מח) וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. (מט) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. (נ) אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו. (נא) או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. (נב) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. (נג) וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור. (נד) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. (נה) וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. (נו) או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. (נז) כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. (נח) אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. (נט) אם זרח השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ומכר בגנבתו. (ס) אם החיה תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיה ישלם שנים. (סא) כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. (סב) כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כלה האש ישלם המבעיר את הבערה. (סג) וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. (סד) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. (סה) על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו. (סו) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. (סז) שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם. (סח) ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. (סט) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם הטרפה. (ע) וכי יזד איש על רעהו והרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. (עא) ואיש כי יכה אביו ואמו מות יומת. (עב) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. (עג) ומקלל אביו ואמו מות יומת. (עד) וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. (עה) אם יקום והתהלך בחוצה על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. (עו) והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. (עז) אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. (עח) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. (עט) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש. (פ) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. (פא) כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. (פב) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. (פג) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. (פד) וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. (פה) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. (פו) אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו. (פז) או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. (פח) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. (פט) וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור. (צ) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. (צא) וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. (צב) או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. (צג) כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. (צד) אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. (צה) אם זרח השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ומכר בגנבתו. (צו) אם החיה תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיה ישלם שנים. (צז) כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. (צח) כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כלה האש ישלם המבעיר את הבערה. (צט) וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. (ק) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. (קא) על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו. (קב) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. (קג) שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם. (קד) ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. (קה) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם הטרפה. (קו) וכי יזד איש על רעהו והרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. (קז) ואיש כי יכה אביו ואמו מות יומת. (קח) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. (קט) ומקלל אביו ואמו מות יומת. (קי) וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. (קיא) אם יקום והתהלך בחוצה על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. (קיב) והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. (קיג) אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. (קיד) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. (קטו) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש. (קטז) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. (קיז) כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. (קיח) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. (קיט) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. (קכ) וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. (קכא) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. (קכב) אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו. (קכג) או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. (קכד) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. (קכה) וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור. (קכו) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. (קכז) וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. (קכח) או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. (קכט) כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. (קל) אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. (קלא) אם זרח השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ומכר בגנבתו. (קלב) אם החיה תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיה ישלם שנים. (קלג) כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. (קלד) כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כלה האש ישלם המבעיר את הבערה. (קלה) וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. (קלו) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. (קלז) על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו. (קלח) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. (קלט) שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם. (קמ) ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. (קמא) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם הטרפה. (קמב) וכי יזד איש על רעהו והרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. (קמג) ואיש כי יכה אביו ואמו מות יומת. (קמד) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. (קמה) ומקלל אביו ואמו מות יומת. (קמו) וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. (קמז) אם יקום והתהלך בחוצה על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. (קמח) והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. (קמט) אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. (קנ) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. (קנא) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש. (קנב) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. (קנג) כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. (קנד) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. (קנה) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. (קנו) וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. (קנז) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. (קנח) אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו. (קנט) או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. (קס) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. (קסא) וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור. (קסב) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. (קסג) וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. (קסד) או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. (קסה) כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. (קסו) אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. (קסז) אם זרח השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ומכר בגנבתו. (קסח) אם החיה תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיה ישלם שנים. (קסט) כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. (קע) כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כלה האש ישלם המבעיר את הבערה. (קעא) וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. (קעב) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. (קעג) על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו. (קעד) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. (קעה) שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם. (קעו) ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. (קעז) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם הטרפה. (קעח) וכי יזד איש על רעהו והרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. (קעט) ואיש כי יכה אביו ואמו מות יומת. (קפ) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. (קפא) ומקלל אביו ואמו מות יומת. (קפב) וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. (קפג) אם יקום והתהלך בחוצה על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. (קפד) והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. (קפה) אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. (קפו) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. (קפז) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש. (קפח) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. (קפט) כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. (קצ) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. (קצא) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. (קצב) וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. (קצג) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. (קצד) אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו. (קצה) או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. (קצו) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. (קצז) וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור. (קצח) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. (קצט) וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. (ר) או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. (רא) כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. (רב) אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. (רג) אם זרח השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ומכר בגנבתו. (רד) אם החיה תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיה ישלם שנים. (רה) כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. (רו) כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כלה האש ישלם המבעיר את הבערה. (רז) וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. (רח) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. (רט) על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו. (רי) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. (ריא) שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם. (ריב) ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. (ריג) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם הטרפה. (ריד) וכי יזד איש על רעהו והרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. (רטו) ואיש כי יכה אביו ואמו מות יומת. (רטז) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. (רטח) ומקלל אביו ואמו מות יומת. (רטט) וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. (רי) אם יקום והתהלך בחוצה על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. (ריא) והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. (ריב) אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. (ריג) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. (ריד) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש. (רטו) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. (רטז) כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. (רטח) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. (רטט) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. (ש) וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. (שא) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. (שב) אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו. (שג) או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. (שד) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. (שה) וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור. (שו) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. (שז) וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. (שח) או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. (שט) כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. (שי) אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. (שיא) אם זרח השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ומכר בגנבתו. (שיב) אם החיה תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיה ישלם שנים. (שיג) כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. (שיד) כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כלה האש ישלם המבעיר את הבערה. (שטו) וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. (שטז) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. (שטח) על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו. (שטט) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. (שי) שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם. (שיא) ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. (שיב) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם הטרפה. (שיג) וכי יזד איש על רעהו והרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. (שיד) ואיש כי יכה אביו ואמו מות יומת. (שטו) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. (שטז) ומקלל אביו ואמו מות יומת. (שטח) וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. (שטט) אם יקום והתהלך בחוצה על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. (שי) והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. (שיא) אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. (שיב) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. (שיג) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש. (שיד) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. (שטו) כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. (שטז) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. (שטח) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. (שטט) וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. (שי) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. (שיא) אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו. (שיב) או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. (שיג) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. (שיד) וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור. (שטו) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. (שטז) וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. (שטח) או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. (שט

(כ"ט) בשנת תרמ"ו
נתמנה לרב בעיר
פלונית ובשנת
תרמ"ז (30) נולד
בנו הבכור
[לפנינו כתב יד]:

(כ"ט) בשנת תרמ"ו נתמנה לרב בעיר פלונית ובשנת תרמ"ז נולד בנו הבכור

ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו שמתו, ואין לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו. [ב] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ג] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ד] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ה] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ו] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ז] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ח] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ט] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[י] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[יא] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[יב] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[יג] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[יד] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[טו] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[טז] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[יז] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[יח] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[יט] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כ] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כא] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כב] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כג] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כד] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כה] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כו] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כז] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כח] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[כט] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ל] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[לא] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[לב] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[לג] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[לד] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[לה] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[לו] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[לז] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[לח] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[לט] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מ] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מא] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מב] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מג] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מד] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מה] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מו] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מז] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מח] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[מט] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נ] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נא] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נב] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נג] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נד] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נה] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נו] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נז] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נח] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[נט] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ס] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[סא] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[סב] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[סג] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[סד] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[סה] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[סו] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[סז] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[סח] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[סט] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[ע] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[עא] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[עב] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[עג] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[עד] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[עה] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[עו] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[עז] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[עח] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[עט] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או שיש לו עדים שראו חיים אחר שנשבו, אלא שמעו שחיים היו, ואחר כך שמעו שמתו, הרי זה נאמן לומר שמתו, ומותר לישא אשתו.

[פ] ומי שיש לו בן או בת שנשבו ואינו יודע אם מתו אם לאו, ואין לו עדים שמתו, אלא שמעו שמתו, ובא אחר ואמר שראה אותם חיים, אין נאמנות לומר שמתו, אלא אם כן יש עדים שמתו, או

ચુકાદો

(૧) ઉપરોક્ત હકીકતો ધ્યાનમાં લેતાં, આ કામના વાદી તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પરીખ એવી રજૂઆત કરે છે કે પ્રતિવાદી નં. ૧ ની જુબાની પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે તેમણે પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે વાદીને રૂ. ૫૦,૦૦૦ ચૂકવ્યા છે અને તેથી વાદીનો દાવો ફગાવી દેવો જોઈએ. આ રજૂઆત સ્વીકારી શકાય તેમ નથી. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની જોતાં એ સ્પષ્ટ થાય છે કે તેમણે વાદીને રૂ. ૫૦,૦૦૦ ચૂકવ્યા છે એ વાત સાચી, પરંતુ તેમણે એ પણ કહ્યું છે કે આ રકમ વાદીએ પોતાના અંગત ખર્ચ માટે લીધી હતી અને તે ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે નહોતી. આ સંજોગોમાં, આ રકમ ચૂકવી દેવામાં આવી છે એવું કહી શકાય નહીં. વધુમાં, પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે વાદીએ આ રકમ પરત કરવાની ના પાડી હતી અને તેથી તેમણે વાદી સામે દાવો દાખલ કર્યો હતો. આ સંજોગોમાં, આ રકમ ચૂકવી દેવામાં આવી છે એવું કહી શકાય નહીં. આ રજૂઆત સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૫) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૬) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૭) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૮) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૯) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૦) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૧) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૨) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૩) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૪) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૫) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૬) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૭) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૮) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૧૯) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૦) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૧) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૨) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૩) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૪) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૫) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૬) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૭) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૮) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૨૯) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૦) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૧) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૨) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૩) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૪) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૫) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૬) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૭) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૮) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૩૯) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૦) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૧) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૨) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૩) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૪) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૫) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૬) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૭) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૮) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૪૯) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૫૦) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૫૧) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લેવામાં આવી હતી અને તેથી તે ભાગીદારીની મિલકત ગણાય. આ સંજોગોમાં, વાદી આ રકમ પોતાની અંગત રકમ તરીકે પરત માંગી શકે નહીં. આ રજૂઆત પણ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

(૫૨) વાદીએ પોતાની જુબાનીમાં એવું કબૂલ કર્યું છે કે તેમણે પ્રતિવાદી નં. ૧ પાસેથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લીધા હતા. પ્રતિવાદી નં. ૧ની જુબાની પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ રકમ ભાગીદારીના વ્યવસાય માટે લે

ויאמר בלעם אל בלק הצב על עלתך ואלכה אולי יקרה ה' לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי
ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המערכת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: וישם ה' דבר בפי בלעם
ויאמר שוב אל בלק ודבר כה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר
מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא קבה אל
ומה אזעם לא זעם ה': כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב:
מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו: ויאמר בלק אל
בלעם מה עשית לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברכת: ויען ויאמר הלא את אשר ישים ה' בפי
אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לכה נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה
וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
במזבח: ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר ה' אל בלעם וישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנה נצב על עלתו הוא ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק
מה דבר ה': וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: לא איש אל ויכזב ובן אדם
ויתנחם הוא אמר והלא יעשה ודבר והלא יקים: הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט און
ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפות לו:
כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא יקום
וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם ארו לא תארנו
גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר ה' אתו אעשה:
ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק
את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי
בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:

ויאמר בלעם אל בלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה ה' לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי
ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המערכת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: וישם ה' דבר בפי בלעם
ויאמר שוב אל בלק ודבר כה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר
מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא קבה אל
ומה אזעם לא זעם ה': כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב:
מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו: ויאמר בלק אל
בלעם מה עשית לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברכת: ויען ויאמר הלא את אשר ישים ה' בפי
אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לכה נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה
וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
במזבח: ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר ה' אל בלעם וישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנה נצב על עלתו הוא ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק
מה דבר ה': וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: לא איש אל ויכזב ובן אדם
ויתנחם הוא אמר והלא יעשה ודבר והלא יקים: הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט און
ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפות לו:
כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא יקום
וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם ארו לא תארנו
גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר ה' אתו אעשה:
ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק
את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי
בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:

ואם אין לו אשה ובנים ובנות, ונתן נכסיו לאחרים, אם
יש לו אחים ואחיות מן האב, אחיו ואחיותיו מן האב
קודמים לכל אדם אחר. ואם אין לו אחים ואחיות מן
האב, אחיו ואחיותיו מן האם קודמים לכל אדם אחר.
ואם אין לו אחים ואחיות מן האב ומן האם, אחיו
ואחיותיו מן האב קודמים לכל אדם אחר. ואם אין לו
אחים ואחיות מן האב ומן האם ומן האב, אחיו ואחיותיו
מן האם קודמים לכל אדם אחר. ואם אין לו אחים
ואחיות מן האב ומן האם ומן האב ומן האם, אחיו
ואחיותיו מן האב ומן האם קודמים לכל אדם אחר.
ואם אין לו אחים ואחיות מן האב ומן האם ומן האב
ומן האם ומן האב, אחיו ואחיותיו מן האב ומן האם
קודמים לכל אדם אחר. ואם אין לו אחים ואחיות מן
האב ומן האם ומן האב ומן האם ומן האב ומן האם,
אחיו ואחיותיו מן האב ומן האם ומן האב ומן האם
קודמים לכל אדם אחר. ואם אין לו אחים ואחיות מן
האב ומן האם ומן האב ומן האם ומן האב ומן האם
ומן האב ומן האם, אחיו ואחיותיו מן האב ומן האם
ומן האב ומן האם ומן האב ומן האם קודמים לכל אדם
אחר. ואם אין לו אחים ואחיות מן האב ומן האם
ומן האב ומן האם ומן האב ומן האם ומן האב ומן
האם ומן האב ומן האם, אחיו ואחיותיו מן האב ומן
האם ומן האב ומן האם ומן האב ומן האם ומן האב
ומן האם ומן האב ומן האם קודמים לכל אדם אחר.

(א) ואם אין לו אחים ואחיות מן האב ומן האם
ומן האב ומן האם ומן האב ומן האם ומן האב
ומן האם ומן האב ומן האם ומן האב ומן האם,
אחיו ואחיותיו מן האב ומן האם ומן האב ומן
האם ומן האב ומן האם ומן האב ומן האם ומן
האב ומן האם ומן האב ומן האם קודמים לכל
אדם אחר.

(כח) ... ואם לא ... ואם לא ... ואם לא

ואי לא תימא הכי אלא מתניתין דלא כר"ע
דאמר אין מעברין את השנה אלא מפני
שהגשמים מאחרין את הקציר ואין הגשמים
מאחרין את הקציר אלא מפני שהשנה
מעוברת שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי ברושים
ביתה (ד) ואי לא תימא הכי אלא מתניתין
דלא כר"ע דאמר אין מעברין את השנה
אלא מפני שהגשמים מאחרין את הקציר
ואין הגשמים מאחרין את הקציר אלא
מפני שהשנה מעוברת שנאמר [תהלים] ארזי
הלבנון אשר נטעם אשר שם צפרים יקננו
חסידה בראשי ברושים ביתה (ה) ואי
לא תימא הכי אלא מתניתין דלא כר"ע
דאמר אין מעברין את השנה אלא מפני
שהגשמים מאחרין את הקציר ואין הגשמים
מאחרין את הקציר אלא מפני שהשנה
מעוברת שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר
נטעם אשר שם צפרים יקננו חסידה
בראשי ברושים ביתה (ו) ואי לא תימא
הכי אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (ז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (ח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (ט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (י) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (יא) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (יב) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (יג) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (יד) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (טו) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (טז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (יז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (יח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (יט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כ) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כא) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כב) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כג) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כד) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כה) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כו) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (כט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (ל) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (לא) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (לב) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (לג) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (לד) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (לה) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (לו) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (לז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (לח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (לט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מ) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מא) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מב) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מג) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מד) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מה) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מו) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (מט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נ) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נא) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נב) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נג) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נד) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נה) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נו) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (נט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (ס) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (סא) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (סב) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (סג) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (סד) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (סה) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (סו) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (סז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (סח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (סט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (ע) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (עא) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (עב) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (עג) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (עד) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (עה) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (עו) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (עז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (עח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (עט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פ) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פא) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פב) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פג) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פד) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פה) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פו) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (פט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צ) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צא) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צב) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צג) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צד) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צה) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צו) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צז) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צח) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (צט) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את הקציר ואין הגשמים מאחרין
את הקציר אלא מפני שהשנה מעוברת
שנאמר [תהלים] ארזי הלבנון אשר נטעם
אשר שם צפרים יקננו חסידה בראשי
ברושים ביתה (ק) ואי לא תימא הכי
אלא מתניתין דלא כר"ע דאמר אין
מעברין את השנה אלא מפני שהגשמים
מאחרין את ה

ספר הזכרונות לר' יעקב אלפנדרי

ולא יבוא אל בית המקדש ולא יגש אל המזבח כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: [כג] ויאמר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל: [כד] וישמע אהרן ויכף על פניו ויאמר אל משה ואל אהרן בי אדני שמעו נא אתה ובנינו מדוע נחטאה היום לפני יהוה את חטאתם ואת עולתם הקריבו לפני יהוה וקראני כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה: [כה] וישמע משה ויטב בעיניו: [כו] וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: [כז] דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: [כח] אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יהוה: [כט] וסמך את ידו על ראש העולה ונרצה לכפר עליו: [ל] והשחיט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד: [לא] והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה: [לב] ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: [לג] וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [לד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [לה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [לו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [לז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [לח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [לט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [מט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [נט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ס] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [סא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [סב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [סג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [סד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [סה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [סו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [סז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [סח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [סט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ע] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [עא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [עב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [עג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [עד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [עה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [עו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [עז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [עח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [עט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [פט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [צט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ק] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קי] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קיא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קיב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קיג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קיד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קטו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קטז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קיח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קיט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קכט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קל] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קלא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קלב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קלג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קלד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קלה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קלו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קלז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קלח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קלט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קמט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קנט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קס] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קסא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קסב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קסג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קסד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קסה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קסו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קסז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קסח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קסט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קע] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קעא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קעב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קעג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קעד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קעה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קעו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קעז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קעח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קעט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קפט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [קצט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ר] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רי] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ריא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ריב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ריג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ריד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רטו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רטז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ריח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [ריט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רכט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רל] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רלא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רלב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רלג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רלד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רלה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רלו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רלז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רלח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רלט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רמט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רנט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רס] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רסא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רסב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רסג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רסד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רסה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רסו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רסז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רסח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רסט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רע] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רעא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רעב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רעג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רעד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רעה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רעו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רעז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רעח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רעט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפז] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפח] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רפט] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רצ] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רצא] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רצב] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רצג] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רצד] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רצה] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [רצו] וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת

ולא נתקבלו בשום מקום. ואחרי שנים אחדות נתקבלו בבתי־ספר ממשלתיים, ואחר־כך נתמנו מורים בבתי־ספר ממשלתיים. ואחרי שנים אחדות נתמנו מפקחים על בתי־ספר ממשלתיים, ואחר־כך נתמנו מפקחים ראשיים על בתי־ספר ממשלתיים. ואחרי שנים אחדות נתמנו מנהלים של בתי־ספר ממשלתיים, ואחר־כך נתמנו מנהלים ראשיים של

(٢٤) ديوان ٢٦٤ ب، اسمه ابن الحسين الملوّح حاجب ابن ابي سعد بن [ابي] ٨٥٤ سنة حاجب ابو سعد بن ابي الحسين الملوّح [ابي] ابن ابي سعد بن الحسين الملوّح حاجب ابو سعد بن ابي الحسين الملوّح حاجب ابو سعد بن ابي الحسين الملوّح حاجب ابو سعد بن ابي

ויש מקילין בזה, ואנו מקילין בזה. וכן נוהגין בכל מקומות שאנו יושבין בהם. ואם יש לו בית אחר שיש בו יין ושמן, ואין לו בית שיש בו יין ושמן, אם יש לו בית

Imperial Academy of Sciences
LIBRARY

[1] ... [illegible] ...

[2] ... [illegible] ...

[3] ... [illegible] ...

[4] ... [illegible] ...

[5] ... [illegible] ...

[6] ... [illegible] ...

[7] ... [illegible] ...

[8] ... [illegible] ...

[9] ... [illegible] ...

[10] ... [illegible] ...

[11] ... [illegible] ...

[12] ... [illegible] ...

[13] ... [illegible] ...

[14] ... [illegible] ...

[15] ... [illegible] ...

[16] ... [illegible] ...

[17] ... [illegible] ...

[18] ... [illegible] ...

[19] ... [illegible] ...

[20] ... [illegible] ...

[21] ... [illegible] ...

[22] ... [illegible] ...

[23] ... [illegible] ...

[24] ... [illegible] ...

[25] ... [illegible] ...

[26] ... [illegible] ...

[27] ... [illegible] ...

[28] ... [illegible] ...

[29] ... [illegible] ...

[30] ... [illegible] ...

[31] ... [illegible] ...

[32] ... [illegible] ...

[33] ... [illegible] ...

[34] ... [illegible] ...

[35] ... [illegible] ...

[36] ... [illegible] ...

[37] ... [illegible] ...

[38] ... [illegible] ...

[39] ... [illegible] ...

[40] ... [illegible] ...

[41] ... [illegible] ...

[42] ... [illegible] ...

[43] ... [illegible] ...

[44] ... [illegible] ...

[45] ... [illegible] ...

[46] ... [illegible] ...

[47] ... [illegible] ...

[48] ... [illegible] ...

[49] ... [illegible] ...

[50] ... [illegible] ...

[51] ... [illegible] ...

[52] ... [illegible] ...

[53] ... [illegible] ...

[54] ... [illegible] ...

[55] ... [illegible] ...

[56] ... [illegible] ...

[57] ... [illegible] ...

[58] ... [illegible] ...

[59] ... [illegible] ...

[60] ... [illegible] ...

[61] ... [illegible] ...

[62] ... [illegible] ...

[63] ... [illegible] ...

[64] ... [illegible] ...

[65] ... [illegible] ...

[66] ... [illegible] ...

[67] ... [illegible] ...

[68] ... [illegible] ...

[69] ... [illegible] ...

[70] ... [illegible] ...

[71] ... [illegible] ...

[72] ... [illegible] ...

[73] ... [illegible] ...

[74] ... [illegible] ...

[75] ... [illegible] ...

[76] ... [illegible] ...

[77] ... [illegible] ...

[78] ... [illegible] ...

[79] ... [illegible] ...

[80] ... [illegible] ...

[81] ... [illegible] ...

[82] ... [illegible] ...

[83] ... [illegible] ...

[84] ... [illegible] ...

[85] ... [illegible] ...

[86] ... [illegible] ...

[87] ... [illegible] ...

[88] ... [illegible] ...

[89] ... [illegible] ...

[90] ... [illegible] ...

[91] ... [illegible] ...

[92] ... [illegible] ...

[93] ... [illegible] ...

[94] ... [illegible] ...

[95] ... [illegible] ...

[96] ... [illegible] ...

[97] ... [illegible] ...

[98] ... [illegible] ...

[99] ... [illegible] ...

[100] ... [illegible] ...

[ס"ח התשמ"ב, עמ' 39]

דיני מזיקין (תיקון), התשמ"ב-1982

חוק לתיקון פקודת הנזיקין [נוסח משולב]

1. בחוק זה –

"הפקודה" – פקודת הנזיקין [נוסח חדש], התשכ"ח-1968;

"נזק" – כהגדרתו בסעיף 1 לפקודה.

2. בסעיף 1 לפקודה, בהגדרת "נזק", אחרי "לרכוש" יבוא "לרבות נזק שנגרם לאדם בשל פגיעה ברכוש".

3. בסעיף 2 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "שנה אחת" יבוא "שנתיים";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "שנה אחת" יבוא "שנתיים".

4. בסעיף 3 לפקודה, במקום "שנה אחת" יבוא "שנתיים".

5. בסעיף 4 לפקודה, במקום "שנה אחת" יבוא "שנתיים".

6. בסעיף 5 לפקודה, במקום "שנה אחת" יבוא "שנתיים".

7. בסעיף 6 לפקודה, במקום "שנה אחת" יבוא "שנתיים".

[૧૫] ઉપરોક્ત ચર્ચા પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ભારતીય સંસ્કૃતિ પર બૌદ્ધ ધર્મનો પ્રભાવ ઘણો વ્યાપક રહ્યો છે. ભારતની ભૂમિ પર જન્મેલા આ ધર્મે ભારતીય સમાજ, સાહિત્ય, કલા અને તત્ત્વજ્ઞાનને ઊંડી અસર કરી છે. આજે પણ ભારતના અનેક પ્રદેશોમાં બૌદ્ધ ધર્મના અવશેષો જોવા મળે છે. [૧૬] આ ધર્મના પ્રસારમાં અશોક મૌર્યનું યોગદાન અત્યંત મહત્ત્વપૂર્ણ ગણાય છે. તેમણે પોતાના શિલાલેખો દ્વારા પ્રજાને ધર્મના સિદ્ધાંતો સમજાવ્યા હતા. [૧૭] આ લેખોમાં અહિંસા, સત્ય, કરુણા અને સહિષ્ણુતા જેવા મૂલ્યો પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે. આ લેખો ભારતના વિવિધ પ્રદેશોમાં જોવા મળે છે, જે તેમની વ્યાપક પહોંચ દર્શાવે છે. [૧૮] આ ઉપરાંત, બૌદ્ધ ધર્મના પ્રસારમાં વિદેશી વેપારીઓ અને યાત્રાળુઓનો પણ મોટો ફાળો રહ્યો છે. તેઓ પોતાની સાથે ધર્મના ગ્રંથો અને વિચારો લઈ જતા હતા. [૧૯] આ રીતે ભારતીય સંસ્કૃતિ અને બૌદ્ધ ધર્મ વચ્ચે એક ગાઢ સંબંધ સ્થપાયો હતો. આ સંબંધ આજે પણ ભારતની ઓળખનો એક મહત્ત્વપૂર્ણ ભાગ છે. [૨૦] આ વિષય પર વધુ સંશોધન થવું જોઈએ, જેથી આપણે આપણા ભૂતકાળને વધુ સારી રીતે સમજી શકીએ.

(૧૬) ડૉ. મનોજ વિશ્વનાથ દેસાઈ, ભારતીય સંસ્કૃતિમાં બૌદ્ધ ધર્મનું યોગદાન, પૃ. ૪૫–૪૭.

(૧૭) [૧૭] અશોકના શિલાલેખો, સંપા. ડૉ. રમેશચંદ્ર મજુમદાર, પૃ. ૨૩–૨૫.

(૧૮) [૧૮] ડૉ. મનોજ વિશ્વનાથ દેસાઈ, ભારતીય સંસ્કૃતિમાં બૌદ્ધ ધર્મનું યોગદાન, પૃ. ૫૦–૫૨.

(૧૯) [૧૯] આ વિષય પર વધુ માહિતી માટે જુઓ ડૉ. મનોજ વિશ્વનાથ દેસાઈ, ભારતીય સંસ્કૃતિમાં બૌદ્ધ ધર્મનું યોગદાન, પૃ. ૬૦–૬૨.

ואם לא נתן לו כלום, אלא שהוא חייב לו, אין לו אלא
מה שנתן לו. ואם נתן לו מקצת, אין לו אלא מה שנתן
לו. ואם נתן לו כולו, אין לו כלום. ואם נתן לו מקצת
ומחל לו מקצת, אין לו אלא מה שנתן לו. ואם נתן לו
כולו ומחל לו מקצת, אין לו כלום. ואם נתן לו כולו
ומחל לו כולו, אין לו כלום. ואם נתן לו מקצת ומחל
לו מקצת, אין לו אלא מה שנתן לו. ואם נתן לו כולו
ומחל לו מקצת, אין לו כלום. ואם נתן לו כולו ומחל
לו כולו, אין לו כלום. ואם נתן לו מקצת ומחל לו

[1] בשנת תרכ"ח, בהיותי בן שבע שנים, עברנו אני ואחי הגדול, שהיה בן תשע, מן הכפר שבו נולדנו אל העיר. [2] אבי, שהיה סוחר עצים, קנה בית גדול בשכונה החדשה שנבנתה מחוץ לחומות, ושם גדלנו. [3] הבית היה גבוה, ובכל קומה היו ארבעה חדרים ומרפסת קטנה שפנתה אל הרחוב. [4] אמי נפטרה כשהייתי בן חמש, ואני זוכר אותה בעיקר מתוך סיפורים ששמעתי אחר כך, כי מעט מאוד נשאר בזיכרוני מאותן שנים הראשונות.

[5] אחרי מות אמי ניהלה את הבית אשת דוד, שהיתה אחות אבי. [6] היא הביאה עמה לבית את בנה, שהיה בן שנתיים בלבד, ואת שתי בנותיה, שהיו גדולות ממני. [7] בתחילה חשבתי שהבית יתמלא בקול בכי, אבל הילד נרדם מהר, והבנות למדו במהרה לשחק בשקט כדי לא להפריע לאבי בשעות העבודה. [8] כך למדתי את הלקח הראשון שלי בחיים: שכל אחד צריך לוותר קצת למען השלום.

[9] השכונה החדשה עדיין לא היתה גמורה. [10] בין הבתים נמתחו חבלי כביסה, ובערבים ישבו הנשים על ספסלים ליד הפתחים ודיברו בקול רם. [11] הרחוב הראשי היה מרוצף, אבל הסמטאות הצדדיות היו עדיין שבילי עפר, ובימות הגשמים נוצרו בהן שלוליות גדולות. [12] אני ואחי בנינו מהן סכרים קטנים, ואמא של הבנות נזפה בנו פעמים רבות על הבגדים המלוכלכים.

[13] בית הספר היה במרחק של כשני קילומטרים מהבית. [14] בבוקר הלכנו ברגל יחד עם ילדים אחרים, ובדרך עברנו ליד שדות פתוחים ובתי חרושת קטנים. [15] המורה הראשונה שלי, גברת רבקה שפירא, היתה אשה נמרצת שאהבה סדר. [16] היא לימדה אותנו לכתוב בכתב יד יפה ולחשב בראש, ולא סבלה איחורים. [17] פעם אחת איחרתי בגלל שנעלתי את הנעליים הלא נכונות, ולמדתי מכך שעדיף להתעורר קצת קודם.

[18] בחורף 1878 היה קר במיוחד. [19] השלג הגיע כבר בנובמבר והשאיר את הרחובות לבנים עד פברואר. [20] אבי קנה לנו מעילים חמים ומגפיים עם פרווה, ואני הרגשתי עשיר ממש כשיצאתי לראשונה עם המגפיים החדשים. [21] אחי הגדול למד לגלוש על מגלשה שבנה לעצמו מלוח עץ ישן, והמגלשה הזו הפכה במהרה לנכס משותף של כל הילדים ברחוב.

[22] בקיץ שלאחר מכן, כשהייתי בן תשע, חליתי בדלקת ריאות קשה. [23] הרופא ביקר אותי כל יום במשך שבועות, ואמא של הבנות טיפלה בי כאילו הייתי אחד מילדיה. [24] כשהחלמתי, הבנתי שהבית הזה, עם כל רעשיו ובלגנו, הוא המקום שבו אני רוצה לגדול.

ומשם נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום ראשון בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שני בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שלישי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום רביעי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום חמישי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שישי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שבת בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום ראשון בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שני בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שלישי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום רביעי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום חמישי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שישי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שבת בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום ראשון בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שני בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שלישי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום רביעי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום חמישי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שישי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שבת בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי.

ומשם נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום ראשון בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שני בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שלישי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום רביעי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום חמישי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שישי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שבת בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום ראשון בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שני בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שלישי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום רביעי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום חמישי בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שישי בבוקר נסענו לעיר פוטסדם, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי. ביום שבת בבוקר נסענו לעיר ברלין, שם נתקבלנו בכבוד גדול ע"י הקהל היהודי.

ولا يجوز أن يكون الشاهد ممن يجر بشهادته نفعا أو يدفع عن نفسه ضررا، ولا يجوز شهادة الخصم على خصمه في حال الخصومة، ولا شهادة الوكيل لموكله فيما هو وكيل فيه، ولا شهادة الأجير لمستأجره فيما استؤجر عليه، ولا شهادة الشريك لشريكه فيما هو شريك فيه، ولا شهادة من يجر إلى نفسه نفعا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن نفسه ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن عاقلته ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن غرمائه ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أصدقائه ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أهل مودته ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أهل صنعته ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أهل حرفته ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أهل بلده ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أهل ذمته ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أهل ملته ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أهل دينه ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أهل مذهبه ضررا بشهادته، ولا شهادة من يدفع عن أهل نحل

ומשם נסעתי לבית הכנסת הגדול, שהוא בית הכנסת של הספרדים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של האשכנזים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הקראים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של השומרונים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הכושים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הודים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הסינים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של היפנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הרוסים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הגרמנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הצרפתים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של האנגלים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של האמריקאים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הברזילאים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הארגנטינאים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של האוסטרלים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הניו-זילנדים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הדרום-אפריקאים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הקנדים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של המקסיקנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הקובנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הפורטוריקנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הדומיניקנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הקולומביאנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הוונצואלים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הפרואנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הצ'יליאנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הבוליביאנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הפרגוואים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של האורוגוואים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הקולומביאנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הוונצואלים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הפרואנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הצ'יליאנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הבוליביאנים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של הפרגוואים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת של האורוגוואים, ושם נתקבלתי בכבוד גדול עוד יותר.

---

(1) ראה לעיל, עמ' 12.

(2) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(3) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(4) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(5) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(6) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(7) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(8) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(9) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(10) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(11) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(12) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(13) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(14) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(15) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(16) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(17) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(18) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(19) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(20) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(21) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(22) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(23) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(24) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(25) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(26) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(27) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(28) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(29) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(30) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(31) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(32) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(33) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(34) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(35) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(36) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(37) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(38) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(39) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(40) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(41) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(42) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(43) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(44) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(45) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(46) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(47) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(48) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(49) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(50) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(51) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(52) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(53) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(54) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(55) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(56) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(57) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(58) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(59) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(60) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(61) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(62) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(63) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(64) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(65) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(66) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(67) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(68) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(69) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(70) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(71) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(72) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(73) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(74) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(75) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(76) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(77) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(78) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(79) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(80) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(81) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(82) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(83) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(84) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(85) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(86) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(87) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(88) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(89) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(90) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(91) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(92) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(93) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(94) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(95) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(96) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(97) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(98) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(99) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

(100) [ב] בכתב יד: "ואחר כך".

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد بالعدد في مكانين، ولا أن يكون في مكان واحد شيئان بالعدد، ولا أن يكون الشيء الواحد بالعدد في مكان واحد في وقتين، ولا أن يكون الشيء الواحد بالعدد في وقت واحد في مكانين، ولا أن يكون الشيء الواحد بالعدد في مكان واحد في وقت واحد شيئين بالعدد، ولا أن يكون الشيء الواحد بالعدد في مكانين في وقتين شيئين بالعدد، ولا أن يكون الشيء الواحد بالعدد في مكان واحد في وقت واحد شيئين بالعدد، ولا أن يكون الشيء الواحد بالعدد في مكانين في وقتين شيئين بالعدد.

وأما الأشياء التي ليست بأعيان فإنها لا تكون إلا في الأعيان، ولا تكون في مكان واحد في وقت واحد شيئين بالعدد، ولا في مكانين في وقتين شيئين بالعدد، ولا في مكان واحد في وقت واحد شيئين بالعدد، ولا

ગુજરાત હાઈકોર્ટ રિપોર્ટ

૨૦૨૧

[קלו] כשהגיעה הידיעה על מות אבי, ישבתי בחדרי ובכיתי. אחר כך נכנסתי לחדר האוכל, שם ישבו כל בני המשפחה ואכלו את ארוחת הערב. אמרתי להם שאבי מת, ואמרתי את הקדיש. אחר כך הלכתי לישון. [קלז] למחרת בבוקר הלכתי לבית הכנסת והתפללתי שחרית. אחר כך הלכתי לבית הקברות ועמדתי על קברו של אבי. [קלח] אחרי השבעה חזרתי לישיבה. הרבנים קיבלו אותי בברכה, ואמרו לי שהם שמחים שאני חוזר. [קלט] הם אמרו לי שהם יודעים שאבי היה אדם גדול, ושהם מצטערים על מותו. אבל הם גם אמרו לי שהם בטוחים שאני אמשיך את דרכו. [קמ] הרגשתי שהם צודקים. אבי היה אדם גדול, ואני רוצה להיות כמוהו. [קמא] אני יודע שזה לא יהיה קל, אבל אני מוכן לנסות. [קמב] אני יודע שאבי היה שמח אם הייתי עושה זאת. [קמג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חזק, ושאני צריך להמשיך ללמוד תורה. [קמד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות טוב לאנשים, ושאני צריך לעזור לאנשים שצריכים עזרה. [קמה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות צדיק, ושאני צריך להתפלל הרבה. [קמו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ענו, ושאני צריך לא להתגאות. [קמז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא לכעוס. [קמח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לסלוח לאנשים. [קמט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קנ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קנא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קנב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קנג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קנד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קנה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קנו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קנז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קנח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קנט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קס] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קסא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קסב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קסג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קסד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קסה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קסו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קסז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קסח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קסט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קע] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קעא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קעב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קעג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קעד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קעה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קעו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קעז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קעח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קעט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קפ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קפא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קפב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קפג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קפד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קפה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קפו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קפז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קפח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קפט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קצ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קצא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קצב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קצג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קצד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קצה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קצו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קצז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קצח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קצט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קק] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקי] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקיא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקיב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקיג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקיד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקיה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקיו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקיז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקיח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקיט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקכ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקכא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקכב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקכג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקכד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקכה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקכו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקכז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקכח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקכט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקל] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקלא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקלב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקלג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקלד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקלה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקלו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקלז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקלח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקלט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקמ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקמא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקמב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקמג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקמד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקמה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקמו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקמז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקמח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקמט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקנ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקנא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקנב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקנג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקנד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקנה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקנו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקנז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקנח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקנט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקס] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקסא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקסב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקסג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקסד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקסה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקסו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקסז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקסח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקסט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקע] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקעא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקעב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקעג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקעד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקעה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקעו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקעז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקעח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקעט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקפ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקפא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקפב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקפג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקפד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקפה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקפו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקפז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקפח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקפט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקצ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקצא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקצב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקצג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקצד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקצה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקצו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקצז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקצח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקצט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקק] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקי] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקיא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקיב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקיג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקיד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקיה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקיו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקיז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקיח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקיט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקכ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקכא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקכב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקכג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקכד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקכה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקכו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקכז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקכח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקכט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקל] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקלא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקלב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקלג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקלד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקלה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקלו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקלז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקלח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקלט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקמ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקמא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקמב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקמג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקמד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקמה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקמו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקמז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקמח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקמט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקנ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקנא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקנב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקנג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקנד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקנה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקנו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקנז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקנח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקנט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקס] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקסא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקסב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקסג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקסד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקסה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקסו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקסז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקסח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקסט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקע] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקעא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקעב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקעג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקעד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקעה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקעו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקעז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקעח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקעט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקפ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקפא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקפב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקפג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקפד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקפה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקפו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקפז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקפח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקפט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקצ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקצא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקצב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקצג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקצד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקצה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקצו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקצז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקצח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקצט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקק] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקקא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקקב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקקג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקקד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקקה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקקו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקקז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקקח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקקט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקקי] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקקיא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקקיב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקקיג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקקיד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקקיה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקקיו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקקיז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקקיח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקקיט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקקכ] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקקכא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקקכב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקקכג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקקכד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקקכה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקקכו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקקכז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקקכח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקקכט] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקקל] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד. [קקקקלא] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות חכם, ושאני צריך ללמוד הרבה. [קקקקלב] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות ישר, ושאני צריך לא לשקר. [קקקקלג] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נאמן, ושאני צריך לקיים את הבטחות שלי. [קקקקלד] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אדיב, ושאני צריך לא לקלל. [קקקקלה] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות סבלני, ושאני צריך לא להתרגז. [קקקקלו] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות רחמן, ושאני צריך לא לשפוט אנשים. [קקקקלז] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות נדיב, ושאני צריך לתת צדקה. [קקקקלח] אני יודע שהוא היה אומר לי שאני צריך להיות אמיץ, ושאני צריך לא לפחד.

ואם יש לו אשה יצאה אשתו עמו. [שמות כא, כב] ואם אדוניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. [שמות כא, כג] אם אדוניו יתן לו אשה. אפילו נתן לו אדוניו אשה מן הנכרית שיש לו שפחה כנענית מותרת לו. וילדה לו בנים או בנות. אפילו נולדו לו מאה בנים ומאה בנות מן האשה הזו הרי הן עבדים לאדוניו. והוא יצא בגפו. בלא אשתו ובניו. ואם אמר אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חופשי. [שמות כא, ה] הרי זה יישאר עבד עולם. שנאמר והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדוניו את אזנו במרצע. [שמות כא, ו] ואם אמר עבד אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חופשי. [שמות כא, ה] אפילו אמר כן בפני בית דין. אין בית דין מוציאין אותו בעל כרחו. שהרי הוא אומר ואם אמר יאמר. [שמות כא, ה] ואם אדוניו יתן לו אשה. אפילו נתן לו אדוניו אשה מן הנכרית שיש לו שפחה כנענית מותרת לו. וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. [שמות כא, כב] א

[1] ...ומשם נסענו לעיר ...ושם ישבנו ...ימים, ואחר כך

(ד) מתניתא דתניא, אמרו לו אפי' כל אדם שהקדיש דמיו. וכן
שמואל אמר לוי [אמרו] אפי' כל אדם שהקדיש דמיו. אמר
רבינא מאי קרא [דכתיב] (ויקרא כז) ואם מן הבהמה אשר
יקריבו ממנה קרבן, מה קרבן מן הבהמה אף כל שהוא
בהמה ואפי' בכור ומעשר. ומאי קרא דכתיב [ויקרא כז]
ואם בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנו קרבן, מה קרבן
מן הבהמה אף כל שהוא בהמה. ואי מה קרבן מן הבהמה
אף כל שהוא בהמה, בכור ומעשר מי לא? אלא מאי
קרבן מן הבהמה אף כל שהוא בהמה, אף בכור ומעשר
בהמה. ומאי קרבן מן הבהמה אף כל שהוא בהמה, אף
בכור ומעשר בהמה. ומאי קרבן מן הבהמה אף כל שהוא
בהמה, אף בכור ומעשר בהמה. ומאי קרבן מן הבהמה
אף כל שהוא בהמה, אף בכור ומעשר בהמה. ומאי קרבן
מן הבהמה אף כל שהוא בהמה, אף בכור ומעשר בהמה.
ומאי קרבן מן הבהמה אף כל שהוא בהמה, אף בכור
ומעשר בהמה. ומאי קרבן מן הבהמה אף כל שהוא בהמה,
אף בכור ומעשר בהמה. ומאי קרבן מן הבהמה אף כל
שהוא בהמה, אף בכור ומעשר בהמה. ומאי קרבן מן

[1] וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: [2] ויהי בעברכם את הירדן, את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום, תקים בהר עיבל, ושדת אתם שיד: [3] וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: [4] והיה כעברכם את הירדן, את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום, תקימו בהר עיבל, ושדת אתם שיד: [5] ובנית שם מזבח לה' אלהיך, מזבח אבנים, לא תניף עליהם ברזל: [6] אבני מזבח תבנה שלמות, והעלית עליו עלות לה' אלהיך: [7] וזבחת שלמים, ואכלת שם, ושמחת לפני ה' אלהיך: [8] וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: [9] וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר, השמר והקשב ישראל, היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך: [10] ושמעת בקול ה' אלהיך, ועשית את מצותיו ואת חקותיו אשר אנכי מצוך היום: [11] ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: [12] אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים, בעברכם את הירדן: שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: [13] ואלה יעמדו על הקללה, על הר עיבל: ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: [14] וענו הלוים, ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:

(1) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה', מעשה ידי חרש, וישם בסתר, וענו כל העם ואמרו אמן: (2) ארור מקלה אביו ואמו, ואמר כל העם אמן: (3) ארור משיג גבול רעהו, ואמר כל העם אמן: (4) ארור משגה עור בדרך, ואמר כל העם אמן: (5) ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה, ואמר כל העם אמן: (6) ארור שוכב עם אשת אביו, כי גלה כנף אביו, ואמר כל העם אמן: (7) ארור שוכב עם כל בהמה, ואמר כל העם אמן: (8) ארור שוכב עם אחותו בת אביו או בת אמו, ואמר כל העם אמן: (9) ארור שוכב עם חמותו, ואמר כל העם אמן: (10) ארור מכה רעהו בסתר, ואמר כל העם אמן: (11) ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי, ואמר כל העם אמן: (12) ארור לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם, ואמר כל העם אמן:

(13) והיה אם שמע תשמע בקול ה' אלהיך, לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום, ונתנך ה' אלהיך עליון על כל גוי הארץ: (14) והיו על כל הברכות האלה הבאות עליך והשיגוך, כי תשמע בקול ה' אלהיך: (15) ארור אתה בעיר, וארור אתה בשדה: (16) ארורה טנאך ומשארתך: (17) ארור פרי בטנך ופרי אדמתך, שגר אלפיך ועשתרות צאנך: (18) ארור אתה בבאך, וארור אתה בצאתך: (19) ישלח ה' בך את המאורה את המהומה ואת המשגעת בכל משלח ידך אשר תעשה, עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: (20) ידבק ה' בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: (21) יכך ה' בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: (22) והיו שמיך אשר על ראשך נחשת, והארץ אשר תחתיך ברזל: (23) יתן ה' את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך: (24) יתנך ה' נגוף לפני אויביך, בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו, והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ: (25) והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ, ואין מחריד: (26) יכך ה' בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: (27) יכך ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: (28) וימשת בצהרים כאשר ימשש העור באפלה, והצלחת את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: (29) אשה תארש ואיש אחר ישכבנה, בית תבנה ולא תשב בו, כרם תטע ולא תחללנו: (30) שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו, חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך, צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע: (31) בניך ובנותיך נתנים לעם אחר, ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום, ואין לאל ידך: (32) פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת, והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: (33) ומשגעון עיניך אשר תראה: (34) יכך ה' בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: (35) ינהג ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך, ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: (36) והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה' אתך שמה: (37) פרי בטנך תאכל בשר בניך ובנותיך אשר יתן לך ה' אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך: (38) האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר בניו אשר יותיר: (39) מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל, כי אין לו שאר בכל מצור ובכל מצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: (40) הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לשת על הארץ מהתענג ומהרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: (41) ובשליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד, כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך: (42) אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה, את ה' אלהיך: (43) והפליא ה' את מכתך ואת מכת זרעך, מכות גדולות ונאמנות, ורעות וחלאים נאמנים: (44) והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם, ודבקו בך: (45) גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת, יעלם ה' עליך עד השמדך: (46) ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב, כי לא שמעת בקול ה' אלהיך: (47) והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם, כן ישיש ה' עליכם להאבד אתכם ולכלותכם, ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: (48) ופזרך ה' בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ, ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך, עץ ואבן: (49) ובגוים ההם לא תרגיע, ולא יהיה מנוח לכף רגלך, כי נתן ה' לך שם רגז ואכזבת נפש: (50) וחיו תלאים לנגדך, ופחדת לילה ויומם, ולא תאמין בחייך: (51) בבקר תאמר מי יתן ערב, ובערב תאמר מי יתן בקר, מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה עיניך אשר תראה: (52) והשיבך ה' מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה, והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה:

(53) אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב, מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב: (54) ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם, אתם ראיתם את כל אשר עשה ה' לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: (55) המסות הגדלות אשר ראו עיניך, האתת והמופתים ההם הגדולים: (56) ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע, עד היום הזה: (57) ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר, לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: (58) לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם, למען תדעו כי אני ה' אלהיכם: (59) ותבאו עד המקום הזה, ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכה אותם: (60) ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: (61) ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם, למען תשכילו את כל אשר תעשו: (62) אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל: (63) טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך, מחוטב עציך עד שואב מימיך: (64) לעברך בברית ה' אלהיך ובאלתו אשר ה' אלהיך כרת עמך היום: (65) למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: (66) ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: (67) כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו, ואת אשר איננו פה עמנו היום: (68) ויאמר ה' אל משה, עלה אל ההר הזה הר העברים הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו, וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: (69) ומת בהר אשר אתה עלה שם, ונאסף אל עמיך, כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: (70) כי עליתם אל ראש הגבעה הזאת, ונתתם אבנים גדולות ושדת אתם שיד: (71) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: (72) ויהי בעברכם את הירדן, את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום, תקים בהר עיבל, ושדת אתם שיד: (73) וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: (74) והיה כעברכם את הירדן, את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום, תקימו בהר עיבל, ושדת אתם שיד: (75) ובנית שם מזבח לה' אלהיך, מזבח אבנים, לא תניף עליהם ברזל: (76) אבני מזבח תבנה שלמות, והעלית עליו עלות לה' אלהיך: (77) וזבחת שלמים, ואכלת שם, ושמחת לפני ה' אלהיך: (78) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: (79) וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר, השמר והקשב ישראל, היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך: (80) ושמעת בקול ה' אלהיך, ועשית את מצותיו ואת חקותיו אשר אנכי מצוך היום: (81) ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: (82) אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים, בעברכם את הירדן: שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: (83) ואלה יעמדו על הקללה, על הר עיבל: ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: (84) וענו הלוים, ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:

(85) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה', מעשה ידי חרש, וישם בסתר, וענו כל העם ואמרו אמן: (86) ארור מקלה אביו ואמו, ואמר כל העם אמן: (87) ארור משיג גבול רעהו, ואמר כל העם אמן: (88) ארור משגה עור בדרך, ואמר כל העם אמן: (89) ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה, ואמר כל העם אמן: (90) ארור שוכב עם אשת אביו, כי גלה כנף אביו, ואמר כל העם אמן: (91) ארור שוכב עם כל בהמה, ואמר כל העם אמן: (92) ארור שוכב עם אחותו בת אביו או בת אמו, ואמר כל העם אמן: (93) ארור שוכב עם חמותו, ואמר כל העם אמן: (94) ארור מכה רעהו בסתר, ואמר כל העם אמן: (95) ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי, ואמר כל העם אמן: (96) ארור לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם, ואמר כל העם אמן:

(97) והיה אם שמע תשמע בקול ה' אלהיך, לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום, ונתנך ה' אלהיך עליון על כל גוי הארץ: (98) והיו על כל הברכות האלה הבאות עליך והשיגוך, כי תשמע בקול ה' אלהיך: (99) ארור אתה בעיר, וארור אתה בשדה: (100) ארורה טנאך ומשארתך: (101) ארור פרי בטנך ופרי אדמתך, שגר אלפיך ועשתרות צאנך: (102) ארור אתה בבאך, וארור אתה בצאתך: (103) ישלח ה' בך את המאורה את המהומה ואת המשגעת בכל משלח ידך אשר תעשה, עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: (104) ידבק ה' בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: (105) יכך ה' בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: (106) והיו שמיך אשר על ראשך נחשת, והארץ אשר תחתיך ברזל: (107) יתן ה' את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך: (108) יתנך ה' נגוף לפני אויביך, בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו, והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ: (109) והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ, ואין מחריד: (110) יכך ה' בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: (111) יכך ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: (112) וימשת בצהרים כאשר ימשש העור באפלה, והצלחת את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: (113) אשה תארש ואיש אחר ישכבנה, בית תבנה ולא תשב בו, כרם תטע ולא תחללנו: (114) שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו, חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך, צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע: (115) בניך ובנותיך נתנים לעם אחר, ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום, ואין לאל ידך: (116) פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת, והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: (117) ומשגעון עיניך אשר תראה: (118) יכך ה' בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: (119) ינהג ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך, ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: (120) והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה' אתך שמה: (121) פרי בטנך תאכל בשר בניך ובנותיך אשר יתן לך ה' אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך: (122) האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר בניו אשר יותיר: (123) מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל, כי אין לו שאר בכל מצור ובכל מצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: (124) הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לשת על הארץ מהתענג ומהרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: (125) ובשליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד, כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך: (126) אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה, את ה' אלהיך: (127) והפליא ה' את מכתך ואת מכת זרעך, מכות גדולות ונאמנות, ורעות וחלאים נאמנים: (128) והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם, ודבקו בך: (129) גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת, יעלם ה' עליך עד השמדך: (130) ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב, כי לא שמעת בקול ה' אלהיך: (131) והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם, כן ישיש ה' עליכם להאבד אתכם ולכלותכם, ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: (132) ופזרך ה' בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ, ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך, עץ ואבן: (133) ובגוים ההם לא תרגיע, ולא יהיה מנוח לכף רגלך, כי נתן ה' לך שם רגז ואכזבת נפש: (134) וחיו תלאים לנגדך, ופחדת לילה ויומם, ולא תאמין בחייך: (135) בבקר תאמר מי יתן ערב, ובערב תאמר מי יתן בקר, מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה עיניך אשר תראה: (136) והשיבך ה' מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה, והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה:

(137) אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב, מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב: (138) ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם, אתם ראיתם את כל אשר עשה ה' לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: (139) המסות הגדלות אשר ראו עיניך, האתת והמופתים ההם הגדולים: (140) ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע, עד היום הזה: (141) ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר, לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: (142) לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם, למען תדעו כי אני ה' אלהיכם: (143) ותבאו עד המקום הזה, ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכה אותם: (144) ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: (145) ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם, למען תשכילו את כל אשר תעשו: (146) אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל: (147) טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך, מחוטב עציך עד שואב מימיך: (148) לעברך בברית ה' אלהיך ובאלתו אשר ה' אלהיך כרת עמך היום: (149) למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: (150) ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: (151) כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו, ואת אשר איננו פה עמנו היום: (152) ויאמר ה' אל משה, עלה אל ההר הזה הר העברים הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו, וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: (153) ומת בהר אשר אתה עלה שם, ונאסף אל עמיך, כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: (154) כי עליתם אל ראש הגבעה הזאת, ונתתם אבנים גדולות ושדת אתם שיד: (155) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: (156) ויהי בעברכם את הירדן, את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום, תקים בהר עיבל, ושדת אתם שיד: (157) וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: (158) והיה כעברכם את הירדן, את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום, תקימו בהר עיבל, ושדת אתם שיד: (159) ובנית שם מזבח לה' אלהיך, מזבח אבנים, לא תניף עליהם ברזל: (160) אבני מזבח תבנה שלמות, והעלית עליו עלות לה' אלהיך: (161) וזבחת שלמים, ואכלת שם, ושמחת לפני ה' אלהיך: (162) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: (163) וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר, השמר והקשב ישראל, היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך: (164) ושמעת בקול ה' אלהיך, ועשית את מצותיו ואת חקותיו אשר אנכי מצוך היום: (165) ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: (166) אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים, בעברכם את הירדן: שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: (167) ואלה יעמדו על הקללה, על הר עיבל: ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: (168) וענו הלוים, ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:

(169) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה', מעשה ידי חרש, וישם בסתר, וענו כל העם ואמרו אמן: (170) ארור מקלה אביו ואמו, ואמר כל העם אמן: (171) ארור משיג גבול רעהו, ואמר כל העם אמן: (172) ארור משגה עור בדרך, ואמר כל העם אמן: (173) ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה, ואמר כל העם אמן: (174) ארור שוכב עם אשת אביו, כי גלה כנף אביו, ואמר כל העם אמן: (175) ארור שוכב עם כל בהמה, ואמר כל העם אמן: (176) ארור שוכב עם אחותו בת אביו או בת אמו, ואמר כל העם אמן: (177) ארור שוכב עם חמותו, ואמר כל העם אמן: (178) ארור מכה רעהו בסתר, ואמר כל העם אמן: (179) ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי, ואמר כל העם אמן: (180) ארור לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם, ואמר כל העם אמן:

(181) והיה אם שמע תשמע בקול ה' אלהיך, לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום, ונתנך ה' אלהיך עליון על כל גוי הארץ: (182) והיו על כל הברכות האלה הבאות עליך והשיגוך, כי תשמע בקול ה' אלהיך: (183) ארור אתה בעיר, וארור אתה בשדה: (184) ארורה טנאך ומשארתך: (185) ארור פרי בטנך ופרי אדמתך, שגר אלפיך ועשתרות צאנך: (186) ארור אתה בבאך, וארור אתה בצאתך: (187) ישלח ה' בך את המאורה את המהומה ואת המשגעת בכל משלח ידך אשר תעשה, עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: (188) ידבק ה' בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: (189) יכך ה' בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: (190) והיו שמיך אשר על ראשך נחשת, והארץ אשר תחתיך ברזל: (191) יתן ה' את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך: (192) יתנך ה' נגוף לפני אויביך, בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו, והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ: (193) והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ, ואין מחריד: (194) יכך ה' בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: (195) יכך ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: (196) וימשת בצהרים כאשר ימשש העור באפלה, והצלחת את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: (197) אשה תארש ואיש אחר ישכבנה, בית תבנה ולא תשב בו, כרם תטע ולא תחללנו: (198) שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו, חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך, צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע: (199) בניך ובנותיך נתנים לעם אחר, ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום, ואין לאל ידך: (200) פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת, והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: (201) ומשגעון עיניך אשר תראה: (202) יכך ה' בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: (203) ינהג ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך, ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: (204) והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה' אתך שמה: (205) פרי בטנך תאכל בשר בניך ובנותיך אשר יתן לך ה' אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך: (206) האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר בניו אשר יותיר: (207) מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל, כי אין לו שאר בכל מצור ובכל מצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: (208) הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לשת על הארץ מהתענג ומהרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: (209) ובשליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד, כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך: (210) אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה, את ה' אלהיך: (211) והפליא ה' את מכתך ואת מכת זרעך, מכות גדולות ונאמנות, ורעות וחלאים נאמנים: (212) והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם, ודבקו בך: (213) גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת, יעלם ה' עליך עד השמדך: (214) ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב, כי לא שמעת בקול ה' אלהיך: (215) והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם, כן ישיש ה' עליכם להאבד אתכם ולכלותכם, ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: (216) ופזרך ה' בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ, ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך, עץ ואבן: (217) ובגוים ההם לא תרגיע, ולא יהיה מנוח לכף רגלך, כי נתן ה' לך שם רגז ואכזבת נפש: (218) וחיו תלאים לנגדך, ופחדת לילה ויומם, ולא תאמין בחייך: (219) בבקר תאמר מי יתן ערב, ובערב תאמר מי יתן בקר, מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה עיניך אשר תראה: (220) והשיבך ה' מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה, והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה:

(221) אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב, מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב: (222) ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם, אתם ראיתם את כל אשר עשה ה' לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: (223) המסות הגדלות אשר ראו עיניך, האתת והמופתים ההם הגדולים: (224) ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע, עד היום הזה: (225) ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר, לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: (226) לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם, למען תדעו כי אני ה' אלהיכם: (227) ותבאו עד המקום הזה, ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכה אותם: (228) ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: (229) ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם, למען תשכילו את כל אשר תעשו: (230) אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל: (231) טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך, מחוטב עציך עד שואב מימיך: (232) לעברך בברית ה' אלהיך ובאלתו אשר ה' אלהיך כרת עמך היום: (233) למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: (234) ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: (235) כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו, ואת אשר איננו פה עמנו היום: (236) ויאמר ה' אל משה, עלה אל ההר הזה הר העברים הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו, וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: (237) ומת בהר אשר אתה עלה שם, ונאסף אל עמיך, כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: (238) כי עליתם אל ראש הגבעה הזאת, ונתתם אבנים גדולות ושדת אתם שיד: (239) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: (240) ויהי בעברכם את הירדן, את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום, תקים בהר עיבל, ושדת אתם שיד: (241) וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: (242) והיה כעברכם את הירדן, את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום, תקימו בהר עיבל, ושדת אתם שיד: (243) ובנית שם מזבח לה' אלהיך, מזבח אבנים, לא תניף עליהם ברזל: (244) אבני מזבח תבנה שלמות, והעלית עליו עלות לה' אלהיך: (245) וזבחת שלמים, ואכלת שם, ושמחת לפני ה' אלהיך: (246) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: (247) וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר, השמר והקשב ישראל, היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך: (248) ושמעת בקול ה' אלהיך, ועשית את מצותיו ואת חקותיו אשר אנכי מצוך היום: (249) ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: (250) אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים, בעברכם את הירדן: שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: (251) ואלה יעמדו על הקללה, על הר עיבל: ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: (252) וענו הלוים, ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:

(253) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה', מעשה ידי חרש, וישם בסתר, וענו כל העם ואמרו אמן: (254) ארור מקלה אביו ואמו, ואמר כל העם אמן: (255) ארור משיג גבול רעהו, ואמר כל העם אמן: (256) ארור משגה עור בדרך, ואמר כל העם אמן: (257) ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה, ואמר כל העם אמן: (258) ארור שוכב עם אשת אביו, כי גלה כנף אביו, ואמר כל העם אמן: (259) ארור שוכב עם כל בהמה, ואמר כל העם אמן: (260) ארור שוכב עם אחותו בת אביו או בת אמו, ואמר כל העם אמן: (261) ארור שוכב עם חמותו, ואמר כל העם אמן: (262) ארור מכה רעהו בסתר, ואמר כל העם אמן: (263) ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי, ואמר כל העם אמן: (264) ארור לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם, ואמר כל העם אמן:

(265) והיה אם שמע תשמע בקול ה' אלהיך, לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום, ונתנך ה' אלהיך עליון על כל גוי הארץ: (266) והיו על כל הברכות האלה הבאות עליך והשיגוך, כי תשמע בקול ה' אלהיך: (267) ארור אתה בעיר, וארור אתה בשדה: (268) ארורה טנאך ומשארתך: (269) ארור פרי בטנך ופרי אדמתך, שגר אלפיך ועשתרות צאנך: (270) ארור אתה בבאך, וארור אתה בצאתך: (271) ישלח ה' בך את המאורה את המהומה ואת המשגעת בכל משלח ידך אשר תעשה, עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: (272) ידבק ה' בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: (273) יכך ה' בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: (274) והיו שמיך אשר על ראשך נחשת, והארץ אשר תחתיך ברזל: (275) יתן ה' את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך: (276) יתנך ה' נגוף לפני אויביך, בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו, והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ: (277) והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ, ואין מחריד: (278) יכך ה' בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: (279) יכך ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: (280) וימשת בצהרים כאשר ימשש העור באפלה, והצלחת את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: (281) אשה תארש ואיש אחר ישכבנה, בית תבנה ולא תשב בו, כרם תטע ולא תחללנו: (282) שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו, חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך, צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע: (283) בניך ובנותיך נתנים לעם אחר, ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום, ואין לאל ידך: (284) פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת, והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: (285) ומשגעון עיניך אשר תראה: (286) יכך ה' בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: (287) ינהג ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך, ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: (288) והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה' אתך שמה: (289) פרי בטנך תאכל בשר בניך ובנותיך אשר יתן לך ה' אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך: (290) האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר בניו אשר יותיר: (291) מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל, כי אין לו שאר בכל מצור ובכל מצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: (292) הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לשת על הארץ מהתענג ומהרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: (293) ובשליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד, כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך: (294) אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה, את ה' אלהיך: (295) והפליא ה' את מכתך ואת מכת זרעך, מכות גדולות ונאמנות, ורעות וחלאים נאמנים: (296) והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם, ודבקו בך: (297) גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת, יעלם ה' עליך עד השמדך: (298) ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב, כי לא שמעת בקול ה' אלהיך: (299) והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם

(ג) ולמה נקרא שמו ישר, שהוא מישר את הדברים ומבארם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את העולם ומתקנם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את האדם ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו.

(ד) ולמה נקרא שמו ישר, שהוא מישר את הדברים ומבארם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את העולם ומתקנם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את האדם ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו.

(ה) ולמה נקרא שמו ישר, שהוא מישר את הדברים ומבארם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את העולם ומתקנם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את האדם ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו.

(ו) ולמה נקרא שמו ישר, שהוא מישר את הדברים ומבארם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את העולם ומתקנם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את האדם ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו.

(ז) ולמה נקרא שמו ישר, שהוא מישר את הדברים ומבארם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את העולם ומתקנם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את האדם ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו.

(ח) ולמה נקרא שמו ישר, שהוא מישר את הדברים ומבארם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את העולם ומתקנם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את האדם ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו.

(ט) ולמה נקרא שמו ישר, שהוא מישר את הדברים ומבארם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את העולם ומתקנם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את האדם ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו.

(י) ולמה נקרא שמו ישר, שהוא מישר את הדברים ומבארם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את העולם ומתקנם. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את האדם ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הלב ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הדעת ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הנפש ומתקנה. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הרוח ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הגוף ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את הכל ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את עצמו ומתקנו. ויש אומרים שנקרא ישר, שהוא מיישר את בוראו ומתקנו.

[לה] ואחיך מוך, והחזקת בו גר ותושב וחי עמך. אל תקח ממנו נשך ותרבית, ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך. את כספך לא תתן לו בנשך, ובמרבית לא תתן אכלך. אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים, לתת לכם את ארץ כנען, להיות לכם לאלהים. [לח] אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים, לתת לכם את ארץ כנען, להיות לכם לאלהים. [לט] וכי ימוך אחיך עמך, ונמכר לך, לא תעבד בו עבדת עבד. כשכיר כתושב יהיה עמך, עד שנת היובל יעבד עמך. [מ] ויצא מעמך הוא ובניו עמו, ושב אל משפחתו, ואל אחזת אבתיו ישוב. [מא] כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים, לא ימכרו ממכרת עבד. [מב] לא תרדה בו בפרך, וייראת מאלהיך. [מג] ועבדך ואמתך אשר יהיו לך, מאת הגוים אשר סביבתיכם, מהם תקנו עבד ואמה. [מד] וגם מבני התושבים הגרים עמכם, מהם תקנו, וממשפחתם אשר עמכם, אשר הולידו בארצכם, והיו לכם לאחזה. [מה] והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם, לרשת אחזה לעלם, בהם תעבדו עבדים, ואחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך. [מו] והיה אם השג יד גר ותושב עמך, ומך אחיך עמו, ונמכר לגר תושב עמך, או לעקר משפחת גר. [מז] אחרי נמכר גאלה תהיה לו, אחד מאחיו יגאלנו. [מח] או דדו או בן דדו יגאלנו, או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו, או השיגה ידו ונגאל. [מט] וחשב עם קנהו מן השנה שמכר לו עד שנת היובל, והיה כסף ממכרו במספר כימי שכיר יהיה עמו. [נ] אם עוד רבים בשנים, כפיהם יתן לגאלתו מכסף מקנתו. [נא] ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היובל, וחשב לו כפי שניו, כשכיר שנה בשנה יהיה עמו, לא ירדנו בפרך לעיניך. [נב] ואם לא ייגאל באלה, ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו. [נג] כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים, אני יי אלהיכם.

[נד] לא תעשון לכם אלילים, ופסל ומצבה לא תקימו לכם, ואבן משכית לא תתנו בארצכם, להשתחות עליה, כי אני יי אלהיכם. [נה] את שבתתי תשמרו, ומקדשי תיראו, אני יי. [נו] אם בחקתי תלכו, ואת מצותי תשמרו, ועשיתם אותם. [נז] ונתתי גשמיכם בעתם, ונתנה הארץ יבולה, ועץ השדה יתן פריו. [נח] והשיג לכם דיש את בצירה, ובצירה תשיג את זרע, ואכלתם לחמכם לשבע, וישבתם לבטח בארצכם. [נט] ונתתי שלום בארץ, ושכבתם ואין מחריד, והשבתי חיה רעה מן הארץ, וחרב לא תעבר בארצכם. [ס] ורדפתם את אויביכם, ונפלו לפניכם לחרב. [סא] וחמשה מכם ירדפו מאה, ומאה מכם ירדפו רבבה, ונפלו אויביכם לפניכם לחרב. [סב] ופניתי אליכם, והפריתי אתכם, והרביתי אתכם, והקימותי את בריתי אתכם. [סג] ואכלתם ישן נושן, וישן מפני חדש תוציאו. [סד] ונתתי משכני בתוככם, ולא תגעל נפשי אתכם. [סה] והתהלכתי בתוככם, והייתי לכם לאלהים, ואתם תהיו לי לעם. [סו] אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים, מהיות להם עבדים, ואשבר מוטות עלכם, והולך אתכם קוממיות. [סז] ואם לא תשמעו לי, ולא תעשו את כל המצות האלה. [סח] ואם בחקתי תמאסו, ואם את משפטי תגעל נפשכם, לבלתי עשות את כל מצותי, להפרכם את בריתי. [סט] אף אני אעשה זאת לכם, והפקדתי עליכם בהלה, את השחפת ואת הקדחת, מכלות עיניים ומדיבות נפש, וזרעתם לריק זרעכם, ואכלוהו אויביכם. [ע] ושמתי את פני בכם, ונגפתם לפני אויביכם, ורדו בכם שנאיכם, ונסתם ואין רודף אתכם. [עא] ואם עד אלה לא תשמעו לי, והוספתי לייסרכם שבע על חטאתיכם. [עב] ושברתי את גאון עזכם, ונתתי את שמיכם כברזל, ואת ארצכם כנחושת. [עג] ותם לריק כחכם, ולא תתן ארצכם את יבולה, ועץ הארץ לא יתן את פריו. [עד] ואם תלכו עמי קרי, ולא תאבו לשמוע לי, ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם. [עה] ושלחתי בכם את חית השדה, ושכלה אתכם ואת בהמתכם, והמעיטה אתכם, ונשמו דרכיכם חרבות. [עו] ואם בזאת לא תוסרו לי, והלכתם עמי קרי. [עז] והלכתי אף אני עמכם בקרי, והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם. [עח] והבאתי עליכם חרב עושה נקם נקם ברית, ונאספתם אל עריכם, ושלחתי דבר בתוככם, ונתתם ביד אויב. [עט] בשברי לכם מטה לחם, ואפו עשר נשים לחמכם במשקל, ואכלו ולא תשבעו. [פ] ואם עד זאת לא תשמעו לי, והלכתם עמי קרי. [פא] והלכתי עמכם בחמת קרי, ויסרתי אתכם שבעתים על חטאתיכם. [פב] ואכלתם בשר בניכם תאכלו, ובשר בנותיכם תאכלו. [פג] והשמדתי את במותיכם, והכרתי את חמניכם, ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם, וגעלה נפשי אתכם. [פד] ונתתי את עריכם חרבה, והשמותי את מקדשיכם, ולא אריח בריח ניחחיכם. [פה] והשמותי את הארץ, ושממו עליה אויביכם הישבים בה. [פו] ואתכם אזרה בגוים, וריקתי אחריכם חרב, והיתה ארצכם שממה, וערי חרבה. [פז] אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השממה, ואתם בארץ אויביכם, אז תשבת הארץ ורצתה את שבתותיה. [פח] כל ימי השבתה את שבת לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה. [פט] והנשארים מכם, והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם, וקול עלה נדף ונסו כמנוס מפני חרב, ונפלו ואין רודף. [צ] וכשלו איש באחיו כמפני חרב, ואין רודף, ולכם אין תקום לפני אויביכם. [צא] ואבדתם בגוים, ואכלה אתכם ארץ אויביכם. [צב] והנשארים מכם, ונמקו בעונם בארצות אויביכם, וגם בעונות אבותם אתם כמוהם ימקו. [צג] ואם יתודו את עונם ואת עון אבותם, במעלם אשר מעלו בי, וגם אשר הלכו עמי קרי. [צד] והלכתי עמם בקרי, והבאתי אותם בארץ אויביהם, או אז יכנע לבבם הערל, ואז ירצו את עונם. [צה] וזכרתי את בריתי יעקוב, ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם אזכר, והארץ אזכר. [צו] והארץ תעזב מהם, ותרץ את שבתותיה בהשמם מהם, והם ירצו את עונם, יען ובגלל שמשפטי מאסו, ואת חקותי געלה נפשם. [צז] וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם, לא מאסתים ולא געלתים לכלותם, להפר בריתי אתם, כי אני יי אלהיהם. [צח] וזכרתי להם ברית ראשונים, אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים, לעיני הגוים, להיות להם לאלהים, אני יי. [צט] אלה החקים והמשפטים והתורות, אשר נתן יי בינו ובין בני ישראל בהר סיני, ביד משה.

[ק] וידבר יי אל משה לאמר. [קא] דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם, איש כי יפליא נדר בערכיך נפשות ליי. [קב] וערכך הזכר, מבן חדש ועד בן שנים, וערכך הזכר, מבן חדש ועד בן שנים, וערכך הזכר, מבן חדש ועד בן שנים,

(כב) ובשלמא לרבי יוחנן וכו'. עיין תוספות לעיל דף ק"ד ע"ב ד"ה ואי ר' יוחנן וכו' ובמה שכתבו שם בשם הר"ר אלחנן ז"ל ולפי זה אין לומר כאן כן ואין לומר כאן כן אלא כל אחד לפי מה שהוא ולפי מה שהוא מוכרח לפרש בכל מקום:

(כג) ולא מיבעיא לרבי יוחנן וכו'. עיין תוספות לעיל דף ק"ד ע"ב ד"ה ואי ר' יוחנן וכו' ובמה שכתבו שם בשם הר"ר אלחנן ז"ל ולפי זה אין לומר כאן כן ואין לומר כאן כן אלא כל אחד לפי מה שהוא ולפי מה שהוא מוכרח לפרש בכל מקום:

(כד) ולא מיבעיא לרבי יוחנן וכו'. עיין תוספות לעיל דף ק"ד ע"ב ד"ה ואי ר' יוחנן וכו' ובמה שכתבו שם בשם הר"ר אלחנן ז"ל ולפי זה אין לומר כאן כן ואין לומר כאן כן אלא כל אחד לפי מה שהוא ולפי מה שהוא מוכרח לפרש בכל מקום:

(ד) בשלמא לרבי יוחנן. עיין תוספות לעיל דף ק"ד ע"ב ד"ה ואי ר' יוחנן וכו' ובמה שכתבו שם בשם הר"ר אלחנן ז"ל ולפי זה אין לומר כאן כן ואין לומר כאן כן אלא כל אחד לפי מה שהוא ולפי מה שהוא מוכרח לפרש בכל מקום:

[א] אחרי שכתבתי בקונטרס הקודם שהמנהג פשוט
בכל ישראל שלא לומר תחנון בימים שנאמר בהם
למנצח, כגון בימים שנאמר בהם תהלה לדוד
ביום תכונן הבית לשם ה' וכיוצא בהם, ומפני
שהם ימים שנאמר בהם שמחו את ה' וגילו צדיקים
ורננו כל ישרי לב, ואין ראוי לנפול על פנינו
בימים שנאמר בהם הרנינו לאלהים עוזנו, ומפני
שהם ימים שנאמר בהם ואני תפלתי לך ה' עת רצון
אלהים ברב חסדך, ומפני שהם ימים שנאמר בהם
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל, ומפני שהם ימים
שנאמר בהם ואתה ה' אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת, ומפני שהם ימים שנאמר בהם
ואתה ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת,
ומפני שהם ימים שנאמר בהם ואתה ה' אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת

ולא מצינו שיהא נותן לו אלא כדי שיעור שהיה נותן לו בתחלה, ואפילו הכי אמרינן בפרק הזהב (ב"מ דף סה.) גבי שוכר פועלים שהיה נותן לכל אחד ואחד ד' זוזים, ובא אחד ואמר לו תן לי כמו שנתת לחבירי, אין נותנין לו אלא ג' זוזים, שאין נותנין

ומלכותו בכל משלה בכל ארץ מלכותו ואלהותו בכל
ארץ ואלהותו בכל ארץ ואלהותו בכל ארץ ואלהותו
בכל ארץ ואלהותו בכל ארץ ואלהותו בכל ארץ
ואלהותו בכל ארץ ואלהותו בכל ארץ

ב

(א) ראובן שלוה מלוה שמעון ונתן לו שטר חוב בעדים וחתמו בשטר שהלוה נתן לו את החוב בשעת הלואה ולא נתן לו שום פרעון ולא שום שטר אחר שיהא מבטל את השטר הזה ועכשיו שמעון תובע את ראובן ומוציא השטר ומראה לבית דין שראובן חתום בו ואומר שעדיין לא נתן לו את החוב

ואם לאו, אין לו אלא מה שנתן. ואם מכר לו בית
בכל מה שבתוכו, ולא פירש לו את הכלים שבתוכו,
הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך אלא את הבית
בלבד, ואין לו אלא הבית בלבד.

הלכה כה [כה] **מי שמכר שדה לחבירו ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה כו [כו] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה כז [כז] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה כח [כח] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה כט [כט] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה ל [ל] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה לא [לא] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה לב [לב] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה לג [לג] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה לד [לד] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה לה [לה] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה לו [לו] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה לז [לז] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה לח [לח] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה לט [לט] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מ [מ] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מא [מא] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מב [מב] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מג [מג] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מד [מד] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מה [מה] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מו [מו] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מז [מז] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מח [מח] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה מט [מט] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נ [נ] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נא [נא] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נב [נב] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נג [נג] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נד [נד] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נה [נה] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נו [נו] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נז [נז] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נח [נח] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה נט [נט] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

הלכה ס [ס] **מי שמכר לחבירו שדה ולא פירש לו את**
גבולותיה, אלא אמר לו: מכרתי לך את השדה שיש
לה בגבולותיה, הרי זה יכול לומר: לא מכרתי לך
אלא את השדה בלבד, ואין לו אלא השדה בלבד.

ילדות בעיר הולדתי

בעיר הולדתי נולדתי ב־1901, ושם גדלתי עד גיל שבע־עשרה. אבי היה סוחר עצים, ואמי עקרת בית. היינו חמישה ילדים, ואני הייתי הבכור. [1] הבית שבו גרנו עמד ברחוב הנמל, לא רחוק מן הגשר הישן, ומחלוני יכולתי לראות את הספינות נכנסות ויוצאות מן הנמל. [2] כבר בגיל חמש ידעתי לספור עד מאה, ובגיל שש כבר ידעתי לקרוא בקלות.

בבית אבי היו מדברים הרבה על עסקים, ולעתים קרובות גם על פוליטיקה. [3] אני זוכר שפעם אחת שמעתי את אבי אומר שהעיר גדלה מהר מדי, ושאין לדעת אם הגידול הזה יביא ברכה או קללה. [4] באותו זמן לא הבנתי את הדברים האלה, אבל הם נשארו חקוקים בזיכרוני עד היום.

בית הספר היסודי שאליו הלכתי היה בית ספר ממלכתי־עירוני. [5] הלימודים התחילו בשעה שבע בבוקר והסתיימו בשעה שתים אחר הצהריים, חוץ מיום שבת. [6] בכיתה היו כשלושים תלמידים, והמורה הראשונה שלי, גב' רחל שפירא, הייתה קפדנית אך הוגנת. [7] היא לימדה אותנו לכתוב בכתב יד יפה, ואני למדתי זאת ממנה יותר מכל שיעור אחר.

---

(1) בשנת 1908 נולד אחי יוסף, ואחריו נולדו עוד שתי אחיות. [2] מחלוני ראיתי גם את בניית הגשר החדש, שהושלמה בשנת 1912. [3] בין המבקרים שהגיעו לעיר בתקופה ההיא היה גם הסופר מנחם דבורקין, שנשא שם נאום בבית העירייה. [4] אבי לא אהב את נאומו, אך אני זוכר שהוא קנה את ספרו הראשון של דבורקין. [5] בית הספר נסגר בשנת 1917 ונפתח מחדש רק בשנת 1919. [6] בימי שבת הלכנו לבית הכנסת הגדול, שם ישב אבי במקום קבוע ליד העמוד השלישי. [7] המורה רחל שפירא נפטרה בשנת 1944, ולא ידעתי על כך עד שנים רבות אחר כך.

(א) בשנת 1901 נולדתי בעיר הולדתי, ושם גדלתי עד גיל שבע־עשרה. אבי היה סוחר עצים, ואמי עקרת בית. היינו חמישה ילדים, ואני הייתי הבכור. [1] הבית שבו גרנו עמד ברחוב הנמל, לא רחוק מן הגשר הישן, ומחלוני יכולתי לראות את הספינות נכנסות ויוצאות מן הנמל. [2] כבר בגיל חמש ידעתי לספור עד מאה, ובגיל שש כבר ידעתי לקרוא בקלות.

בבית אבי היו מדברים הרבה על עסקים, ולעתים קרובות גם על פוליטיקה. [3] אני זוכר שפעם אחת שמעתי את אבי אומר שהעיר גדלה מהר מדי, ושאין לדעת אם הגידול הזה יביא ברכה או קללה. [4] באותו זמן לא הבנתי את הדברים האלה, אבל הם נשארו חקוקים בזיכרוני עד היום.

בית הספר היסודי שאליו הלכתי היה בית ספר ממלכתי־עירוני. [5] הלימודים התחילו בשעה שבע בבוקר והסתיימו בשעה שתים אחר הצהריים, חוץ מיום שבת. [6] בכיתה היו כשלושים תלמידים, והמורה הראשונה שלי, גב' רחל שפירא, הייתה קפדנית אך הוגנת. [7] היא לימדה אותנו לכתוב בכתב יד יפה, ואני למדתי זאת ממנה יותר מכל שיעור אחר.

---

(1) בשנת 1908 נולד אחי יוסף, ואחריו נולדו עוד שתי אחיות. [2] מחלוני ראיתי גם את בניית הגשר החדש, שהושלמה בשנת 1912. [3] בין המבקרים שהגיעו לעיר בתקופה ההיא היה גם הסופר מנחם דבורקין, שנשא שם נאום בבית העירייה. [4] אבי לא אהב את נאומו, אך אני זוכר שהוא קנה את ספרו הראשון של דבורקין. [5] בית הספר נסגר בשנת 1917 ונפתח מחדש רק בשנת 1919. [6] בימי שבת הלכנו לבית הכנסת הגדול, שם ישב אבי במקום קבוע ליד העמוד השלישי. [7] המורה רחל שפירא נפטרה בשנת 1944, ולא ידעתי על כך עד שנים רבות אחר כך.

(ב) בשנת 1901 נולדתי בעיר הולדתי, ושם גדלתי עד גיל שבע־עשרה. אבי היה סוחר עצים, ואמי עקרת בית. היינו חמישה ילדים, ואני הייתי הבכור. [1] הבית שבו גרנו עמד ברחוב הנמל, לא רחוק מן הגשר הישן, ומחלוני יכולתי לראות את הספינות נכנסות ויוצאות מן הנמל. [2] כבר בגיל חמש ידעתי לספור עד מאה, ובגיל שש כבר ידעתי לקרוא בקלות.

בבית אבי היו מדברים הרבה על עסקים, ולעתים קרובות גם על פוליטיקה. [3] אני זוכר שפעם אחת שמעתי את אבי אומר שהעיר גדלה מהר מדי, ושאין לדעת אם הגידול הזה יביא ברכה או קללה. [4] באותו זמן לא הבנתי את הדברים האלה, אבל הם נשארו חקוקים בזיכרוני עד היום.

בית הספר היסודי שאליו הלכתי היה בית ספר ממלכתי־עירוני. [5] הלימודים התחילו בשעה שבע בבוקר והסתיימו בשעה שתים אחר הצהריים, חוץ מיום שבת. [6] בכיתה היו כשלושים תלמידים, והמורה הראשונה שלי, גב' רחל שפירא, הייתה קפדנית אך הוגנת. [7] היא לימדה אותנו לכתוב בכתב יד יפה, ואני למדתי זאת ממנה יותר מכל שיעור אחר.

---

(1) בשנת 1908 נולד אחי יוסף, ואחריו נולדו עוד שתי אחיות. [2] מחלוני ראיתי גם את בניית הגשר החדש, שהושלמה בשנת 1912. [3] בין המבקרים שהגיעו לעיר בתקופה ההיא היה גם הסופר מנחם דבורקין, שנשא שם נאום בבית העירייה. [4] אבי לא אהב את נאומו, אך אני זוכר שהוא קנה את ספרו הראשון של דבורקין. [5] בית הספר נסגר בשנת 1917 ונפתח מחדש רק בשנת 1919. [6] בימי שבת הלכנו לבית הכנסת הגדול, שם ישב אבי במקום קבוע ליד העמוד השלישי. [7] המורה רחל שפירא נפטרה בשנת 1944, ולא ידעתי על כך עד שנים רבות אחר כך.

(ג) בשנת 1901 נולדתי בעיר הולדתי, ושם גדלתי עד גיל שבע־עשרה. אבי היה סוחר עצים, ואמי עקרת בית. היינו חמישה ילדים, ואני הייתי הבכור. [1] הבית שבו גרנו עמד ברחוב הנמל, לא רחוק מן הגשר הישן, ומחלוני יכולתי לראות את הספינות נכנסות ויוצאות מן הנמל. [2] כבר בגיל חמש ידעתי לספור עד מאה, ובגיל שש כבר ידעתי לקרוא בקלות.

בבית אבי היו מדברים הרבה על עסקים, ולעתים קרובות גם על פוליטיקה. [3] אני זוכר שפעם אחת שמעתי את אבי אומר שהעיר גדלה מהר מדי, ושאין לדעת אם הגידול הזה יביא ברכה או קללה. [4] באותו זמן לא הבנתי את הדברים האלה, אבל הם נשארו חקוקים בזיכרוני עד היום.

בית הספר היסודי שאליו הלכתי היה בית ספר ממלכתי־עירוני. [5] הלימודים התחילו בשעה שבע בבוקר והסתיימו בשעה שתים אחר הצהריים, חוץ מיום שבת. [6] בכיתה היו כשלושים תלמידים, והמורה הראשונה שלי, גב' רחל שפירא, הייתה קפדנית אך הוגנת. [7] היא לימדה אותנו לכתוב בכתב יד יפה, ואני למדתי זאת ממנה יותר מכל שיעור אחר.

---

(1) בשנת 1908 נולד אחי יוסף, ואחריו נולדו עוד שתי אחיות. [2] מחלוני ראיתי גם את בניית הגשר החדש, שהושלמה בשנת 1912. [3] בין המבקרים שהגיעו לעיר בתקופה ההיא היה גם הסופר מנחם דבורקין, שנשא שם נאום בבית העירייה. [4] אבי לא אהב את נאומו, אך אני זוכר שהוא קנה את ספרו הראשון של דבורקין. [5] בית הספר נסגר בשנת 1917 ונפתח מחדש רק בשנת 1919. [6] בימי שבת הלכנו לבית הכנסת הגדול, שם ישב אבי במקום קבוע ליד העמוד השלישי. [7] המורה רחל שפירא נפטרה בשנת 1944, ולא ידעתי על כך עד שנים רבות אחר כך.

(૩૯) ઉપરોક્ત ચર્ચાવિચારણા બાદ આ કોર્ટ આ અપીલમાં
આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની ગેરકાયદેસર
મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ કરી, ફરિયાદી
અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના ઇરાદે, તેમના
ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ પહોંચાડી, તેમજ
ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને દાગીના લૂંટી
લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ કરવા
વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૦) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૧) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૨) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૩) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૪) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૫) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૬) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૭) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૮) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૪૯) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૦) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૧) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૨) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૩) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૪) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૫) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૬) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૭) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૮) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૫૯) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

(૬૦) આ કામના વાદી, મોટા ખાલી ની ૬ માણસો ની
ગેરકાયદેસર મંડળી રચી, ગેરકાયદેસર હથિયારો સાથે ધારણ
કરી, ફરિયાદી અને તેમના પરિવારજનો પર હુમલો કરવાના
ઇરાદે, તેમના ઘરમાં ઘૂસી જઈ, ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ
પહોંચાડી, તેમજ ફરિયાદીના ઘરમાં રાખેલ રોકડ રકમ અને
દાગીના લૂંટી લીધાનો આક્ષેપ કરતો દાવો રદ કરવાનો હુકમ
કરવા વિનંતી કરી છે. [૨૦૧૫] ૫૬ ગુ.લ.ર. ૩૪૨

ואחר כך הלכתי לבית הספר [ברוך שמו]: (א) [ב"ה יום ראשון, ערב ראש חודש, ערב ר"ח אלול תרפ"ב לפ"ק] [ברוך שמו] בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (בב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (גג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (דד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (הה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (וו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (זז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (חח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (טט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (יי) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (יא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (יב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (יג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (יד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (טו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (טז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (יז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (יח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (יט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (כט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (ל) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (לא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (לב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (לג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (לד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (לה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (לו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (לז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (לח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (לט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (מט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (נט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (ס) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (סא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (סב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (סג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (סד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (סה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (סו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (סז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (סח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (סט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (ע) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (עא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (עב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (עג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (עד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (עה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (עו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (עז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (עח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (עט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (פט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (צט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (ק) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (קא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (קב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (קג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (קד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (קה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (קו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (קז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (קח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (קט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (ר) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (רא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (רב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (רג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (רד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (רה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (רו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (רז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (רח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (רט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (ש) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (שא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (שב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (שג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (שד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (שה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (שו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (שז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (שח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (שט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (ת) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תי) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תיא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תיב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תיג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תיד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תיה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תיו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תיז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תיח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תיט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תכט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תל) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תלא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תלב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תלג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תלד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תלה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תלו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תלז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תלח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תלט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תמט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תנט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תס) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תסא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תסב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תסג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תסד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תסה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תסו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תסז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תסח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תסט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תע) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תעא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תעב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תעג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תעד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תעה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תעו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תעז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תעח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תעט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תפט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תצט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תק) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקי) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקל) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקס) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקע) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקק) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקר) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקש) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקת) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקי) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקל) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקמט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקנט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקס) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקסט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקע) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקעט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקפט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקצט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקק) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקקט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקר) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקרט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקש) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקשט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקת) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקתט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקי) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקיט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכ) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכה) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכו) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכז) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכח) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקכט) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקל) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלא) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלב) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלג) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלד) בתחילת שנה זו אחר שנת [ברוך שמו] (תקלה)

[ל] מלא כתב"ה, וכן הוא בכ"י ווטיקאנו ומיוחס לר"ח
ז"ל, אלא שכתב בשוליים: [ואיכא דגרסי] וכו'.
[ט] כך בכ"י ווטיקאנו ומיוחס לר"ח ז"ל, אלא שכתב
בשוליים: [ואיכא דגרסי] וכו'.

ולא יהא בכך משום ברכה לבטלה, שהרי אין
מברכין על המצות אלא לפני עשייתן, ואפילו
הכי מברכין על הנר של חנוכה לאחר הדלקתו,
כדי שיהא נר דולק בשעת ברכה.

[ל] ומיהו, אף על גב דאין מברכין על הנר של
חנוכה לאחר הדלקתו, אם שכח ולא בירך בשעת
הדלקה, יכול לברך כל שבעת הימים, ואפילו
ביום האחרון, כדי שיהא נר דולק בשעת ברכה.

[לא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[לב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[לג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[לד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[לה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[לו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[לז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[לח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[לט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מ] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[מט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נ] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[נט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[ס] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[סא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[סב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[סג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[סד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[סה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[סו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[סז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[סח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[סט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[ע] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[עא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[עב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[עג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[עד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[עה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[עו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[עז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[עח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[עט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פ] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[פט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צ] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[צט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[ק] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קי] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קיא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קיב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קיג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קיד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קטו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קטז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קיז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קיח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קיט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכ] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קכט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קל] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קלא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קלב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קלג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קלד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קלה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קלו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קלז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קלח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קלט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמ] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קמט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנ] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קנט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קס] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קסא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קסב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קסג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קסד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קסה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קסו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קסז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קסח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קסט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קע] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קעא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קעב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קעג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קעד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קעה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קעו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קעז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קעח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קעט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפ] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קפט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצ] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצו] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצז] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצח] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[קצט] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[ר] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[רא] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שאין בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[רב] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם אין אנשים בשוק, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[רג] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
נכנס לבית אחר שיש בו נר חנוכה, אין צריך
לברך, שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[רד] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואחר כך
יצא לחוץ, אם יש אנשים בשוק, צריך לברך,
שכבר נתקיים בו מצות נר חנוכה.

[רה] ואם הדליק נר חנוכה בתוך ביתו, ואח

ચોપડા ચોપડા ચોપડા

وقف است بر فقرا و مساکین و بر اولاد و اولاد اولاد او تا سه طبقه، و بعد از آن بر فقرا و مساکین. و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بر فقرا و مساکین نام نبرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف کرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.] و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۶۵) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۶۶) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۶۷) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۶۸) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۶۹) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۰) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۱) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۲) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۳) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۴) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۵) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۶) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۷) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۸) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۷۹) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۰) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۱) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۲) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۳) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۴) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۵) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۶) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۷) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۸) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۸۹) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

(۹۰) و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود. [و اگر بر اولاد و اولاد اولاد وقف کرد و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین وقف نکرد، جایز است و بعد از انقراض ایشان بر فقرا و مساکین صرف شود.]

[૨૧] ગદ્યાવલિ. ૬ વિદ્યાર્થીએ ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી
૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા
જુદાં પાડવાં. ૭ વિદ્યાર્થીએ ગદ્યાવલિ
વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં
કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં.

૨૨. ગદ્યાવલિ

(૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચી જવી. (૨૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૭૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૬૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૫૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૪૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૩૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૨૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં.

૨૩. ગદ્યાવલિ

(૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચી જવી. (૨૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૭૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૬૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૫૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૪૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૩૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૨૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં.

૨૪. ગદ્યાવલિ

(૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચી જવી. (૨૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૭૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૬૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૫૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૪૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૩૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૨૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં.

૨૫. ગદ્યાવલિ

(૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચી જવી. (૨૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૭૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૬૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૫૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૪૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૩૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૨૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૨ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં. (૧૫) ગદ્યાવલિ વાંચીને તેમાંથી ૨૫ વાક્યો લખી, તેમાંનાં કર્તા-કર્મ-ક્રિયા જુદાં પાડવાં.

ואחר שנתחתנתי בבית אבי ז"ל, ישבתי בבית אבי ז"ל שנים הרבה, ואחר כך נתחתנתי בבית חמי ז"ל, ישבתי בבית חמ

ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא אמתך דבר באזני אדני ואל יחר אפך באמתך כי כמוך כפרעה. אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח. ונאמר אלינו יש לנו אב זקן ויש נער זקנים בן זקונים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו מאמו ואביו אהבו. ותאמר אל עבדיך הורידהו אלי ואשימה עיני עליו. ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו ומת. ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוסיפו לראות פני. ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני. ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אוכל. ונאמר לו לא נוכל לרדת אם אין אחינו הקטן אתנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו. ויאמר אבינו אתם ידעתם כי שתי ילדה לי אשתי. ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טורף אותו ולא ראיתיו עד הנה. ואם לקחתם גם את זה מעם פני ואסון קראהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה. ועתה כבא אלי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו. והיה כראותו כי אין הנער ומת והורדנו את שיבת עבדך אבינו ברעה שאולה. כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים. ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו. כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי. ויגש אליו יוסף ויאמר אני יוסף הישׁ אבי עודנו חי. ולא יכל אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו. ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו. ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה. ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם. כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ וחמש שנים אשר אין חריש ואין קציר. וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה. ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי אם האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים. מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד. ושבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך. ושם אכלכל אותך כי עוד חמש שנים רעב. פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך. והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם. והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה. ויפל על צואר אחיו בנימין ויבך ובנימין בכה על צואריו. וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו. וקול הדבר נשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף. וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו מאד. ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען. וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואתם תאכלו את חלב הארץ. ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם. ועיניכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא תהיה. ויעשו בני ישראל כן ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך. לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות. ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך. וישלח את אחיו ויאמרו אליו אל תרגזו בדרך. ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם. ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים. ויפג לבו כי לא האמין להם. וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם. וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו ותחי רוח יעקב אביהם. ויאמר ישראל רב עלי יוסף בני עודנו חי אלכה ואראנו בטרם אמות. ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק. ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני. ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם. אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך. ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אותו. ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו. בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה. ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב וראובן בכורו. ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי. ובני שמעון ימואל וימין ואהד וכנען וצחר ושאול בן הכנענית. ובני לוי גרשון קהת ומררי. ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח. ומתו ער ואונן בארץ כנען. ויהיו בני פרץ חצרון וחמול. ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון. ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל. ובני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה. ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ועירי וארודי ואראלי. ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל. אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש. בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין. ויולד ליוסף במצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים. ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן ואחי ורוש ומפים וחופים וארד. אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר. ובני דן חושים. ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם. אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה. כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יוצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש. ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים. כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים. ויעקב שלח את יהודה לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן. ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה ויראה אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד. ויאמר ישראל אל יוסף עתה אמותה בפעם הזאת אחרי ראותי את פניך כי עודך חי. ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי. והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו ומצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו. והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם. ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רועה צאן. ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן. ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויתיצבם לפני פרעה. ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו. ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען. ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן. ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך. ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך. ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי. ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה. ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך. ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי בימי מגוריהם. ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה. ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה. ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף. ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב. ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה. ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף. ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף. ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההיא. ותתם השנה ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם כסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני אם לא גויתנו ואדמתנו. למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אותנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם. ויקן יוסף את כל אדמת מצרים כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה. ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו. רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם. ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה. והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע החלקים יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם. ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה. ויהי לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה חמישית אפס אדמת הכהנים לבדם אשר לא היתה לפרעה. וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד. ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה. ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים. ושכבתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם. ויאמר אנכי אעשה כדברך. ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה. ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים. ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה. ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי. ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם. ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי. ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם. ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם. וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה. ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם. ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אותם אליו וישק להם ויחבק להם. ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אותי אלהים גם את זרעך. ויוצא יוסף אותם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה. ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו. וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור. ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אותי מעודי עד היום הזה. המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ. וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אותה מעל ראש אפרים על ראש מנשה. ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו. וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל אבל אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים. ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה. ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם. ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי. ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים. הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם. ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז. פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה. שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם. בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור. ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל. יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויביך ישתחוו לך בני אביך. גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו. לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים. אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בין לחמיו ובדם ענבים סותה עיניים מיין ולבן שנים מחלב. זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וירכתו על צידון. יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים. וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד. דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל. יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור. לישועתך קויתי יהוה. גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב. מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך. נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר. בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור. וימררהו ורבו ושטמהו בעלי חצים. ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל. מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום רבצת תחת ברכות שדים ורחם. ברכות אביך גברו על ברכות הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו. בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל. כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם. ויצו אותם ויאמר אליהם אנכי נאסף אל עמי קברו אותי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי. בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר. שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה. מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת. ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו. ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו. ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל. וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנוטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום. ויעבר יוסף בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר. אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני. ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה. ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך. ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים. וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן. ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד. ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים. וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם המקום אבל מצרים אשר בעבר הירדן. ויעשו בניו לו כן כאשר צום. וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא. וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו. ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לא ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אותו. ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר. כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך. ויבך יוסף בדברם אליו. וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים. ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני. ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב. ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם. וינחם אותם וידבר על לבם. וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים. וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני מנשה ילדו על ברכי יוסף. ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב. וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה. ויקבר אותו בארון במצרים.

ומה שכתב הרב ר' יהודה בן אשר ז"ל בפרשת בלק בפסוק [במדבר כג, ט] "הן עם לבדד ישכון" וגו', שכתב שם בשם אחיו הרב ר' יחיאל ז"ל, שהוא מדרש אגדה, שאמרו חז"ל [ב"ר פרשה ס"ו, ב] שכל ישראל נכללים בשם אחד, שנאמר [שם] "ויקרא לבניו ולבנותיו ולכל אנשי ביתו ולכל מקנהו", ואמרו [שם] שכל מקנהו נכללים בשם אחד, שנאמר "ויקח את כל רכושו", ואמרו [שם] שכל רכושו נכללים בשם אחד, שנאמר "אשר רכש בפדן", ואמרו [שם] שכל פדן נכללים בשם אחד, שנאמר "ויבא יעקב שלם", ואמרו [שם] שכל שלם נכללים בשם אחד, שנאמר "ויחן את פני העיר", ואמרו [שם] שכל העיר נכללים בשם אחד, שנאמר "ויקנה את חלקת השדה", ואמרו [שם] שכל השדה נכללים בשם אחד, שנאמר "אשר נטה שם אהלו", ואמרו [שם] שכל האהל נכללים בשם אחד, שנאמר "ויקם שם מזבח", ואמרו [שם] שכל המזבח נכללים בשם אחד, שנאמר "ויקרא לו אל אלהי ישראל", ואמרו [שם] שכל ישראל נכללים בשם אחד, שנאמר "הן עם לבדד ישכון", ואמרו [שם] שכל העם נכללים בשם אחד, שנאמר "ובגוים לא יתחשב", ואמרו [שם] שכל הגוים נכללים בשם אחד, שנאמר "מי מנה עפר יעקב", ואמרו [שם] שכל עפר נכללים בשם אחד, שנאמר "ומספר את רבע

ואם יש לו בנים ובנות הבנים יורשים את הכל והבנות אין להן כלום
ואם אין לו בנים אלא בנות הבנות יורשות את הכל ואם אין לו בנים
ובנות אלא בנים הבנים יורשים את הכל ואם אין לו בנים ובנות
ואין לו בנים ובנות אלא אב ואם האב יורש את הכל ואם אין לו
אב ואם אלא אם האם יורשת את הכל ואם אין לו אב ואם ובנים
ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל
ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות
אלא אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אלא אם אב יורשת
את הכל ואם אין לו אב אב ואם אב ובנים ובנות אלא אחים
ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא
אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא
בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו
בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב
אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אלא אם אב אב יורשת
את הכל ואם אין לו אב אב אב ואם אב אב ובנים ובנות אלא
אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות
אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות
אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין
לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אלא אם אב
אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב ואם אב אב
אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל
ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל
ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים
יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני
אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם
אין לו אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב יורשת את הכל
ואם אין לו אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב ובנים ובנות
אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל
ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות
אלא אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב
אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין
לו אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב ובנים ובנות
אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל
ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות
אלא אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב
אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל
ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב
ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים
יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני
אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב
אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב
אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא
אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות
אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות
אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין
לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב
אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב יורשת
את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב
אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים
יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני
אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין
לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב
אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב
אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל
ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב
אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים
יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני
אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין
לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת
את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב
אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות
האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני
אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב
אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא
אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות
אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות
אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין
לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים
ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב
אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב
אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב
ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים
יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני
אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם
אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב
אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות
בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב
אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות
האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני
אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין
לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב
אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים
ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל
ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב
אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות
האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני
אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם
אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב
ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים
יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני
אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב
אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות
האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני
אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל
ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב
אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את
הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות
בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות
אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב
אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות
האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני
אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין
לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב
אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות
בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות
אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים
ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים
ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים
יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני
אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את
הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות
בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות
בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות
בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים
יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני
אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין
לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין
לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים
יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני
אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין
לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם
אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות
האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני
אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא
אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות
אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות
אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם
אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות
אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת
את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות
אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים
ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים
יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני
אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין
לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל
ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם
אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים
ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא
אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא
בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו
בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים
יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני
אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות
האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני
אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם
אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים
יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני
אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות
האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני
אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל
ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את
הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות
בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל
ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא
אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים
ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו
אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני
האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים
ואחיות האחים יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא
אחיות האחיות יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא
בני אחים ובני אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו
בני אחים ובני אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב יורש את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים
יורשים את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות
יורשות את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני
אחיות בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני
אחיות אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין
לו בני אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את
הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות
בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב יורש את
הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אלא אם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
יורשת את הכל ואם אין לו אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב ואם אב אב אב אב אב אב אב אב אב אב
אב אב ובנים ובנות אלא אחים ואחיות האחים יורשים את
הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחיות האחיות יורשות
את הכל ואם אין לו אחים ואחיות אלא בני אחים ובני אחיות
בני האחים יורשים את הכל ואם אין לו בני אחים ובני אחיות
אלא בני אחיות בני האחיות יורשות את הכל ואם אין לו בני
אחים ובני אחיות ובני אחיות אלא אב אב אב אב אב אב אב
אב אב אב אב אב אב אב אב אב

૧૬૮ ઘાટલોડિયા (SC) વિધાનસભા બેઠક ભાજપ વિજયી

ભૂપેન્દ્ર પટેલ (ભાજપ) ૧,૯૨,૬૮૯ મતે વિજયી

[૨૯ ડિસેમ્બર ૨૦૨૨] ઘાટલોડિયા બેઠક પરથી ભાજપના ભૂપેન્દ્ર પટેલ ૧,૯૨,૬૮૯ મતે વિજયી જાહેર થયા છે. તેમણે કોંગ્રેસના ઉમેદવાર અમી યાજ્ઞિક કરતાં ૧,૭૨,૦૦૦ થી વધુ મતોથી વિજય મેળવ્યો છે. ૨૦૧૭ની ચૂંટણીમાં પણ ભૂપેન્દ્ર પટેલ આ બેઠક પરથી ૧,૧૭,૦૦૦ થી વધુ મતોથી વિજયી થયા હતા. ૨૦૨૨ની ચૂંટણીમાં ભાજપે ભૂપેન્દ્ર પટેલ પર ફરી વિશ્વાસ મૂક્યો હતો.

ઘાટલોડિયા વિધાનસભા બેઠક અમદાવાદ જિલ્લાની ૧૬ વિધાનસભા બેઠકોમાંની એક છે. આ બેઠક પર ૨૦૦૭ થી ભાજપનો સતત વિજય થતો આવ્યો છે. ૨૦૧૭ના સીમાંકન પછી આ બેઠક અનામત (SC) બેઠક બની છે. ૨૦૧૭માં આ બેઠક પર ૨૦૧૨ની સરખામણીમાં મતદાનની ટકાવારીમાં ૧૦ ટકાનો ઘટાડો નોંધાયો હતો.

ભૂપેન્દ્ર પટેલ ૨૦૧૭માં પ્રથમ વખત ધારાસભ્ય બન્યા હતા. તેમણે ૨૦૧૭માં ૧,૧૭,૦૦૦ થી વધુ મતોથી વિજય મેળવ્યો હતો. ૨૦૧૭માં તેમણે કોંગ્રેસના અમી યાજ્ઞિકને હરાવ્યા હતા. ૨૦૨૨માં ભૂપેન્દ્ર પટેલ પર ફરી વિશ્વાસ મૂકવામાં આવ્યો હતો. ૨૦૨૨માં ભૂપેન્દ્ર પટેલ ૧,૯૨,૬૮૯ મતે વિજયી થયા હતા.

ઘાટલોડિયા વિધાનસભા બેઠક પર ૨૦૧૭માં ૭૨.૭૬ ટકા મતદાન નોંધાયું હતું. ૨૦૨૨માં મતદાનની ટકાવારીમાં ૧૦ ટકાનો ઘટાડો નોંધાયો હતો. ૨૦૨૨માં ૬૨.૭૬ ટકા મતદાન નોંધાયું હતું. ૨૦૨૨માં ૨,૭૬,૦૦૦ થી વધુ મતદારોએ મતદાન કર્યું હતું. ૨૦૨૨માં ૨,૭૬,૦૦૦ થી વધુ મતદારોએ મતદાન કર્યું હતું

ב. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

ג. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

ד. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

ה. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

ו. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

ז. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

ח. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

ט. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

י. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

יא. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

יב. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

יג. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

יד. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

טו. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

טז. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

יז. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

יח. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

יט. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

כ. ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים, ובא שמעון ואמר לראובן: פרעתיך, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, ובא שמעון ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שלא פרעתני, אלא שאני מודה לך שפרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שפרעתני, ובא ראובן ותבעו לדין, ואמר לו: אמת שפרעתני, אלא שאני מודה לך שלא פרעתני, ואין לי עדים, אלא שאני יודע שאתה מודה לי שלא פרעתני, וכן הלאה עד אין סוף, מה הדין?

[1] בשנת תרכ"ו (1866) נפתחה בעיר טרנופול, [2] בית מדרש למורים, ומנהלה מינה את ר' יוסף אוסטרייכר, [3] שהיה מחבר ספרי לימוד בעברית ובגרמנית, ומתרגם לגרמנית של כמה מחזות של שילר. [4] בבית המדרש למדו בעיקר בחורים יהודים, אבל התקבלו גם נוצרים. [5] הלימודים נמשכו שלוש שנים, ובסופן נבחנו התלמידים בבחינה גמר, ואחר כך קיבלו תעודת מורה. [6] בבית המדרש למדו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [7] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [8] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [9] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים.

---

[1] בשנת תרכ"ו (1866) נפתחה בעיר טרנופול, [2] בית מדרש למורים, ומנהלה מינה את ר' יוסף אוסטרייכר, [3] שהיה מחבר ספרי לימוד בעברית ובגרמנית, ומתרגם לגרמנית של כמה מחזות של שילר. [4] בבית המדרש למדו בעיקר בחורים יהודים, אבל התקבלו גם נוצרים. [5] הלימודים נמשכו שלוש שנים, ובסופן נבחנו התלמידים בבחינה גמר, ואחר כך קיבלו תעודת מורה. [6] בבית המדרש למדו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [7] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [8] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [9] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים.

(ד"ק) וזה לשונו, כי לא מלאו עדיו שלש שנים עד [1] בשנת תרכ"ו נפתחה בעיר טרנופול, [2] בית מדרש למורים, ומנהלה מינה את ר' יוסף אוסטרייכר, [3] שהיה מחבר ספרי לימוד בעברית ובגרמנית, ומתרגם לגרמנית של כמה מחזות של שילר. [4] בבית המדרש למדו בעיקר בחורים יהודים, אבל התקבלו גם נוצרים. [5] הלימודים נמשכו שלוש שנים, ובסופן נבחנו התלמידים בבחינה גמר, ואחר כך קיבלו תעודת מורה. [6] בבית המדרש למדו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [7] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [8] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [9] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים.

---

[1] בשנת תרכ"ו (1866) נפתחה בעיר טרנופול, [2] בית מדרש למורים, ומנהלה מינה את ר' יוסף אוסטרייכר, [3] שהיה מחבר ספרי לימוד בעברית ובגרמנית, ומתרגם לגרמנית של כמה מחזות של שילר. [4] בבית המדרש למדו בעיקר בחורים יהודים, אבל התקבלו גם נוצרים. [5] הלימודים נמשכו שלוש שנים, ובסופן נבחנו התלמידים בבחינה גמר, ואחר כך קיבלו תעודת מורה. [6] בבית המדרש למדו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [7] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [8] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים. [9] בין התלמידים היו גם כמה בחורים מבוגרים, שכבר היו נשואים ואבות לילדים, ורצו להיות מורים בבתי הספר היהודיים הקטנים שבכפרים.

ואם אדוניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא לבדו׃ ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ והגישו אדוניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדוניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף׃ מכה איש ומת מות יומת׃ ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ ומכה אביו ואמו מות יומת׃ וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ והכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃ כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃ אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ונמכר בגנבתו׃ אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי בער את הבערה ישלם המבעיר׃ כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על כסות על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבוא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יכפל לרעהו׃ כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם׃ ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃ וכי יזנה איש בתולה אשר לא ארשה וישכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ מכשפה לא תחיה׃ כל שכב עם בהמה מות יומת׃ זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ כל אלמנה ויתום לא תענון׃ אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים׃ אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃ אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃ כי היא כסתתו לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃ אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי׃ ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃ לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס׃ לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת׃ ודל לא תהדר בריבו׃ כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו׃ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו׃ לא תטה משפט אביונך בריבו׃ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע׃ ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃ ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃ ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר׃ ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך׃ שלש רגלים תחג לי׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם׃ וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה׃ לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי׃ השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו׃ כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך׃ כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו׃ לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם׃ ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃ לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא׃ את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף׃ ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך׃ לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה׃ מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ׃ ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך׃ לא תכרת להם ולאלהיהם ברית׃ לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש׃ ויאמר אל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק׃ ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו׃ ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃ ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃ ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׃ ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה׃ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃ ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו׃ ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר׃ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו׃ ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי אורכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃ וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃ וצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון בהם׃ בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃ ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך׃ ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת׃ ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו׃ והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃ ונתתה את הכפרת על הארון ומן הארון תתן את העדות אשר אשים אליך׃ ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל׃ ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ורמה קומתו׃ וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃ ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתתה את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת תהיינה הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃ ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לבנה זהב טהור תעשה אתם׃ ושלחן על מדו לחם פנים לפני תמיד׃ ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃ ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה׃ ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה׃ כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה׃ ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר כל הזהב אשר ישמש את המנורה׃ וראה ועשה בתניתם אשר אתה מראה בהר׃ והמשכן תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם׃ אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות חמש חברת יריעה אל יריעה ויריעות חמש חברת יריעה אל יריעה׃ ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת ועשית כן בשפת היריעה החיצונה בחברת השנית׃ חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת ועשית חמשים לולאת בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת׃ וחמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשת אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד׃ ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם׃ אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה עשתי עשרה יריעת מדה אחת׃ וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל׃ ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצנה בחברת וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית׃ ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את האהל והיה אחד׃ וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן׃ והעדף באורך ביריעת האהל על שני צדה זה ועל שני צדה זה לכסת עליו׃ ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת לאחת כן תעשה לכל קרשי המשכן׃ ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ ומאדני כסף תעשה ארבעים אדן תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש׃ וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים׃ ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם המה היו למקצעתם׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע האחת למשכן׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃ והבריח התיכן בחצי הקרשים מבריח מקצה אל קצה׃ ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם ואת הבריחם תצפה זהב׃ והקם את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר׃ ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים׃ ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף׃ ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים׃ ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים׃ ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה׃ והשלחן תתן על צלע צפונה׃ ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ ועשית לפני המסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וצקת להם חמשה אדני נחשת׃ ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך ומזבח ואמה רחב המזבח רבוע יהיה ושלש אמות קמתו׃ ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו מזבח מקרנתיו יהיו וצפית אתו נחשת׃ ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת׃ ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו׃ ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח׃ ועשית בדים לבדי עצי שטים וצפית אתם נחשת׃ והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו׃ נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו׃ ועשית חצר למשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה אמה אורך לפאה האחת׃ ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃ ולפאת צפון בארך קלעים מאה ארך עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃ ולפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה׃ ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה׃ וקלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה׃ כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת׃ אורך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת׃ כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדת החצר נחשת׃ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד׃ באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי׃ והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש׃ ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃ כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו חבור והיה׃ ואבני שהם תקח ופתחת עליהם שמות בני ישראל׃ ששה משמותם על האבן האחת וששה שמות הנותרם על האבן השנית כתולדתם׃ מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצת זהב תעשה אתם׃ ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון׃ ועשית משבצת זהב׃ ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצת׃ ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו׃ רבוע יהיה כפול ורת אמתים ארכו ואמתים רחבו כפול׃ ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ והטור השני נפך ספיר וישפה׃ והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבת זהב תהיינה במלואתם׃ והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתתה את שתי הטבעת על שני קצות החשן׃ ונתתה את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃ ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצת ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו׃ ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ ועשית שתי טבעת זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפד מלמטה מלפני מפתו אל מול חברתו מעל חשב האפד׃ וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃ ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד׃ ועשית את מעיל האפד כליל תכלת׃ ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃ ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃ פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב׃ והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃ ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה׃ והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל בכל מתנת קדשיהם והיה הציץ על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה׃ ושבצת שש תשבץ מצנפת שש תעשה ואבנט מעשה רקם תעשה׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת׃ והלבשת את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי׃ ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו׃ והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו׃ וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר בן בקר ואילם שנים תמימם׃ ומצות ולחת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשם׃ ושמת אתם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם׃ ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃ ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו באבנט האפד׃ ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת׃ ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו׃ ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת׃ וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו ואזרת להם מגבעות והיתה להם כהנה לחק עולם וקדשת את אהרן ואת בניו׃ והיה כי יבאו אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש לא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו׃ ועשית על המזבח את הקרבנות אשר תקריב עליו שנים כבשים בני שנה שנים ליום תמיד׃ את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים׃ ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין היין על הכבש האחד בקדש הסך נסך שכר לאשה ריח ניחח ליהוה׃ ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה אשה ריח ניחח ליהוה׃ עולת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם׃ ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי׃ וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי׃ ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים׃ וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃ ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו׃ אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמות קמתו ממנו יהיו קרנתיו׃ וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃ ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם׃ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב׃ ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה׃ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה׃ ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃ כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם׃ ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים׃ ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמים מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים׃ וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃ ועשית אתם שמן משחת קדש רקחת מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה׃ ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת׃ ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת׃ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו׃ וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש׃ ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם וכהנו לי׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם׃ על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם׃ איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו׃ ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה׃ ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש׃ ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם׃ והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה׃ איש אשר יעשה כמוה להריח בה וכרת מעמיו׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת׃ ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך׃ את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל׃ ואת השלחן ואת כליו ואת המנרת הטהר ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת׃ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו׃ ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם׃ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃ ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת׃ ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם׃ בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃ ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃ וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃ ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי׃ ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן׃ ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃ וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק׃ וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים׃ סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול׃ ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה׃ למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך׃ זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם׃ וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃ וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים׃ והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת׃ וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה׃ ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע׃ ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר׃ ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל׃ ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה׃ ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃ ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינ

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי' לעשות אתם: (יז) ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליי' כל העושה בו מלאכה יומת: (יח) לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: (יט) ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יי' לאמר: (כ) קחו מאתכם תרומה ליי' כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי' זהב וכסף ונחשת: (כא) ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: (כב) וערת האילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: (כג) ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: (כד) אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: (כה) וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי': (כו) את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: (כז) את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך: (כח) את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: (כט) ואת המנורה לקח ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: (ל) ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: (לא) את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: (לב) את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת מסך לשער החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים: (לג) את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: (לד) ויקחו את המשכן אל משה ואת האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו: (לה) ואת מכסה עורת האילם ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת המסך: (לו) את ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת ואת פני הכפרת: (לז) את השלחן את כליו ואת לחם הפנים: (לח) ואת המנורה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כליה ואת שמן המאור: (לט) ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: (מ) את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: (מא) את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: (מב) את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: (מג) ככל אשר צוה יי' את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה: (מד) וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יי' כן עשו ויברך אתם משה:

(א) ויקהל משה. לפי שסמך לו מלאכת המשכן אחר הזהרה על השבת, אמר משה הרי אני מצוה אתכם על המלאכה, שלא תאמרו אני אומר לכם מדעתי, אלא מה שצוה הקב"ה אני אומר לכם: [ילקוט שמעוני]

(ב) ששת ימים תעשה מלאכה. מכאן אמרו חכמים שמלאכת המשכן דחתה את השבת, שהרי מצות המשכן נאמרו בכלל מלאכה שבכל יום, ומלאכת המשכן נאמרו בפרט מלאכה שבשבת, ולא נאמרו אלא ללמד שמלאכת המשכן דחתה את השבת: [ילקוט שמעוני]

(ג) לא תבערו אש. לא תבעירו אש, אף על פי שהוא לצורך המשכן: [ילקוט שמעוני]

(ה) קחו מאתכם תרומה. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר קחו מאתכם תרומה, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(ו) זהב וכסף ונחשת. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר זהב וכסף ונחשת, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(ז) ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(ח) וערת האילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר וערת האילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(ט) ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(י) אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(יא) וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי'. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי', אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(יב) את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(יג) את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(יד) את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(טו) ואת המנורה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כליה ואת שמן המאור. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת המנורה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כליה ואת שמן המאור, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(טז) ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(יז) את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(יח) את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(יט) את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כ) ויקחו את המשכן אל משה. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ויקחו את המשכן אל משה, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כא) ואת מכסה עורת האילם ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת המסך. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת מכסה עורת האילם ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת המסך, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כב) את ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת ואת פני הכפרת. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת ואת פני הכפרת, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כג) את השלחן ואת כליו ואת לחם הפנים. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את השלחן ואת כליו ואת לחם הפנים, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כד) ואת המנורה לקח ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת המנורה לקח ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כה) ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כו) את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כז) את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כח) את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(כט) ויקחו את המשכן אל משה. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ויקחו את המשכן אל משה, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(ל) ואת מכסה עורת האילם ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת המסך. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת מכסה עורת האילם ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת המסך, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(לא) את ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת ואת פני הכפרת. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת ואת פני הכפרת, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(לב) את השלחן את כליו ואת לחם הפנים. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את השלחן את כליו ואת לחם הפנים, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(לג) ואת המנורה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כליה ואת שמן המאור. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת המנורה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כליה ואת שמן המאור, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(לד) ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(לה) את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(לו) את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(לז) את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(לח) ויקחו את המשכן אל משה. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ויקחו את המשכן אל משה, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(לט) ואת מכסה עורת האילם ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת המסך. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת מכסה עורת האילם ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת המסך, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(מ) את ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת ואת פני הכפרת. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת ואת פני הכפרת, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(מא) את השלחן את כליו ואת לחם הפנים. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר את השלחן את כליו ואת לחם הפנים, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(מב) ואת המנורה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כליה ואת שמן המאור. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ואת המנורה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כליה ואת שמן המאור, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(מג) ככל אשר צוה יי' את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר ככל אשר צוה יי' את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

(מד) וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יי' כן עשו ויברך אתם משה. מכאן אמרו חכמים שאין מקבלין נדבה מן הגזלן, שנאמר וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יי' כן עשו ויברך אתם משה, אבל מקבלין מן הגזלן כדי שיעשה תשובה: [ילקוט שמעוני]

ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

૫૭

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

૫૮

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

૫૯

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

૬૦

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવે છે.

૨

[૪૬] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૪૭] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૪૮] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૪૯] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૦] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૧] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૨] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૩] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૪] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૫] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૬] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૭] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૮] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૫૯] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૦] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૧] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૨] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૩] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૪] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૫] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૬] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૭] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૮] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૬૯] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૦] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૧] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૨] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૩] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૪] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૫] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૬] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૭] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૮] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૭૯] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૦] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૧] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૨] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૩] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૪] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૫] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૬] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૭] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૮] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૮૯] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૦] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૧] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૨] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૩] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૪] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૫] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૬] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૭] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૮] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૯૯] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

[૧૦૦] ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા

ולא יהיה לו שום חלק בנחלת אחיו, כי אם יתן לו מתנה מרצונו. ואם יש לו בנים, אז הבכור יקבל חלק כפול מכל אשר יש לאביו, כי הוא ראשית אונו, ולו משפט הבכורה. [דברים כא, טו-יז]

ואם יש לאדם בן סורר ומורה, שאינו שומע בקול אביו ובקול אמו, ואף על פי שיסרו אותו אינו שומע אליהם, אז יתפשו בו אביו ואמו, והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקומו, ואמרו אל זקני עירו: בננו זה סורר ומורה הוא, אינו שומע בקולנו, זולל וסובא. ורגמוהו כל אנשי עירו באבנים ומת, וכך תבער את הרע מקרבך, וכל ישראל ישמעו ויראו. [דברים כא, יח-כא]

ואם יש לאדם שור או חמור שנפל לבור, ובעל הבור שילם לבעליו את הנזק, והבהמה המתה תהיה שלו. ואם שור של שכן הרג שור של חברו, אז ימכרו את השור החי ויחלקו את הכסף ביניהם, וגם את הבהמה המתה יחלקו ביניהם. ואם ידוע שהשור נגח גם קודם לכן, ובעליו לא שמר עליו, אז ישלם שור תחת השור, והבהמה המתה תהיה שלו. [שמות כא, לג-לו]

ואם גנב שור או שה וטבחו או מכרו, חמשה בקר ישלם תחת השור, וארבע צאן תחת השה. ואם נמצא הגנב בפריצה ונפצע ומת, אין דמים לו. ואם זרחה השמש עליו, יש דמים לו. כי הגנב ישלם, ואם אין לו, אז יימכר בעבור גנבתו. ואם נמצא בידו הגנבה חי, שור או חמור או שה, שנים ישלם. [שמות כב, ג-ו]

ואם אדם מכר שדה, ואחר כך מכר גם את השדה שלפניה, אז לא יוכל לחזור בו מהמכירה הראשונה. ואם מכר בית בעיר חומה, יש לו שנה שלמה לגאול אותו, ואם לא גאל אותו בתוך השנה, הבית יישאר לקונה ולצאצאיו, ולא יצא ביובל. ואם הבית בעיר שאין לה חומה, דינו כדין שדה, ויצא ביובל. ובתי חצרות שאין להם חומה, דינם כדין שדות, ויצאו ביובל. [ויקרא כה, כט-לד]

ואם אדם מכר את ביתו, אז יוכל לגאול אותו גואל הקרוב אליו, ואם לא היה לו גואל, ואך הוא עצמו השיג ומצא את הכסף, אז יחשב את השנים מאז מכר את הבית, ויחזיר את יתרת הכסף לקונה, ואז יחזור לבעלותו. ואם לא מצא את הכסף, אז הבית יישאר בידי הקונה עד שנת היובל, ואז יצא הבית ויחזור לבעליו. [ויקרא כה, כה-כח]

ואם אדם מכר את ביתו בעיר חומה

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين، ولا أن يكون في وقت واحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين مختلفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متضادتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متماثلتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متخالفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متناقضتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متضادتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متماثلتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متخالفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متناقضتين.

(٢٥٤) وكذلك الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين، ولا أن يكون في وقت واحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين مختلفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متضادتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متماثلتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متخالفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متناقضتين.

[٢٥٥] وكذلك الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين، ولا أن يكون في وقت واحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين مختلفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متضادتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متماثلتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متخالفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متناقضتين.

(٢٥٦) وكذلك الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين، ولا أن يكون في وقت واحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين مختلفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متضادتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متماثلتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متخالفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متناقضتين.

[٢٥٧] وكذلك الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين، ولا أن يكون في وقت واحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين مختلفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متضادتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متماثلتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متخالفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متناقضتين.

(٢٥٨) وكذلك الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين، ولا أن يكون في وقت واحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين مختلفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متضادتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متماثلتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متخالفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متناقضتين.

[٢٥٩] وكذلك الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين، ولا أن يكون في وقت واحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين مختلفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متضادتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متماثلتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متخالفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متناقضتين.

(٢٦٠) وكذلك الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين، ولا أن يكون في وقت واحد في مكانين مختلفين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين مختلفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متضادتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متماثلتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متخالفتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالتين متناقضتين.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથમાલા ૧૨૮

ગુજરાતી ભાષાનું વ્યાકરણ

ડૉ. ભોળાભાઈ પટેલ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૯૭૨
દ્વિતીય આવૃત્તિ : ૧૯૭૪
તૃતીય આવૃત્તિ : ૧૯૭૬
ચતુર્થ આવૃત્તિ : ૧૯૭૮
પંચમ આવૃત્તિ : ૧૯૮૦
ષષ્ઠ આવૃત્તિ : ૧૯૮૨
સપ્તમ આવૃત્તિ : ૧૯૮૪
અષ્ટમ આવૃત્તિ : ૧૯૮૬
નવમ આવૃત્તિ : ૧૯૮૮
દશમ આવૃત્તિ : ૧૯૯૦
એકાદશ આવૃત્તિ : ૧૯૯૨
દ્વાદશ આવૃત્તિ : ૧૯૯૪
ત્રયોદશ આવૃત્તિ : ૧૯૯૬
ચતુર્દશ આવૃત્તિ : ૧૯૯૮
પંચદશ આવૃત્તિ : ૨૦૦૦
ષોડશ આવૃત્તિ : ૨૦૦૨
સપ્તદશ આવૃત્તિ : ૨૦૦૪
અષ્ટાદશ આવૃત્તિ : ૨૦૦૬
નવદશ આવૃત્તિ : ૨૦૦૮
વિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૧૦
એકવિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૧૨
દ્વાવિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૧૪
ત્રયોવિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૧૬
ચતુર્વિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૧૮
પંચવિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૨૦
ષડ્વિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૨૨
સપ્તવિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૨૪
અષ્ટાવિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૨૬
નવવિંશતિ આવૃત્તિ : ૨૦૨૮
ત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૩૦
એકત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૩૨
દ્વાત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૩૪
ત્રયસ્ત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૩૬
ચતુસ્ત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૩૮
પંચત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૪૦
ષટ્ત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૪૨
સપ્તત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૪૪
અષ્ટત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૪૬
નવત્રિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૪૮
ચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૫૦
એકચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૫૨
દ્વાચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૫૪
ત્રયશ્ચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૫૬
ચતુશ્ચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૫૮
પંચચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૬૦
ષટ્ચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૬૨
સપ્તચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૬૪
અષ્ટચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૬૬
નવચત્વારિંશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૬૮
પંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૭૦
એકપંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૭૨
દ્વિપંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૭૪
ત્રિપંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૭૬
ચતુષ્પંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૭૮
પંચપંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૮૦
ષટ્પંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૮૨
સપ્તપંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૮૪
અષ્ટપંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૮૬
નવપંચાશત્ આવૃત્તિ : ૨૦૮૮
ષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૦૯૦
એકષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૦૯૨
દ્વિષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૦૯૪
ત્રિષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૦૯૬
ચતુઃષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૦૯૮
પંચષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૧૦૦
ષટ્ષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૧૦૨
સપ્તષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૧૦૪
અષ્ટષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૧૦૬
નવષષ્ટિ આવૃત્તિ : ૨૧૦૮
સપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૧૦
એકસપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૧૨
દ્વિસપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૧૪
ત્રિસપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૧૬
ચતુઃસપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૧૮
પંચસપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૨૦
ષટ્સપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૨૨
સપ્તસપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૨૪
અષ્ટસપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૨૬
નવસપ્તતિ આવૃત્તિ : ૨૧૨૮
અશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૩૦
એકાશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૩૨
દ્વિઅશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૩૪
ત્રિઅશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૩૬
ચતુરશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૩૮
પંચાશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૪૦
ષડશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૪૨
સપ્તાશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૪૪
અષ્ટાશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૪૬
નવાશીતિ આવૃત્તિ : ૨૧૪૮
નવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૫૦
એકનવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૫૨
દ્વિનવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૫૪
ત્રિનવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૫૬
ચતુર્નવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૫૮
પંચનવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૬૦
ષણ્નવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૬૨
સપ્તનવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૬૪
અષ્ટનવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૬૬
નવનવતિ આવૃત્તિ : ૨૧૬૮
શત આવૃત્તિ : ૨૧૭૦
એકોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૭૨
દ્વ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૭૪
ત્ર્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૭૬
ચતુરુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૭૮
પંચોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૮૦
ષડુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૮૨
સપ્તોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૮૪
અષ્ટોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૮૬
નવોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૮૮
દશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૯૦
એકાદશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૯૨
દ્વાદશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૯૪
ત્રયોદશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૯૬
ચતુર્દશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૧૯૮
પંચદશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૦૦
ષોડશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૦૨
સપ્તદશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૦૪
અષ્ટાદશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૦૬
નવદશોત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૦૮
વિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૧૦
એકવિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૧૨
દ્વાવિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૧૪
ત્રયોવિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૧૬
ચતુર્વિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૧૮
પંચવિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૨૦
ષડ્વિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૨૨
સપ્તવિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૨૪
અષ્ટાવિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૨૬
નવવિંશત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૨૮
ત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૩૦
એકત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૩૨
દ્વાત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૩૪
ત્રયસ્ત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૩૬
ચતુસ્ત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૩૮
પંચત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૪૦
ષટ્ત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૪૨
સપ્તત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૪૪
અષ્ટત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૪૬
નવત્રિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૪૮
ચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૫૦
એકચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૫૨
દ્વાચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૫૪
ત્રયશ્ચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૫૬
ચતુશ્ચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૫૮
પંચચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૬૦
ષટ્ચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૬૨
સપ્તચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૬૪
અષ્ટચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૬૬
નવચત્વારિંશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૬૮
પંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૭૦
એકપંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૭૨
દ્વિપંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૭૪
ત્રિપંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૭૬
ચતુષ્પંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૭૮
પંચપંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૮૦
ષટ્પંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૮૨
સપ્તપંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૮૪
અષ્ટપંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૮૬
નવપંચાશદુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૮૮
ષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૯૦
એકષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૯૨
દ્વિષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૯૪
ત્રિષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૯૬
ચતુઃષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૨૯૮
પંચષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૦૦
ષટ્ષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૦૨
સપ્તષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૦૪
અષ્ટષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૦૬
નવષષ્ટ્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૦૮
સપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૧૦
એકસપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૧૨
દ્વિસપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૧૪
ત્રિસપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૧૬
ચતુઃસપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૧૮
પંચસપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૨૦
ષટ્સપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૨૨
સપ્તસપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૨૪
અષ્ટસપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૨૬
નવસપ્તત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૨૮
અશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૩૦
એકાશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૩૨
દ્વિઅશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૩૪
ત્રિઅશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૩૬
ચતુરશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૩૮
પંચાશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૪૦
ષડશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૪૨
સપ્તાશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૪૪
અષ્ટાશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૪૬
નવાશીત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૪૮
નવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૫૦
એકનવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૫૨
દ્વિનવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૫૪
ત્રિનવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૫૬
ચતુર્નવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૫૮
પંચનવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૬૦
ષણ્નવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૬૨
સપ્તનવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૬૪
અષ્ટનવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૬૬
નવનવત્યુત્તરશત આવૃત્તિ : ૨૩૬૮
દ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૭૦
એકોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૭૨
દ્વ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૭૪
ત્ર્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૭૬
ચતુરુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૭૮
પંચોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૮૦
ષડુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૮૨
સપ્તોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૮૪
અષ્ટોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૮૬
નવોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૮૮
દશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૯૦
એકાદશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૯૨
દ્વાદશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૯૪
ત્રયોદશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૯૬
ચતુર્દશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૩૯૮
પંચદશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૦૦
ષોડશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૦૨
સપ્તદશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૦૪
અષ્ટાદશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૦૬
નવદશોત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૦૮
વિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૧૦
એકવિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૧૨
દ્વાવિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૧૪
ત્રયોવિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૧૬
ચતુર્વિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૧૮
પંચવિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૨૦
ષડ્વિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૨૨
સપ્તવિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૨૪
અષ્ટાવિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૨૬
નવવિંશત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૨૮
ત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૩૦
એકત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૩૨
દ્વાત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૩૪
ત્રયસ્ત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૩૬
ચતુસ્ત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૩૮
પંચત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૪૦
ષટ્ત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૪૨
સપ્તત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૪૪
અષ્ટત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૪૬
નવત્રિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૪૮
ચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૫૦
એકચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૫૨
દ્વાચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૫૪
ત્રયશ્ચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૫૬
ચતુશ્ચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૫૮
પંચચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૬૦
ષટ્ચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૬૨
સપ્તચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૬૪
અષ્ટચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૬૬
નવચત્વારિંશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૬૮
પંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૭૦
એકપંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૭૨
દ્વિપંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૭૪
ત્રિપંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૭૬
ચતુષ્પંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૭૮
પંચપંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૮૦
ષટ્પંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૮૨
સપ્તપંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૮૪
અષ્ટપંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૮૬
નવપંચાશદુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૮૮
ષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૯૦
એકષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૯૨
દ્વિષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૯૪
ત્રિષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૯૬
ચતુઃષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૪૯૮
પંચષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૦૦
ષટ્ષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૦૨
સપ્તષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૦૪
અષ્ટષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૦૬
નવષષ્ટ્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૦૮
સપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૧૦
એકસપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૧૨
દ્વિસપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૧૪
ત્રિસપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૧૬
ચતુઃસપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૧૮
પંચસપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૨૦
ષટ્સપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૨૨
સપ્તસપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૨૪
અષ્ટસપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૨૬
નવસપ્તત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૨૮
અશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૩૦
એકાશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૩૨
દ્વિઅશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૩૪
ત્રિઅશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૩૬
ચતુરશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૩૮
પંચાશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૪૦
ષડશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૪૨
સપ્તાશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૪૪
અષ્ટાશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૪૬
નવાશીત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૪૮
નવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૫૦
એકનવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૫૨
દ્વિનવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૫૪
ત્રિનવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૫૬
ચતુર્નવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૫૮
પંચનવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૬૦
ષણ્નવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૬૨
સપ્તનવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૬૪
અષ્ટનવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૬૬
નવનવત્યુત્તરદ્વિશત આવૃત્તિ : ૨૫૬૮
ત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૭૦
એકોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૭૨
દ્વ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૭૪
ત્ર્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૭૬
ચતુરુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૭૮
પંચોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૮૦
ષડુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૮૨
સપ્તોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૮૪
અષ્ટોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૮૬
નવોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૮૮
દશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૯૦
એકાદશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૯૨
દ્વાદશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૯૪
ત્રયોદશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૯૬
ચતુર્દશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૫૯૮
પંચદશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૦૦
ષોડશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૦૨
સપ્તદશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૦૪
અષ્ટાદશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૦૬
નવદશોત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૦૮
વિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૧૦
એકવિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૧૨
દ્વાવિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૧૪
ત્રયોવિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૧૬
ચતુર્વિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૧૮
પંચવિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૨૦
ષડ્વિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૨૨
સપ્તવિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૨૪
અષ્ટાવિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૨૬
નવવિંશત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૨૮
ત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૩૦
એકત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૩૨
દ્વાત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૩૪
ત્રયસ્ત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૩૬
ચતુસ્ત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૩૮
પંચત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૪૦
ષટ્ત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૪૨
સપ્તત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૪૪
અષ્ટત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૪૬
નવત્રિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૪૮
ચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૫૦
એકચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૫૨
દ્વાચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૫૪
ત્રયશ્ચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૫૬
ચતુશ્ચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૫૮
પંચચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૬૦
ષટ્ચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૬૨
સપ્તચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૬૪
અષ્ટચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૬૬
નવચત્વારિંશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૬૮
પંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૭૦
એકપંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૭૨
દ્વિપંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૭૪
ત્રિપંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૭૬
ચતુષ્પંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૭૮
પંચપંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૮૦
ષટ્પંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૮૨
સપ્તપંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૮૪
અષ્ટપંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૮૬
નવપંચાશદુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૮૮
ષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૯૦
એકષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૯૨
દ્વિષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૯૪
ત્રિષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૯૬
ચતુઃષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૬૯૮
પંચષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૦૦
ષટ્ષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૦૨
સપ્તષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૦૪
અષ્ટષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૦૬
નવષષ્ટ્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૦૮
સપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૧૦
એકસપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૧૨
દ્વિસપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૧૪
ત્રિસપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૧૬
ચતુઃસપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૧૮
પંચસપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૨૦
ષટ્સપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૨૨
સપ્તસપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૨૪
અષ્ટસપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૨૬
નવસપ્તત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૨૮
અશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૩૦
એકાશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૩૨
દ્વિઅશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૩૪
ત્રિઅશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૩૬
ચતુરશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૩૮
પંચાશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૪૦
ષડશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૪૨
સપ્તાશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૪૪
અષ્ટાશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૪૬
નવાશીત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૪૮
નવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૫૦
એકનવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૫૨
દ્વિનવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૫૪
ત્રિનવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૫૬
ચતુર્નવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૫૮
પંચનવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૬૦
ષણ્નવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૬૨
સપ્તનવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૬૪
અષ્ટનવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૬૬
નવનવત્યુત્તરત્રિશત આવૃત્તિ : ૨૭૬૮
ચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૭૦
એકોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૭૨
દ્વ્યુત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૭૪
ત્ર્યુત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૭૬
ચતુરુત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૭૮
પંચોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૮૦
ષડુત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૮૨
સપ્તોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૮૪
અષ્ટોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૮૬
નવોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૮૮
દશોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૯૦
એકાદશોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૯૨
દ્વાદશોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૯૪
ત્રયોદશોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૯૬
ચતુર્દશોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૭૯૮
પંચદશોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૮૦૦
ષોડશોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૮૦૨
સપ્તદશોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૮૦૪
અષ્ટાદશોત્તરચતુઃશત આવૃત્તિ : ૨૮૦૬
નવદશોત્તરચતુઃશત આવ

ומי שמצא אבידה ואמר לחבירו שלי היא ואמר לו שלך היא הרי זה לא יטול שנאמר והשבתו לו ולא לאחר אלא אם כן אמר לו הבא עדים שהיא שלך ונוטלה ואם לאו אינו נותן לו שנאמר עד דרוש אחיך אותה ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן

ומי שמצא אבידה ואמר לחבירו שלי היא ואמר לו שלך היא הרי זה לא יטול שנאמר והשבתו לו ולא לאחר אלא אם כן אמר לו הבא עדים שהיא שלך ונוטלה ואם לאו אינו נותן לו שנאמר עד דרוש אחיך אותה ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן

ומי שמצא אבידה ואמר לחבירו שלי היא ואמר לו שלך היא הרי זה לא יטול שנאמר והשבתו לו ולא לאחר אלא אם כן אמר לו הבא עדים שהיא שלך ונוטלה ואם לאו אינו נותן לו שנאמר עד דרוש אחיך אותה ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן

ומי שמצא אבידה ואמר לחבירו שלי היא ואמר לו שלך היא הרי זה לא יטול שנאמר והשבתו לו ולא לאחר אלא אם כן אמר לו הבא עדים שהיא שלך ונוטלה ואם לאו אינו נותן לו שנאמר עד דרוש אחיך אותה ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן ואם אמר לו אבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן אינו נותן לו עד שיאמר לו הבא עדים שאבדתי מנה ומצאת מנה שלי ושלך הן

(૧૯૫૧) ૧૯૫૧ માટેની ગુજરાત વિદ્યાપીઠની પ્રવેશ પરીક્ષા

૧૯૫૧ માટેની ગુજરાત વિદ્યાપીઠની પ્રવેશ પરીક્ષા

[૧૯૫૧] ૧૯૫૧ માટેની ગુજરાત વિદ્યાપીઠની પ્રવેશ પરીક્ષા

(כא) ברכות ד

ואי לא לא. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: מנין שאין מפסיקין בקריאת שמע? שנאמר "ודברת בם" – בם אי אתה רשאי להפסיק, אבל אתה מפסיק בדברים אחרים. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: מנין שאין מפסיקין בתפילה? שנאמר "כי הוא חייך ואורך ימיך" – אם אתה נזהר בהן מאריכין ימיך, ואם לאו מקצרין ימיך. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: מנין שאין מפסיקין בתורה? שנאמר "כי הוא חייך ואורך ימיך" – אם אתה נזהר בהן מאריכין ימיך, ואם לאו מקצרין ימיך. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: מנין שאין מפסיקין בתפילין? שנאמר "והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך" – אם אתה נזהר בהן מאריכין ימיך, ואם לאו מקצרין ימיך. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: מנין שאין מפסיקין בציצית? שנאמר "והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה'" – אם אתה נזהר בהן מאריכין ימיך, ואם לאו מקצרין ימיך. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: מנין שאין מפסיקין בברכת המזון? שנאמר "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך" – אם אתה נזהר בהן מאריכין ימיך, ואם לאו מקצרין ימיך. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: מנין שאין מפסיקין בתפילה? שנאמר "כי הוא חייך ואורך ימיך" – אם אתה נזהר בהן מאריכין ימיך, ואם לאו מקצרין ימיך.

מתני' (כא) ברכות ומי שקרא קריאת שמע ואינו מכוין

[לפי שהוא דומה לשליח ציבור. ואיזהו מכוין? כל]

שמלבו]. ומי שקרא ואינו מכוין [לפי שהוא]: כל

שקרא ולבו מכוין לצאת, אף על פי שלא כיון לצאת בדברים שאינן עיקר [ברכות לב:].

[૧૯૮૫] ૨૬ ગુ.લ.ર. ૧૦૦૧

ગુજરાત હાઈકોર્ટ

(ન્યાયમૂર્તિ એ. પી. ઠાકોર)

૧૯૮૫ ઓક્ટોબર ૧૭

ગુજરાત ટેનન્સી એન્ડ એગ્રિકલ્ચરલ લેન્ડ્સ (પ્રોસીજર) રૂલ્સ, ૧૯૭૯, રૂલ ૧૦૨ – ટેનન્સી કેસ – ટ્રાયલ – ઉલટતપાસ – પ્રશ્નો પૂછવાની રીત – ન્યાયાધીશે પોતે પ્રશ્નો પૂછવા જોઈએ – વકીલ મારફત પ્રશ્નો પૂછવા ન જોઈએ – ન્યાયાધીશે પ્રશ્નો પૂછવા માટે વકીલને સૂચના આપવી

ומשם נסעתי לעיר ברלין, ושהיתי שם כחודש ימים. ובעיר ברלין היה אז הרב המפורסם ר' יצחק בלאזר זצ"ל, ואצלו למדתי כמה חדשים. ואחר כך נסעתי לעיר פראג, ושהיתי שם כמה חדשים. ואחר כך נסעתי לעיר וויען, ושהיתי שם כמה חדשים. ואחר כך נסעתי לעיר פרעסבורג, ושהיתי שם כמה חדשים. ואחר כך נסעתי לעיר פעסט, ושהיתי שם כמה חדשים. ואחר כך נסעתי לעיר אופן, ושהיתי שם כמה חדשים. ואחר כך נסעתי לעיר קאשוי, ושהיתי שם כמה חדשים. ואחר כך נסעתי לעיר מונקאטש, ושהיתי שם כמה חדשים. ואחר כך נסעתי לעיר סאטמאר, ושהיתי שם כמה חדשים. ואחר כך נסעתי לעיר מונקאטש

[כה] מרירות כולה, כל מיני מרורות יש מהם
[כו] מרירות שהיא
(כז) מרירות כולה, שהיא ואינו ניכר בטעמו שהוא
מר. ויש מהם שהוא מר ומתוק, כגון
מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא
מר, כגון [כח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [כט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [ל] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [לא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [לב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [לג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [לד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [לה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [לו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [לז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [לח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [לט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [מ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [מא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [מב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [מג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [מד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [מה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [מו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [מז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [מח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [מט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [נ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [נא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [נב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [נג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [נד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [נה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [נו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [נז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [נח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [נט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [ס] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [סא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [סב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [סג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [סד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [סה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [סו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [סז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [סח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [סט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [ע] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [עא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [עב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [עג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [עד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [עה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [עו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [עז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [עח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [עט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [פ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [פא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [פב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [פג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [פד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [פה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [פו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [פז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [פח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [פט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [צ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [צא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [צב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [צג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [צד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [צה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [צו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [צז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [צח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [צט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [ק] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קי] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קיא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קיב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קיג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קיד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קטו] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קטז] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קיז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קיח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קיט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קכ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קכא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קכב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קכג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קכד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קכה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קכו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קכז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קכח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קכט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קל] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קלא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קלב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קלג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קלד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קלה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קלו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קלז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קלח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קלט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קמ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קמא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קמב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קמג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קמד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קמה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קמו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קמז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קמח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קמט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קנ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קנא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קנב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קנג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קנד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קנה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קנו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קנז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קנח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קנט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קס] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קסא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קסב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קסג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קסד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קסה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קסו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קסז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קסח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קסט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קע] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קעא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קעב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קעג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קעד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קעה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קעו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קעז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קעח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קעט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קפ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קפא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קפב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קפג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קפד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קפה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קפו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קפז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קפח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קפט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קצ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קצא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קצב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קצג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קצד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קצה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קצו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קצז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קצח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קצט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קק] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקי] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקיא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקיב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקיג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקיד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקטו] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקטז] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקיז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקיח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקיט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקכ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקכא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקכב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקכג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקכד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקכה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקכו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקכז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקכח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקכט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקל] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקלא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקלב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקלג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקלד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקלה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקלו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקלז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקלח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקלט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקמ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקמא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקמב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקמג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקמד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקמה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקמו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקמז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקמח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקמט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקנ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקנא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקנב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקנג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקנד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקנה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקנו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקנז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקנח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקנט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקס] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקסא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקסב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקסג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקסד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקסה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקסו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקסז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקסח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקסט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקע] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקעא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקעב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקעג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקעד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקעה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקעו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקעז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקעח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקעט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקפ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקפא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקפב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקפג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקפד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקפה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקפו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקפז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקפח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקפט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקצ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקצא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקצב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקצג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקצד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקצה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקצו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקצז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקצח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקצט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקק] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקי] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקיא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקיב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקיג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקיד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקטו] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקטז] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקיז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקיח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקיט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקכ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקכא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקכב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקכג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקכד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקכה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקכו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקכז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקכח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקכט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקל] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקלא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקלב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקלג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקלד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקלה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקלו] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקלז] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקלח] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקלט] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקמ] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקמא] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקמב] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקמג] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקקמד] מרירות שהיא מתוק ומר ואינו ניכר
בטעמו שהוא מר ומתוק, כגון [קקקמה] מרירות שהיא
מתוק ומר ואינו ניכר בטעמו שהוא מר ומתוק,
כגון [קקק

(٣٥٦) مع الرجل، وإن جاء أربعة فشهدوا عليها بالزنا وهي بكر فإن عليها الحد مائة جلدة ونفيها سنة، وإن جاء أقل من أربعة فشهدوا عليها بالزنا وهي بكر فإن عليها الحد مائة جلدة ولا نفي عليها.

[٣٥٧] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٥٨] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٥٩] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦٠] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦١] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦٢] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦٣] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦٤] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦٥] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦٦] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦٧] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦٨] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٦٩] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧٠] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧١] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧٢] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧٣] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧٤] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧٥] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧٦] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧٧] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧٨] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٧٩] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨٠] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨١] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨٢] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨٣] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨٤] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨٥] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨٦] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨٧] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨٨] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٨٩] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩٠] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩١] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩٢] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩٣] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩٤] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩٥] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩٦] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩٧] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩٨] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٣٩٩] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[٤٠٠] وقال: إذا شهد على الرجل أربعة بالزنا وهو محصن رجم، وإن شهد عليه أقل من أربعة بالزنا وهو محصن فإن عليه الحد ثمانين جلدة.

[קכב] אמאי, דאמר ליה לשליח דבעי מיניה מיבעי ליה [ליתיב לי] [ואי] (קכג) דאמר ליה לשליח דבעי מיניה מיבעי ליה [ליתיב לי] אבל אמר ליה לשליח דבעי מיניה מיבעי ליה [ליתיב לי] אמאי לא מהני, הא אמר ליה לשליח דבעי מיניה מיבעי ליה [ליתיב לי] ואי א

ગુજરાત વિધાનસભા સચિવાલય ગ્રંથાલય, ગાંધીનગર

الطلاق في الحيض والطهر المجامع فيه

(٤) وإن طلقها في طهر لم يجامعها فيه ثم راجعها ثم طلقها في طهر آخر كذلك ثم راجعها ثم طلقها في طهر آخر كذلك فقد بانت منه بثلاث تطليقات وانقضت عدتها بثلاث حيض من وقت الطلقة الثالثة وهذا طلاق السنة عند أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٥) وإن شاء طلقها واحدة في طهر لم يجامعها فيه وتركها حتى تنقضي عدتها فتبين منه بتطليقة واحدة وهذا أحسن الطلاق عند أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٦) وإن شاء طلقها واحدة في كل شهر في طهر لم يجامعها فيه فإذا طلقها ثلاثا في ثلاثة أشهر فقد بانت منه بالتطليقة الثالثة وهذا طلاق السنة عند مالك والشافعي رحمهما الله.

(٧) وطلاق البدعة أن يطلقها ثلاثا بكلمة واحدة أو ثلاثا في طهر واحد بكلمات أو واحدة بعد واحدة أو واحدة في حيض أو في طهر قد جامعها فيه وإذا فعل شيئا من ذلك فقد أساء وعصى ربه وبانت منه امرأته بالتطليقة الثالثة في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٨) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٩) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(١٠) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(١١) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(١٢) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(١٣) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(١٤) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(١٥) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(١٦) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(١٧) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(١٨) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(١٩) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٢٠) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٢١) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٢٢) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٢٣) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٢٤) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٢٥) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٢٦) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٢٧) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٢٨) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٢٩) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٣٠) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٣١) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٣٢) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٣٣) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٣٤) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٣٥) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٣٦) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٣٧) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٣٨) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٣٩) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٤٠) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٤١) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٤٢) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٤٣) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٤٤) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٤٥) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٤٦) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٤٧) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

(٤٨) وإن طلقها ثلاثا في حيض أو في طهر قد جامعها فيه أو في ثلاثة أطهار لم يجامعها في شيء منها وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٤٩) وإن طلقها ثلاثا متفرقة في طهر واحد أو في ثلاثة أطهار وهي حامل وقعن عليه ثلاثا وبانت منه بثلاث تطليقات وهو آثم في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ومحمد رحمهم الله.

(٥٠) وإن طلقها واحدة أو اثنتين في حيض أو في طهر قد جامعها فيه ثم تركها حتى انقضت عدتها بانت منه بواحدة أو باثنتين وإن راجعها في العدة في الواحدة أو في الثنتين فله أن يطلقها في الحال أو بعد شهر أو بعد شهرين أو بعد ما شاء من أن يكون في طهر لم يجامعها فيه.

ב

ולא יהיה לו בית ומקום לדור בו כל ימיו, אלא יהיה נודד ומשוטט בכל העולם כולו, ולא יהיה לו מנוחה לכף רגלו, כמו שהיה קין אחר שהרג את הבל אחיו, שנאמר "נע ונד תהיה בארץ" (בראשית ד, יב). ואין לו תקנה אלא אם כן יעשה תשובה גמורה ויחזור בו מכל מעשיו הרעים, ויתוודה לפני ה' ויבקש ממנו סליחה ומחילה על כל מה שעשה, ויקבל עליו יסורים ועונשים שיבואו עליו בעולם הזה, ואז יתכפר לו עוונו ויזכה לחיי העולם הבא. [ב] ואם לא עשה תשובה בחייו, אלא מת בלי תשובה, הרי הוא נענש בעולם הבא בעונשים חמורים ונוראים, ואין לו חלק בעולם הבא, אלא הוא נשפט בגיהנם לדורי דורות, ואין לו יציאה משם לעולם. [ג] ואם הרג את הנפש בשוגג, כגון שהיה רוצה להכות אדם אחר או חיה או בהמה, ובטעות הכה את הנפש שהרג, הרי זה גולה לעיר מקלט, כמו שנאמר "ואשר יכה נפש בשגגה" (במדבר לה, יא). ואם לא גלה, ונתחייב מיתה בבית דין, ונמלט ולא נמצא, הרי זה נהרג עליו. [ד] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת בית דין שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [ה] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [ו] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [ז] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [ח] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [ט] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [י] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [יא] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [יב] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [יג] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [יד] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [טו] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [טז] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [יז] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [יח] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [יט] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כ] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כא] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כב] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כג] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כד] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כה] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כו] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כז] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כח] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [כט] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה). [ל] ואם הרג את הנפש בשוגג, ונתחייב גלות, ומת הכהן הגדול שגלה אותו, הרי זה חוזר לארצו ולנחלתו, שנאמר "עד מות הכהן הגדול" (במדבר לה, כה).

(ב) הרב המגיד משנה ובעל עיטור הביאו בשם הגאונים. וכתב הרמב"ם ז"ל. זה הלשון הוא מוסכם אצל כל הפוסקים. [ואין] לשנות ולא להוסיף ולא לגרוע. (ג) הרב המאור פרק הרואה [דף כ"ב ע"ב מדפי הרי"ף] וז"ל. ומה שנהגו בתפלת שחרית שאומרים ברוך שאמר ויהי רצון ואחר כך יוצרו ואחר כך ברכו ואחר כך קריאת שמע וברכותיה ואחר כך שמונה עשרה. [ואחר כך] תחנון ואחר כך אשרי ובא לציון ואחר כך קדיש שלם. [ואחר כך] עלינו ואחר כך קדיש יתום. [ואחר כך] ברכת המזון. (ד) [ואחר כך] ברכת הלבנה. [ואחר כך] ברכת הגומל. (ה) [ואחר כך] ברכת הפרחים. [ואחר כך] ברכת הנהנין. [ואחר כך] ברכת הריח. [ואחר כך] ברכת הראיה. [ואחר כך] ברכת המזון. [ואחר כך] ברכת הלבנה. [ואחר כך] ברכת הגומל.

(٥٤) وإذا حلف على فعل شيء أو تركه ثم مات قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في تركته، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم جن قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أغمي عليه قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم نام قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم سكر قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم ارتد قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم لحق بدار الحرب قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أسلم قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أفاق قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم استيقظ قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم صحا قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم عقل قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أبصر قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم سمع قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم نطق قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم مشى قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم ركب قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم لبس قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أكل قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم شرب قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم جامع قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم اغتسل قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم توضأ قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم صلى قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم صام قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم حج قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم اعتمر قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم باع قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم اشترى قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم تزوج قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم طلق قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أعتق قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم دبر قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم كاتب قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أوصى قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم رجع عن وصيته قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أقر بدين قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أنكر دينا قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم ادعى على رجل قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم شهد عليه رجل قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم قضى عليه قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم حبس قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أطلق قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم ضمن قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم تكفل قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم حوسب قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أبرئ قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم وكل قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم عزل قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم استخلف قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم استعفى قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم أعفي قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم عفا قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن حلف على فعل شيء أو تركه ثم قتل قبل أن يفعله أو يتركه فقد حنث في يمينه، وعليه الكفارة في ماله، وإن كان لم يحنث في حياته، وإن

כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר
תחת השור וארבע צאן תחת השה: (ב) אם במחתרת
ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים: (ג) אם זרחה
השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו: (ד) אם המצא תמצא בידו מן השור עד
חמור עד שה חיים שנים ישלם: (ה) כי יבער איש
שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: (ו) כי תצא אש
ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הכלה האש
שלם ישלם המבעיר את הבערה: (ז) כי יתן איש
אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש
אם ימצא הגנב ישלם שנים: (ח) אם לא ימצא הגנב
ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו: (ט) על כל דבר פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד
האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהא
לרעהו: (י) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או
שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין
רואה: (יא) שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא
שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם:
(יב) ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: (יג) אם
טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם: (יד) וכי
ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת אין בעליו אתו
שלם ישלם: (טו) אם בעליו אין אתו אם שכיר הוא
בא בשכרו: (טז) וכי יפתה איש בתולה אשר לא
ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: (יז) אם
מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת:
(יח) מכשפה לא תחיה: (יט) כל שכב עם בהמה מות
יומת: (כ) הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו:
(כא) וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם
בארץ מצרים: (כב) כל אלמנה ויתום לא תענון:
(כג) אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו: (כד) וחרה אפי והרגתי אתכם
בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים: (כה)
אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו
כנשה לא תשימון עליו נשך: (כו) אם חבל תחבל
שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: (כז) כי היא
כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה
כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: (כח) אלהים
לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: (כט) מלאתך
ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי: (ל) כן תעשה
לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום
השמיני תתנו לי: (לא) ואנשי קדש תהיון לי
ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:
(כב) לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע
להיות עד חמס: (ב) לא תהיה אחרי רבים לרעת
ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת: (ג)
ודל לא תהדר בריבו: (ד) כי תפגע שור אויבך או
חמורו תעה השב תשיב לו: (ה) כי תראה חמור
שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו
עזוב תעזב עמו: (ו) לא תטה משפט אביונך בריבו:
(ז) מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא
אצדיק רשע: (ח) ושחד לא תקח כי השחד יעור
פקחים ויסלף דברי צדיקים: (ט) וגר לא תלחץ
ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים: (י) ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את
תבואתה: (יא) והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה
לכרמך לזיתך: (יב) ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך ויפש בן
אמתך והגר: (יג) ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך:
(יד) שלש רגלים תחג לי בשנה: (טו) את חג
המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך
למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו
פני ריקם: (טז) וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע
בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך
מן השדה: (יז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני האדון יהוה: (יח) לא תזבח על חמץ דם
זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: (יט) ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו: (כ) הנה אנכי שלח מלאך לפניך
לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי:
(כא) השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא
ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: (כב) כי אם שמוע
תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את
איביך ואצרתי את צרריך: (כג) כי ילך מלאכי
לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני
והחוי והיבוסי והכחדתיו: (כד) לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם
ושבר תשבר מצבתיהם: (כה) ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה
מקרבך: (כו) לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את
מספר ימיך אמלא: (כז) את אימתי אשלח לפניך
והמתי את כל העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל
אויביך אליך עורף: (כח) ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך:
(כט) לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ
שממה ורבה עליך חית השדי: (ל) מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: (לא) ושתי
את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד
הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו
מפניך: (לב) לא תכרת להם ולאלהיהם ברית:
(לג) לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד
את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: (כד) ויאמר אל
משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: (ב) ונגש משה
לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו:
(ג) ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת
כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר יהוה נעשה: (ד) ויכתב משה את
כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
(ה) וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו
זבחים שלמים ליהוה פרים: (ו) ויקח משה חצי
הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: (ז)
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: (ח) ויקח משה את
הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר
כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: (ט) ויעל
משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל:
(י) וירא את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: (יא) ואל אצילי
בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו
וישתו: (יב) ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה
והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורתם: (יג) ויקם משה ויהושע משרתו
ויעל משה אל הר האלהים: (יד) ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן
וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: (טו) ויעל
משה אל ההר ויכס הענן את ההר: (טז) וישכן כבוד
יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך הענן: (יז) ומראה כבוד
יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל:
(יח) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה
בהר ארבעים יום וארבעים לילה: (כה) וידבר יהוה
אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את
תרומתי: (ג) וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב
וכסף ונחשת: (ד) ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים: (ה) ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים
ועצי שטים: (ו) שמן למאור בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים: (ז) אבני שהם ואבני מלואים
לאפד ולחשן: (ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם:
(ט) ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן
ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: (י) ועשו ארון עצי
שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קומתו: (יא) וצפית אתו זהב טהור מבית
ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: (יב)
ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על ארבע פעמתיו
ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו
השנית: (יג) ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם
זהב: (יד) והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון
לשאת את הארון בהם: (טו) בטבעת הארון יהיו
הבדים לא יסרו ממנו: (טז) ונתת אל הארון את
העדות אשר אתן אליך: (יז) ועשית כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: (יח) ועשית
שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות
הכפרת: (יט) ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב
אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על
שני קצותיו: (כ) והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת יהיו פני הכרבים: (כא) ונתת את הכפרת
על הארון ומלמעלה על הארון תתן את העדות
אשר אתן אליך: (כב) ונועדתי לך שם ודברתי אתך
מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת
את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל: (כג) ועשית
שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קומתו: (כד) וצפית אתו זהב טהור ועשית לו
זר זהב סביב: (כה) ועשית לו מסגרת טפח סביב
ועשית זר זהב למסגרתו סביב: (כו) ועשית לו
ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו: (כז) לעמת המסגרת תהיינה
הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: (כח) ועשית
את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם
את השלחן: (כט) ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו
ומנקיתיו אשר יסך בהם לבנת זהב טהור תעשה
אתם: (ל) ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד:
(לא) ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו:
(לב) וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה
מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני:
(לג) שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היוצאים מן המנורה: (לד) ובמנורה
ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: (לה)
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
היוצאים מן המנורה: (לו) כפתריהם וקניהם ממנה
יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: (לז) ועשית את
נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה:
(לח) ומלקחתיה ומחתתיה זהב טהור: (לט) ככר זהב
טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: (מ) וראה
ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר: (כו) ואת
המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: (ב)
ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות
חמש חברת יריעות אחת אל אחת וחמש יריעות
חברת אחת אל אחת: (ד) ועשית לולאת תכלת על
שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת
היריעה הקיצונה במחברת השנית: (ה) חמשים
לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה
בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת
אחת אל אחת: (ו) ועשית חמשים קרסי זהב וחברת
את היריעת איש אל אחתו בקרסים והיה המשכן
אחד: (ז) ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן
עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: (ח) ארך היריעה
האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע
באמה מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: (ט) וחברת את
חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את
היריעה הששית אל מול פני האהל: (י) ועשית
חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקיצונה
במחברת ושתים חמשים לולאת על שפת היריעה
המחברת השנית: (יא) ועשית חמשים קרסי נחשת
והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל
והיה אחד: (יב) והנודף ביריעת האהל העודף חצי
היריעה העודפת על המשכן אחרי יסך: (יג) והאמה
מזה והאמה מזה העודף באורך יריעת האהל על
צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: (יד) ועשית מכסה
לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים
מלמעלה: (טו) ועשית את הקרשים למשכן עצי
שטים עמדים: (טז) עשר אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד: (יז) שתי ידות
לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל
קרשי המשכן: (יח) ועשית את הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: (יט) ומאדני כסף
תעשה ארבעים אדן תחת עשרים הקרש שני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו: (כ) ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשרים קרש: (כא) ואדניהם ארבעים
אדן כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד: (כב) ולירכתי המשכן ימה תעשה
ששה קרשים: (כג) ושני קרשים תעשה למקצעת
המשכן בירכתים: (כד) והיו תאמם מלמטה ויחדו
יהיו תמים אל הראש האחת לכל האחד לשני
המקצעת יהיו: (כה) והיו שמנה קרשים ואדניהם
שש עשרה אדנים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת הקרש האחד: (כו) ועשית בריחם
עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: (כז)
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: (כח)
והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה:
(כט) ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
זהב בתים לבריחם ואת הבריחם תצפה זהב: (ל)
והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר:
(לא) ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר כרבים מעשה חשב יעשה אתה: (לב)
ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב
וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: (לג) ונתתה את
הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את
ארון העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש
הקדשים: (לד) ונתת את הכפרת על ארון העדת
בקדש הקדשים: (לה) ושמת את השלחן מחוץ לפרכת
ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה
השלחן תשים על צלע צפון: (לו) ועשית למסך
לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה רקם: (לז) ועשית למסך חמשה עמודי שטים
וצפית אתם זהב וויהם זהב וייצקת להם חמשה
אדני נחשת: (כז) ועשית את המזבח עצי שטים חמש
אמות ארך ורחב חמש אמות רבוע יהיה המזבח
ושלש אמות קומתו: (ב) ועשית קרנתיו על ארבע
פנתיו ממנו תהיו קרנתיו וצפית אתו נחשת:
(ג) ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו
ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת: (ד) ועשית לו
מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע
טבעת נחשת על ארבע קצותיו: (ה) ונתתה אתה
תחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי
המזבח: (ו) ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים
וצפית אתם נחשת: (ז) והובא את בדיו בטבעת והיו
הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו: (ח) נבוב
לחת עשה אתו כאשר הראה בהר כן יעשו: (ט)
ועשית חצר למשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר
שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת: (י) ועמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם
כסף: (יא) וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארכו
עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף
וחשקיהם כסף: (יב) ולרחב הים קלעים חמשים אמה
עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה: (יג) ורחב החצר
לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: (יד) קלעים חמש
עשרה אמה כתפו עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה:
(טו) ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם
שלשה ואדניהם שלשה: (טז) ולשער החצר מסך
עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה:
(יז) כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף
ואדניהם נחשת: (יח) ארך החצר מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר
ואדניהם נחשת: (יט) לכל כלי המשכן בכל עבדתו
ויתדתיו וכל יתדות החצר נחשת: (כ) ואתה תצוה
את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאור להעלת נר תמיד: (כא) באהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב
עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני
ישראל: (כח) והקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו
אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר בני אהרן: (ב) ועשית בגדי קדש
לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: (ג) ואתה תדבר אל
כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי: (ד) ואלה הבגדים אשר
יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת
ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו
לי: (ה) והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת
הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: (ו) ועשו את
האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר
מעשה חשב: (ז) שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני
קצותיו והחבר: (ח) וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו
ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש
משזר: (ט) ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם
שמות בני ישראל: (י) ששה משמותם על האבן
האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית
כתולדתם: (יא) מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח
את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות
זהב תעשה אתם: (יב) ושמת את שתי האבנים על
כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן
את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון:
(יג) ועשית משבצות זהב: (יד) ושתי שרשרת זהב
טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת תתן את שרשרת
העבתים על המשבצות: (טו) ועשית חשן משפט
מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: (טז) רבוע יהיה
כפול ארתו זרת אורכו וזרת רחבו: (יז) ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד: (יח) והטור השני נפך ספיר וישפה:
(יט) והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: (כ) והטור
הרביעי תרשיש שהם ויהלם משבצות זהב תהיינה
במלואתם: (כא) והאבנים תהיינה על שמת בני
ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על
שמו תהיינה לשנים עשר שבט: (כב) ועשית על
החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: (כג)
ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתתה את שתי
הטבעת על שני קצות החשן: (כד) ונתתה את שתי
עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן: (כה)
ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות
ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו: (כו) ועשית
שתי טבעת זהב ושמת אתם על שתי קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפד בית: (כז) ועשית שתי
טבעת זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפד מלמטה
מלפניו מול מפתו אשר על חבר האפד: (כח) ורכסו
את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת
להיות על חבר האפד ולא יזח החשן מעל האפד:
(כט) ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן
המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה
תמיד: (ל) ונתת אל חשן המשפט את האורים
והתמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא
אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה
תמיד: (לא) ועשית את מעיל האפד כליל תכלת:
(לב) ופי ראשו בתוכו יהיה שפה יהיה לפיו סביב
מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: (לג)
ועשית על שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני
על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: (לד)
פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל
סביב: (לה) והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו
בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות:
(לו) ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
חותם קדש ליהוה: (לז) ושמת אתו על פתיל תכלת
והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: (לח)
והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים
אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה
על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: (לט)
ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה
רקם תעשה: (מ) ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית
להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת:
(מא) והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו
ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי: (מב) ועשה להם
מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים
יהיו: (מג) והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל
מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו
עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו: (כט) וזה
הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר
אחד בן בקר ושני אילם תמימם: (ב) ומצות ולחת
מצות ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשם:
(ג) ונתתה אתם על הסל אחד והקרבת אתם בסל
ואת הפר ואת שני האילם: (ד) ואת אהרן ואת בניו
תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים:
(ה) ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת
ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו
באבנט האפד: (ו) ושמת המצנפת על ראשו ונתת את
נזר הקדש על המצנפת: (ז) ולקחת שמן המשחה
ויצקת על ראשו ומשחת אתו: (ח) ואת בניו תקריב
והלבשת אתם כתנת: (ט) וחגרת אתם אבנט אהרן
ובניו ואת חבעת להם מגבעת והיתה להם כהנת
לחק עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: (י) והקרבת
את הפר לפני אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את
ידיהם על ראש הפר: (יא) ושחטת את הפר לפני
יהוה פתח אהל מועד: (יב) ולקחת מדם הפר ונתת
על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
יסוד המזבח: (יג) ולקחת את כל החלב המכסה את
הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה: (יד) ואת בשר
הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה
חטאת הוא: (טו) ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל: (טז) ושחטת את
האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב:
(יז) ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו
ונתת על נתחיו ועל ראשו: (יח) והקטרת את כל
האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה הוא
ליהוה: (יט) ולקחת את האיל השני וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל: (כ) ושחטת את
האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן ועל
תנוך אזן בניו ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם
הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב: (כא)
ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה
והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו והוא בגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: (כב)
ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה
את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים
הוא: (כג) וככר לחם אחת ולחת לחם שמן אחת
ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: (כד)
ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם
תנופה לפני יהוה: (כה) ולקחת אתם מידם והקטרת
המזבחה על העלה לריח ניחח לפני יהוה אשה הוא
ליהוה: (כו) ולקחת את החזה מאיל מלואי אהרן
והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה:
(כז) והקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה
אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן
ומאשר לבניו: (כח) והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם
מאת בני ישראל כי תרומה היא ותרומה תהיה מאת
בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: (כט)
ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה
בהם ולמלא בהם את ידם: (ל) שבעת ימים ילבשם
הכהן תחתיו מבניו הבא אל אהל מועד לשרת בקדש:
(לא) ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו
במקום קדש: (לב) ואכל אהרן ובניו את בשר האיל
ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: (לג) ואכלו
אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם
וזר לא יאכל כי קדש הם: (לד) ואם יותר מבשר
המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש
לא יאכל כי קדש הוא: (לה) וכן תעשה לאהרן
ולבניו ככל אשר צויתיך שבעת ימים תמלא ידם:
(לו) ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים ובחטאתו
וחטאת את המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו:
(לז) שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה
המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: (לח)
וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים
ליום תמיד: (לט) את הכבש האחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: (מ) ועשרון
סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעית ההין
יין לכבש האחד: (מא) ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח
אשה ליהוה: (מב) עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל
מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך
שם: (מג) ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבדי:
(מד) וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן
ואת בניו אקדש לכהן לי: (מה) ושכנתי בתוך בני
ישראל והייתי להם לאלהים: (מו) וידעו כי אני
יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: (ל) ועשית מזבח
מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: (ב) אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קומתו ממנו
יהיו קרנתיו: (ג) וצפית אתו זהב טהור את גגו
ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב
סביב: (ד) ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו
על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים
לבדים לשאת אתו בהם: (ה) ועשית את הבדים עצי
שטים וצפית אתם זהב: (ו) ונתתה אתו לפני הפרכת
אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת
אשר אועד לך שמה: (ז) והקטיר עליו אהרן קטרת
סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה:
(ח) ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: (ט) לא תעלו עליו
קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: (י)
וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת
הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים
הוא ליהוה: (יא) וידבר יהוה אל משה לאמר:
(יב) כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו
איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם
נגף בפקד אתם: (יג) זה יתנו כל העבר על הפקדים
מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית
השקל תרומה ליהוה: (יד) כל העבר על הפקדים מבן
עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: (טו) העשיר
לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את
תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם: (טז) ולקחת את
כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
לכפר על נפשתיכם: (יז) וידבר יהוה אל משה לאמר:
(יח) ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה
אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים:
(יט) ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם:
(כ) בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או
בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה:
(כא) ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
חק עולם לו ולזרעו לדרתם: (כב) וידבר יהוה אל
משה לאמר: (כג) ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור
חמש מאות וקנמן בשמו מחצתו חמשים ומאתים
וקנה בשם חמשים ומאתים: (כד) וקדה חמש מאות
בשקל הקדש ושמן זית הין: (כה) ועשית אתם שמן
משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש
יהיה: (כו) ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון
העדת: (כז) ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה
ואת כליה ואת מזבח הקטרת: (כח) ואת מזבח
העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: (כט)
וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש:
(ל) ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי:
(לא) ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש
יהיה זאת לי לדרתיכם: (לב) על בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם:
(לג) איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר
והכרת מעמיו: (לד) ויאמר יהוה אל משה קח לך
סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד
בבד יהיה: (לה) ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח
ממלח טהור קדש: (לו) ושחקת ממנה הדק ונתתה
ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה לכם: (לז) והקטרת אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה:
(לח) איש אשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו:
(לא) ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל
בן אורי בן חור למטה יהודה: (ב) וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה:
(ג) ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
(ד) ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת: (ה) ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן
אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
ועשו את כל אשר צויתיך: (ו) את אהל מועד ואת
הארון את הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל:
(ז) ואת השלחן וכליו ואת המנרת הטהר וכל כליה
ואת מזבח הקטרת: (ח) ואת מזבח העלה וכל כליו
ואת הכיור וכנו: (ט) ואת בגדי השרד ואת בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: (י) ואת
שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר
צויתיך יעשו: (יא) ויאמר יהוה אל משה לאמר:
(יב) ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את
שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני ובי

(ב) [ב] שהיה מעשר ראשון שלו טבל לתרומה גדולה ומעשר שני ונטלן ונתן במקומן חולין ואחר כך נתן תרומה גדולה ומעשר ראשון ונטלן ונתן במקומן חולין ואחר כך נתן מעשר שני ונטלו ונתן במקומו חולין ונתן מעשר ראשון ונטלו ונתן במקומו חולין ואחר כך נתן תרומה גדולה ונטלה ונתן במקומה

(15) [illegible] (16) [illegible] (17) [illegible] (18) [illegible] (19) [illegible] (20) [illegible] (21) [illegible] (22) [illegible] (23) [illegible] (24) [illegible] (25) [illegible] (26) [illegible] (27) [illegible] (28) [illegible] (29) [illegible] (30) [illegible] (31) [illegible] (32) [illegible] (33) [illegible] (34) [illegible]

[יום לא שלישי]. (כב) ואת הכהן השני יעשה חטאת ואת העולה על המזבח וכפר עליו הכהן מחטאתו לפני ה' על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מאחת מכל אשמותיו. [יום לא שלישי]. (כג) ביום השמיני יקח שני כבשים תמימים ואיל אחד ושלשה עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ולג שמן. [יום לא שלישי]. (כד) והקריב הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטומאתו ואחר ישחט את העולה. [יום לא שלישי]. (כה) והעלה הכהן את העולה ואת המנחה על המזבח וכפר עליו ונטהר. [יום לא שלישי]. (כו) ואת השמן אשר על כף הכהן יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם. [יום לא שלישי]. (כז) והזה הכהן מן השמן בשמאל ידו לפני ה' שבע פעמים. [יום לא שלישי]. (כח) ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם. [יום לא שלישי]. (כט) והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני ה'. [יום לא שלישי]. (ל) ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו. [יום לא שלישי]. (לא) את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת השני עולה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני ה'. [יום לא שלישי]. (לב) זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו. [יום לא שלישי]. (לג) וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר. [יום לא שלישי]. (לד) כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם. [יום לא שלישי]. (לה) ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית. [יום לא שלישי]. (לו) וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית. [יום לא שלישי]. (לז) וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר. [יום לא שלישי]. (לח) ויצא הכהן מפתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים. [יום לא שלישי]. (לט) ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית. [יום לא שלישי]. (מ) וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. [יום לא שלישי]. (מא) ואת הבית יקצע מבית סביב והשפכו את העפר אשר קצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. [יום לא שלישי]. (מב) ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח ויטח את הבית. [יום לא שלישי]. (מג) ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח אתו. [יום לא שלישי]. (מד) ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא. [יום לא שלישי]. (מה) ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. [יום לא שלישי]. (מו) והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (מז) והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו. [יום לא שלישי]. (מח) ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע. [יום לא שלישי]. (מט) ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב. [יום לא שלישי]. (נ) ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים. [יום לא שלישי]. (נא) ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה וטבל אתם בדם הצפור השחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים. [יום לא שלישי]. (נב) וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת. [יום לא שלישי]. (נג) ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר. [יום לא שלישי]. (נד) זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק. [יום לא שלישי]. (נה) ולבגד הצרעת ולבית. [יום לא שלישי]. (נו) ולשאת ולספחת ולבהרת. [יום לא שלישי]. (נז) להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת. [יום לא שלישי]. (נח) וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר. [יום לא שלישי]. (נט) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא. [יום לא שלישי]. (ס) וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו מפסר את זובו או חתם בשרו מזובו טמאתו הוא. [יום לא שלישי]. (סא) כל המשכב אשר ישכב עליו הזב בזובו וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא. [יום לא שלישי]. (סב) וכל הנגע בבשר הזב ורקו לא שטף במים וטמא הזב הוא. [יום לא שלישי]. (סג) כלי חרש אשר יגע בו הזב יכבס במים וטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (סד) וכל הנוגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (סה) וכל הנוגע בעצם אשר יגע בו הזב או בזרע שכבת זרע כי יצא ממנו וטבל במים וטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (סו) והנוגע בכלי אשר יגע בו הזב יכבס במים וטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (סז) והזב כי יטהר מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר. [יום לא שלישי]. (סח) וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני ה' אל פתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן. [יום לא שלישי]. (סט) ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עולה וכפר עליו הכהן לפני ה' מזובו. [יום לא שלישי]. (ע) וכי תצא שכבת זרע מאיש וכבס במים את כל בשרו וטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (עא) ובגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (עב) ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב. [יום לא שלישי]. (עג) והאשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנוגע בה יטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (עד) וכל אשר תשכב עליו בנדתה וכל אשר תשב עליו יטמא. [יום לא שלישי]. (עה) וכל הנוגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (עו) וכל הנוגע בכלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (עז) אם בשכבה הוא על הכלי או בהיותה יושבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (עח) ואם שכב ישכב איש אתה והיתה נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא. [יום לא שלישי]. (עט) והאשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא. [יום לא שלישי]. (פ) כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה. [יום לא שלישי]. (פא) וכל הנוגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. [יום לא שלישי]. (פב) והיתה כי טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר. [יום לא שלישי]. (פג) ושני בני יונה או שני תרים תקח אל הכהן אל פתח אהל מועד. [יום לא שלישי]. (פד) ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עולה וכפר עליה הכהן לפני ה' מזוב טמאתה. [יום לא שלישי]. (פה) והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם. [יום לא שלישי]. (פו) זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה. [יום לא שלישי]. (פז) ואת הדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה. [יום לא שלישי]. (פח) וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה' וימתו. [יום לא שלישי]. (פט) ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת. [יום לא שלישי]. (צ) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה. [יום לא שלישי]. (צא) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. [יום לא שלישי]. (צב) ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה. [יום לא שלישי]. (צג) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו. [יום לא שלישי]. (צד) ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני ה' פתח אהל מועד. [יום לא שלישי]. (צה) ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל. [יום לא שלישי]. (צו) והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל לה' ועשהו חטאת. [יום לא שלישי]. (צז) והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני ה' לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל אל המדבר. [יום לא שלישי]. (צח) וקרב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו. [יום לא שלישי]. (צט) ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני ה' ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת. [יום לא שלישי]. (ק) ונתן את הקטרת על האש לפני ה' וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות. [יום לא שלישי]. (קא) ולקח מדם הפר ונתן באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה באצבעו שבע פעמים מן הדם. [יום לא שלישי]. (קב) ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת. [יום לא שלישי]. (קג) וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם. [יום לא שלישי]. (קד) ואדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל. [יום לא שלישי]. (קה) ויצא אל המזבח אשר לפני ה' וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב. [יום לא שלישי]. (קו) והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל. [יום לא שלישי]. (קז) וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי. [יום לא שלישי]. (קח) וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה. [יום לא שלישי]. (קט) ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר. [יום לא שלישי]. (קי) ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם. [יום לא שלישי]. (קיא) ורחץ את בשרו במים במקום קדש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם. [יום לא שלישי]. (קיב) ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה. [יום לא שלישי]. (קיג) והשרף את הפר ואת השעיר אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם. [יום לא שלישי]. (קיד) והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה. [יום לא שלישי]. (קטו) והיתה זאת לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם. [יום לא שלישי]. (קטז) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. [יום לא שלישי]. (קיז) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם. [יום לא שלישי]. (קיח) וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את יד לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש. [יום לא שלישי]. (קיט) וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם קהל יכפר. [יום לא שלישי]. (קכ) והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה ה' את משה. [יום לא שלישי]. (קכא) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קכב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קכג) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קכד) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קכה) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קכו) אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה לה'. [יום לא שלישי]. (קכז) וכל מלאכה לא תעשו ביום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני ה' אלהיכם. [יום לא שלישי]. (קכח) כי כל נפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה. [יום לא שלישי]. (קכט) וכל נפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה. [יום לא שלישי]. (קל) מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קלא) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קלב) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קלג) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קלד) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קלה) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קלו) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קלז) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קלח) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קלט) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קמ) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קמא) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קמב) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קמג) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קמד) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קמה) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קמו) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קמז) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קמח) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קמט) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קנ) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קנא) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קנב) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קנג) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קנד) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קנה) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קנו) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קנז) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קנח) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קנט) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קס) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קסא) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קסב) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קסג) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קסד) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קסה) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קסו) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קסז) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קסח) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קסט) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קע) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קעא) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קעב) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קעג) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קעד) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קעה) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קעו) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קעז) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קעח) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קעט) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קפ) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קפא) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קפב) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קפג) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קפד) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קפה) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קפו) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קפז) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קפח) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קפט) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קצ) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קצא) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קצב) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קצג) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קצד) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קצה) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (קצו) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (קצז) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (קצח) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (קצט) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (ר) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רא) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רב) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רג) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רד) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רה) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רו) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רז) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רח) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רט) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רי) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (ריא) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (ריב) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (ריג) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (ריד) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רטו) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רטז) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רטח) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רטט) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רי) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (ריא) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (ריב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (ריג) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (ריד) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רטו) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רטז) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רטח) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רטט) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רי) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (ריא) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (ריב) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (ריג) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (ריד) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רטו) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רטז) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רטח) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רטט) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רי) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (ריא) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (ריב) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (ריג) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (ריד) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רטו) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רטז) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רטח) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רטט) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רי) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (ריא) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (ריב) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (ריג) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (ריד) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רטו) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רטז) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רטח) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רטט) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רי) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (ריא) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (ריב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (ריג) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (ריד) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רטו) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רטז) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (רטח) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (רטט) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (רי) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (ריא) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. [יום לא שלישי]. (ריב) כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. [יום לא שלישי]. (ריג) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. [יום לא שלישי]. (ריד) וידבר ה' אל משה לאמר. [יום לא שלישי]. (רטו) דבר אל בני

Abbatia, Abbey, Monastery. Abbatia de Bello, Battle Abbey, Sussex. Abbatia de Burgo Sancti Petri, Peterborough Abbey, Northamptonshire. Abbatia de Cirecestria, Cirencester Abbey, Gloucestershire. Abbatia de Colecestria, Colchester Abbey, Essex. Abbatia de Cumbermara, Chumbermere Abbey, Cheshire. Abbatia de Dereby, Derby Abbey. Abbatia de Dunelmo, Durham Abbey. Abbatia de Eboracho, York Abbey. Abbatia de Evesham, Evesham Abbey, Worcestershire. Abbatia de Glastonia, Glastonbury Abbey, Somersetshire. Abbatia de Hida, Hyde Abbey, Hampshire. Abbatia de Hulmo, Holme Abbey, Norfolk. Abbatia de Lanercost, Lanercost Abbey, Cumberland. Abbatia de Lenna, Lenn Abbey, Norfolk. Abbatia de Lincolnia, Lincoln Abbey. Abbatia de Malmesbiria, Malmesbury Abbey, Wiltshire. Abbatia de Medeshamstede, Peterborough Abbey, Northamptonshire. Abbatia de Middelton, Middleton Abbey, Norfolk. Abbatia de Norwico, Norwich Abbey. Abbatia de Oseneia, Oseney Abbey, Oxfordshire. Abbatia de Ramesia, Ramsey Abbey, Huntingdonshire. Abbatia de Rameseia, Ramsey Abbey, Huntingdonshire. Abbatia de Reding, Reading Abbey, Berkshire. Abbatia de Rievalle, Rievaulx Abbey, Yorkshire. Abbatia de Sancto Albano, St. Alban's Abbey, Hertfordshire. Abbatia de Sancto Edmundo, St. Edmundsbury Abbey, Suffolk. Abbatia de Sancto Petro, Peterborough Abbey, Northamptonshire. Abbatia de Sancto Petro Eboracensi, St. Peter's Abbey, York. Abbatia de Sancto Petro Gloucestrie, St. Peter's Abbey, Gloucester. Abbatia de Sancto Petro Westmonasterii, Westminster Abbey. Abbatia de Sancto Salvatore Bermundesia, Bermondsey Abbey, Surrey. Abbatia de Sancto Wandregisilo, Fontenelle Abbey, Normandy. Abbatia de Selby, Selby Abbey, Yorkshire. Abbatia de Tavistoke, Tavistock Abbey, Devonshire. Abbatia de Tewkesbiria, Tewkesbury Abbey, Gloucestershire. Abbatia de Thorneia, Thorney Abbey, Cambridgeshire. Abbatia de Tichefelda, Titchfield Abbey, Hampshire. Abbatia de Tinemue, Tynemouth Priory, Northumberland. Abbatia de Waltham, Waltham Abbey, Essex. Abbatia de Wardona, Warden Abbey, Bedfordshire. Abbatia de Wigornia, Worcester Abbey. Abbatia de Winchecumba, Winchcombe Abbey, Gloucestershire. Abbatia de Winchelcumba, Winchcombe Abbey, Gloucestershire. Abbatia de Wincestria, Winchester Abbey, Hampshire. Abbatia de Wintonia, Winchester Abbey, Hampshire. Abbatia de Wirecestria, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Sancti Petri, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Wigornensis Sancti Wlstani Wigornensis, Worcester Abbey. Abbatia de Wirecestria Wigornia Wigornensis

ולא יחזיר. [ומה] שנתן לו מתנה ולא קיבל ממנו שטר מתנה, אם רצה יחזיר, ואם רצה לא יחזיר.

משנה הלוה את חבירו ואמר לו פרע לי את החוב שיש לך עלי ביד פלוני, אם אמר לו מעות שלי הן ביד פלוני, אינו יכול לחזור בו. אמר לו פרע לי את החוב שיש לך עלי ביד פלוני, אם אמר לו מעות שלי הן ביד פלוני, יכול הוא לחזור בו. אמר לו פרע לי את החוב שיש לך עלי ביד פלוני, אם אמר לו מעות שלי הן ביד פלוני, יכול הוא לחזור בו. [ומה] שנתן לו מתנה ולא קיבל ממנו שטר מתנה, אם רצה יחזיר, ואם רצה לא יחזיר.

גמרא מנא הני מילי? דתנו רבנן: נאמר כאן (דברים כד) לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא חובל, ונאמר להלן (שמות כב) ואם חבל תחבול שלמת שבת עליו השלום. מה להלן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, אף כאן בעבוט שהוא ביד בעל חוב. יצא זה שאינו ביד בעל חוב. אי מה להלן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, אף כאן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו. יצא זה שאין מלוה עליו. אי מה להלן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט, אף כאן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט. יצא זה שאין מלוה עליו, ואין מחזיר לו את העבוט. אי מה להלן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, אף כאן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח. יצא זה שאין מלוה עליו, ואין מחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח. אי מה להלן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, אף כאן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח. יצא זה שאין מלוה עליו, ואין מחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח. אי מה להלן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, אף כאן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח. יצא זה שאין מלוה עליו, ואין מחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח. אי מה להלן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, אף כאן בעבוט שהוא ביד בעל חוב, שכן מלוה עליו, ומחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח, ואם לא לקח עבר ולקח. יצא זה שאין מלוה עליו, ואין מחזיר לו את העבוט, ואם לא החזיר לו את העבוט עבר ולקח, ואם לא לקח

ד. מיקוח הנאה. מעשה בראובן שהיה מוכר בית אחד לשמעון בכך וכך דינרים (1) ושמעון מכר לו בית אחר בכך וכך דינרים. (2) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (3) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (4) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (5) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (6) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (7) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (8) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (9) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (10) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (11) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (12) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (13) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (14) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (15) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (16) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (17) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (18) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (19) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (20) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (21) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (22) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (23) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (24) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (25) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (26) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (27) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (28) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (29) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (30) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (31) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (32) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (33) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (34) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (35) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (36) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (37) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (38) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (39) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (40) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (41) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (42) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (43) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (44) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (45) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (46) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (47) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (48) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (49) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (50) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (51) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (52) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (53) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (54) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (55) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (56) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (57) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (58) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (59) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (60) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (61) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (62) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (63) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (64) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (65) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (66) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (67) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (68) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (69) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (70) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (71) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (72) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (73) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (74) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (75) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (76) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (77) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (78) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (79) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (80) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (81) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (82) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (83) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (84) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (85) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (86) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (87) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (88) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (89) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (90) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (91) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (92) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (93) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (94) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (95) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (96) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (97) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (98) ראובן ושמעון הלכו לבית הכנסת ואמרו לשליח ציבור הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (99) ראובן ושמעון הלכו לבית המדרש ואמרו לחכמים הרי בית זה של זה ובית זה של זה. (100) ראובן ושמעון הלכו לבית דין ואמרו לב"ד הרי בית זה של זה ובית זה של זה.

ל. (כב) ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה. (כג) וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילם מאדמים וערת תחשים הביאו. (כד) כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו. (כה) וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש. (כו) וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים. (כז) והנשאם הביאו את אבני השהם ואת האבן למלאת לאפד ולחשן. (כח) ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים. (כט) כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה.

(כב) ויבאו האנשים על הנשים. הנשים היו מתנדבות יותר מן האנשים, כי לא היו מקפידות על תכשיטיהן כמו האנשים. ואולי משום שהיו מרבות בתכשיטים יותר מן האנשים. (כג) וכל איש אשר נמצא אתו. מי שהיה לו בביתו. תכלת וארגמן. שני צבעים. ותולעת שני. צבע אדום. ושש. פשתן. ועזים. צמר עזים. ועורות אילם מאדמים. עורות שצבעו אדום. וערת תחשים. עורות שצבעו כחול. הביאו. למשכן. (כד) כל מרים תרומת כסף. מי שרצה לתת מתנה מכספו. ונחשת. מתכת. הביאו. למשכן. ועצי שטים. עצים. לכל מלאכת העבדה. לכל כלי המשכן. הביאו. למשכן. (כה) וכל אשה חכמת לב. מי שהיתה חכמה בלבה. בידיה טוו. עשו חוטים. ויביאו מטוה. את שהיה טווי. את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש. (כו) וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה. מי שלמדה אותן חכמה. טוו את העזים. צמר עזים. (כז) והנשאם. הנשיאים. הביאו את אבני השהם. אבנים טובות. ואת האבן למלאת. אבנים שיש למלא בהן. לאפד ולחשן. בגדי כהונה. (כח) ואת הבשם. סממנים. ואת השמן למאור. לשמן. ולשמן המשחה. לשמן המשחה. ולקטרת הסמים. (כט) כל איש ואשה אשר נדב לבם. מי שנתנדב מעצמו. להביא לכל המלאכה. אשר צוה יהוה לעשות. ביד משה. הביאו בני ישראל נדבה ליהוה. כל זכר שהביא נדבה הביא בני ישראל. ולא הביאו הנשים.

(ל) ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. (לא) וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה. (לב) לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. (לג) ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. (לד) ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. (לה) מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת.

(ל) ויאמר משה אל בני ישראל. אחר שהביאו כל הנדבות. ראו קרא יהוה בשם בצלאל. הודיעו שמו. בן אורי. בן חור. למטה יהודה. (לא) וימלא אתו רוח אלהים. הנבואה. בחכמה. בתבונה. ובדעת. (לב) לחשב מחשבת. לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. (לג) ובחרשת אבן. לחתוך אבנים טובות. ובחרשת עץ. לחתוך עצים. לעשות בכל מלאכת מחשבת. (לד) ולהורת. לחכים אחרים. נתן בלבו. הוא ואהליאב. בן אחיסמך. למטה דן. (לה) מלא אתם חכמת לב. לעשות כל מלאכת חרש. אומן. וחשב. ורקם. בתכלת ובארגמן. בתולעת השני ובשש. וארג. עשי כל מלאכה. וחשבי מחשבת.

(א) ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה. (ב) ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה. (ג) ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר. (ד) ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים אתה. (ה) ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה. (ו) ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא. (ז) והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר.

(א) ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב. בצלאל ואהליאב ושבעים חכמים עמהם. אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה. בשניהם. לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש. לכל אשר צוה יהוה. משה. (ב) ויקרא משה אל בצלאל. קרא לו משה. ואל אהליאב. ואל כל איש חכם לב. אשר נתן יהוה חכמה בלבו. בשבעים החכמים. כל איש אשר נשא לבו. נתנדב לבו. אל הקרב. אל המלאכה. לעשתה. (ג) ויקחו מלפני משה. לקחו מרשות משה. את כל התרומה. שהתנדבו. אשר הביאו בני ישראל. לצורך. מלאכת עבדת הקדש. לעשתה. והם הביאו עוד אליו. אחר שלקחו. נדבה. מה שנתנדבו. בבקר בבקר. בכל יום ויום. (ד) ויבאו כל החכמים. שהיו עושים. העשים את כל מלאכת הקדש. כל מלאכה שהיתה צריכה למשכן. איש איש ממלאכתו. מן המלאכה. אשר הם עשים אתה. שהיו עושים. (ה) ויאמרו אל משה. החכמים. לאמר. למשה. מרבים. מותירים. העם להביא. מדי. יותר מדי. העבדה. לצורך. למלאכה. אשר צוה יהוה לעשת אתה. (ו) ויצו משה. ציוה משה. ויעבירו קול. הכריזו. במחנה. בכל המחנה. לאמר. לכל העם. איש ואשה. אל יעשו עוד. שום אדם. מלאכה. לתרומת הקדש. לצורך המשכן. ויכלא העם מהביא. נמנעו העם מלהביא. (ז) והמלאכה היתה דים. היה די. לכל המלאכה. לעשות אתה. והותר. והיה יותר על הצורך.

(ח) ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם. (ט) אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות כלם. (י) ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חברת אחת אל אחת. (יא) ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה בחברת השנית. (יב) חמשים לולאת עשה ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת. (יג) ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים ויהי המשכן אחד.

(ח) ויעשו כל חכם לב. כל מי שהיה חכם בלבו. בעשי המלאכה. בבצלאל ובאהליאב ובשבעים החכמים. את המשכן. עשר יריעת. עשו עשר יריעות. שש משזר. פשתן משזר. ותכלת וארגמן ותולעת שני. צבעים. כרבים. ציורי כרובים. מעשה חשב. מעשה אומן. עשה אתם. עשו אותם. (ט) אורך היריעה האחת. אורך כל יריעה ויריעה. שמנה ועשרים באמה. ורחב היריעה האחת. רוחב כל יריעה ויריעה. ארבע באמה. מדה אחת. שיעור אחד. ליריעות כלם. לכל היריעות. (י) ויחבר את חמש היריעות. חיבר חמש יריעות. אחת אל אחת. בקצה. וחמש היריעות חברת. חיבר חמש יריעות. אחת אל אחת. בקצה. (יא) ויעש לולאת תכלת. עשה לולאות של תכלת. על שפת היריעה האחת. בקצה היריעה. מקצה בחברת. בקצה החיבור. כן עשה. עשה. בשפת היריעה הקיצונה. בקצה היריעה. בחברת השנית. בחיבור השני. (יב) חמשים לולאת עשה. עשה חמשים לולאות. ביריעה האחת. וחמשים לולאת עשה. ועשה חמשים לולאות. בקצה היריעה. אשר בחברת השנית. בקצה היריעה שבחיבור השני. מקבלת הלולאת. לולאות היריעה. אחת אל אחת. זו כנגד זו. (יג) ויעש חמשים קרסי זהב. עשה חמשים קרסים של זהב. ויחבר את היריעת. חיבר את היריעות. אשה אל אחתה. זו לזו. בקרסים. בקרסים של זהב. ויהי המשכן אחד. והיה המשכן אחד. שלם. ולא נפרד.

(יד) ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם. (טו) אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה היריעת מדה אחת ליריעת. (טז) ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד ואת היריעה הששית כפל אל מול פני האהל. (יז) ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקיצונה בחברת ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה השנית בחברת. (יח) ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד. (יט) ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה.

(יד) ויעש יריעת עזים. עשו יריעות של צמר עזים. לאהל. לאוהל. על המשכן. עשתי עשרה יריעת. עשו אחד עשר יריעות. עשה אתם. עשו אותם. (טו) אורך היריעה האחת. אורך כל יריעה ויריעה. שלשים באמה. ורחב היריעה האחת. רוחב כל יריעה ויריעה. ארבע באמה. אחת עשרה היריעת. אחד עשר יריעות. מדה אחת. שיעור אחד. ליריעת. לכל היריעות. (טז) ויחבר את חמש היריעת לבד. חיבר חמש יריעות בפני עצמן. ואת שש היריעת לבד. וחיבר שש יריעות בפני עצמן. ואת היריעה הששית. וחיבר יריעה אחת. כפל. כפולה. אל מול פני האהל. כנגד פני האוהל. (יז) ויעש חמשים לולאת. עשה חמשים לולאות. על שפת היריעה הקיצונה. בקצה היריעה. בחברת. בחיבור. ויעש חמשים לולאת. ועשה חמשים לולאות. על שפת היריעה השנית. בקצה היריעה שבחיבור השני. בחברת. בחיבור. (יח) ויעש קרסי נחשת. עשה קרסים של נחושת. חמשים. לחבר את האהל. את האוהל. להיות אחד. כדי שיהיה שלם. (יט) ויעש מכסה לאהל. עשה כסוי לאוהל. עורת אילם מאדמים. עורות שצבעו אדום. ומכסה עורת תחשים. עורות שצבעו כחול. מלמעלה. למעלה.

(כ) ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. (כא) עשר באמות ארך הקרש וחצי האמה רחב הקרש האחד. (כב) שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן. (כג) ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה. (כד) ומאה אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שתים אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושתים אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו. (כה) ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשה עשרים קרש. (כו) וארבעים אדניהם כסף שנים אדנים תחת הקרש האחד ושנים אדנים תחת הקרש האחד. (כז) ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים. (כח) ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים. (כט) והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני המקצעות. (ל) והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה אדנים כסף תחת שני הקרשים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד.

(כ) ויעש את הקרשים. עשה את הלוחות. למשכן. עצי שטים. עצים של שטים. עמדים. לעמוד. (כא) עשר באמות. אורך כל לוח ולוח. עשר אמות. וחצי האמה. רוחב כל לוח ולוח. חצי אמה. רחב הקרש האחד. רוחב כל לוח ולוח. (כב) שתי ידות. שני חלקים. לקרש האחד. לכל לוח ולוח. משלבת. מחוברת. אחת אל אחת. כן עשה. כך עשה. לכל קרשי המשכן. לכל הלוחות. (כג) ויעש את הקרשים. עשה את הלוחות. למשכן. עשרים קרש. עשרים לוחות. לפאת נגבה תימנה. לצד דרום. (כד) ומאה אדני כסף. מאה אדנים של כסף. עשה. עשו. תחת עשרים הקרש. תחת עשרים הלוחות. שתים אדנים. שני אדנים. תחת הקרש האחד. תחת כל לוח ולוח. לשתי ידתיו. לשני חלקיו. ושתים אדנים. ושני אדנים. תחת הקרש האחד. תחת כל לוח ולוח. לשתי ידתיו. לשני חלקיו. (כה) ולצלע השנית. ולצד השני. למשכן. לפאת צפון. לצד צפון. עשה עשרים קרש. עשרים לוחות. (כו) וארבעים אדניהם כסף. ארבעים אדנים של כסף. שנים אדנים. שני אדנים. תחת הקרש האחד. תחת כל לוח ולוח. ושנים אדנים. ושני אדנים. תחת הקרש האחד. תחת כל לוח ולוח. (כז) ולירכתי המשכן ימה. ולצד המערב. עשה ששה קרשים. ששה לוחות. (כח) ושני קרשים. ושני לוחות. עשה למקצעת המשכן. לשני הזויות של המשכן. בירכתים. בצד. (כט) והיו תאמם מלמטה. היו מחוברים למטה. ויחדו יהיו תמים אל ראשו. ויחד יהיו שלמים למעלה. אל הטבעת האחת. אל הקרס האחד. כן עשה. כך עשה. לשניהם. לשני הלוחות. למקצעת שני המקצעות. לשני הזויות. (ל) והיו שמנה קרשים. היו שמונה לוחות. ואדניהם שש עשרה אדנים כסף. ואדניהם שנים עשר אדנים של כסף. תחת שני הקרשים. תחת שני הלוחות. תחת הקרש האחד. תחת כל לוח ולוח. ושני אדנים. ושני אדנים. תחת הקרש האחד. תחת כל לוח ולוח.

(לא) ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת. (לב) וחמשה בריחם לקרשי הצלע השנית וחמשה בריחם לקרשי הצלע המשכן ימה. (לג) ויעש את הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה. (לד) ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב. (לה) ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים. (לו) ויעש לה ארבעה עמודי שטים וצפם זהב וויהיהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף. (לז) ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם. (לח) ואת עמודיו חמשה ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם נחשת.

(לא) ויעש בריחם. עשה בריחים. עצי שטים. עצים של שטים. חמשה. חמישה בריחים. לקרשי צלע המשכן האחת. ללוחות. (לב) וחמשה בריחם. וחמישה בריחים. לקרשי הצלע השנית. ללוחות. וחמשה בריחם. וחמישה בריחים. לקרשי הצלע. ללוחות. המשכן ימה. לצד המערב. (לג) ויעש את הבריח התיכן. עשה את הבריח האמצעי. בתוך הקרשים. בתוך הלוחות. מבריח מקצה אל קצה. מבריח שבקצה אל בריח שבקצה. (לד) ואת הקרשים צפה זהב. ואת הלוחות ציפה זהב. ואת טבעתיהם. ואת הטבעות שלהם. עשה זהב. עשה של זהב. בתים לבריחם. לחדרים של הבריחים. וצפה את הבריחם זהב. וציפה את הבריחים זהב. (לה) ויעש את הפרכת. עשה את הפרוכת. תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. פשתן משזר. מעשה חשב. מעשה אומן. עשה אתה כרבים. ציורי כרובים. (לו) ויעש לה ארבעה עמודי שטים. עשה לפרוכת ארבעה עמודים של עצי שטים. וצפם זהב. וציפה אותם זהב. וויהיהם זהב. וווים של זהב. ויצק להם ארבעה אדני כסף. וארבעה אדנים של כסף יצק להם. (לז) ויעש מסך לפתח האהל. עשה מסך לפתח האוהל. תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. פשתן משזר. מעשה רקם. מעשה רוקם. (לח) ואת עמודיו חמשה. ואת חמשת עמודיו. ואת וויהם. ואת וווים שלהם. ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב. וציפה ראשיהם וחשוקיהם זהב. וחמשת אדניהם נחשת. וחמשת אדניהם היו של נחושת.

(א) ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו ורחב חמש אמות רבוע והמה שלש אמות קמתו. (ב) ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו קרנתיו ויצף אתו נחשת. (ג) ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת את כל כליו עשה נחשת. (ד) ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו. (ה) ויצק ארבע טבעת בקצות הרשת הנחשת בתים לבדים. (ו) ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת. (ז) ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה בהר כן עשו.

(א) ויעש את מזבח העלה. עשה את מזבח העולה. עצי שטים. עצים של שטים. חמש אמות ארכו. אורכו חמש אמות. ורחב חמש אמות. ורוחבו חמש אמות. רבוע. מרובע. והמה שלש אמות קמתו. וגבהו שלש אמות. (ב) ויעש קרנתיו. עשה קרנותיו. על ארבע פנתיו. בארבע פינותיו. ממנו קרנתיו. קרנותיו היו ממנו. ויצף אתו נחשת. וציפה אותו נחושת. (ג) ויעש את כל כלי המזבח. עשה את כל כלי המזבח. את הסירת. את הדשן. ואת היעים. ואת המזרקת. ואת המזלגת. ואת המחתת. את כל כליו עשה נחשת. כל כליו עשה נחושת. (ד) ויעש למזבח מכבר. עשה למזבח מכבר. מעשה רשת נחשת. מעשה רשת נחושת. תחת כרכבו מלמטה. תחת כרכוב המזבח מלמטה. עד חציו. עד חצי המזבח. (ה) ויצק ארבע טבעת. יצק ארבע טבעות. בקצות הרשת הנחשת. בקצות הרשת הנחושת. בתים לבדים. בתים לבדי המזבח. (ו) ויעש את הבדים. עשה את בדי המזבח. עצי שטים. עצים של שטים. ויצף אתם נחשת. וציפה אותם נחושת. (ז) ויבא את הבדים. ויכנס את בדי המזבח. בטבעת. בטבעות. על צלעת המזבח. על צלעות המזבח. לשאת אתו בהם. לשאת את המזבח בהם. נבוב לחת עשה אתו. עשה אותו נבוב לחות. כאשר הראה בהר. כמו שהראה למשה בהר סיני. כן עשו. כך עשו.

(ח) ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת בבנות הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד. (ט) ויעש את החצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה. (י) עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם עמדים וחשקיהם כסף. (יא) ולפאת צפון מאה באמה עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם עמדים וחשקיהם כסף. (יב) ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה וויהם עמדים וחשקיהם כסף. (יג) ולפאת קדמה מזרחה חמשים באמה. (יד) קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה. (טו) ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה. (טז) כל קלעי החצר סביב שש משזר. (יז) והאדנים לעמדים נחשת וויהם עמדים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף וכל עמדי החצר מחשקים כסף. (יח) ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך ורחב בגבה חמש אמות לעמת קלעי החצר. (יט) ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף. (כ) כל יתדת המשכן ושל החצר סביב נחשת.

(ח) ויעש את הכיור נחשת. עשה את הכיור נחושת. ואת כנו נחשת. ואת כנו נחושת. בבנות הצבאת. במראות הנשים. אשר צבאו. אשר עשו. פתח אהל מועד. פתח האוהל. (ט) ויעש את החצר. עשה את החצר. לפאת נגבה תימנה. לצד דרום. קלעי החצר. יריעות החצר. שש משזר. פשתן משזר. מאה באמה. מאה אמות. (י) עמדיהם עשרים. עמודיהם עשרים. ואדניהם עשרים נחשת. ואדניהם עשרים נחושת. וויהם עמדים. וווים של עמודים. וחשקיהם כסף. וחישוקיהם כסף. (יא) ולפאת צפון. ולצד צפון. מאה באמה. מאה אמות. עמדיהם עשרים. עמודיהם עשרים. ואדניהם עשרים נחשת. ואדניהם עשרים נחושת. וויהם עמדים. וווים של עמודים. וחשקיהם כסף. וחישוקיהם כסף. (יב) ולפאת ים. ולצד מערב. קלעים חמשים באמה. יריעות חמישים אמות. עמדיהם עשרה. עמודיהם עשרה. ואדניהם עשרה. ואדניהם עשרה. וויהם עמדים. וווים של עמודים. וחשקיהם כסף. וחישוקיהם כסף. (יג) ולפאת קדמה מזרחה. ולצד מזרח קדים. חמשים באמה. חמישים אמות. (יד) קלעים חמש עשרה אמה. יריעות חמש עשרה אמות. אל הכתף. אל צד השער. עמדיהם שלשה. עמודיהם שלשה. ואדניהם שלשה. ואדניהם שלשה. (טו) ולכתף השנית. ולצד השני. מזה ומזה. מכאן ומכאן. לשער החצר. לפתח החצר. קלעים חמש עשרה אמה. יריעות חמש עשרה אמות. עמדיהם שלשה. עמודיהם שלשה. ואדניהם שלשה. ואדניהם שלשה. (טז) כל קלעי החצר סביב. כל יריעות החצר מסביב. שש משזר. פשתן משזר. (יז) והאדנים לעמדים. והאדנים לעמודים. נחשת. נחושת. וויהם עמדים. וווים של עמודים. וחשקיהם כסף. וחישוקיהם כסף. וצפוי ראשיהם כסף. וציפוי ראשיהם כסף. וכל עמדי החצר מחשקים כסף. וכל עמודי החצר חושקו כסף. (יח) ומסך שער החצר. וכסוי פתח החצר. מעשה רקם. מעשה רוקם. תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. פשתן משזר. ועשרים אמה ארך. אורכו עשרים אמות. ורחב בגבה. ורוחבו בגובה. חמש אמות. חמישה טפחים. לעמת קלעי החצר. כנגד יריעות החצר. (יט) ועמדיהם ארבעה. ועמודיהם ארבעה. ואדניהם ארבעה נחשת. ואדניהם ארבעה נחושת. וויהם כסף. וווים של עמודים. וצפוי ראשיהם. וציפוי ראשיהם. וחשקיהם כסף. וחישוקיהם כסף. (כ) כל יתדת המשכן. כל יתדות המשכן. ושל החצר סביב. ושל יתדות החצר מסביב. נחשת. נחושת.

(כא) אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן. (כב) ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה. (כג) ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש. (כד) כל הזהב העשוי למלאכת בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש. (כה) וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל במשקל הקדש. (כו) בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות וחמשים. (כז) ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן. (כח) ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה וויהם לעמדים וחשק לראשיהם וצפה אתם. (כט) ותמוכת הנחשת שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל. (ל) ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח. (לא) ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב.

(כא) אלה פקודי המשכן. אלה חשבונות המשכן. משכן העדת. שהיה משכן של עדות. אשר פקד. אשר נמנה. על פי משה. בציווי משה. עבדת הלוים. עבודת הלוים. ביד איתמר. בהשגחת איתמר. בן אהרן הכהן. (כב) ובצלאל בן אורי בן חור. ובצלאל בן אורי בן חור. למטה יהודה. עשה את כל אשר צוה יהוה את משה. עשה כל אשר ציוה ה' את משה. (כג) ואתו אהליאב. ועמו אהליאב. בן אחיסמך. למטה דן. חרש וחשב ורקם. אומן וחושב ורוקם. בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש. בפשתן. (כד) כל הזהב העשוי. כל הזהב שנעשה. למלאכת בכל מלאכת הקדש. למלאכת כל מלאכת הקדש. ויהי זהב התנופה. והיה זהב התנופה. תשע עשרה ככר. תשעה עשר ככרים. ושבע מאות ושלשים שקל. ושבע מאות ושלושים שקלים. במשקל הקדש. במשקל של הקדש. (כה) וכסף פקודי העדה. וכסף שנמנו מן העדה. מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל. מאה ככרים ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקלים. במשקל הקדש. במשקל של הקדש. (כו) בקע לגלגלת. מחצית השקל לגלגלת. מחצית השקל. במשקל הקדש. במשקל של הקדש. לכל העבר על הפקדים. לכל העובר על הפקודים. מבן עשרים שנה ומעלה. מבן עשרים שנה ומעלה. לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות וחמשים. לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמישים. (כז) ויהי מאת ככר הכסף. והיה מאה ככרים של כסף. לצקת את אדני הקדש. ליצוק את אדני הקדש. ואת אדני הפרכת. ואת אדני הפרוכת. מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן. מאה אדנים למאה ככרים ככר לאדן. (כח) ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים. ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל. עשה וויהם לעמדים. עשה וווים לעמודים. וחשק לראשיהם. וחישוקיהם לראשיהם. וצפה אתם. וציפה אותם. (כט) ותמוכת הנחשת. ותמוכת הנחושת. שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל. שבעים ככרים ואלפים וארבע מאות שקלים. (ל) ויעש בה את אדני פתח אהל מועד. ויעש בה את אדני פתח האוהל. ואת מזבח הנחשת. ואת מזבח הנחושת. ואת מכבר הנחשת. ואת מכבר הנחושת. אשר לו. שהיה שייך למזבח. ואת כל כלי המזבח. (לא) ואת אדני החצר סביב. ואת אדני יריעות החצר מסביב. ואת אדני שער החצר. ואת אדני יריעות שער החצר. ואת כל יתדת המשכן. ואת כל יתדות המשכן. ואת כל יתדת החצר סביב. ואת כל יתדות החצר מסביב.

(א) ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה. (ב) ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. (ג) ויקעו את פחי הזהב ויכתת פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב. (ד) כתפת עשו לו חברת מש שניו חבר. (ה) וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו מזהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה. (ו) ויפעלו את אבני השהם מסבות מסגרת זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות בני ישראל. (ז) וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה. (ח) ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. (ט) רבוע היה כפול עשו את החשן ספת זרתו ארכו וזרת רחבו כפול. (י) ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה ובקת טור אחד. (יא) והטור השני נפך ספיר ויהלם. (יב) והטור השלישי לשם שבו ואחלמה. (יג) והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסגרת זהב במלואתם. (יד) והאבנים על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט. (טו) ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור. (טז) ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שתי קצות החשן. (יז) ויתנו את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן. (יח) ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנו על כתפת האפד אל מול פניו. (יט) ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית. (כ) ויעשו שתי טבעת זהב וישם על שתי כתפת האפד מלמטה אל מול פניו מלעמת מחברתו מעל חשב האפד. (כא) ויקשרו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה.

(א) ומן התכלת והארגמן ותולעת השני. מן הצבעים האלה. עשו בגדי שרד. בגדים מיוחדים. לשרת בקדש. לשרת בקודש. ויעשו את בגדי הקדש. ועשו את בגדי הקודש. אשר לאהרן. לאהרן הכהן. כאשר צוה יהוה את משה. כמו שציוה ה' את משה. (ב) ויעש את האפד. עשה את האפוד. זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ופשתן משזר. (ג) ויקעו את פחי הזהב. ופרשו את פחי הזהב. ויכתת פתילם. וחתכו פתילים. לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש. בתוך הצבעים האלה ובתוך הפשתן. מעשה חשב. מעשה אומן. (ד) כתפת עשו לו חברת. כתפות עשו לו חיבור. מש שניו חבר. משני קצותיו חובר. (ה) וחשב אפדתו. וחשב חגורת אפודו. אשר עליו. שהיא עליו. כמעשהו. כמעשה אפוד. זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ופשתן משזר. כאשר צוה יהוה את משה. כמו שציוה ה' את משה. (ו) ויפעלו את אבני השהם. ועשו את אבני השוהם. מסבות מסגרת זהב. משובצות משבצות זהב. פתוחי פתוחי חותם. פתוחות כפתוחי חותם. על שמות בני ישראל. על שמות שנים עשר שבטי ישראל. (ז) וישם אתם. ושם אותם. על כתפת האפד. על כתפות האפוד. אבני זכרון לבני ישראל. אבנים לזכרון לבני ישראל. כאשר צוה יהוה את משה. כמו שציוה ה' את משה. (ח) ויעש את החשן. עשה את החושן. מעשה חשב. מעשה אומן. כמעשה אפד. כמעשה אפוד. זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ופשתן משזר. (ט) רבוע היה. מרובע היה. כפול עשו את החשן. כפול היה החושן. ספת זרתו ארכו. אורכו זרת. וזרת רחבו. ורוחבו זרת. כפול. כפול היה. (י) ומלאו בו ארבעה טורי אבן. ומלאו בו ארבע שורות אבנים. טור אדם פטדה ובקת. שורה ראשונה אדם פטדה ובקת. טור אחד. שורה אחת. (יא) והטור השני. והשורה השנית. נפך ספיר ויהלם. נפך ספיר ויהלום. (יב) והטור השלישי. והשורה השלישית. לשם ש

[illegible] Ricardus Secundus post Conquestum undecimo, et
[illegible] Anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo septimo.

Text:

Memorandum quod cum Johannes Wyllyamson nuper de Wyndesore in Comitatu Berkshire, Gentilman, per quandam Cartam suam sub sigillo suo Armorum, cuius Date est apud Wyndesore predictum, vicesimo die Februarii, Anno Regni Regis nunc undecimo, Feoffasset Johannem Hunte, Johannem Wyllyamson, Johannem Wyllyamson, Johannem Wyllyamson

בס"ד. ערכי הגליון

ערכי הגליון הם מנהגים שנהגו בהם בני ישראל מדורי דורות. וכל מנהג שנהגו בו בני ישראל מדורי דורות הרי הוא כתורה שנאמר (דברים לב) זכור ימות עולם בין דור ודור. ואמרו חכמים (ירושלמי פאה פ"ב ה"ו) כל מנהג שנהגו בו בני ישראל הרי הוא כהלכה למשה מסיני

ચોમાસામાં ખેતરમાં પાણી ભરાઈ રહેવાથી પાકને નુકસાન થાય છે. (૨૪) ઘણા ખેડૂતો ખેતરમાં પાણી ભરાઈ રહે તે માટે ખેતરની ફરતે પાળા બાંધે છે. (૨૫) ખેતરમાં પાણી ભરાઈ રહે તો પાકને નુકસાન થાય છે. (૨૬) ખેતરમાં પાણી ભરાઈ રહે તો પાકને નુકસાન થાય છે. (૨૭) ખેતરમાં પાણી ભરાઈ રહે તો પાકને નુકસાન થાય છે. (૨૮) ખેતરમાં પાણી ભરાઈ રહે તો પાકને નુકસાન થાય છે.

ויקרא פרשת צו

ה"ד. ואם בעבודת הגוף. כגון שהיה טמא ועשה את הפסח. ואם בעבודת הגוף. כגון שהיה טמא ועשה את הפסח.

אין לי אלא שעשה (ע"ב). [מכאן] אמרו:

ה"ד. ואם בעבודת הגוף. כגון שהיה טמא ועשה את הפסח. ואם בעבודת הגוף. כגון שהיה טמא ועשה את הפסח.

ואם בעבודת הגוף. [מכאן] אמרו:

ה"ד. ואם בעבודת הגוף. כגון שהיה טמא ועשה את הפסח. ואם בעבודת הגוף. כגון שהיה טמא ועשה את הפסח.

(ע"ב) [מכאן] אמרו:

ה"ד. ואם בעבודת הגוף. כגון שהיה טמא ועשה את הפסח. ואם בעבודת הגוף. כגון שהיה טמא ועשה את הפסח.

ואם בעבודת הגוף. [מכאן] אמרו:

[ס"ת ראשון שער ראשון בשלשה עניני הקרבנות ובו ל"ט פרקים]

פרק א. ס"ת שבעה עניני הקרבנות. שלשה מינים הקרבנות בעולות ושלמים וחטאות. (1) [עולות ושלמים וחטאות]: עולות ושלמים וחטאות שלשה מינים הקרבנות. (2) [עולות]: עולות מה הן קרבין. (3) [שלמים]: שלמים מה הן קרבין. (4) [חטאות]: חטאות מה הן קרבין.

פרק ב. ס"ת שבעה עניני העולות. (5) [שבעה עניני העולות]: שבעה עניני העולות. (6) [עור העולה]: עור העולה לכהן. (7) [בשר העולה]: בשר העולה לבעלים. (8) [מנחת נסכים]: מנחת נסכים של עולות. (9) [מנחת חוטא]: מנחת חוטא של עולות. (10) [מנחת מחבת]: מנחת מחבת של עולות. (11) [מנחת מרחשת]: מנחת מרחשת של עולות.

פרק ג. ס"ת שבעה עניני השלמים. (12) [שבעה עניני השלמים]: שבעה עניני השלמים. (13) [חזה ושוק]: חזה ושוק של שלמים לכהנים. (14) [בשר השלמים]: בשר השלמים לבעלים. (15) [מנחת נסכים]: מנחת נסכים של שלמים. (16) [מנחת חוטא]: מנחת חוטא של שלמים. (17) [מנחת מחבת]: מנחת מחבת של שלמים. (18) [מנחת מרחשת]: מנחת מרחשת של שלמים.

פרק ד. ס"ת שבעה עניני החטאות. (19) [שבעה עניני החטאות]: שבעה עניני החטאות. (20) [עור החטאת]: עור החטאת לכהן. (21) [בשר החטאת]: בשר החטאת לכהנים. (22) [מנחת נסכים]: מנחת נסכים של חטאות. (23) [מנחת חוטא]: מנחת חוטא של חטאות. (24) [מנחת מחבת]: מנחת מחבת של חטאות. (25) [מנחת מרחשת]: מנחת מרחשת של חטאות.

GL. ... [illegible] ...

GL. ... [illegible] ...

GL. ... [illegible] ...

משנה ה'

ב"ק פרק ה' משנה ה'

משנה ה'

ב"ק פרק ה' משנה ה'

ב. כוזרי אומר לחבר: אם כן, מה אתה אומר על מי שאומר שהוא יהודי, ואינו מאמין בדברים אלו?

ג. כוזרי אומר לחבר: אם כן, מה אתה אומר על מי שאומר שהוא יהודי, ואינו מאמין בדברים אלו?

חבר אומר לכוזרי: אומר אני שאין לו חלק בעולם הבא.

ד. כוזרי אומר לחבר: אם כן, מה אתה אומר על מי שאומר שהוא יהודי, ואינו מאמין בדברים אלו?

חבר אומר לכוזרי: אומר אני שאין לו חלק בעולם הבא.

ה. כוזרי אומר לחבר: אם כן, מה אתה אומר על מי שאומר שהוא יהודי, ואינו מאמין בדברים אלו?

חבר אומר לכוזרי: אומר אני שאין לו חלק בעולם הבא.

ואם לא יהיה לו בן ונתתם את נחלתו לבתו: (כז) ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: (כח) ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: (כט) ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה חק משפט יהיה לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: (ל) כי תדר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה: (לא) ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: (לב) ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה והקימו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: (לג) ואם הניא יניא אביה אותה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום וה' סלח לה כי הניא אביה אותה: (לד) כל נדר וכל שבעת אסר לענות נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: (לה) ואם החרש תחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החריש לה ביום שמעו: (לו) ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: (לז) אלה המצות אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו ובין אב לבתו בנעריה בית אביה: (א) וידבר יהוה אל משה לאמר: (ב) נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך: (ג) וידבר משה אל העם לאמר חלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: (ד) אלף למטה לכל מטות כל מטות ישראל תשלחו לצבא: (ה) ויתנו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: (ו) וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצוצרות התרועה בידו: (ז) ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר: (ח) ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: (ט) ותשבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו: (י) ואת כל ערי מושבתם בכל חיליהם שרפו באש: (יא) ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: (יב) ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבות מואב אשר על ירדן יריחו: (יג) ויצא משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: (יד) ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: (טו) ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: (טז) הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: (יז) ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה יודעת איש למשכב זכר הרגו: (יח) וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: (יט) ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נוגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: (כ) וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו: (כא) ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: (כב) אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העופרת: (כג) כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: (כד) וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: (כה) וידבר יהוה אל משה לאמר: (כו) שא את ראש מלקוח בשבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: (כז) וחלקת את המלקוח בין תפשי המלחמה היוצאים לצבא ובין כל העדה: (כח) והרמת מס ליהוה מאנשי המלחמה היוצאים לצבא אחד נפש מחמש מאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן: (כט) ממחצתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: (ל) וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מחמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: (לא) ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: (לב) והיה המלקוח יתר על הבז אשר בזזו עם מאתים אלף שה: (לג) ושנים ושבעים אלף בקר: (לד) וחמשים ושישה אלף חמור: (לה) ונפש אדם מנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שתים ושלשים: (לו) ותהי המחצה חלק היוצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים ושבעת אלף וחמש מאות צאן: (לז) ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמשה ושבעים: (לח) והבקר שלשים ושנים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: (לט) והחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: (מ) ונפש אדם שש עשרה אלף ומכסם ליהוה שתים ושלשים נפש: (מא) ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: (מב) ומבני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: (מג) והי חצי העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים ושבעת אלף וחמש מאות צאן: (מד) ובקר שלשים ושנים אלף: (מה) וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: (מו) ונפש אדם שש עשרה אלף: (מז) ויקח משה מן המחצה מבני ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתנם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: (מח) ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: (מט) ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נעדר מאתנו איש: (נ) ונקריב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה: (נא) ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: (נב) ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה שש עשרה אלף שבע מאות וחמשים משקל משרי האלפים ומשרי המאות: (נג) אנשי הצבא בזזו איש לו: (נד) ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים ומשרי המאות ויביאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה: (א) ובני ראובן וגד מקנה רב עצום מאד וירא את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: (ב) ויבאו בני גד ובני ראובן וידברו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: (ג) עטרות ודיבן ויעזר ונמרה: (ד) חשבון ואלעלה ושבם ונבו ובעון: (ה) הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה היא ולעבדיך מקנה: (ו) ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעבירנו את הירדן: (ז) ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: (ח) ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבור את הארץ אשר נתן להם יהוה: (ט) כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: (י) ויעל נחל אשכול וירא את הארץ ויניאו את לב בני ישראל בלתי לבוא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: (יא) ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: (יב) אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי: (יג) כלבב יפנה ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: (יד) והנה קמתם תחת אבותיכם תמורת אנשים חטאים עוד להוסיף על חרון אף יהוה אל ישראל: (טו) כי תשובון מאחרי הוא ויסף עוד להניח לכל העם הזה במדבר והשחתם לכל העם הזה: (טז) ויגשו אליו ויאמרו גדרות צאן נבנה פה למקנינו וערים לטפנו: (יז) ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אנחיגם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני יושבי הארץ: (יח) לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: (יט) כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי בא נחלתנו אלינו מעבר לירדן מזרחה: (כ) ויאמר אלהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה: (כא) ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את אויביו מפניו: (כב) ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: (כג) ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: (כד) בנו ערים לטפכם וגדרות לצאנכם ואשר יצא מפיכם תעשו: (כה) ויאמרו בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: (כו) טפנו נשינו מקנינו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד: (כז) ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: (כח) ויצו עליהם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל: (כט) ויאמר אלהם משה אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה לפניכם הארץ ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה: (ל) ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתוככם בארץ כנען ואת ארץ הגלעד תאחזו לפניהם: (לא) ויענו בני גד ובני ראובן לאמר אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: (לב) נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארצה כנען ואתנו אחזת נחלתנו בעבר הירדן מזרחה: (לג) ויתן משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי מטה מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: (לד) ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרות ואת ערער: (לה) ואת עטרת שופן ואת יעזר ואת יגבהה: (לו) ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרות צאן: (לז) ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: (לח) ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת ושם שבם ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו: (לט) ובני מכיר בן מנשה הלכו גלעדה וילכדוה ויורש את האמרי אשר בה: (מ) ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: (מא) ויאיר בן מנשה הלך ויכבש את חותיהם ויקרא אתם חות יאיר: (מב) ונבח הלך ויכבש את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: (א) אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: (ב) ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: (ג) ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: (ד) ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: (ה) ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכות: (ו) ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: (ז) ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפן ויחנו לפני מגדל: (ח) ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: (ט) ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: (י) ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: (יא) ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: (יב) ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: (יג) ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: (יד) ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם: (טו) ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני: (טז) ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה: (יז) ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות: (יח) ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה: (יט) ויסעו מרתמה ויחנו בלבנה רמון: (כ) ויסעו מלבנה רמון ויחנו בלבנה: (כא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (כב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (כג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (כד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (כה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (כו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (כז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (כח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (כט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ל) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (לא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (לב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (לג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (לד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (לה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (לו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (לז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (לח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (לט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (מט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (נט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ס) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (סא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (סב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (סג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (סד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (סה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (סו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (סז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (סח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (סט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ע) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (עא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (עב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (עג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (עד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (עה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (עו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (עז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (עח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (עט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (פט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (צט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ק) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קי) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קיא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קיב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קיג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קיד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קטו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קטז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קיח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קיט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קכט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קל) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קלא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קלב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קלג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קלד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קלה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קלו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קלז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קלח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קלט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קמט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קנט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קס) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קסא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קסב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קסג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קסד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קסה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קסו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קסז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קסח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קסט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קע) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קעא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קעב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קעג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קעד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קעה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קעו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קעז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קעח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קעט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קפט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (קצט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ר) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רי) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ריא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ריב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ריג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ריד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רטו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רטז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ריח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (ריט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רכט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רל) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רלא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רלב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רלג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רלד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רלה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רלו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רלז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רלח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רלט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רמט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רנט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רס) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רסא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רסב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רסג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רסד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רסה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רסו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רסז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רסח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רסט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רע) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רעא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רעב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רעג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רעד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רעה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רעו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רעז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רעח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רעט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רפט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רצט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רק) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקי) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקיא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקיב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקיג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקיד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקטו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקטז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקיח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקיט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקכט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקל) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקלא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקלב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקלג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקלד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקלה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקלו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקלז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקלח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקלט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקמט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקנט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקס) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקסא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקסב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקסג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקסד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקסה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקסו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקסז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקסח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקסט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקע) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקעא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקעב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקעג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקעד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקעה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקעו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקעז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקעח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקעט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפו) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפז) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפח) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקפט) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקצ) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקצא) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקצב) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקצג) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקצד) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקצה) ויסעו מלבנה ויחנו בלבנה: (רקצו) ויסעו מלבנה ויחנו בל

ד"ה ביתו וכו' עי' בא"ר שהביא בשם הרמב"ם דמשמע מדבריו דאפילו בשעת הדחק אסור לכתוב ספר תורה אלא על גבי קלף שנעשה לשם ספר תורה ולא על גבי קלף שנעשה לשם דבר אחר ואפילו לכתוב בו ספר תורה אסור ע"כ. ולפי זה אפילו אם נתכוין בשעת עשיית הקלף שיכתוב בו ספר תורה אסור לכתוב בו ספר תורה. ולכאורה אינו מובן דמה שייך בזה לשון הדחק. ועי' בב"ח שכתב דמה שכתב הרמב"ם לשון הדחק הוא משום דבשעת הדחק אפילו אם נתכוין בשעת עשיית הקלף שיכתוב בו ספר תורה מותר

**ગુ.હા.ક્રિ.પ્રો.કોડ, ૧૯૭૩ કલમ ૨૩૯ – ફરિયાદ પાછી ખેંચવા બાબત – ફોજદારી કાર્યવાહી રદ કરવા અરજી – ફરિયાદ પાછી ખેંચવા માટે સંમતિ આપવા બાબત – ફોજદારી કાર્યવાહી રદ કરવા અરજી મંજૂર કરવા બાબત – ગુનો ગંભીર પ્રકારનો હોવા છતાં ફરિયાદ પાછી ખેંચવા માટે સંમતિ આપવા બાબત – ગુનો સમાધાનપાત્ર હોવા બાબત – ગુનો સમાધાનપાત્ર ન હો

ידיו על ראשו ויאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. [ואח"כ יאמר שלש פעמים ה' הוא האלהים. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא הגואל. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא ישראל. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי ישראל. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אברהם יצחק ויעקב. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי ואמותי. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי ואמותי ואחי. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי ואמותי ואחי ואחותי. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי ואמותי ואחי ואחותי ובני ובנותי. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי ואמותי ואחי ואחותי ובני ובנותי וכל אשר לי. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי ואמותי ואחי ואחותי ובני ובנותי וכל אשר לי ולכל אשר לי. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי ואמותי ואחי ואחותי ובני ובנותי וכל אשר לי ולכל אשר לי ולכל אשר לכל אשר לי. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי ואמותי ואחי ואחותי ובני ובנותי וכל אשר לי ולכל אשר לי ולכל אשר לכל אשר לי ולכל אשר לכל אשר לכל אשר לי. ואח"כ יאמר שבע פעמים ה' הוא אלהי אבותי ואמותי ואחי ואחותי ובני ובנותי וכל אשר לי ולכל אשר לי ולכל אשר לכל אשר לי ולכל אשר לכל אשר לכל אשר לי ולכל אשר ל

ومن ملوك الهند الذين ملكوا بعد الاسكندر ملك يقال له بورس وكان ملكه
على نهر يقال له هيدسبس وكان بينه وبين الاسكندر حرب شديدة (٢٥٢) الخ
ما نصه وكان بورس ملك الهند قد ملك على نهر يقال له هيدسبس وكان
بينه وبين الاسكندر حرب شديدة وكان بورس ملكا عظيما وكان له فيلة
كثيرة وكان الاسكندر قد عبر النهر وقصد بورس فلما بلغه ذلك
سار اليه وكان بورس قد عبر النهر ليلقاه فلما رآه الاسكندر
عبر النهر اليه وكان بورس قد عبر النهر ليلقاه فلما رآه
الاسكندر عبر النهر اليه وكان بورس قد عبر النهر ليلقاه
فلما رآه الاسكندر عبر النهر اليه وكان بورس قد عبر
النهر ليلقاه فلما رآه الاسكندر عبر النهر اليه وكان
بورس قد عبر النهر ليلقاه فلما رآه الاسكندر عبر
النهر اليه وكان بورس قد عبر النهر ليلقاه فلما
رآه الاسكندر عبر النهر اليه وكان بورس قد
عبر النهر ليلقاه فلما رآه الاسكندر عبر
النهر اليه وكان بورس قد عبر النهر
ليلقاه فلما رآه الاسكندر عبر
النهر اليه وكان بورس قد
عبر النهر ليلقاه
فلما رآه

ومن ملوك الهند الذين ملكوا بعد الاسكندر ملك يقال له بورس وكان ملكه
على نهر يقال له هيدسبس وكان بينه وبين الاسكندر حرب شديدة (٢٥٢) الخ
ما نصه وكان بورس ملك الهند قد ملك على نهر يقال له هيدسبس وكان
بينه وبين الاسكندر حرب شديدة وكان بورس ملكا عظيما وكان له فيلة
كثيرة وكان الاسكندر قد عبر النهر وقصد بورس فلما بلغه ذلك
سار اليه وكان بورس قد عبر النهر ليلقاه فلما رآه الاسكندر
عبر النهر اليه وكان بورس قد عبر النهر ليلقاه فلما رآه
الاسكندر عبر النهر اليه وكان بورس قد عبر النهر ليلقاه
فلما رآه الاسكندر عبر النهر اليه وكان بورس قد
عبر النهر ليلقاه فلما رآه الاسكندر عبر
النهر اليه وكان بورس قد عبر النهر
ليلقاه فلما رآه الاسكندر عبر
النهر اليه وكان بورس قد
عبر النهر ليلقاه
فلما رآه

ד"ה מ"ב, מ"ב מ"ב מ"ב, מ"ב מ"ב מ"ב

ספר הזכרונות לר' יעקב בן הלל, מהדורת ברוך מיר, ירושלים תשנ"ב.

ספר הזכרונות לר' יעקב בן הלל, מהדורת ברוך מיר, ירושלים תשנ"ב.

ספר הזכרונות לר' יעקב בן הלל, מהדורת ברוך מיר, ירושלים תשנ"ב.

ספר הזכרונות לר' יעקב בן הלל, מהדורת ברוך מיר, ירושלים תשנ"ב.

ספר הזכרונות לר' יעקב בן הלל, מהדורת ברוך מיר, ירושלים תשנ"ב.

ספר הזכרונות לר' יעקב בן הלל, מהדורת ברוך מיר, ירושלים תשנ"ב.

ואלתי תלי דלילה אלתחתאני, (פנ"ב) ואלתי פיה אלאסם אלמצמר
אלמתקדם אלמשתרך בין אלמפרד אלמדכר ואלמונת. אלמשתרך
אלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת (פנ"ג). אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת. ואצלה הכד: הן אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פנ"ד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פנ"ה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פנ"ו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פנ"ז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פנ"ח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פנ"ט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פס) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פסא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פסב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פסג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פסד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פסה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פסו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פסז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פסח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פסט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פע) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פעא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פעב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פעג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פעד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פעה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פעו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פעז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פעח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פעט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פפ) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פפא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פפב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פפג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פפד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פפה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פפו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פפז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פפח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פפט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פצ) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פצא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פצב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פצג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פצד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פצה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פצו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פצז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פצח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פצט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פק) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פקא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פקב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פקג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פקד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פקה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פקו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פקז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פקח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פקט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פר) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פרא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פרב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פרג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פרד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פרה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פרו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פרז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פרח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פרט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פש) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פשא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פשב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פשג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פשד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פשה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פשו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פשז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פשח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פשט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פת) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פתא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פתב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פתג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פתד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פתה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (פתו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פתז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (פתח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (פתט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (צ) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (צא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (צב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (צג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (צד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (צה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (צו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (צז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (צח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (צט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (צי) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (ציא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (ציב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (ציג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (ציד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (ציה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (ציו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (ציז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (ציח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (ציט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קי) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קיא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קיב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קיג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קיד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קיה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קיו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קיז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קיח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קיט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קכ) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קכא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קכב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קכג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קכד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קכה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קכו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קכז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קכח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קכט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קל) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קלא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קלב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קלג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קלד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קלה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קלו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קלז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קלח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קלט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קמ) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קמא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קמב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קמג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קמד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קמה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קמו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קמז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קמח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קמט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קנ) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קנא) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קנב)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קנג) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קנד) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קנה) אלף
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת (קנו) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד
אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קנז)
אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין
אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קנח) אלף אלמתקדם
אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת
אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר
ואלמונת (קנט) אלף אלמתקדם אלמפרד אלמדכר אלמונת
אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת אלמתקדם אלמפרד אלמדכר
אלמונת אלמשתרך בין אלמדכר ואלמונת (קס

ולא כלל, אלא כגון הכא שהיה מוחזק בה
שנים הרבה. ועיין לקמן סימן ק"ל סעיף ב'
ובסימן ק"ם סעיף ב' ובסימן קפ"ב סעיף ב'
ובסימן קפ"ג סעיף ב' ובסימן קפ"ד סעיף ב'
ובסימן קפ"ה סעיף ב' ובסימן קפ"ו סעיף ב'
ובסימן קפ"ז סעיף ב' ובסימן קפ"ח סעיף ב'
ובסימן קפ"ט סעיף ב' ובסימן ר' סעיף ב'
ובסימן רא' סעיף ב' ובסימן רב' סעיף ב'
ובסימן רג' סעיף ב' ובסימן רד' סעיף ב'
ובסימן רה' סעיף ב' ובסימן רו' סעיף ב'
ובסימן רז' סעיף ב' ובסימן רח' סעיף ב'
ובסימן רט' סעיף ב' ובסימן ש' סעיף ב'
ובסימן שא' סעיף ב' ובסימן שב' סעיף ב'
ובסימן שג' סעיף ב' ובסימן שד' סעיף ב'
ובסימן שה' סעיף ב' ובסימן שו' סעיף ב'
ובסימן שז' סעיף ב' ובסימן שח' סעיף ב'
ובסימן שט' סעיף ב' ובסימן ת' סעיף ב'
ובסימן תא' סעיף ב' ובסימן תב' סעיף ב'
ובסימן תג' סעיף ב' ובסימן תד' סעיף ב'
ובסימן תה' סעיף ב' ובסימן תו' סעיף ב'
ובסימן תז' סעיף ב' ובסימן תח' סעיף ב'
ובסימן תט' סעיף ב' ובסימן תי' סעיף ב'
ובסימן תיא' סעיף ב' ובסימן תיב' סעיף ב'
ובסימן תיג' סעיף ב' ובסימן תיד' סעיף ב'
ובסימן תיה' סעיף ב' ובסימן תיו' סעיף ב'
ובסימן תיז' סעיף ב' ובסימן תיח' סעיף ב'
ובסימן תיט' סעיף ב' ובסימן תכ' סעיף ב'
ובסימן תכא' סעיף ב' ובסימן תכב' סעיף ב'
ובסימן תכג' סעיף ב' ובסימן תכד' סעיף ב'
ובסימן תכה' סעיף ב' ובסימן תכו' סעיף ב'
ובסימן תכז' סעיף ב' ובסימן תכח' סעיף ב'
ובסימן תכט' סעיף ב' ובסימן תל' סעיף ב'
ובסימן תלא' סעיף ב' ובסימן תלב' סעיף ב'
ובסימן תלג' סעיף ב' ובסימן תלד' סעיף ב'
ובסימן תלה' סעיף ב' ובסימן תלו' סעיף ב'
ובסימן תלז' סעיף ב' ובסימן תלח' סעיף ב'
ובסימן תלט' סעיף ב' ובסימן תמ' סעיף ב'
ובסימן תמא' סעיף ב' ובסימן תמב' סעיף ב'
ובסימן תמג' סעיף ב' ובסימן תמד' סעיף ב'
ובסימן תמה' סעיף ב' ובסימן תמו' סעיף ב'
ובסימן תמז' סעיף ב' ובסימן תמח' סעיף ב'
ובסימן תמט' סעיף ב' ובסימן תנ' סעיף ב'
ובסימן תנא' סעיף ב' ובסימן תנב' סעיף ב'
ובסימן תנג' סעיף ב' ובסימן תנד' סעיף ב'
ובסימן תנה' סעיף ב' ובסימן תנו' סעיף ב'
ובסימן תנז' סעיף ב' ובסימן תנח' סעיף ב'
ובסימן תנט' סעיף ב' ובסימן תס' סעיף ב'
ובסימן תסא' סעיף ב' ובסימן תסב' סעיף ב'
ובסימן תסג' סעיף ב' ובסימן תסד' סעיף ב'
ובסימן תסה' סעיף ב' ובסימן תסו' סעיף ב'
ובסימן תסז' סעיף ב' ובסימן תסח' סעיף ב'
ובסימן תסט' סעיף ב' ובסימן תע' סעיף ב'
ובסימן תעא' סעיף ב' ובסימן תעב' סעיף ב'
ובסימן תעג' סעיף ב' ובסימן תעד' סעיף ב'
ובסימן תעה' סעיף ב' ובסימן תעו' סעיף ב'
ובסימן תעז' סעיף ב' ובסימן תעח' סעיף ב'
ובסימן תעט' סעיף ב' ובסימן תפ' סעיף ב'
ובסימן תפא' סעיף ב' ובסימן תפב' סעיף ב'
ובסימן תפג' סעיף ב' ובסימן תפד' סעיף ב'
ובסימן תפה' סעיף ב' ובסימן תפו' סעיף ב'
ובסימן תפז' סעיף ב' ובסימן תפח' סעיף ב'
ובסימן תפט' סעיף ב' ובסימן תצ' סעיף ב'
ובסימן תצא' סעיף ב' ובסימן תצב' סעיף ב'
ובסימן תצג' סעיף ב' ובסימן תצד' סעיף ב'
ובסימן תצה' סעיף ב' ובסימן תצו' סעיף ב'
ובסימן תצז' סעיף ב' ובסימן תצח' סעיף ב'
ובסימן תצט' סעיף ב' ובסימן תק' סעיף ב'
ובסימן תקא' סעיף ב' ובסימן תקב' סעיף ב'
ובסימן תקג' סעיף ב' ובסימן תקד' סעיף ב'
ובסימן תקה' סעיף ב' ובסימן תקו' סעיף ב'
ובסימן תקז' סעיף ב' ובסימן תקח' סעיף ב'
ובסימן תקט' סעיף ב' ובסימן תקי' סעיף ב'
ובסימן תקיא' סעיף ב' ובסימן תקיב' סעיף ב'
ובסימן תקיג' סעיף ב' ובסימן תקיד' סעיף ב'
ובסימן תקיה' סעיף ב' ובסימן תקיו' סעיף ב'
ובסימן תקיז' סעיף ב' ובסימן תקיח' סעיף ב'
ובסימן תקיט' סעיף ב' ובסימן תקכ' סעיף ב'
ובסימן תקכא' סעיף ב' ובסימן תקכב' סעיף ב'
ובסימן תקכג' סעיף ב' ובסימן תקכד' סעיף ב'
ובסימן תקכה' סעיף ב' ובסימן תקכו' סעיף ב'
ובסימן תקכז' סעיף ב' ובסימן תקכח' סעיף ב'
ובסימן תקכט' סעיף ב' ובסימן תקל' סעיף ב'
ובסימן תקלא' סעיף ב' ובסימן תקלב' סעיף ב'
ובסימן תקלג' סעיף ב' ובסימן תקלד' סעיף ב'
ובסימן תקלה' סעיף ב' ובסימן תקלו' סעיף ב'
ובסימן תקלז' סעיף ב' ובסימן תקלח' סעיף ב'
ובסימן תקלט' סעיף ב' ובסימן תקמ' סעיף ב'
ובסימן תקמא' סעיף ב' ובסימן תקמב' סעיף ב'
ובסימן תקמג' סעיף ב' ובסימן תקמד' סעיף ב'
ובסימן תקמה' סעיף ב' ובסימן תקמו' סעיף ב'
ובסימן תקמז' סעיף ב' ובסימן תקמח' סעיף ב'
ובסימן תקמט' סעיף ב' ובסימן תקנ' סעיף ב'
ובסימן תקנא' סעיף ב' ובסימן תקנב' סעיף ב'
ובסימן תקנג' סעיף ב' ובסימן תקנד' סעיף ב'
ובסימן תקנה' סעיף ב' ובסימן תקנו' סעיף ב'
ובסימן תקנז' סעיף ב' ובסימן תקנח' סעיף ב'
ובסימן תקנט' סעיף ב' ובסימן תקס' סעיף ב'
ובסימן תקסא' סעיף ב' ובסימן תקסב' סעיף ב'
ובסימן תקסג' סעיף ב' ובסימן תקסד' סעיף ב'
ובסימן תקסה' סעיף ב' ובסימן תקסו' סעיף ב'
ובסימן תקסז' סעיף ב' ובסימן תקסח' סעיף ב'
ובסימן תקסט' סעיף ב' ובסימן תקע' סעיף ב'
ובסימן תקעא' סעיף ב' ובסימן תקעב' סעיף ב'
ובסימן תקעג' סעיף ב' ובסימן תקעד' סעיף ב'
ובסימן תקעה' סעיף ב' ובסימן תקעו' סעיף ב'
ובסימן תקעז' סעיף ב' ובסימן תקעח' סעיף ב'
ובסימן תקעט' סעיף ב' ובסימן תקפ' סעיף ב'
ובסימן תקפא' סעיף ב' ובסימן תקפב' סעיף ב'
ובסימן תקפג' סעיף ב' ובסימן תקפד' סעיף ב'
ובסימן תקפה' סעיף ב' ובסימן תקפו' סעיף ב'
ובסימן תקפז' סעיף ב' ובסימן תקפח' סעיף ב'
ובסימן תקפט' סעיף ב' ובסימן תקצ' סעיף ב'
ובסימן תקצא' סעיף ב' ובסימן תקצב' סעיף ב'
ובסימן תקצג' סעיף ב' ובסימן תקצד' סעיף ב'
ובסימן תקצה' סעיף ב' ובסימן תקצו' סעיף ב'
ובסימן תקצז' סעיף ב' ובסימן תקצח' סעיף ב'
ובסימן תקצט' סעיף ב' ובסימן תקק' סעיף ב'
ובסימן תקקא' סעיף ב' ובסימן תקקב' סעיף ב'
ובסימן תקקג' סעיף ב' ובסימן תקקד' סעיף ב'
ובסימן תקקה' סעיף ב' ובסימן תקקו' סעיף ב'
ובסימן תקקז' סעיף ב' ובסימן תקקח' סעיף ב'
ובסימן תקקט' סעיף ב' ובסימן תקקי' סעיף ב'
ובסימן תקקיא' סעיף ב' ובסימן תקקיב' סעיף ב'
ובסימן תקקיג' סעיף ב' ובסימן תקקיד' סעיף ב'
ובסימן תקקיה' סעיף ב' ובסימן תקקיו' סעיף ב'
ובסימן תקקיז' סעיף ב' ובסימן תקקיח' סעיף ב'
ובסימן תקקיט' סעיף ב' ובסימן תקקכ' סעיף ב'
ובסימן תקקכא' סעיף ב' ובסימן תקקכב' סעיף ב'
ובסימן תקקכג' סעיף ב' ובסימן תקקכד' סעיף ב'
ובסימן תקקכה' סעיף ב' ובסימן תקקכו' סעיף ב'
ובסימן תקקכז' סעיף ב' ובסימן תקקכח' סעיף ב'
ובסימן תקקכט' סעיף ב' ובסימן תקקל' סעיף ב'
ובסימן תקקלא' סעיף ב' ובסימן תקקלב' סעיף ב'
ובסימן תקקלג' סעיף ב' ובסימן תקקלד' סעיף ב'
ובסימן תקקלה' סעיף ב' ובסימן תקקלו' סעיף ב'
ובסימן תקקלז' סעיף ב' ובסימן תקקלח' סעיף ב'
ובסימן תקקלט' סעיף ב' ובסימן תקקמ' סעיף ב'
ובסימן תקקמא' סעיף ב' ובסימן תקקמב' סעיף ב'
ובסימן תקקמג' סעיף ב' ובסימן תקקמד' סעיף ב'
ובסימן תקקמה' סעיף ב' ובסימן תקקמו' סעיף ב'
ובסימן תקקמז' סעיף ב' ובסימן תקקמח' סעיף ב'
ובסימן תקקמט' סעיף ב' ובסימן תקקנ' סעיף ב'
ובסימן תקקנא' סעיף ב' ובסימן תקקנב' סעיף ב'
ובסימן תקקנג' סעיף ב' ובסימן תקקנד' סעיף ב'
ובסימן תקקנה' סעיף ב' ובסימן תקקנו' סעיף ב'
ובסימן תקקנז' סעיף ב' ובסימן תקקנח' סעיף ב'
ובסימן תקקנט' סעיף ב' ובסימן תקקס' סעיף ב'
ובסימן תקקסא' סעיף ב' ובסימן תקקסב' סעיף ב'
ובסימן תקקסג' סעיף ב' ובסימן תקקסד' סעיף ב'
ובסימן תקקסה' סעיף ב' ובסימן תקקסו' סעיף ב'
ובסימן תקקסז' סעיף ב' ובסימן תקקסח' סעיף ב'
ובסימן תקקסט' סעיף ב' ובסימן תקקע' סעיף ב'
ובסימן תקקעא' סעיף ב' ובסימן תקקעב' סעיף ב'
ובסימן תקקעג' סעיף ב' ובסימן תקקעד' סעיף ב'
ובסימן תקקעה' סעיף ב' ובסימן תקקעו' סעיף ב'
ובסימן תקקעז' סעיף ב' ובסימן תקקעח' סעיף ב'
ובסימן תקקעט' סעיף ב' ובסימן תקקפ' סעיף ב'
ובסימן תקקפא' סעיף ב' ובסימן תקקפב' סעיף ב'
ובסימן תקקפג' סעיף ב' ובסימן תקקפד' סעיף ב'
ובסימן תקקפה' סעיף ב' ובסימן תקקפו' סעיף ב'
ובסימן תקקפז' סעיף ב' ובסימן תקקפח' סעיף ב'
ובסימן תקקפט' סעיף ב' ובסימן תקקצ' סעיף ב'
ובסימן תקקצא' סעיף ב' ובסימן תקקצב' סעיף ב'
ובסימן תקקצג' סעיף ב' ובסימן תקקצד' סעיף ב'
ובסימן תקקצה' סעיף ב' ובסימן תקקצו' סעיף ב'
ובסימן תקקצז' סעיף ב' ובסימן תקקצח' סעיף ב'
ובסימן תקקצט' סעיף ב' ובסימן תקקק' סעיף ב'
ובסימן תקקקא' סעיף ב' ובסימן תקקקב' סעיף ב'
ובסימן תקקקג' סעיף ב' ובסימן תקקקד' סעיף ב'
ובסימן תקקקה' סעיף ב' ובסימן תקקקו' סעיף ב'
ובסימן תקקקז' סעיף ב' ובסימן תקקקח' סעיף ב'
ובסימן תקקקט' סעיף ב' ובסימן תקקקי' סעיף ב'
ובסימן תקקקיא' סעיף ב' ובסימן תקקקיב' סעיף ב'
ובסימן תקקקיג' סעיף ב' ובסימן תקקקיד' סעיף ב'
ובסימן תקקקיה' סעיף ב' ובסימן תקקקיו' סעיף ב'
ובסימן תקקקיז' סעיף ב' ובסימן תקקקיח' סעיף ב'
ובסימן תקקקיט' סעיף ב' ובסימן תקקקכ' סעיף ב'
ובסימן תקקקכא' סעיף ב' ובסימן תקקקכב' סעיף ב'
ובסימן תקקקכג' סעיף ב' ובסימן תקקקכד' סעיף ב'
ובסימן תקקקכה' סעיף ב' ובסימן תקקקכו' סעיף ב'
ובסימן תקקקכז' סעיף ב' ובסימן תקקקכח' סעיף ב'
ובסימן תקקקכט' סעיף ב' ובסימן תקקקל' סעיף ב'
ובסימן תקקקלא' סעיף ב' ובסימן תקקקלב' סעיף ב'
ובסימן תקקקלג' סעיף ב' ובסימן תקקקלד' סעיף ב'
ובסימן תקקקלה' סעיף ב' ובסימן תקקקלו' סעיף ב'
ובסימן תקקקלז' סעיף ב' ובסימן תקקקלח' סעיף ב'
ובסימן תקקקלט' סעיף ב' ובסימן תקקקמ' סעיף ב'
ובסימן תקקקמא' סעיף ב' ובסימן תקקקמב' סעיף ב'
ובסימן תקקקמג' סעיף ב' ובסימן תקקקמד' סעיף ב'
ובסימן תקקקמה' סעיף ב' ובסימן תקקקמו' סעיף ב'
ובסימן תקקקמז' סעיף ב' ובסימן תקקקמח' סעיף ב'
ובסימן תקקקמט' סעיף ב' ובסימן תקקקנ' סעיף ב'
ובסימן תקקקנא' סעיף ב' ובסימן תקקקנב' סעיף ב'
ובסימן תקקקנג' סעיף ב' ובסימן תקקקנד' סעיף ב'
ובסימן תקקקנה' סעיף ב' ובסימן תקקקנו' סעיף ב'
ובסימן תקקקנז' סעיף ב' ובסימן תקקקנח' סעיף ב'
ובסימן תקקקנט' סעיף ב' ובסימן תקקקס' סעיף ב'
ובסימן תקקקסא' סעיף ב' ובסימן תקקקסב' סעיף ב'
ובסימן תקקקסג' סעיף ב' ובסימן תקקקסד' סעיף ב'
ובסימן תקקקסה' סעיף ב' ובסימן תקקקסו' סעיף ב'
ובסימן תקקקסז' סעיף ב' ובסימן תקקקסח' סעיף ב'
ובסימן תקקקסט' סעיף ב' ובסימן תקקקע' סעיף ב'
ובסימן תקקקעא' סעיף ב' ובסימן תקקקעב' סעיף ב'
ובסימן תקקקעג' סעיף ב' ובסימן תקקקעד' סעיף ב'
ובסימן תקקקעה' סעיף ב' ובסימן תקקקעו' סעיף ב'
ובסימן תקקקעז' סעיף ב' ובסימן תקקקעח' סעיף ב'
ובסימן תקקקעט' סעיף ב' ובסימן תקקקפ' סעיף ב'
ובסימן תקקקפא' סעיף ב' ובסימן תקקקפב' סעיף ב'
ובסימן תקקקפג' סעיף ב' ובסימן תקקקפד' סעיף ב'
ובסימן תקקקפה' סעיף ב' ובסימן תקקקפו' סעיף ב'
ובסימן תקקקפז' סעיף ב' ובסימן תקקקפח' סעיף ב'
ובסימן תקקקפט' סעיף ב' ובסימן תקקקצ' סעיף ב'
ובסימן תקקקצא' סעיף ב' ובסימן תקקקצב' סעיף ב'
ובסימן תקקקצג' סעיף ב' ובסימן תקקקצד' סעיף ב'
ובסימן תקקקצה' סעיף ב' ובסימן תקקקצו' סעיף ב'
ובסימן תקקקצז' סעיף ב' ובסימן תקקקצח' סעיף ב'
ובסימן תקקקצט' סעיף ב' ובסימן תקקקק' סעיף ב'
ובסימן תקקקקא' סעיף ב' ובסימן תקקקקב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקג' סעיף ב' ובסימן תקקקקד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקה' סעיף ב' ובסימן תקקקקו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקז' סעיף ב' ובסימן תקקקקח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקט' סעיף ב' ובסימן תקקקקי' סעיף ב'
ובסימן תקקקקיא' סעיף ב' ובסימן תקקקקיב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקיג' סעיף ב' ובסימן תקקקקיד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקיה' סעיף ב' ובסימן תקקקקיו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקיז' סעיף ב' ובסימן תקקקקיח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקיט' סעיף ב' ובסימן תקקקקכ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקכא' סעיף ב' ובסימן תקקקקכב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקכג' סעיף ב' ובסימן תקקקקכד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקכה' סעיף ב' ובסימן תקקקקכו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקכז' סעיף ב' ובסימן תקקקקכח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקכט' סעיף ב' ובסימן תקקקקל' סעיף ב'
ובסימן תקקקקלא' סעיף ב' ובסימן תקקקקלב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקלג' סעיף ב' ובסימן תקקקקלד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקלה' סעיף ב' ובסימן תקקקקלו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקלז' סעיף ב' ובסימן תקקקקלח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקלט' סעיף ב' ובסימן תקקקקמ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקמא' סעיף ב' ובסימן תקקקקמב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקמג' סעיף ב' ובסימן תקקקקמד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקמה' סעיף ב' ובסימן תקקקקמו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקמז' סעיף ב' ובסימן תקקקקמח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקמט' סעיף ב' ובסימן תקקקקנ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקנא' סעיף ב' ובסימן תקקקקנב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקנג' סעיף ב' ובסימן תקקקקנד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקנה' סעיף ב' ובסימן תקקקקנו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקנז' סעיף ב' ובסימן תקקקקנח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקנט' סעיף ב' ובסימן תקקקקס' סעיף ב'
ובסימן תקקקקסא' סעיף ב' ובסימן תקקקקסב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקסג' סעיף ב' ובסימן תקקקקסד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקסה' סעיף ב' ובסימן תקקקקסו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקסז' סעיף ב' ובסימן תקקקקסח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקסט' סעיף ב' ובסימן תקקקקע' סעיף ב'
ובסימן תקקקקעא' סעיף ב' ובסימן תקקקקעב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקעג' סעיף ב' ובסימן תקקקקעד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקעה' סעיף ב' ובסימן תקקקקעו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקעז' סעיף ב' ובסימן תקקקקעח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקעט' סעיף ב' ובסימן תקקקקפ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקפא' סעיף ב' ובסימן תקקקקפב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקפג' סעיף ב' ובסימן תקקקקפד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקפה' סעיף ב' ובסימן תקקקקפו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקפז' סעיף ב' ובסימן תקקקקפח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקפט' סעיף ב' ובסימן תקקקקצ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקצא' סעיף ב' ובסימן תקקקקצב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקצג' סעיף ב' ובסימן תקקקקצד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקצה' סעיף ב' ובסימן תקקקקצו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקצז' סעיף ב' ובסימן תקקקקצח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקצט' סעיף ב' ובסימן תקקקקק' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקי' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקיא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקיב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקיג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקיד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקיה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקיו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקיז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקיח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקיט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקכ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקכא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקכב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקכג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקכד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקכה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקכו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקכז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקכח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקכט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקל' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקלא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקלב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקלג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקלד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקלה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקלו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקלז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקלח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקלט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקמ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקמא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקמב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקמג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקמד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקמה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקמו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקמז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקמח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקמט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקנ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקנא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקנב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקנג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקנד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקנה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקנו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקנז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקנח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקנט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקס' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקסא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקסב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקסג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקסד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקסה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקסו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקסז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקסח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקסט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקע' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקעא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקעב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקעג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקעד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקעה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקעו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקעז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקעח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקעט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקפ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקפא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקפב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקפג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקפד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקפה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקפו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקפז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקפח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקפט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקצ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקצא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקצב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקצג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקצד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקצה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקצו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקצז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקצח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקצט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקק' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקי' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקיא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקיב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקיג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקיד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקיה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקיו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקיז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקיח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקיט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקכ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקכא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקכב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקכג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקכד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקכה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקכו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקכז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקכח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקכט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקל' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקלא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקלב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקלג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקלד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקלה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקלו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקלז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקלח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקלט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקמ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקמא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקמב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקמג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקמד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקמה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקמו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקמז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקמח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקמט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקנ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקנא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקנב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקנג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקנד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקנה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקנו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקנז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקנח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקנט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקס' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקסא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקסב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקסג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקסד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקסה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקסו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקסז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקסח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקסט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקע' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקעא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקעב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקעג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקעד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקעה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקעו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקעז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקעח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקעט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקפ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקפא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקפב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקפג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקפד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקפה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקפו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקפז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקפח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקפט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקצ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקצא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקצב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקצג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקצד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקצה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקצו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקצז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקצח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקצט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקק' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקי' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקיא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקיב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקיג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקיד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקיה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקיו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקיז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקיח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקיט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקכ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקכא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקכב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקכג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקכד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקכה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקכו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקכז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקכח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקכט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקל' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקלא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקלב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקלג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקלד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקלה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקלו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקלז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקלח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקלט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקמ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקמא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקמב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקמג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקמד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקמה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקמו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקמז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקמח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקמט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקנ' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקנא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקנב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקנג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקנד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקנה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקנו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקנז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקנח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקנט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקס' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקסא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקסב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקסג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקסד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקסה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקסו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקסז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקסח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקסט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקע' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקעא' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקעב' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקעג' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקעד' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקעה' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקעו' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקעז' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקעח' סעיף ב'
ובסימן תקקקקקקקעט' סעיף ב' ובסימן תקקקקקקקפ' סעיף ב'

Kalendæ Januarii, Festum Circumcisionis Domini celebratur. Hoc
primum Romanorum Festum fuit, quod Christiani sibi adoptarunt.
Ritum vero hoc Festum celebrandi, ab Ethnicis mutuati sunt
Christiani. (1) Nam ea die Romani Deum Janum, cui hic mensis
sacer erat, Donis, Votis, Precibus, Sacrificiisque colebant.
Ejus Numini Thus & Vinum offerebant. Ipsi vero Christiani
Deum Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum, Tribunitia Potestate
Augustum, Thure & Vino colunt. Ab Ethnicis quoque Christiani
Strenarum Morem acceperunt. Nam Romani Amicis Strenas
mittebant, Ramos Arborum, Fructus, Mella, Nummos, Vasa
Vitrea, Cultros, Cultellos, Stylos, Tabellas, Cereos, Pilleos,
Togas, Vestes, Calceos, Mappas, Mantilia, Pocula, Cochlearia,
Cistas, Pectines, Specula, Pelves, Aquamanilia, Lucernas,
Candelabra, Candelas, Candelabra, Candelas, Candelabra, Candel

CAS CICERONI CALLI. Ioannes Angelus de Aurea Platea Aula
Imperatoris Constantinopolitani. Ad Ciceronem Nihil
Scripsit. Extat Tamen Eius Epistola (77). Ioannis Angeli
Imperatoris. E Graeco Latina Facta Per Georgium
Trapezuntium. Ex Libro Epistolarum Ciceronis.

CAS CICERONI CALLI. Ioannes Angelus de Aurea Platea Aula
Imperatoris Constantinopolitani. Ad Ciceronem Nihil
Scripsit. Extat Tamen Eius Epistola (77). Ioannis Angeli
Imperatoris. E Graeco Latina Facta Per Georgium
Trapezuntium. Ex Libro Epistolarum Ciceronis.

ELSE WHILE CLAUSE, שאילו משפט אחר. פה הוא חוזר
על תנאי אחר שנבדק כבר (ר) ואחריו מופיע משפט
הפעולה שיתבצע אם תנאי זה מתקיים. ניתן לכתוב
כמה משפטי ELSE WHILE ברצף. [ראה גם ELSE IF.] (ר"ח).

ELSE WHILE CLAUSE, משפט אחרי המילים
השמורות ELSE WHILE. פה מופיע תנאי
שיתבצע אם התנאי שבמשפט WHILE אינו
מתקיים. [ראה גם IF.] (ר"ח).

ELSE WHILE CLAUSE, משפט אחרי המילים
השמורות ELSE WHILE. פה מופיע תנאי
שיתבצע אם התנאי שבמשפט WHILE אינו
מתקיים. [ראה גם IF.] (ר"ח).

ELSE WHILE CLAUSE, משפט אחרי המילים
השמורות ELSE WHILE. פה מופיע תנאי
שיתבצע אם התנאי שבמשפט WHILE אינו
מתקיים. [ראה גם IF.] (ר"ח).

ELSE WHILE CLAUSE, משפט אחרי המילים
השמורות ELSE WHILE. פה מופיע תנאי
שיתבצע אם התנאי שבמשפט WHILE אינו
מתקיים. [ראה גם IF.] (ר"ח).

CALL, QUICK SORT, ...

CALL, QUICK SORT, ...

CALL, QUICK SORT, ...

ઉદાહરણ ૧૨

ઉદા. ઉદાહરણ ૧૨ ઉદાહરણ ૧૨ ઉદાહરણ ૧૨

ויבא, ויעקב, וישלח, וישב, מקץ, ויגש, ויחי. ראשי תיבות: [ספרא דצניעותא, שמות רבה (רבלי). ראשי תיבות שלא

דברי, מורי, ורבותי, שהאירו עיני בתורתם ובפירושיהם על התורה, ועל ספרי הנביאים וכתובים, ועל התלמוד

ועל המדרשים, ועל ספרי המוסר, ועל ספרי הקבלה, ועל ספרי הפילוסופיה, ועל ספרי הדקדוק, ועל ספרי

השירה והתשבחות, ועל ספרי הפיוט, ועל ספרי הרפואה, ועל ספרי הלשון, ועל ספרי הדרוש, ועל ספרי

הלוגיקה, ועל ספרי המליצה, ועל ספרי הגאולה, ועל ספרי הפלאה, ועל ספרי הנגלה, ועל ספרי הנסתר,

ועל ספרי הנפלאה, ועל ספרי הנעלה, ועל ספרי הנשגב, ועל ספרי הנתעב, ועל ספרי הנתעלם, ועל ספרי

הנתעלה, ועל ספרי הנתעלם, ועל ספרי הנתעלה, ועל ספרי הנתעלם, ועל ספרי הנתעלה, ועל ספרי

פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא אמתך דבר באזני אדני ואל יחר אפך באמתך כי כמוך כפרעה:

ויגש אליו יהודה. (רבלי) [ספרא דצניעותא]: ויגש אליו יהודה. ויגש אליו יהודה. (רבלי) [ספרא דצניעותא]:

ויגש אליו יהודה. ויגש אליו יהודה. (רבלי) [ספרא דצניעותא]: ויגש אליו יהודה. ויגש אליו יהודה.

פרשת ויחי

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאה שנה ושבעים שנה:

ויחי יעקב בארץ מצרים. (רבלי) [ספרא דצניעותא]: ויחי יעקב בארץ מצרים. ויחי יעקב בארץ מצרים.

ויחי יעקב בארץ מצרים. (רבלי) [ספרא דצניעותא]: ויחי יעקב בארץ מצרים. ויחי יעקב בארץ מצרים.

פרשת שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: (רבלי) [ספרא דצניעותא]: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו. ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו.

ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר זבולן ובנימין: (רבלי) [ספרא דצניעותא]: ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר זבולן ובנימין. ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר זבולן ובנימין.

דן ונפתלי גד ואשר: (רבלי) [ספרא דצניעותא]: דן ונפתלי גד ואשר. דן ונפתלי גד ואשר.

ב"ה

בס"ד. ביום ראשון, ט"ו מרחשון,

ו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

ז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

ח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

ט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

י. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

יא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

יב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

יג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

יד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

טו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

טז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

יז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

יח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

יט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כ. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

כט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

ל. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

לא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

לב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

לג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

לד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

לה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

לו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

לז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

לח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

לט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מ. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

מט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נ. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

נט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

ס. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

סא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

סב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

סג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

סד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

סה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

סו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

סז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

סח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

סט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

ע. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

עא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

עב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

עג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

עד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

עה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

עו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

עז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

עח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

עט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פ. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

פט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צ. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

צט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

ק. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קי. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קיא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קיב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קיג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קיד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קטו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קטז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קיז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קיח. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קיט. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קכ. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קכא. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קכב. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קכג. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קכד. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קכה. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קכו. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכתוב שורות פתוחות אחרי הברכה
הראשונה, אלא אחרי השנייה. [דברים פרק ל"ג]:

קכז. אחרי כל אחת מן הברכות שבראשית הפרשה וסופה יש
לכתוב שלוש שורות פתוחות. בראשית הפרשה הראשונה
בספר התורה אין לכת

ד, כה שנאמר ואמר מה לך היום חדש ולא שבת. (יד) ואמר זו אחת מהמה ויאמר
למה זה אתה הולך אליו היום לא חדש ולא שבת. ותאמר שלום. (טו) ויאמר
דברו אלי ותאמר האשה. [ד"ה ויאמר קחי לך]. אמר מר קחי לך מיבעי ליה:

ד (ד) בכ"י חסרה אות ו'. (טו) בכ"י: אליו.

[ગદ્યાવલિ] : ૧૮૮

[૧૮૮] ૧૮૮. ગદ્યાવલિ [ગદ્યાવલિ] : ૧૮૮

ג ואחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשומרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתי שנים על ישראל. ב ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ובאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו. ג [רק] בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה.

ד ומישע מלך מואב היה נקד וישב את מלך ישראל מאה אלף כבשים ומאה אלף אילים צמר. ה ויהי כמות אחאב וימרד מלך מואב בישראל. ו ויצא המלך יהורם ביום ההוא משומרון ויפקד את כל ישראל. ז וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי הילך אתי למלחמה על מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך. ח ויאמר איזה דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום. ט וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים לצבא ולבהמה אשר ברגליהם. י ויאמר מלך ישראל אבוי כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב. יא ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מעל המלך אחד מעבדי מלך ישראל ויען ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו. יב ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ומלך אדום. יג ואלישע אמר אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב. יד ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם כי נשא אני פני יהושפט מלך יהודה אם אביט אליך ואם אראך. טו ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה. טז ויאמר כה אמר יהוה עשו הגיא הזה גבים גבים. יז כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והגיא ההוא מלא מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם. יח ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם. יט והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טובה תכאבו באבנים. כ ויהי כעלות המנחה כמעלות הבקר והנה באו מים דרך אדום ותמלא הארץ את המים. כא וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל חגר חגורה ומעלה ויתיצבו על הגבול. כב וישכימו בבקר ויזרח השמש על המים וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם. כג ויאמרו דם זה חרבו נחרבו המלכים והכו איש את רעהו ועתה לשללה מואב. כד ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו והכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה להכותם. כה והערים יתצו ואיש אבן שלחיו כל חלקת הטובה ויסתמו כל מעיני המים ויפילו כל עצי טוב עד הותירה קיר חרשת באבניה ויסבו הקלעים ויכתוה. כו וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפים לפרוץ אל מלך אדום ולא יכלו. כז ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם.

ד א ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים. ב ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן. ג ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנתיך כלים רקים אל תמעיטי. ד ובאת ובאת דלת בעדך ובעד בניך וצקת אל כל הכלים האלה והמלא תסיעי הצידה. ה ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא יצקת. ו ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן. ז ותבוא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך ואת בניך תחיי בנותר. ח ויהי היום ועבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו בא שמה לאכל לחם. ט ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד. י נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה. יא ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם. יב ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו. יג ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הנדבר לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. יד ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן. טו ויאמר קראה לה ויקראה ותעמד בפתח. טז ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב באמתך. יז ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע. יח ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים. יט ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו. כ וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת. כא ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא. כב ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה. כג ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום. כד ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי רכוב כי אם אמר אליך. כה ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית הזאת. כו עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום. כז ותבוא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי. כח ותאמר האשה הבן שאלתי מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אותי. כט ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת משענתי על פני הנער. ל ותאמר אם חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה. לא וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער. לב ויבא אלישע הבית והנה הנער מת משכב על מטתו. לג ויבא הבית ויסגר הדלת בעדו ובעד הנער ויתפלל אל יהוה. לד ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד. לה וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו. לו ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקרא לה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך. לז ותבוא ותפל אל רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא. לח ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים. לט ויצא אל השדה לקצר קציר וימצא גפן שדה ויקצר ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישח לתוך סיר הנזיד כי לא ידעו. מ ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל. מא ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צוק לעם ויאכלו ואין עוד דבר רע בסיר. מב ואיש בא מבעל שלשה מבכורים לחם ויתן לאיש האלהים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו. מג ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר. מד ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה.

ה א ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה בארם והאיש היה גבור חיל מצרע. ב וארם יצאו גדודים ויבא מן הארץ נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן. ג ותאמר אל גברתה לו אדני נגד לפני השמרון אז יאסף אתו מצרעתו. ד ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת כזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל. ה ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת כברות כסף ושש אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים. ו ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו אליך מצרעתו. ז ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי. ח ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל. ט ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע. י וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר. יא ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא המצרע. יב הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בם וטהרתי ויפן וילך בחמה. יג ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר. יד וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהור. טו וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך. טז ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב. יז ויאמר נעמן ואם לא לתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה. יח לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה. יט ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ. כ ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא אחריו חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו דבר. כא וירדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום. כב ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים. כג ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשני כלכים ושתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו. כד ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית ויאחר את האנשים וילכו. כה והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה. כו ויאמר אליו לבי לא הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות. כז וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג.

ו א ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר לנו. ב נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו. ג ויען אחד ויאמר הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר אנכי אלך. ד וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים. ה והנה בהפלו את הקורה ויפל ברזל המעצד במים ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חסר היה. ו ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקץ קיסם ויטל שם וישם הברזל. ז ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו. ח ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנתי. ט וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבור במקום פלני כי שמה ארם נחתים. י וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים. יא ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר לנו מי משלנו אל מלך ישראל. יב ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך. יג ויאמר לכו וראו אי זה והשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן. יד וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר. טו וישכם משרת איש האלהים לצאת בבקר ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה. טז ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם. יז ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע. יח וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע. יט ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אתם שמרון. כ ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה וייפקחו את עיניהם וירא והנה בתוך שמרון. כא ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם אבי אכה אבי אכה. כב ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך ובקשתך אתה אשר לא שבית אותם שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם. כג ויכן להם כן גדול ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל. כד ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון. כה ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף. כו ומלך ישראל עבר על החומה ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני המלך. כז ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אושיע לך מן הגרן ומן היקב. כח ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ואת בני נאכל מחר. כט ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום המחרת תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה. ל ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה שק על בשרו מבית. לא ויאמר אשר לא יעמד אלישע בן שפט על ראשו היום אם יעמד. לב ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא משלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי השמרו הסגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו. לג עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת מעם יהוה מה אוחיל ליהוה עוד.

ז א ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שעורים בשקל בשער שמרון. ב וישלש השלישי על אשר יד המלך נשען על יד האיש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל. ג והאנשים פתחי העיר היו ארבעה אנשים מצרעים ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו. ד אם אמרנו נבוא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ואם ימיתונו ונמות. ה ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם. ו כי אדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת מצרים לבוא עלינו. ז ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם. ח ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו ושבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו. ט ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו מחשים ועד אור הבקר ומצאנו עון הנה ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך. י ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור והאהלים כאשר המה. יא ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה. יב ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר נבוא. יג ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה המה ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנה המה ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה. יד ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו. טו וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים וישבו ויגידו למלך. טז ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שעורים בשקל כדבר יהוה. יז והמלך הפקיד את השלישי על אשר יד המלך נשען על יד בשער והרמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בהרדת המלך אליו. יח ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שעורים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון. יט וענה השלישי את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל. כ ויהי לו כן והרמסהו העם בשער וימת.

ח א ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים. ב ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים. ג ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה. ד והמלך מדבר אל גחזי נער האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע. ה ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע. ו וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה. ז ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה. ח ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את יהוה לאמר החיה מחלי זה. ט וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה. י ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות. יא וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים. יב ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע. יג ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם. יד וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה. טו ויהי ממחרת ויקח את המכבדת ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו. טז ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה. יז בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם. יח וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה. יט ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים. כ בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך. כא ויעבר יהורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב ויפלו העם לאהליהם. כב ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא. כג ויתר דברי יהורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. כד וישכב יהורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ויהי אחזיהו בנו תחתיו. כה בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה. כו בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליה בת עמרי מלך ישראל. כז וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא. כח וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמו ארמים את יהורם. כט וישב המלך יהורם להתרפא ביזרעאל מן הכאבים אשר הכוהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא.

ט א ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעד. ב ובאת שמה וראית שם את יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמת את אחיו מתוך החדר. ג ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה. ד וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד. ה ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך הנגיד. ו ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל. ז והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל. ח והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל. ט ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה. י ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס. יא ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר אליו השלום מה בא המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו. יב ויאמרו שקר דבר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל. יג וימהרו ויקחו איש את בגדו וישימו תחת אתו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא. יד ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי על יהורם והוא שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם. טו וישב המלך יהורם להתרפא ביזרעאל מן הכאבים אשר הכוהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש את נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל. טז ויהוא רכב וילך יזרעאלה כי יהורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביהורם. יז והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את אגף יהוא בבאו ויאמר אגף אנשים אני רואה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום. יח וילך רוכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב. יט וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי. כ ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג. כא ויאמר יהורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי. כב ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים. כג וירם יהורם את ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו. כד ויהוא מלא כח בקשת וירך את יהורם בין זרועותיו ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו. כה ויאמר אל בדקר שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה. כו אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה. כז וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אתו הכו במרכבה בעלה יבלעם ויסע מגידו וימת שם. כח ויעבדהו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד. כט ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה. ל ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון. לא ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הורג אדניו. לב וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים. לג ויאמר שאוה אתה ושאוה ותפל מדמה על הקיר ועל הסוסים ויתרסה. לד ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא. לה וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידים. לו וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל. לז והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל.

י א ולאחאב שבעים בנים בשומרון וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על אחאב לאמר. ב ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק. ג וראיתם את הטוב ואת הישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו ונלחמתם על בית אדניכם. ד ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו. ה וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה. ו ויכתוב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ואל קולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והמלכים שבעים איש אתי אשר גדלי העיר מאמנים אתם. ז ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה. ח ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבורים פתח השער עד הבקר. ט ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה. י דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו. יא ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד. יב ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך. יג ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה. יד ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם. טו וילך משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו הרכבה. טז ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכיבו את רכבו. יז ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו. יח ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה. יט ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען הכרית את עבדי הבעל. כ ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו. כא וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה. כב ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה. כג ויבא יהוא ויהונדב בן רכב הבית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם. כד ויבאו לעשות זבחים ועלות והוא שם לו בחוץ שמנים ויאמר האיש אשר יפלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפש תחת נפשו. כה ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בואו הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויצאו עד עיר בית הבעל. כו ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו אתה. כז וישברו את מצבת הבעל וישברו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה. כח וישמד יהוא את הבעל מישראל. כט רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מעליהן את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן. ל ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר בלבבי לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל. לא ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל. לב בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל. לג מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן. לד ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. לה וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו. לו וימי אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון.

יא א ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה. ב ותקח יהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליה ולא הומת. ג והיה אתה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליה מלכת על הארץ. ד ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי מאות הכרי והרצים ויבא אליו הבית ויכרת אתם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך. ה ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים בשבת מכם ושמרי משמרת בית המלך. ו והשלשית בשער סור והשלשית בשער מאחר הרצים ושמרתם משמרת הבית משמר. ז ושני פרצותיכם כל יוצ

ואחר כך נתבאר שהוא מחויב בכל אלה הדברים, כי אם יעשה אחד מהם לבדו יהיה מחויב בכל אלה הדברים.

[ms. illegible] (23) ...

ה. דבר אחר הוא שהיה נוטל את הפרוטה ומניחה בכיסו ומוציא אחרת ונותן לו. [ms. illegible]

ו. דבר אחר, שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (24) ...

ז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (25) ...

ח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (26) ...

ט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (27) ...

י. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (28) ...

יא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (29) ...

יב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (30) ...

יג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (31) ...

יד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (32) ...

טו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (33) ...

טז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (34) ...

יז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (35) ...

יח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (36) ...

יט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (37) ...

כ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (38) ...

כא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (39) ...

כב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (40) ...

כג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (41) ...

כד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (42) ...

כה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (43) ...

כו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (44) ...

כז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (45) ...

כח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (46) ...

כט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (47) ...

ל. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (48) ...

לא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (49) ...

לב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (50) ...

לג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (51) ...

לד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (52) ...

לה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (53) ...

לו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (54) ...

לז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (55) ...

לח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (56) ...

לט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (57) ...

מ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (58) ...

מא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (59) ...

מב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (60) ...

מג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (61) ...

מד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (62) ...

מה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (63) ...

מו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (64) ...

מז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (65) ...

מח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (66) ...

מט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (67) ...

נ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (68) ...

נא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (69) ...

נב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (70) ...

נג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (71) ...

נד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (72) ...

נה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (73) ...

נו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (74) ...

נז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (75) ...

נח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (76) ...

נט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (77) ...

ס. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (78) ...

סא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (79) ...

סב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (80) ...

סג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (81) ...

סד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (82) ...

סה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (83) ...

סו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (84) ...

סז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (85) ...

סח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (86) ...

סט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (87) ...

ע. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (88) ...

עא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (89) ...

עב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (90) ...

עג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (91) ...

עד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (92) ...

עה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (93) ...

עו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (94) ...

עז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (95) ...

עח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (96) ...

עט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (97) ...

פ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (98) ...

פא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (99) ...

פב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (100) ...

פג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (101) ...

פד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (102) ...

פה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (103) ...

פו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (104) ...

פז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (105) ...

פח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (106) ...

פט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (107) ...

צ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (108) ...

צא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (109) ...

צב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (110) ...

צג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (111) ...

צד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (112) ...

צה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (113) ...

צו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (114) ...

צז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (115) ...

צח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (116) ...

צט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (117) ...

ק. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (118) ...

קא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (119) ...

קב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (120) ...

קג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (121) ...

קד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (122) ...

קה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (123) ...

קו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (124) ...

קז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (125) ...

קח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (126) ...

קט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (127) ...

קי. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (128) ...

קיא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (129) ...

קיב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (130) ...

קיג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (131) ...

קיד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (132) ...

קטו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (133) ...

קטז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (134) ...

קיח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (135) ...

קיט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (136) ...

קכ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (137) ...

קכא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (138) ...

קכב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (139) ...

קכג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (140) ...

קכד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (141) ...

קכה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (142) ...

קכו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (143) ...

קכז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (144) ...

קכח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (145) ...

קכט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (146) ...

קל. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (147) ...

קלא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (148) ...

קלב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (149) ...

קלג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (150) ...

קלד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (151) ...

קלה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (152) ...

קלו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (153) ...

קלז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (154) ...

קלח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (155) ...

קלט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (156) ...

קמ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (157) ...

קמא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (158) ...

קמב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (159) ...

קמג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (160) ...

קמד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (161) ...

קמה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (162) ...

קמו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (163) ...

קמז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (164) ...

קמח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (165) ...

קמט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (166) ...

קנ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (167) ...

קנא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (168) ...

קנב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (169) ...

קנג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (170) ...

קנד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (171) ...

קנה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (172) ...

קנו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (173) ...

קנז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (174) ...

קנח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (175) ...

קנט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (176) ...

קס. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (177) ...

קסא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (178) ...

קסב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (179) ...

קסג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (180) ...

קסד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (181) ...

קסה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (182) ...

קסו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (183) ...

קסז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (184) ...

קסח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (185) ...

קסט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (186) ...

קע. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (187) ...

קעא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (188) ...

קעב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (189) ...

קעג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (190) ...

קעד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (191) ...

קעה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (192) ...

קעו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (193) ...

קעז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (194) ...

קעח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (195) ...

קעט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (196) ...

קפ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (197) ...

קפא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (198) ...

קפב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (199) ...

קפג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (200) ...

קפד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (201) ...

קפה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (202) ...

קפו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (203) ...

קפז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (204) ...

קפח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (205) ...

קפט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (206) ...

קצ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (207) ...

קצא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (208) ...

קצב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (209) ...

קצג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (210) ...

קצד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (211) ...

קצה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (212) ...

קצו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (213) ...

קצז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (214) ...

קצח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (215) ...

קצט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (216) ...

קצ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (217) ...

קצא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (218) ...

קצב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (219) ...

קצג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (220) ...

קצד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (221) ...

קצה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (222) ...

קצו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (223) ...

קצז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (224) ...

קצח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (225) ...

קצט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (226) ...

קצ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (227) ...

קצא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (228) ...

קצב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (229) ...

קצג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (230) ...

קצד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (231) ...

קצה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (232) ...

קצו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (233) ...

קצז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (234) ...

קצח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (235) ...

קצט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (236) ...

קצ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (237) ...

קצא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (238) ...

קצב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (239) ...

קצג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (240) ...

קצד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (241) ...

קצה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (242) ...

קצו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (243) ...

קצז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (244) ...

קצח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (245) ...

קצט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (246) ...

קצ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (247) ...

קצא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (248) ...

קצב. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (249) ...

קצג. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (250) ...

קצד. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (251) ...

קצה. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (252) ...

קצו. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (253) ...

קצז. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (254) ...

קצח. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (255) ...

קצט. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (256) ...

קצ. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [illegible]

[ms. illegible] (257) ...

קצא. דבר אחר הוא שהיה נותן לו פרוטה של [illegible] ומוציא ממנו פרוטה של [

(כא) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: [ואלה המשפטים] לאחר שסיים את הדברות ואת מזבח האדמה ומזבח האבנים, מתחיל לפרט את המשפטים שנצטוה משה לומר לישראל. ואף על פי שלא נאמר כאן "לאמר", הרי הוא בכלל "וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר" (שמות כ, א). ומה ראה הכתוב לסמוך משפטים לעשרת הדברות? לומר לך: מה עשרת הדברות נאמרו בסיני מפי הגבורה, אף משפטים נאמרו בסיני מפי הגבורה.

R/SCR.A/1 of 1

R/SCR.A/1 of 1

R/SCR.A/1 of 1

ויאמר (לח) [ויאמר] ה' אל משה עוד וגו'. ולמה נאמר עוד, אלא שהיה משה מתיירא ומתבייש לומר לישראל שהוא מבקש ליכנס לארץ ישראל, שלא יאמרו ישראל בלבם שהוא מבקש ליכנס לארץ ישראל בשביל שיהיה מלך עליהם, לפיכך לא היה משה מבקש ליכנס לארץ ישראל, עד שנאמר לו עוד. ולמה נאמר עוד, אלא שהיה משה מתיירא ומתבייש לומר לישראל שהוא מבקש ליכנס לארץ ישראל, שלא יאמרו ישראל בלבם שהוא מבקש ליכנס לארץ ישראל בשביל שיהיה מלך עליהם, לפיכך לא היה משה מבקש ליכנס לארץ ישראל, עד שנאמר לו עוד. [ויאמר] ה' אל משה עוד וגו'

ה. ויבא משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ (א) ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ ויאמרו אלהי העברים נקרה נא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ (ב) ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ (ג) ויאמר רב הן עתה עם הארץ רבים והשבתם אתם מסבלתם׃ (ד) ויצו נגשי העם ושטריו לאמר׃ (ה) לא תספו לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ (ו) ואת כמת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ (ז) תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ (ח) ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אני נתן לכם תבן׃ (ט) אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ (י) ויפצו העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ (יא) והנגשים אצים אותם לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ (יב) ויפצו העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ (יג) והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ (יד) ויכו בשטרי פרעה הנצבו עליהם נגשי עמכם לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ (טו) ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ (טז) תבן לא נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך׃ (יז) ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃ (יח) ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם ותכן לבנים תתנו׃ (יט) וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ (כ) ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מעם פרעה׃ (כא) ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו׃ (כב) וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ (כג) ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃

ו. (א) ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ (ב) וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ (ג) וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ (ד) וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ (ה) וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ (ו) לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ (ז) ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ (ח) והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ (ט) וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ (י) וידבר יהוה אל משה לאמר׃ (יא) בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ (יב) וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ (יג) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃ (יד) אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן׃ (טו) ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן השפעת הכנענית אלה משפחת שמעון׃ (טז) ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה׃ (יז) בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ (יח) ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה׃ (יט) ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לתלדתם׃ (כ) ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה׃ (כא) ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ (כב) ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ (כג) ואלישבע בת עמינדב אחות נחשון לקחה לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ (כד) ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי׃ (כה) ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם׃ (כו) הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ (כז) הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ (כח) ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ (כט) וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ (ל) ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃

ז. (א) ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ (ב) אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ (ג) ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ (ד) ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ (ה) וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ (ו) ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ (ז) ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלשים ושלש שנה בדברם אל פרעה׃ (ח) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ (ט) כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ (י) ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ (יא) ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ (יב) וישלכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ (יג) ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ (יד) ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ (טו) לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר הפך לנחש תקח בידך׃ (טז) ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ (יז) כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ (יח) והדגה אשר ביאר תמות ובאש הארץ מצרים ונלאו מצרים לשתות מים מיאר׃ (יט) ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ (כ) ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃ (כא) והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מיאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ (כב) ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ (כג) ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ (כד) וחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ (כה) וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר׃ (כו) ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ (כז) ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ (כח) ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ (כט) ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃

ח. (א) ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ (ב) ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ (ג) ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ (ד) ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃ (ה) ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היאר ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ (ו) ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים׃ (ז) ויעשו החרטמים בלהטיהם ויעלו את הצפרדע על ארץ מצרים׃ (ח) ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה׃ (ט) ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ (י) ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו׃ (יא) וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ (יב) ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ (יג) ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ (יד) ויצברם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ (טו) וירא פרעה כי היתה הרוחה וכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ (טז) ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים׃ (יז) ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים׃ (יח) ויעשו החרטמים בלטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והיה הכנם באדם ובבהמה׃ (יט) ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ (כ) ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ (כא) כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה׃ (כב) והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ׃ (כג) ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה׃ (כד) ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב׃ (כה) ויקרא פרעה אל משה ואל אהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ (כו) ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃ (כז) דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ (כח) ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת התפללו בעדי׃ (כט) ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה והסיר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה׃ (ל) ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ (לא) ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד׃ (לב) ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם׃

ט. (א) ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ (ב) כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם׃ (ג) הנה יד יהוה היתה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃ (ד) והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר׃ (ה) ויתן יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ׃ (ו) ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת ותמת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד׃ (ז) וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם׃ (ח) ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן ויזרקהו משה השמים לעיני פרעה׃ (ט) והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת בכל ארץ מצרים׃ (י) ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה׃ (יא) ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים׃ (יב) ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה׃ (יג) ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ (יד) כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ׃ (טו) כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ׃ (טז) ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ׃ (יז) עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם׃ (יח) הנני משיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה׃ (יט) ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד וימתו׃ (כ) היראי את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים׃ (כא) ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה׃ (כב) ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים׃ (כג) ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים׃ (כד) ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃ (כה) ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ (כו) רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד׃ (כז) וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ (כח) העתירו אל יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד׃ (כט) ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ׃ (ל) ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃ (לא) והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשת גבעל׃ (לב) והחטה והכסמת לא נכו כי אפילות הנה׃ (לג) ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה׃ (לד) וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׃ (לה) ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה׃

י. (א) ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ (ב) ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ (ג) ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני׃ (ד) כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ (ה) וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ (ו) ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה וימן ויצא מעם פרעה׃ (ז) ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ (ח) וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים׃ (ט) ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנתינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ליהוה לנו׃ (י) ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ (יא) לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ (יב) ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ (יג) ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח הקדים נשא את הארבה׃ (יד) ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ (טו) ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃ (טז) ויאמר פרעה מהר לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ (יז) ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתירו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ (יח) ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ (יט) ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה ויתקע אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ (כ) ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ (כא) ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ (כב) ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ (כג) לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם׃ (כד) ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃ (כה) ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ (כו) וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה׃ (כז) ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ (כח) ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ (כט) ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך׃

יא. (א) ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם כשלחו כלה גרש יגרש אתכם׃ (ב) דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב׃ (ג) ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ (ד) ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ (ה) ומת כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים ובכור כל בהמה׃ (ו) והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף׃ (ז) ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ (ח) וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ (ט) ויהוה אמר אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ (י) ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃

יב. (א) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר׃ (ב) החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה׃ (ג) דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית׃ (ד) ואם ימעט הבית משה מהיות מספר לשה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה׃ (ה) שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו׃ (ו) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים׃ (ז) ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם׃ (ח) ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו׃ (ט) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו׃ (י) ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו׃ (יא) וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה׃ (יב) ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה׃ (יג) והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׃ (יד) והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו׃ (טו) שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי׃ (טז) וביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ (יז) ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם׃ (יח) בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב׃ (יט) שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ׃ (כ) כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות׃ (כא) ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח׃ (כב) ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר׃ (כג) ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף׃ (כד) ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃ (כה) והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת׃ (כו) והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם׃ (כז) ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ (כח) וילכו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו׃ (כט) ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה׃ (ל) ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת׃ (לא) ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם׃ (לב) גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם אתי׃ (לג) ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ (לד) וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם׃ (לה) ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת׃ (לו) ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהשאילום ויניצלו את מצרים׃ (לז) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף׃ (לח) וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ (לט) ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם׃ (מ) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה׃ (מא) ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים׃ (מב) ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם׃ (מג) ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו׃ (מד) וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃ (מה) תושב ושכיר לא יאכל בו׃ (מו) בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ מן הבית ועצם לא תשברו בו׃ (מז) כל עדת ישראל יעשו אתו׃ (מח) וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃ (מט) תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ (נ) ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו׃ (נא) ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם׃

יג. (א) ויקדש אלי כל בכור פטר רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃ (ב) ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃ (ג) היום אתם יצאים בחדש האביב׃ (ד) והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה׃ (ה) שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה׃ (ו) מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך׃ (ז) והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים׃ (ח) והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים׃ (ט) ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה׃ (י) והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך׃ (יא) והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה׃ (יב) וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה׃ (יג) והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים׃ (יד) ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה׃ (טו) והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים׃ (טז) ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ (יז) ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ (יח) ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם׃ (יט) ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ (כ) ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ (כא) לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃

יד. (א) וידבר יהוה אל משה לאמר׃ (ב) דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים׃ (ג) ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ (ד) וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃ (ה) ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃ (ו) ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃ (ז) ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו׃ (ח) ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה׃ (ט) וירדפו מצרים אחריהם ויסגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן׃ (י) ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה׃ (יא) ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים׃ (יב) הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר׃ (יג) ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם׃ (יד) יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון׃ (טו) ויאמר יהוה אל משה מה תצ

שלא יהיה לו שום הנאה ממנו כלל ואפילו בדבר שאין בו איסור
אלא מדברי סופרים. (מח) ואין לו ליהנות ממנו אפילו בדבר
שאין בו איסור אלא מדברי סופרים כגון שאין לו ליהנות
מהנאה שנהנה עובד כוכבים ממנו בשבת ואפילו בדבר שאין

ויקרא יב, ב–ג

אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ (ב)
וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ (ג) ושלשים יום ושלשת ימים תשב
בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי
טהרה׃ (ד) ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום ושלשת
ימים תשב על דמי טהרה׃ (ה) ואל כל קדש לא תגע ואל המקדש לא
תבא עד מלאת ימי טהרה׃ (ו) וכמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא
כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תור לחטאת אל פתח אהל מועד אל
הכהן׃ (ז) והקריבו לפני יהוה וכפר עליה ועל הטהרה ממקר דמיה זאת
תורת הילדת לזכר או לנקבה׃ (ח) ואם לא תמצא ידה די שה והיתה
לקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה
הכהן וטהרה׃

(ב) אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ אשה כי תזריע – כמו שפירש"י בפרשת בהעלותך (במדבר ח, ב) בשעה שאדם מדליק את הנרות הוי אומר לשון הדלקה הוא, כך הוא לשון הזרעה, שהאשה מקבלת את הזרע ומחזקת אותו ומגדלת אותו בקרבה, ומוציאה אותו כשהוא מעובר וצורה בו, לפיכך נאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ – כמו שהיתה טמאה בימי נדתה, כך היא טמאה בימי לידתה, שהרי כל הנוגע בה בימים אלו טמא כמו שהיה נוגע בה בימי נדתה, ואם תשכב על משכב או על מושב שישב עליו בימי נדתה יטמא כמו שהיה טמא

ויקרא אתם את אביכם ובאתם אלי והנה ארץ גשן תשבו קרובי ממני. ואכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך. [ויקרא] ויקרא אתם את אביכם ויבאו אליו הנה ארץ גשן. ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית פרעה אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי. [ויאמר] ויאמר אליהם יוסף אל אחיו ואל בית פרעה אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי. והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם הביאו. [והאנשים] והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם הביאו. והיה כי יקרא לכם פרעה ויאמר מה מעשיכם. ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן. [ואמרתם] ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן. [ויבא יוסף] ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן. [ויקח מקצה] ויקח מקצה אחיו חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה. [ויאמר] ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעי צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו. [ויאמרו] ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן. [ויאמר] ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך. ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי. [ואחרי] ואחרי כן בא יוסף ויבא את אביו ויעמד לפני פרעה. [ויברך] ויברך יעקב את פרעה. [ויאמר] ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך. [ויאמר] ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעט ורעים היו ימי חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם. [ויברך] ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה. [וישב] וישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה. [ויכלכל] ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף. [ולחם] ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב. [ויקבץ] ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה. [ויתם] ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף. [ויאמר] ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף. [ויביאו] ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא. [ותתם] ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו. [למה] למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אותנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם. [ויקן] ויקן יוסף את כל אדמת מצרים כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה. [ואת] ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו. [רק] רק אדמת הכהנים לבד לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם. [ויאמר] ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה. [והיה] והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם. [ויאמרו] ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה. [ויאמר] ויאמר יוסף אל כ

ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאהל מועד לאמר: [1]

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: [2]

אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי': [3]

וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו: [4]

ושחט את בן הבקר לפני יי' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד: [5]

והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה: [6]

ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: [7]

וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: [8]

וקרבו ואת הכרעים ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי': [9]

ואם מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו: [10]

ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: [11]

והקטיר ממנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי': [12]

ואם עולה מן העוף קרבנו ליי' והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו: [13]

והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: [14]

ונתק את מוראתו והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: [15]

ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחוח ליי': [16]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [17]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [18]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [19]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [20]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [21]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [22]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [23]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [24]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [25]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [26]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [27]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [28]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [29]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [30]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [31]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [32]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [33]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [34]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [35]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [36]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [37]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [38]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [39]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [40]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [41]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [42]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [43]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [44]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [45]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [46]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [47]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [48]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [49]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [50]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [51]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [52]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [53]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [54]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [55]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [56]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [57]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [58]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [59]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [60]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [61]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [62]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [63]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [64]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [65]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [66]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [67]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [68]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [69]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [70]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [71]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [72]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [73]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [74]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [75]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [76]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [77]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [78]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [79]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [80]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [81]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [82]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [83]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [84]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [85]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [86]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [87]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [88]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [89]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [90]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [91]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [92]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [93]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [94]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [95]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [96]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [97]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [98]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [99]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [100]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [101]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [102]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [103]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [104]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [105]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [106]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [107]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [108]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [109]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [110]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [111]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [112]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [113]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [114]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [115]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [116]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [117]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [118]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [119]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [120]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [121]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [122]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [123]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [124]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [125]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [126]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [127]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [128]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [129]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [130]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [131]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [132]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [133]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [134]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [135]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [136]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [137]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [138]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [139]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [140]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [141]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [142]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [143]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [144]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [145]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [146]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [147]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [148]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [149]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [150]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [151]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [152]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [153]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [154]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [155]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [156]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [157]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [158]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [159]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [160]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [161]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [162]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [163]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [164]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [165]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [166]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [167]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [168]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [169]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [170]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [171]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [172]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [173]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [174]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [175]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [176]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [177]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [178]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [179]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [180]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [181]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [182]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [183]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [184]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [185]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [186]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [187]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [188]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [189]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [190]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [191]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [192]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [193]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [194]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [195]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [196]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [197]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [198]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [199]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [200]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [201]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [202]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [203]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [204]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [205]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [206]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [207]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [208]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [209]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [210]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [211]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [212]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [213]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [214]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [215]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [216]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [217]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [218]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [219]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [220]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [221]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [222]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [223]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [224]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [225]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [226]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [227]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [228]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [229]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [230]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [231]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [232]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [233]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [234]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [235]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [236]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [237]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [238]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [239]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [240]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [241]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [242]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [243]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [244]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [245]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [246]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [247]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [248]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [249]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [250]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [251]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [252]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [253]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [254]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [255]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [256]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [257]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [258]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [259]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [260]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [261]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [262]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [263]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [264]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [265]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [266]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [267]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [268]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [269]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [270]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [271]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [272]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [273]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [274]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [275]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [276]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [277]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [278]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [279]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [280]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [281]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [282]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [283]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [284]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [285]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [286]

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי': [287]

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [288]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [289]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [290]

והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליי': [291]

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: [292]

והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי': [293]

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי': [294]

כל אשר תגע במנחה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי': [295]

קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: [296]

וכל מנחה תמלח במלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: [297]

ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: [298]

ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: [299]

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי': [300]

ונפש כי תקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי': [301]

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: [302]

והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: [303]

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: [304]

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי': [305]

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים מן הכשבים או מן העזים זכר או נקבה תמים יקריבנו: [306]

ואם כבש הוא קרבנו והקריב אתו לפני יי': [307]

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לזבח שלמים ורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: [308]

והקריב ממנו קרבנו אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב וא

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הנה ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ושלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

ספר בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הנה ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ושלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

סה, רכ"ב ואלו הן הדברים שהחזיקו בהם חכמים בדבר זה שלא יהא אדם מוכר שדהו לחבירו ואומר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה אלא אומר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה ואם אמר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אין לו עליו כלום שכל זמן שלא נתן לו מעות ולא משך ממנו שטר אין הדבר חל ואם חזר בו אחד מהם חזר בו השני ואין לו עליו כלום שכל זמן שלא נתן לו מעות ולא משך ממנו שטר אין הדבר חל ואם חזר בו אחד מהם חזר בו השני ואין לו עליו כלום

סו, רכ"ג ואלו הן הדברים שהחזיקו בהם חכמים בדבר זה שלא יהא אדם מוכר שדהו לחבירו ואומר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה אלא אומר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה ואם אמר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אין לו עליו כלום שכל זמן שלא נתן לו מעות ולא משך ממנו שטר אין הדבר חל ואם חזר בו אחד מהם חזר בו השני ואין לו עליו כלום

סז, רכ"ד ואלו הן הדברים שהחזיקו בהם חכמים בדבר זה שלא יהא אדם מוכר שדהו לחבירו ואומר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה אלא אומר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה ואם אמר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אין לו עליו כלום שכל זמן שלא נתן לו מעות ולא משך ממנו שטר אין הדבר חל ואם חזר בו אחד מהם חזר בו השני ואין לו עליו כלום

סח, רכ"ה ואלו הן הדברים שהחזיקו בהם חכמים בדבר זה שלא יהא אדם מוכר שדהו לחבירו ואומר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה אלא אומר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה ואם אמר לו אם אני מוכרה לך בעשרה מנה אני מוכרה לך בעשרה מנה ואם אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אני מוכרה לך בחמשה עשר מנה אין לו עליו כלום שכל זמן שלא נתן לו מעות ולא משך ממנו שטר אין הדבר חל ואם חזר בו אחד מהם חזר בו השני ואין לו עליו כלום

[illegible] בשנת [illegible] בחודש [illegible] ביום [illegible] בשעה [illegible] בבית [illegible] בעיר [illegible] נולד [illegible] בן [illegible] לאביו [illegible] ולאמו [illegible]. [illegible] בשנת [illegible] בחודש [illegible] ביום [illegible] בשעה [illegible] בבית [illegible] בעיר [illegible] נולדה [illegible] בת [illegible] לאביה [illegible] ולאמה [illegible]. [illegible] בשנת [illegible] בחודש [illegible] ביום [illegible] בשעה [illegible] בבית [illegible] בעיר [illegible] נולד [illegible] בן [illegible] לאביו [illegible] ולאמו [illegible]. [illegible] בשנת [illegible] בחודש [illegible] ביום [illegible] בשעה [illegible] בבית [illegible] בעיר [illegible] נולדה [illegible] בת [illegible] לאביה [illegible] ולאמה [illegible].

ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યની સમીપ બેસવું તે. ઉપાસ્ય પ્રત્યે ઉપાસકનું મન જેટલું એકાગ્ર થાય તેટલી ઉપાસના સારી થાય. ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યનું ધ્યાન. ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યનું સ્મરણ. ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યની ભક્તિ. ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યની પૂજા. ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યની સેવા. ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યની આજ્ઞાનું પાલન. ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યની ઇચ્છાને અનુસરવું તે. ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યની ઇચ્છા પ્રમાણે વર્તવું તે. ઉપાસના એટલે ઉપાસ્યને પ્રસન્ન કરવા માટે તે

ספר הברית לרבי אליעזר בן יואל הלוי

ספר הברית לרבי אליעזר בן יואל הלוי

ספר הברית לרבי אליעזר בן יואל הלוי

ספר הברית לרבי אברהם בן הרמב"ם, הוא חיבורו שכתבו עם תחילת עלייתו לארץ ישראל.
בחיבור זה הוא מבאר את עיקרי הדת ואת יסודות האמונה לפי דעתו.
הספר מחולק לשלושה חלקים עיקריים: בחלק הראשון הוא מדבר על מציאות האל ועל יחודו.
בחלק השני הוא מונה את שלושה עשר העיקרים שלפי דעתו כל יהודי חייב להאמין בהם.
בחלק השלישי הוא עוסק במצוות התורה ובטעמיהן, ומסיים בדברים על ימות המשיח.
בהקדמה לספר הוא כותב שחיבר אותו בבקשת תלמידיו, שביקשו ממנו ספר קצר וברור.
הוא מוסיף שלא כתב את הספר כדי להתפאר בחכמתו, אלא כדי לעזור לאחרים.
בסוף ההקדמה הוא מתפלל שהקב"ה יקבל את מעשה ידיו ברצון.
[חסר דף אחד]
ואחריו מתחיל חלק חדש בספר, שעוסק בשאלת הנבואה.
הוא מגדיר נביא כאדם שהשכל הפעיל שלו מגיע למדרגה גבוהה במיוחד.
לדבריו, הנבואה אינה סתירה לשכל, אלא השלמה שלו.
הוא מביא ראיות מן הכתובים לכך שמשה רבנו היה הנביא הגדול מכולם.
בפרק זה הוא גם מבאר את ההבדל בין נבואה לחלום.
בחלום, לדבריו, חסרים הדיוק והסדר שיש בנבואה.
בפרק הבא הוא עוסק בשאלת הניסים שנעשו לנביאים.
הוא מחלק את הניסים לשלושה סוגים, ומסביר כל אחד מהם בנפרד.
לבסוף הוא מסכם ואומר שמי שמבין את הדברים האלה יבין גם את שאר הספר בקלות.
[חסר דף אחד]
בחלק זה הוא עוסק בשאלת הבחירה החופשית.
הוא פותח בכך שהאדם יודע בעצמו שיש לו בחירה, ואין צורך להוכיח זאת.
אחר כך הוא מביא שלושה נימוקים עיקריים נגד הבחירה החופשית, ומפריך כל אחד מהם.
הנימוק הראשון הוא שהקב"ה יודע מראש מה יעשה האדם, ולכן האדם אינו יכול לבחור אחרת.
הנימוק השני הוא שהקב"ה הוא הסיבה הראשונה לכל מה שקורה, ולכן הוא גם סיבה לבחירות של בני אדם.
הנימוק השלישי הוא שהתורה והנביאים מלאים בהבטחות ובנבואות, ואם כן הכל כבר נקבע מראש.
הוא מסביר שכל הנימוקים האלה מבוססים על הבנה לא נכונה של ידיעת האל ושל הסיבתיות.
בסוף הפרק הוא מסכם ואומר שמי שמבין את הדברים האלה יבין גם את שאר הספר בקלות.
[חסר דף אחד]
בחלק זה הוא עוסק בשאלת הניסים שנעשו לנביאים.
הוא מחלק את הניסים לשלושה סוגים, ומסביר כל אחד מהם בנפרד.
הסוג הראשון הוא ניסים שנעשו בדרך הטבע, כמו שהים נבקע לפני משה.
הוא מסביר שגם ניסים כאלה אינם סתירה לשכל, אלא השלמה שלו.
הסוג השני הוא ניסים שנעשו בדרך הטבע, אבל בזמן לא רגיל, כמו שהשמש עמדה דום ביהושע.
הוא מסביר שגם ניסים כאלה אינם סתירה לשכל, אלא השלמה שלו.
הסוג השלישי הוא ניסים שנעשו בדרך הטבע, אבל בזמן לא רגיל, כמו שהשמש עמדה דום ביהושע.
הוא מסביר שגם ניסים כאלה אינם סתירה לשכל, אלא השלמה שלו.
בפרק זה הוא גם מבאר את ההבדל בין נבואה לחלום.
בחלום, לדבריו, חסרים הדיוק והסדר שיש בנבואה.
בפרק הבא הוא עוסק בשאלת הניסים שנעשו לנביאים.
הוא מחלק את הניסים לשלושה סוגים, ומסביר כל אחד מהם בנפרד.

Quæ fuerit Stilichonis ætas, quæ patria, quæ parentes, non facile dixerim. Ipse enim, ut ingenuæ modestiæ virum decet, de his rebus tacuit, quæ aut ignorantia aut fastidio scribentium ad posteros non transierunt. Quidam tamen Vandalum gentem, Scythicæ vero originis fuisse commemorant. Quod ipsum quoque, quia ambiguum est, silentio præterire malui, quam in re dubia temere aliquid affirmare. Hoc certum est, Romanæ militiæ primum gradum sub Theodosio principe, cujus filiam Thermantiam duxerat uxorem, ingressum. Mox ad majora provectus, comes sacrarum largitionum, magister equitum, et utriusque militiæ per Occidentem magister, ac tandem consul ordinarius creatus est. Hæc ille, dum Theodosio vivit, et Honorio regnante, gessit. Quæ vero post Theodosii mortem, Arcadio et Honorio imperantibus, egerit, ipse in hoc libro, et in tertio, quem de Consulatu suo scripsit, enarrat. Quæ ante Theodosii mortem gesta sunt, ea Claudianus, ut ipse testatur, in libro, cui titulum fecit Gildonis bellum, complexus est. Sed ille liber, ut ipse quoque ait, ad nostram ætatem non pervenit. Quare ea, quæ ante Theodosii mortem gesta sunt, ex aliis scriptoribus, quantum fieri potest, colligenda sunt.

Ac primum quidem Eutropius, qui Theodosio imperante consul fuit, in libro decimo, quem de rebus Romanis scripsit, ita refert: Stilicho Vandalus, cum Serenam Theodosii principis neptem uxorem duxisset, et apud eum gratiosus esset, ad summum militiæ fastigium pervenit. Hic Honorium Augustum, Arcadii fratrem, quem Arcadius Augustum fecerat, ut sibi filiam suam Mariam matrimonio jungeret, persuasit. Quod ubi Arcadius comperit, Gainam Gothum, qui tum apud eum magnum habebat locum, ad Stilichonem interficiendum misit. Quod ille ita fecit. Nam Gainas, cum ad Stilichonem venisset, ut ei persuaderet, ut Honorium Augustum, Arcadii fratrem, interficeret, et ipse imperium occuparet, ab eo, ut hostis publicus, judicatus est. Ita Gainas, cum Stilichonem interficere non posset, ab exercitu Romano, quem ille ducebat, interfectus est. Hæc Eutropius. Orosius vero, qui Honorio imperante scribebat, in libro septimo, quem Historiarum adversus paganos scripsit, ita refert: Stilicho, Vandalus, cum Serenam Theodosii principis neptem uxorem duxisset, et apud eum gratiosus esset, ad summum militiæ fastigium pervenit. Hic Honorium Augustum, Arcadii fratrem, quem Arcadius Augustum fecerat, ut sibi filiam suam Mariam matrimonio jungeret, persuasit. Quod ubi Arcadius comperit, Gainam Gothum, qui tum apud eum magnum habebat locum, ad Stilichonem interficiendum misit. Quod ille ita fecit. Nam Gainas, cum ad Stilichonem venisset, ut ei persuaderet, ut Honorium Augustum, Arcadii fratrem, interficeret, et ipse imperium occuparet, ab eo, ut hostis publicus, judicatus est. Ita Gainas, cum Stilichonem interficere non posset, ab exercitu Romano, quem ille ducebat, interfectus est. Hæc Orosius. Zosimus vero, qui Arcadio et Honorio imperantibus scribebat, in libro quinto, quem Historiarum Novarum scripsit, ita refert: Stilicho, Vandalus, cum Serenam Theodosii principis neptem uxorem duxisset, et apud eum gratiosus esset, ad summum militiæ fastigium pervenit. Hic Honorium Augustum, Arcadii fratrem, quem Arcadius Augustum fecerat, ut sibi filiam suam Mariam matrimonio jungeret, persuasit. Quod ubi Arcadius comperit, Gainam Gothum, qui tum apud eum magnum habebat locum, ad Stilichonem interficiendum misit. Quod ille ita fecit. Nam Gainas, cum ad Stilichonem venisset, ut ei persuaderet, ut Honorium Augustum, Arcadii fratrem, interficeret, et ipse imperium occuparet, ab eo, ut hostis publicus, judicatus est. Ita Gainas, cum Stilichonem interficere non posset, ab exercitu Romano, quem ille ducebat, interfectus est. Hæc Zosimus. Ex his igitur scriptoribus, quæ ante Theodosii mortem gesta sunt, colligenda sunt. Ac primum quidem Eutropius, qui Theodosio imperante consul fuit, in libro decimo, quem de rebus Romanis scripsit, ita refert: Stilicho Vandalus, cum Serenam Theodosii principis neptem uxorem duxisset, et apud eum gratiosus esset, ad summum militiæ fastigium pervenit. Hic Honorium Augustum, Arcadii fratrem, quem Arcadius Augustum fecerat, ut sibi filiam suam Mariam matrimonio jungeret, persuasit. Quod ubi Arcadius comperit, Gainam Gothum, qui tum apud eum magnum habebat locum, ad Stilichonem interficiendum misit. Quod ille ita fecit. Nam Gainas, cum ad Stilichonem venisset, ut ei persuaderet, ut Honorium Augustum, Arcadii fratrem, interficeret, et ipse imperium occuparet, ab eo, ut hostis publicus, judicatus est. Ita Gainas, cum Stilichonem interficere non posset, ab exercitu Romano, quem ille ducebat, interfectus est. Hæc Eutropius. Orosius vero, qui Honorio imperante scribebat, in libro septimo, quem Historiarum adversus paganos scripsit, ita refert: Stilicho, Vandalus, cum Serenam Theodosii principis neptem uxorem duxisset, et apud eum gratiosus esset, ad summum militiæ fastigium pervenit. Hic Honorium Augustum, Arcadii fratrem, quem Arcadius Augustum fecerat, ut sibi filiam suam Mariam matrimonio jungeret, persuasit. Quod ubi Arcadius comperit, Gainam Gothum, qui tum apud eum magnum habebat locum, ad Stilichonem interficiendum misit. Quod ille ita fecit. Nam Gainas, cum ad Stilichonem venisset, ut ei persuaderet, ut Honorium Augustum, Arcadii fratrem, interficeret, et ipse imperium occuparet, ab eo, ut hostis publicus, judicatus est. Ita Gainas, cum Stilichonem interficere non posset, ab exercitu Romano, quem ille ducebat, interfectus est. Hæc Orosius. Zosimus vero, qui Arcadio et Honorio imperantibus scribebat, in libro quinto, quem Historiarum Novarum scripsit, ita refert: Stilicho, Vandalus, cum Serenam Theodosii principis neptem uxorem duxisset, et apud eum gratiosus esset, ad summum militiæ fastigium pervenit. Hic Honorium Augustum, Arcadii fratrem, quem Arcadius Augustum fecerat, ut sibi filiam suam Mariam matrimonio jungeret, persuasit. Quod ubi Arcadius comperit, Gainam Gothum, qui tum apud eum magnum habebat locum, ad Stilichonem interficiendum misit. Quod ille ita fecit. Nam Gainas, cum ad Stilichonem venisset, ut ei persuaderet, ut Honorium Augustum, Arcadii fratrem, interficeret, et ipse imperium occuparet, ab eo, ut hostis publicus, judicatus est. Ita Gainas, cum Stilichonem interficere non posset, ab exercitu Romano, quem ille ducebat, interfectus est. Hæc Zosimus. Ex his igitur scriptoribus, quæ ante Theodosii mortem gesta sunt, colligenda sunt.

ר' בנימין בן יפת ז"ל

ר' בנימין בן יפת ז"ל מת בטרם שהגיע לימי הזקנה ולא הניח אחריו בנים. אך הניח אחריו אלמנה ושתי בנות. אלמנתו, שרה בת יעקב ז"ל, נשארה בלא מפרנס ובלא מחסה. בעלה לא הניח אחריו כלום, ואפילו את כתובתה לא קבלה. היא נאלצה לעבוד קשה כדי לפרנס את עצמה ואת בנותיה. בנותיה, רחל ולאה, היו עדיין קטנות מאוד כשאביהן נפטר, ולכן לא יכלו לעזור לאמן בפרנסת הבית. שרה נאלצה לעבוד בבתים של עשירים כדי להרוויח לחם לפיה ולפי פיהן.

[חסר דף אחד בכתב יד]

ר' בנימין בן יפת ז"ל מת בטרם שהגיע לימי הזקנה ולא הניח אחריו בנים. (בנ"ז) אך הניח אחריו אלמנה ושתי בנות. אלמנתו, שרה בת יעקב ז"ל, נשארה בלא מפרנס ובלא מחסה. בעלה לא הניח אחריו כלום, ואפילו את כתובתה לא קבלה. היא נאלצה לעבוד קשה כדי לפרנס את עצמה ואת בנותיה. בנותיה, רחל ולאה, היו עדיין קטנות מאוד כשאביהן נפטר, ולכן לא יכלו לעזור לאמן בפרנסת הבית. שרה נאלצה לעבוד בבתים של עשירים כדי להרוויח לחם לפיה ולפי פיהן.

ר' בנימין בן יפת ז"ל מת בטרם שהגיע לימי הזקנה ולא הניח אחריו בנים. (בנ"ז) אך הניח אחריו אלמנה ושתי בנות. אלמנתו, שרה בת יעקב ז"ל, נשארה בלא מפרנס ובלא מחסה. בעלה לא הניח אחריו כלום, ואפילו את כתובתה לא קבלה. היא נאלצה לעבוד קשה כדי לפרנס את עצמה ואת בנותיה. בנותיה, רחל ולאה, היו עדיין קטנות מאוד כשאביהן נפטר, ולכן לא יכלו לעזור לאמן בפרנסת הבית. שרה נאלצה לעבוד בבתים של עשירים כדי להרוויח לחם לפיה ולפי פיהן.

ר' בנימין בן יפת ז"ל מת בטרם שהגיע לימי הזקנה ולא הניח אחריו בנים. (בנ"ז) אך הניח אחריו אלמנה ושתי בנות. אלמנתו, שרה בת יעקב ז"ל, נשארה בלא מפרנס ובלא מחסה. בעלה לא הניח אחריו כלום, ואפילו את כתובתה לא קבלה. היא נאלצה לעבוד קשה כדי לפרנס את עצמה ואת בנותיה. בנותיה, רחל ולאה, היו עדיין קטנות מאוד כשאביהן נפטר, ולכן לא יכלו לעזור לאמן בפרנסת הבית. שרה נאלצה לעבוד בבתים של עשירים כדי להרוויח לחם לפיה ולפי פיהן.

ר' בנימין בן יפת ז"ל מת בטרם שהגיע לימי הזקנה ולא הניח אחריו בנים. (בנ"ז) אך הניח אחריו אלמנה ושתי בנות. אלמנתו, שרה בת יעקב ז"ל, נשארה בלא מפרנס ובלא מחסה. בעלה לא הניח אחריו כלום, ואפילו את כתובתה לא קבלה. היא נאלצה לעבוד קשה כדי לפרנס את עצמה ואת בנותיה. בנותיה, רחל ולאה, היו עדיין קטנות מאוד כשאביהן נפטר, ולכן לא יכלו לעזור לאמן בפרנסת הבית. שרה נאלצה לעבוד בבתים של עשירים כדי להרוויח לחם לפיה ולפי פיהן.

ר' בנימין בן יפת ז"ל מת בטרם שהגיע לימי הזקנה ולא הניח אחריו בנים. (בנ"ז) אך הניח אחריו אלמנה ושתי בנות. אלמנתו, שרה בת יעקב ז"ל, נשארה בלא מפרנס ובלא מחסה. בעלה לא הניח אחריו כלום, ואפילו את כתובתה לא קבלה. היא נאלצה לעבוד קשה כדי לפרנס את עצמה ואת בנותיה. בנותיה, רחל ולאה, היו עדיין קטנות מאוד כשאביהן נפטר, ולכן לא יכלו לעזור לאמן בפרנסת הבית. שרה נאלצה לעבוד בבתים של עשירים כדי להרוויח לחם לפיה ולפי פיהן.

ר' בנימין בן יפת ז"ל מת בטרם שהגיע לימי הזקנה ולא הניח אחריו בנים. (בנ"ז) אך הניח אחריו אלמנה ושתי בנות. אלמנתו, שרה בת יעקב ז"ל, נשארה בלא מפרנס ובלא מחסה. בעלה לא הניח אחריו כלום, ואפילו את כתובתה לא קבלה. היא נאלצה לעבוד קשה כדי לפרנס את עצמה ואת בנותיה. בנותיה, רחל ולאה, היו עדיין קטנות מאוד כשאביהן נפטר, ולכן לא יכלו לעזור לאמן בפרנסת הבית. שרה נאלצה לעבוד בבתים של עשירים כדי להרוויח לחם לפיה ולפי פיהן.

ר' בנימין בן יפת ז"ל מת בטרם שהגיע לימי הזקנה ולא הניח אחריו בנים. (בנ"ז) אך הניח אחריו אלמנה ושתי בנות. אלמנתו, שרה בת יעקב ז"ל, נשארה בלא מפרנס ובלא מחסה. בעלה לא הניח אחריו כלום, ואפילו את כתובתה לא קבלה. היא נאלצה לעבוד קשה כדי לפרנס את עצמה ואת בנותיה. בנותיה, רחל ולאה, היו עדיין קטנות מאוד כשאביהן נפטר, ולכן לא יכלו לעזור לאמן בפרנסת הבית. שרה נאלצה לעבוד בבתים של עשירים כדי להרוויח לחם לפיה ולפי פיהן.

The Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY

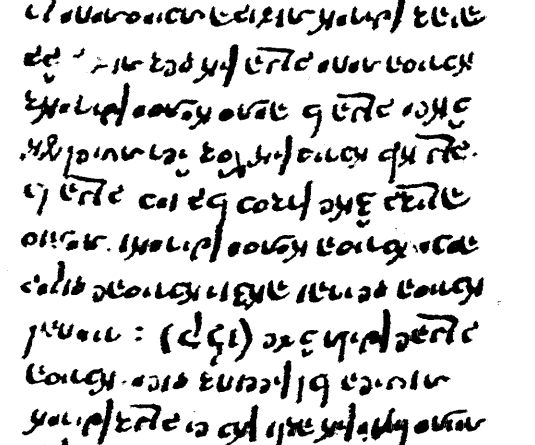

THE RT. HON. CHARLES ARTHUR DU CANE, C.B., M.P., D.L., J.P., Chairman of Committees of the House of Commons, 1895-1900, and Deputy Speaker, 1900-1905, was born on the 26th of March, 1841, and is the second son of the late Admiral Edmund Fanshawe Du Cane, C.B., by Emma, daughter of the late Rev. Charles Arthur Pelly, Rector of Upton Pyne, Devonshire. He was educated at Eton, and entered the Royal Engineers in 1860. He served in the Ashantee War of 1873-74, and was Commandant of the Royal Military College, Sandhurst, from 1878 to 1882. He was Director-General of Military Prisons from 1895 to 1898, and Inspector-General of Fortifications from 1898 to 1902. He was Chairman of Committees of the House of Commons from 1895 to 1900, and Deputy Speaker from 1900 to 1905. He was created a Companion of the Bath (Civil Division) in 1874, and a Knight Commander of the Bath (Civil Division) in 1902. He was returned to Parliament for the Hastings Division of Sussex in 1885, and has represented that constituency ever since. He is a Deputy-Lieutenant and Justice of the Peace for Sussex, and a Justice of the Peace for Middlesex. He married, in 1870, Florence Caroline